

โพบึงการียสัจจาย

กลปราณีของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
เนื่องในโอกาส....

ที่มีอายุ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน
จัดงานโฮมบุญ เรียกลูกๆหลานๆ
หน่อเนื้อเชื้อไขชาวอโศกคืนถิ่น...

โพบึง ๗

องค์แห่งการตรัสรู้
กุญแจดอกสำคัญที่ต้องเรียนรู้-ฝึกฝน
จนกว่าจะเป็นพุทธะ รู้-ตื่น-เบิกบาน

อารยสัจ ๔

ความจริงอันประเสริฐสุดของชีวิต
ที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบ
และศึกษาเพื่อบรรลุนิพพาน

อายุ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน

โอกาสเดียวในชีวิตของแต่ละคน
จะมีวันนี้เพียงวันเดียวเท่านั้น

จึงเป็นจังหวะพิเศษที่พ่อครูได้มอบโอกาสนี้
สำหรับทุกชีวิตให้ได้นึกคิดและตัดตัดสินใจ
ละเว้นความชั่ว-บาป ตั้งจิตมุ่งมั่น ปรับปรุงกาย-
วาจา-ใจ ให้เป็นกรรมดี-ดีกว่า และดีที่สุดใน

สารบัญ

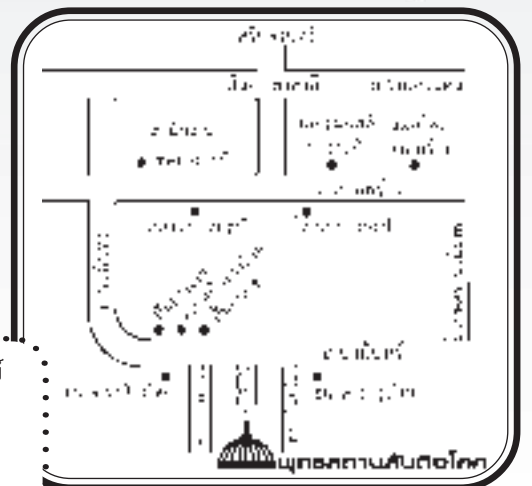
ปีที่ ๓๒(๓๕) ฉบับที่ ๑ เดือนก.ย.-พ.ย.'๕๔ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

โพชนังคารียสังคายนา	๑
แถลง (เมื่อไฟไหม้หัวตัวเอง คุณจะทำอะไรก่อน)	๓
งานโพชนังคารียสังคายนา และ ว.บบบ. ครั้งที่ ๑	๔
งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐	๒๔
สืบห่านาทีกบพ่อก่าน	๒๘
ขับขวัญผู้ประสพภัยน้ำท่วมภาคประชาชน (โครงการ ๒)	๓๗
ธรรมะประทับใจ (เมล็ดพันธุ์...สู่ต้นกล้า)	๕๔
จดหมายจากญาติธรรม	๕๕
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (อยุธยาไม่สิ้นคนดี)	๖๐
เรียงวลีกวีธรรม	๗๘
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นางอรพิน ทิพย์เวศ)	๘๐
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอัญญาโกณฑัญญเถระ)	๘๓
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.ย.-พ.ย. ๒๕๕๔)	๘๗
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๑๓
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือน ก.ย.-พ.ย. ๒๕๕๔)	๑๑๗
เก็บเล็กผสมน้อย (ได้'หอม'วันละนิดพิชิตหัวใจ)	๑๒๒
น้ำจืดจริงหรือ ?	๑๒๔
ขยะเอ๋ย	๑๒๕
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย (ระวังภัยจากการใช้เฟสบุ๊ค)	๑๒๖
กรรมตามสนอง	๑๒๗
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (ลืมไปหรือเปล่า)	๑๒๘
หอมดอกพุทธา	๑๒๙
โรจนุญมั่งสิริสวัสดิเฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวาคมหาราช ๒๕๕๔	๑๓๐

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ซ.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

เมื่อไฟไหม้หัวตัวเอง คุณจะทำอะไรก่อน?

พระผู้มีพระภาคตรัสถามภิกษุทั้งหลายว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย เมื่อผ้าหรือศิระษะถูกไฟไหม้แล้ว จะควรกระทำอย่างไร? ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เมื่อผ้าหรือศิระษะถูกไฟไหม้แล้ว ควรจะกระทำความพยายาม ความไม่ย่อมนย่อ ความไม่ทอดย มีสติและสัมปชัญญะอย่างแรงกล้า เพื่อดับผ้าหรือศิระษะนั้น

ดูกรภิกษุทั้งหลาย บุคคลพึงวางเฉย ไม่ใส่ใจถึงผ้า หรือศิระษะที่ถูกไฟไหม้แล้ว พึงกระทำ ความพอใจ ความพยายาม ความอดุสหาหะ ความไม่ย่อมนย่อ ความไม่ทอดย มีสติและสัมปชัญญะอย่างแรงกล้า เพื่อตรัสรู้หรือริยสัจ ๔ ที่ยังไม่ตรัสรู้ตามความเป็นจริง (เจลสูตร พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๙)

ในงานโฆษณังคาริยสังจายปูพาท่านเน้นกันว่าที่เหล่าบรรดาบัณฑิตบุญนิยมทั้งหลายให้เจริญ ฉานลิมตา สามารถเผากิเลสที่เกิดขึ้นได้ทุกๆ ขณะ ก่อนที่ไฟมรณะ ไฟกลียุค ไฟจากภาวะโลกร้อน จะเข้ามาเผาปนกิจชีวิตของเรา และถ้าดูตามพุทธประสงค์แล้ว แม้สถานการณ์จะเลวร้ายสุดๆ จนมีไฟไหม้บนหัว ก็อย่าไปมัวทำอย่างอื่น ให้รีบเจริญฉานเพื่อการบรรลุธรรมให้ได้ก่อน ซึ่งลักษณะของผู้ที่จะเจริญ “ฉาน” มีไฟเผากิเลสได้นั้น ควรประกอบด้วย

๑. **ความถ่อมตัว** (ผู้ถ่อมตัวคือผู้ที่ตระหนักถึงความไม่มีตัวตน - คานธี) วางข้าววางทวน ๘๐ ชั่ง มานั่งพนมมือ “**นโม ตัสสะ ๆ ๆ**” ช้าหน่อย ขอนอบน้อม ๆ ๆ ด้วยเถิด! (จึงจะเกิดมรรคผล เพราะธรรมะ ๘๔,๐๐๐ ชั้น เริ่มต้นกันที่ นโม ตัสสะ ๆ ๆ เสียก่อน)

๒. **ปรโต โฆษะ** อยู่ที่ไหนหัวหน้าตายหมดสำหรับนักการเมืองเลวๆ แต่นักปฏิบัติธรรมร้ายๆอยู่ที่ไหนคนอื่นเลวหมด เพราะเหตุคือความถูกต้อง ไม่ฟังเสียงใครจนพดลล่มสลายหน้า **ปราชญ์นั้น ย่อมสามารถเอาทุกคนเป็นครู** สามารถฟังเสียงจากทุกๆคนมาปรับปรุงแก้ไขตนได้อยู่เสมอๆ

๓. ต้องออกรบจึงจะพบสังจะ **ทุกๆ “ผัสสะ”** คือสิ่งที่จะทำให้เราบรรลุธรรม จะเจริญ “ฉาน” หรือเจริญ “ชั้ว” ก็อยู่ที่มีผัสสะแล้วถ้าเอาแต่คิดถึงความชั่วของเขามากๆ ก็คือ เจริญ “ชั้ว” แต่ถ้ากลับมาคิดเผื่อความเลวความชั่วในตัวเราก็เป็นการเจริญ “ฉาน” กรุณาอย่ารีบไปดับไฟที่หัวคนอื่น เพราะจะทำให้เราเป็นบุคคลน่าสมเพชเวทนา ๒ ลักษณะ

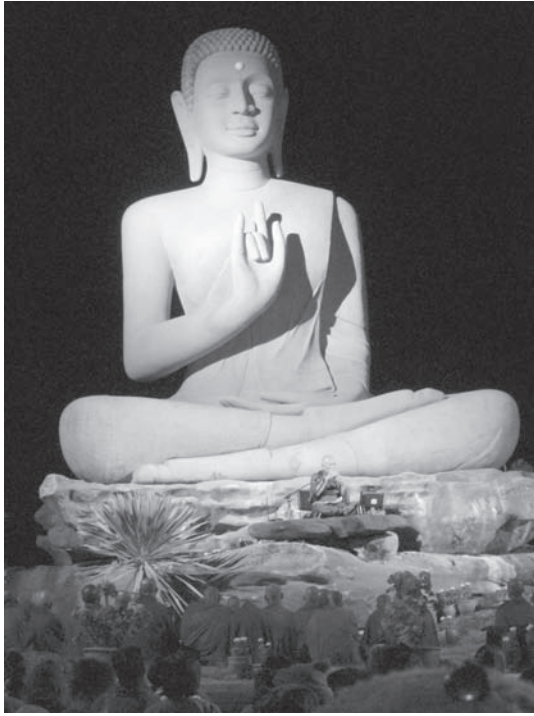
ก. มีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงคนอื่นสูง จนหมดแรงที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง (สุนัขขี้เรื้อนที่ถูกน้ำร้อนลวก เพราะไปเที่ยวเห่าหอนจัดการบริหารคนอื่น)

ข. น่าสมเพชเวทนาเพราะไม่รู้เท่าทันใน “เวทนา” โดยเฉพาะเคหสิตเวทนาทั้งหลาย ทั้งๆที่กำลังทุกข์เวทนา จนหน้าดำหน้าแดงไปกับเหตุผลมากมายที่ทำให้กลายเป็นคนบ้า เพราะถูกอึดตา คือ ความจริงเล่นงานจนสะบักสะบอม ระหว่าง “เหตุผล” กับ “มรรคผล” ระหว่างน่าสมเพชเวทนา กับ เนกขัมลิต เวทนา ก็อยู่ที่การเจริญ “ฉาน” หรือเจริญ “ชั้ว” นั่นเอง

แล้ววันหนึ่งๆเราเป็นนักปฏิบัติธรรมที่เจริญ “ฉาน” หรือเจริญ “ชั้ว” มากกว่ากัน ทั้งๆที่มีไฟไหม้อยู่บนหัวอย่างนี้ ดีไม่ดีอาจกลายเป็น “คนเลวที่สุดในแผ่นดิน เพราะไม่คิดที่จะเผาตัวเอง มุ่งเพ่งแต่คิดที่จะเผากิเลสของคนอื่น”

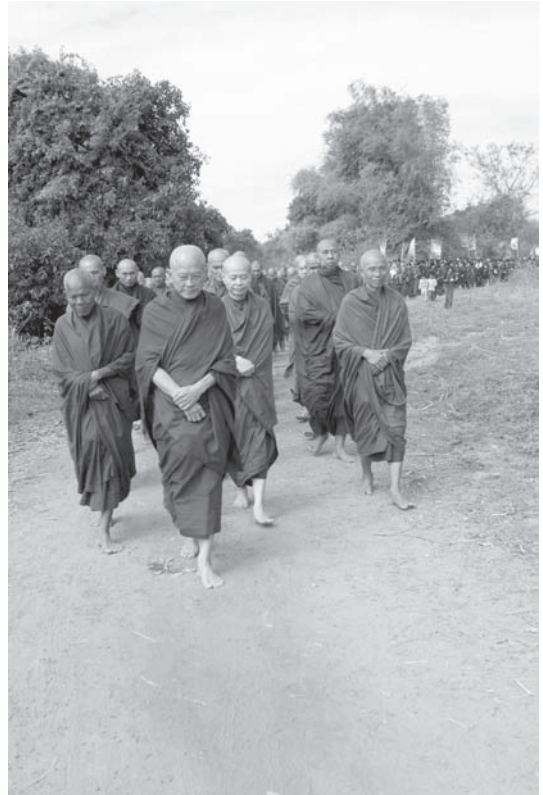
งานโพชฌังการยลัชชาญ และ ว.บขบ. ครั้งที่ ๑
๗ - ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็น

วันที่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์มีอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน เมื่อนับจำนวนเลข ๗ แล้วจะมีเลข ๗ จำนวน ๔ ตัวพอดี ซึ่งในชีวิตของคนคนหนึ่งจะมีโอกาสที่จะมีอายุครบจำนวนเลข ๗ ถึง ๔ ตัวได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น (๗๗๗๗) ดังนั้นพ่อท่านจึงดำริให้มีการจัดงาน “โพชฌังคาริยสังจายุ” ขึ้น ซึ่งมาจากคำว่า โพชฌงค์ ๗ + อาริยสัง ๔ + อายุ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน นั่นเอง

เป็นที่รู้กันภายในชาวอโศกมาโดยปกติแล้ว “พ่อท่าน” จะไม่ให้ความสำคัญกับวันเกิดของตัวเอง ไม่ให้มีการจัดการเฉลิมฉลองเหมือนอย่างทั่วไป แต่สำหรับงาน “โพชฌังคาริยสังจายุ” นี้ พ่อท่านดำริให้มีขึ้นมา เพื่อให้เกิดการอบรมศึกษา เพิ่มภูมิธรรมแก่บรรดาลูกอโศกทุกฐานะ

ดังนั้นในงานนี้ จึงได้มีการจัดอบรมธรรมะ ในหลักสูตร “ลัด คัด ลั่น” ขึ้น โดยมีปรัชญาการศึกษาที่ยกระดับจากปรัชญาของสัมมาสิกขาขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง คือ “ศีลเต็ม เข้มงาน สืบสาน วิชชา” และเรียกหลักสูตรอบรมธรรมะระยะสั้นนี้ว่า “วิชาลัยบรรดาบัณทิตบุญนิยม” หรือเรียกสั้นๆ ว่า “ว.บ.บ.บ.” แต่บางท่านอาจเรียกว่า “ว. ๓ บ.” ก็ไม่ผิดแต่อย่างใด

เจริญธรรม มรเพื่อนรัก

ไม่ได้เขียนถึงมรตั้งนาน มรคงเจริญในธรรมดีนะ เราเพิ่งกลับจากงาน วันโพชฌังคาริยสังจายุ

เนื่องในโอกาสที่พ่อท่าน อายุครบ ๗๗

ปี ๗ เดือน ๗ วัน ที่จัดขึ้นราชธานีอโศก ระหว่างวันที่ ๗-๑๓ มกราคม ซึ่งพ่อท่านได้ตั้งวิชาลัยบรรดาบัณทิตบุญนิยม (ว.บ.บ.บ.) รับสมัครนักศึกษาที่เข้าหลักสูตรนี้ โดยผู้ที่จะสมัครได้ ต้องกินมังสวิรัตอย่างน้อย ๕ ปีขึ้นไป ตั้งใจถือศีล ๕ ละเลิกอบายมุขตลอดชีวิต งานนี้มีนักศึกษาสมัครกว่า ๗๐๐ คน แบ่งเป็นสายวิษุณี คือผู้ที่จบปริญญาตรีขึ้นไป และ สายชาฎุ คือผู้ไม่จบปริญญา หรือจบปริญญาก็ได้ ส่วนเรานั้นหมดสิทธิ์สมัคร ไม่ผ่านคุณสมบัติเรื่องมังสวิรัต ต้องรออีกหลายปีถึงจะมีโอกาส แต่แม้ไม่ได้สมัคร เราก็ไปร่วมงานด้วย และเก็บบรรยากาศบางส่วนของงานมาเล่าให้มรฟังนี้แหละ

“ว.บบบ.” นั้นจะมีการเรียนการสอนในระหว่างวันที่ ๗-๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ นับเป็นครั้งแรกของชาวโศกที่จะมีการอบรมธรรมะ โดยมีการวัดผลการปฏิบัติออกมาในรูปของคะแนน โดยมีการเก็บคะแนนระหว่างเรียนด้วยโดย ๔ วันแรกเป็นการบำเพ็ญ“คุณ” และ สามวันที่เหลือจะเป็นการบำเพ็ญ“ธรรม” ในวันสุดท้ายจะมีการสอบข้อเขียน สร้างความกระตือรือร้นในการเข้าอบรม ธรรมแก่เหล่าบรรดาบัณฑิตอย่างมาก ซึ่งครั้งนี้ผู้สมัครมีอายุตั้งแต่ ๕ ปี ไปจนถึง ๘๓ ปี เป็นปรากฏการณ์มหัศจรรย์ปฏิบัติธรรมแบบมีชีวิตชีวา เรียกว่า “เป็ง-พริบ” ตรงเวลา มากันคับคั่ง พร้อมเพรียงทุกๆรายการ ทุกๆกิจกรรม ทุกๆวัน ปฏิบัติด้วยสองตาเปิด ตามหลัก “ฉานลิมตา” ซึ่งเป็นเนื้อหาหลักที่พ่อท่านนำมาอบรมในงาน ว.บบบ. ครั้งนี้

นักศึกษา ว.บบบ. นั้นจะแบ่งเป็นสองสายคือ **สายวิษณุและสายชาญ** สายวิษณุคือผู้ที่เคยได้รับปริญญาตรีขึ้นไป ในทางโลก ส่วนสายชาญ คือผู้ที่ยังไม่เคยได้รับปริญญาจากทางโลก แต่มีความชำนาญในเรื่องการงาน สายวิษณุจะมาเข้าสายชาญก็ได้ ทั้งหมดใช้การสอบและข้อสอบชุดเดียวกัน

นักศึกษา ว.บบบ. ที่ผ่านการอบรมและได้คะแนนตั้งแต่ ๕๐% ขึ้นไปจะได้รับ**บัตรรุ่น** และผู้ที่สอบได้ลำดับ ๑-๗๗ ของแต่ละสาย จะได้รับ **เข็มพระธรรม**(ท่าจากทองคำแท่นน้ำหนักประมาณสองสลึงกว่า), **เสื้อรุ่น**

(สีดำ), **บัตรประจำตัว ว.บบบ.** และ **ปัญญาบัตร** ซึ่งจะลงนามโดย ๓ ท่านประกอบด้วย **ชนกาธิบดี** คือพ่อท่าน, **วิชาธิบดี**คือสมณะดินดี **สันตจิตโต** และ**วิชาธิบดี**คือสมณะเดินดิน **ติกขวีโร** นับจำนวนบัณฑิตที่จะได้รับปัญญาบัตรเป็นจำนวน ๑๕๔ คนจากทั้งสองสาย

การเรียนการสอนและการสอบนั้น มีหมู่สมณะ ลิกขมาตุและญาติธรรมบางส่วน เป็นผู้ดำเนินการ มีการตั้งสมณะ ๑๕ รูป และลิกขมาตุ ๖ รูป เป็น **สถาบันที่ดารา** และมีสมณะ

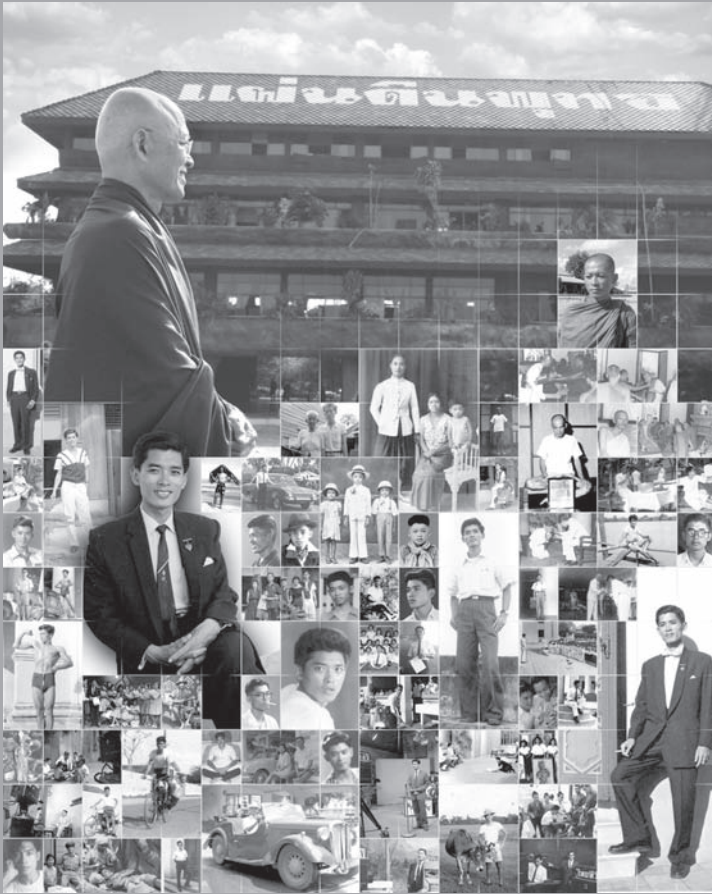

อากาศที่บ้านราชฯ ในช่วงนั้นเย็นสบาย และค่อนข้างหนาวทีเดียวในตอนทำวัตรเช้า เราพักที่บ้าน พังงาซึ่งมีนักศึกษาสมัครสายวิษณุพักอยู่หลายคน ทุกเช้าก่อนตีสามครึ่ง เพลงเสียงปลุกดังขึ้น เราได้ยินเสียงนักศึกษาลุกกันพริบพริบ เพื่อไปร่วมทำวัตรเช้า มีเสียงหัวเราะอย่างร่าเริง พร้อมๆกับเสียงแซ่ๆว่า **“ลุกเร็วๆ รีบไป เตี้ยวลูกหักคะแนน”** เราแม้ไม่ได้เรียน ก็ถูกดูดเข้าไปในพลังแห่งความกระตือรือร้นนั้นด้วย รีบลุกพริบพริบ ตามเขาไปนั่งทำวัตรเช้าอยู่หลังห้องทุกเช้า ส่วนด้านหน้าเขาจัดที่ไว้ให้นักศึกษาเป็นกลุ่มๆจะ ซึ่งนักศึกษาทุกคนจะมีโต๊ะเล็กๆ วางไว้หน้าตัวเอง และคอยจดสาระสำคัญที่พ่อท่านเทศน์ เรียกว่าทุกคนตั้งใจเรียนเกินร้อย

ลิกขมาตุเกือบทั้งหมดทุกรูปช่วยกันทำงาน ทั้งการคิดหลักสูตร การออกข้อสอบ การติดตามเป็น สมณะ ลิกขมาตุประจำกลุ่ม รวมถึงการคุมสอบ และตรวจข้อสอบด้วย เกิดปรากฏการณ์การทำงาน ร่วมกันอย่างเป็นระบบมากขึ้น ของหมู่เณรกับชาว

ณ จุดเล็กๆ ใต้ขอบฟ้ากว้าง ได้ก่อกำเนิดผู้นำชาวอโศก

ในวันโพชฌังคารยัสสจายุ คือวันที่พุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ นั้นมีการจัดทำขบวน “ธรรมยาตรา นาวาบุญนิยม” ที่ลำน้ำมูล มีผู้ เข้าร่วมจำนวนกว่า ๑ พันคน มากกว่าที่กำหนดไว้เดิมคือ ๗๗๗ คน เป็นครั้งแรกที่มีการจัด ธรรมยาตราลักษณะนี้ เป็น ธรรมยาตรา เพื่อให้เกิดพลังรวม ของชาวอโศก เป็นสัญลักษณ์ที่ จะได้นำพากันไปสู่จุดหมายปลายทางของชาวอโศก

บัณฑิตว.บ.บ. รุ่นนี้ พ่อท่านให้ชื่อว่ารุ่น “ฉาน” เพราะ ธรรมยาตราในครั้งนี้เหล่าบรรดา ลูกอโศกทั้งหลายได้ไปแสดงพลัง

เมื่อทำวัตรเช้าเสร็จ ในช่วงวันบำเพ็ญคุณ นักศึกษาแต่ละ กลุ่มก็แยกย้ายกันไปเข้าฐานงาน

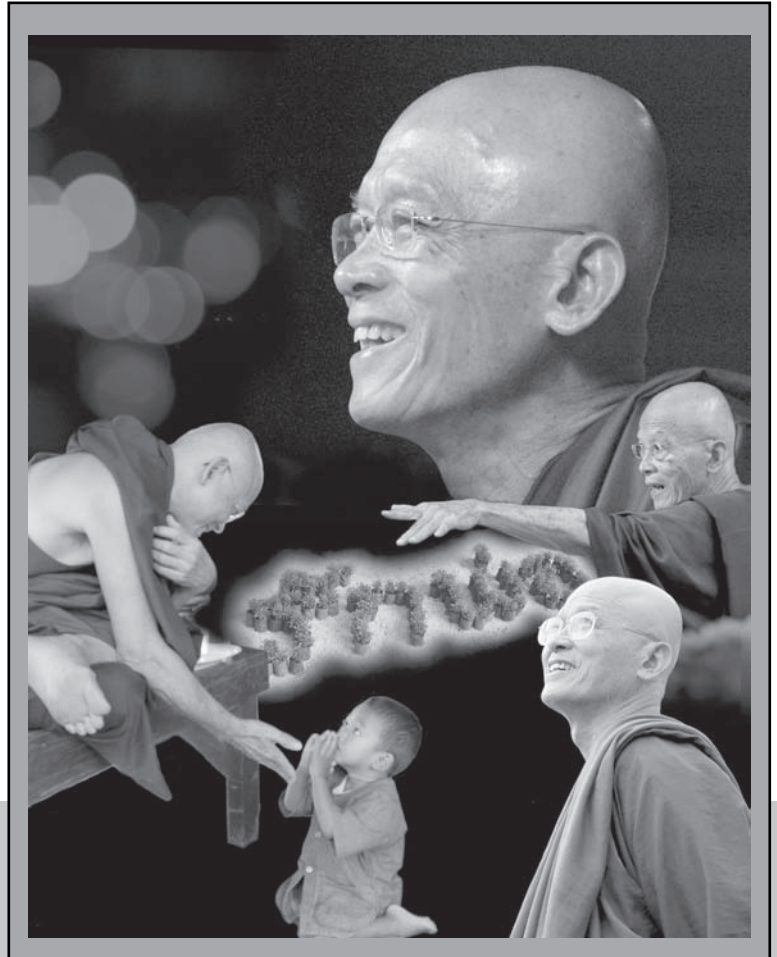
ของแต่ละคน ส่วนเราก็แยกไปใส่บาตรสมณะ ลิกขมาตุ และเข้าไปช่วยที่โรงครัวต่อ ในโรงครั้วก็คึกคักมากไป ด้วยผู้มาร่วมงานที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียน ก็มาช่วยกันทำกับข้าว จนแทบไม่มีที่เดิน เห็นการร่วมแรงร่วมใจของ ญาติธรรมแล้วอดปลื้มใจไม่ได้เลย

รับประทานข้าวเสร็จ ช่วงเที่ยง และบ่ายๆ เราว่างก็จะหาโอกาสทำความคุ้นกับผู้อื่นบ้าง ก็มักจะ แวะไปคุยกับคนโน้นคนนี้ เที่ยงวันหนึ่ง กลุ่มญาติธรรมรวมตัวกันไปขอ ลี้อเกิดรูปพ่อท่าน เราก็เลยตามไปด้วย พ่อท่านฉันเสร็จพอดี กำลังแจกลี้อเกิดให้กับอีกหลายคนอยู่ เป็นครั้งแรกที่เราได้มีโอกาสกราบพ่อท่านใกล้ๆ กราบและรับลี้อเกิดแล้วก็ถอยออกมานั่งมองพ่อท่าน ด้วยความรู้สึกปีติที่ท่วมทับ น้ำตาเกือบคลออีกแล้วละ เราต้องพยายามสะกดเต็มความสามารถ จู่ๆพี่ไพบราก็ขึ้นมาที่เราและรายงานพ่อท่านว่า “...คนนี่ลาออกจากงาน มาช่วยงาน มาเป็นลูกพ่อท่านอีกคน” พ่อท่านตอบสั้นๆว่า “ก็ดี” มารู้มัย แค่นี้เสียความลับของเรา

รวมและได้บำเพ็ญกรรมท่ามกลางแสงแดดอันร้อนแรง เหมือนกับการทำผ้านพวงเผากิเลสด้วยกองไฟอันวิเศษ รวมถึงการรับบุญบาปตร เนื่องจากคิดคะแนนไม่ทันจึงเลื่อนจาก “ฤกษ์เย็น” ตามกำหนดเดิมคือเย็นวันที่ ๑๓ มกราคม มาเป็น “ฤกษ์ร้อน” ท่ามกลางแสงแดดจ้าในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐ นี้ ก็ได้ถูกผนวกไปกับงานนี้ด้วย เป็นมหาปวารณาที่ “ลัด คัด สั้น” จัดในบ่ายถึงค่ำของวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ ที่แพโบสถ์ พุทธสถานราชธานีโอศก ใช้เวลาเพียงแค่ ๗ ชั่วโมง แต่ได้เนื้อหาเข้มข้น

ในงานนี้มีการจัดนิทรรศการ “ตามรอยพระโพธิสัตว์” ซึ่งจัดทำไว้ที่ ชั้น ๒ เขื่อนศูนย์บุญ มีภาพประวัติศาสตร์ของชาวโอศก ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน จัดทำไว้อย่างน่าติดตาม และยังมีการจัดแสดงผลงานเขียนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ รวมถึงของใช้ส่วนตัว ในห้องเก็บของเก่าของพ่อท่านซึ่งมีแม้กระทั่งใบสุทติและใบขับขี้รถยนต์ของพ่อท่าน มีผ้าซึ่งปะแล้วปะอีก เย็บแล้วเย็บอีก แสดงถึงความประหยัดมัธยัสถ์ของพ่อท่าน แม้นิทรรศการจะยัง

ที่จะหวนกลับไปทำงานอีกมีแต่ความมั่นใจว่าทางนี้ถูกแล้ว ก็พ่อท่านบอกก็ดี แสดงว่าไม่เลวแน่นอน จริงมั๊ยมร?

อีกบ่ายวันหนึ่ง เรามีโอกาสขึ้นไปชมนิทรรศการ “ตามรอยพระโพธิสัตว์” ที่จัดอยู่บนชั้นสองของเขื่อนศูนย์บุญ นิทรรศการแสดง กำเนิดของโอศก สู่วันโอศก จนถึงโอศกเพื่อมวลมนุษยชาติ มีภาพเก่าๆ ที่สวยงามของพ่อท่านและชาวโอศกที่หาดูได้ยาก จัดไว้บนบอร์ดขนาดใหญ่ น่าสนใจมาก

นอกจากนี้ ยังมีห้องแสดงเครื่องใช้ อัฐบริขาร และต้นฉบับลายมือหนังสือที่พ่อท่านเขียนในอดีต ลายมือพ่อท่านนะมร เขียนเป็นระเบียบ ตรงแถว และอ่านง่าย ๆ มากเลย

อีกมุมหนึ่งบนชั้นสองเป็น **ต้นโพธิ์อธิษฐานจิตบูชา** ซึ่งมีลูกหลายร้อยคนเขียนใบโพธิ์อธิษฐานแขวนไว้เต็มต้น ส่วนใหญ่ขอเป็นลูกพระโพธิสัตว์ตลอดไป ขอปฏิบัติบูชาถวาย และขอให้พ่อท่านเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทรของชาวโอศกตลอดไป มีคนต่างชาติเขียนอธิษฐานด้วยนะ น่าเสียดายว่าช่วงที่เราขึ้นไป ใบโพธิ์หมด เราเลยไม่ได้เขียน

จัดไม่ได้สมบูรณ์ แต่ก็เป็นการได้รวบรวมประวัติศาสตร์ของพ่อท่านและชาวโศก และจะได้ทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในครั้งต่อไป

งานนี้พ่อท่านทุ่มเททุ่มทุนสร้าง ให้ความสำคัญมาก เทศน์เช้าเทศน์เย็น ให้ความรู้ความเข้าใจอันวิเศษแก่ลูกๆอย่างเต็มที่ ทั้งที่สุขภาพของพ่อท่านก็เสื่อมไปตามวัย โดยเฉพาะเรื่อง

ของอาการไอ ซึ่งก่อนงานนี้ พ่อท่านก็มีอาการไออย่างมาก แต่เนื่องด้วยความเมตตาต่อลูกๆ ทำให้อาการทุเลาลงก่อนงาน จนพ่อท่านเทศน์ได้ต่อเนื่องตลอดงาน

วันศุกร์ที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕

มีการลงทะเบียนเรียน สำหรับผู้สมัครเข้าเรียนและสอบ ว.บ.บ. มีการกรอกใบประวัติการปฏิบัติธรรม ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ เพื่อใช้เป็นคะแนนบุญเก่า(บุญเพ จ กตบุญญา) ตามกำหนดเดิมนั้นจะลงทะเบียนในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ แต่เนื่องจากสถาบันจิตตารามเห็นว่า ควรแบ่งเบาคนลงทะเบียนตั้งแต่วันที่ ๖ เพื่อจะได้ไม่ต้องฉุกฉะทุกมากนัก และมีข้อคิดสำหรับผู้ที่มาร่วมงานและมาลงทะเบียนร่วมงานโพชฌังคาริยสังจายู ก่อนวันที่ ๖ แต่ไม่ได้มาลงทะเบียนเข้าเรียน ว.บ.บ. ในวันที่ ๖-๗ นั้นจะไม่ได้กรอกใบประวัติการปฏิบัติธรรม ทำให้ขาดคะแนนในส่วนบุญเก่าไป

ส่วนในห้องสมุด ก็จัดแสดงหนังสือที่พ่อท่านเขียนทั้งหมดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓-ปัจจุบัน ซึ่งจำนวนหนังสือที่พ่อท่านเขียนตั้งแต่ยังเป็นฆราวาส และได้รับการพิมพ์เผยแพร่ทั้งสิ้นมีจำนวนถึง ๑,๔๓๐,๗๘๙ เล่ม (เฉพาะที่ทราบจำนวนนะ)

ช่วงเวลาย่ำสามโมงของทุกวัน เป็นเวลาที่เรามีหน้าที่ช่วยพี่พรเก็บผักในแปลงสำหรับขึ้นศาลาในวันรุ่งขึ้น ส่วนใหญ่เราจะมีหน้าที่ถอนและตัดรากต้นหอม-ผักชี ตัดกันวันละหอบโตๆ เราก็มักจะทยอยถอนผักทุกวัน จนซึ่งถึงบุญคุณเกษตรกรเลยสะมาร เมื่อก่อนกินเป็นอย่างเดียว พอมาเก็บเอง ถึงได้รู้ว่างานนี้มันหนักและเหนื่อย นี่ขนาดอากาศไม่ค่อยร้อนนะ

วันเสาร์ที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕

เป็นวันแรกของการอบรมธรรมของบัณฑิตาราม รุ่นที่ ๑ ซึ่งลงทะเบียนเรียน จำนวนทั้งสิ้น ๘๐๑ คน ในวันแรกยังไม่มีรายการทำวัตรเช้า

ช่วงก่อนฉัน / รายการภาคเช้า : พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ในฐานะ “ชนกาธิบัติ” ซึ่งพ่อท่านให้ความหมายที่สั้นแต่ลึกซึ้งยิ่งคือ “พ่อ” ได้ “อาร์มภกถา” หรือ “อาร์มภนิตศ” แก่บัณฑิตารามสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาอบรมที่สร้าง “คนดี” ให้แก่ชาติบ้านเมืองนั้นแม้จะลงทุน ลงแรง ลิ่นเปลืองไปเท่าใดก็ถือว่า “คุ้มค่า”

บัณฑิตารามที่ได้ฟังธรรมะที่เป็น “สัมมาทิฎฐิ” แม้จะยังไม่เข้าใจอะไรมากนัก ก็ถือว่าเป็น “บุญหู” แล้ว ประเด็นสาระที่พ่อท่านได้เกริ่นนำ คือ “ทุกขสมุทัยอาริยสัง” รู้ตัวการสำคัญที่ก่อทุกข์จัดการกำจัดเริ่มจาก “วิกขัมภนปหาน” (ละด้วยการกดข่มไว้) จากนั้นล้างด้วยปัญญาจึงจะเข้าสู่กระแสโลกุตระ การสร้างไฟวิเศษ คือ “ฉาน” ควบคู่กับ “ญาณ” (ญาณ ๑๖) เป็นปัญญา ๗ ระดับของการบรรลุธรรมเป็น โสดาฯ สกิทาฯ อนาคาฯ และอรหันต์

การศึกษาของ “วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม” นั้น เป็นการศึกษาตลอดชีวิต มีระบบการเรียน การติว (งานพุทธาฯ ปลุกเสกฯ ฯลฯ) และมีการสอบ เพื่อให้บรรลุตามปรัชญาการศึกษา คือ “ศีลเต็ม เข้มงาน สืบสานวิชา” จุดมุ่งหมายเอกคือ สร้าง “คนดี” ให้สังคม

พ่อท่านให้สังวร “ความเลื่อมของชาวพุทธ ๗ ประการ” เป็นประเด็นสุดท้าย หลังจากนั้นพ่อท่านได้นำปฏิญาณศีล ๕

๑๔.๐๐ น. สม.กล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล ได้เทศนาธรรมปฐมนิเทศก์แนะนำกรรมฐาน การปฏิบัติธรรมของชาวอโศกคือ การกิน-อยู่-หลับนอน อย่างหนักปฏิบัติธรรม

ตอนนั้นบอกเพื่อนๆทุกคนเลยว่า ถ้าซื้อผักที่ตลาดอย่าต่อราคาเลยนะ เราเก็บผักจนถึง ๕ โมงเย็นก็กลับที่พักเตรียมอาบน้ำเพื่อไปฟังธรรมช่วงเย็น เราเห็นพวกนักศึกษาเขาติวธรรมะ และพูดคุ้ยหัวข้อธรรมกันอย่างร่าเริง ไม่มีบรรยากาศความเครียด หรือน่าเบื่อเลย

ช่วงเย็นของทุกวัน พ่อท่านเทศน์หน้าพระพุทธรูปธรรมนิมิต นักศึกษาทั้งหมดกระวีกระวาดมานั่งรอพ่อท่านเต็มลานฟังธรรม หลายกลุ่มเดินตามกันเป็นแถวเข้ามานั่งอย่างเรียบร้อย พลังของพวกเขามากมายจนทำให้บรรยากาศตลอดงาน เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นและเบิกบาน จนเราอยากเร่งวันเร่งคืนให้ถึงวันที่เรามีคุณสมบัติพร้อมที่จะสมัครได้เร็วๆเลยละ

ในวันพุธที่ ๑๑ ซึ่งเป็นวันที่พ่อท่านมีอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน และ ๗ วันนั้น มีญาติธรรมที่ไม่ได้เป็นนักศึกษาจากที่ต่างๆ มาสมทบอีกคับคั่ง วันนี้พ่อท่านกำหนดให้มีธรรมยาตรา โดยเป็นการเดินธรรมยาตรา ก่อน นำโดยพ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ ตามด้วยริ้วขบวนญาติธรรมอีกกว่าพันคนประดับด้วยธงโพษมังค์เดินจากหน้าเขื่อนศูนย์สุญญ ไปลงเรือที่แม่น้ำมูล เพื่อแสดงธรรมยัตรานาวาบุญนิยมต่อ โดยกำหนดให้ผู้สนใจที่จะไปกับขบวนธรรมยัตราลงชื่อ จำนวน ๗๗๗ คน ซึ่งมีผู้สนใจลงชื่อตั้งแต่วันแรกๆของงานจนเต็ม และ

จากนั้น **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** ได้นำแบ่งกลุ่มนักศึกษา ว.บบ. ออกเป็น ๓๐ กลุ่ม มีกลุ่มวิชนีย์ ๑๐ กลุ่ม กลุ่มชาญ ๒๐ กลุ่ม

๑๘.๐๐ น. ธรรมะภาคค่ำ แสดงธรรมโดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ที่ลานหน้าพระพุทธรูปธรรมนิมิต มีการสวด “อิติปิโส” ก่อนแสดงธรรม โดยมีการแปลคาถา “อิติปิโส” ๙ ข้อ อธิบายถึงวิชา ๘ และจรณะ ๑๕ ผู้ที่เป็นพุทธต้องมีความรู้อันนี้ อายตนะเป็นสิ่งที่ต้องมี จะตรัสรู้ต้องมีอายตนะ จะเกิดนิโรธต้องมีนิโรธสัญญา นิโรธคือสภาพดับกิเลส เราต้องกำหนดรู้ เรียกว่า ัญญาเวทิตนิโรธสัญญา และต้องมีอายตนะ ไม่มีไม่ได้ อันนี้สำคัญมาก

เนื่องจากมีผู้ต้องการลงเรืออีกเป็นจำนวนมาก พ่อท่านจึงเมตตาให้เพิ่มเรือท้องแบนเข้าไปในขบวนอีก แม้กระนั้นก็ยังไม่พอ ทำให้ญาติธรรมอีกจำนวนไม่น้อยได้เพียงแค่เดินธรรมยาตราไปส่งที่ท่าแม่น้ำมูล เราเองก็ขอแค่เดินธรรมยาตราไปด้วย

ริ้วขบวนเรือประกอบด้วยเรือนำขบวน เป็นเรือสีกขมาตุ กรัก ปะ ชื่อ**เรือนำราชตระเวณ** ต่อด้วยเรือสมณะ โดยพ่อท่านนั่งอยู่บนสุดของเรือ เป็นเรือที่เพิ่งต่อเสร็จใหม่ ชื่อ **ไฉไลสันติ** ต่อด้วยเรืออีก ๔ ลำ ที่บรรทุกญาติธรรมจนเต็มเรือ ตามด้วยเรือลำเล็กลำน้อย และเรือท้องแบนจำนวนมาก เป็นริ้วขบวนที่ดูขลังและเป็นหมู่มาล

ก่อนเรือออกจากฝั่งในตอนเที่ยงวันนั้น พ่อท่านพาสวดมนต์ บทอิติปิโส เสียงสวดมนต์กระหึ่มแม่น้ำมูล พอเรือแล่นไปถึงกลางแม่น้ำพ่อท่านก็พาสวดอีกจบหนึ่ง และเมื่อแล่นไปถึงจุดสุดท้ายที่ขบวนเรือจะหันหัวกลับ พ่อท่านก็จะพาสวดอีกจบหนึ่ง **แม้เราจะได้ร่วมสวดด้วยแค่จบแรกก่อนออก เรารู้สึกว่าเป็นพิธีกรรมที่ศักดิ์สิทธิ์มาก บอกถึงความสงบ และความนิ่งในใจ บอกตัวเองว่าขอเป็นส่วนหนึ่งของอโศกไปตลอดชีวิต** เรานั่งมองขบวนเรือที่สวยงามอยู่บนฝั่ง วันนั้นอากาศดี ท้องฟ้าสีฟ้าสดใส มีปูยเมฆขาวสวยมากเป็นวงกลม

วันอาทิตย์ที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๕

๐๓.๐๐ น. นับเป็นรายการทำวัตรเช้าเป็นครั้งแรกของ ว.บ.บ. น้าอัศจรรย์ที่เหล่านักปฏิบัติธรรมต่างพร้อมเพรียงกันอย่างรวดเร็วภายใน ๓ นาทีก่อนจะสวดมนต์ ซึ่งก่อนหน้านี้ยังมีความวุ่นวายจากการหาที่นั่ง ซึ่งมีการกำหนดให้นั่งตามกลุ่ม แต่พอพอท่านให้สัญญาณทุกคนก็พร้อมเพรียง นั่งนิ่งเสียบสงบ สวดมนต์อย่างตั้งใจ มีการนั่งเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นแถวตามโต๊ะญี่ปุ่น ซึ่งคณะทำงานจัดหามาให้เพียงพอสำหรับผู้เรียน ว.บ.บ. ทุกคน เหล่านักศึกษา ว.บ.บ. ทั้งรุ่นใหญ่ ๘๓ ปี หรือรุ่นเล็ก ๕ ขวบ ต่างตื่นมาทำวัตรเช้าอย่างตั้งใจและพร้อมเพรียง เป็นบรรยากาศแปลกใหม่ในทิศทางที่เจริญขึ้นของการอบรมธรรมของชาวโศก

พอท่านได้เทศน์ทำวัตรเช้าในเนื้อหาบางส่วนว่า การศึกษาของคนต้องศึกษาให้ถึงจิตวิญญาณ เพราะจิตวิญญาณพัฒนาได้สูงจริงๆและต่ำได้มากจริงๆเช่นกัน ต้องปฏิบัติในสารณียธรรม ๖ จนเกิดมีพุทธพจน์ ๗

๐๖.๓๐ น. หลังทำวัตรเช้า ก็เป็นการบำเพ็ญ “คุณ” ด้วยการลงทำงานเป็นกลุ่มๆตามฐานงานต่างๆ ซึ่งจะมีแม่ฐานคอยรับไปบำเพ็ญ “คุณ” คือได้รับใช้ช่วยเหลือสังคม บรรยากาศที่บ้านราชาศึกคักขึ้นมาอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน เหล่าบัณฑิตารมต่างพร้อมพริบกันไปลงทำงาน มีทั้งเดินและขึ้นรถไปทำงาน และยังทำงานอย่างขยันขันแข็ง ยิ้มแย้มเบิกบานในการทำงาน เป็นการลงปฏิบัติธรรมแบบฉันทลิมตา ตามที่ได้รับธรรมะจากพ่อท่าน

ในการลงทำงานแต่ละฐานจะมีการประเมิน “บุญใหม่” ซึ่งจะเป็นการให้คะแนนเรื่องคุณธรรมของนักศึกษา ว.บ.บ. โดยจะไม่มีกรรมการให้คะแนนแก่ตนเอง แต่คะแนนจะมาจากการประเมินจากสมาชิกในกลุ่ม ส่วนแม่ฐานที่เป็นนักศึกษา ว.บ.บ. จะมีลูกฐานเป็นผู้ให้คะแนน โดยมีสมณะสิกขมาตุไปร่วม

ฝูงนกบินเป็นหมู่แปรขบวนเป็นรูปต่างๆเหนือขบวนเรือ พอเรือจะกลับเข้าฝั่ง ฝูงนกนั้นก็บินหายไป... เป็นอีกหนึ่งภาพประทับใจที่จะอยู่กับความทรงจำของเราไปตลอดกาลเลยละ

วันศุกร์ที่ ๑๓ เป็นวันสอบ มรเคยเห็นโรงเรียนที่ไหนสอบกันตอนตีสี่บ้าง? เราได้ยึนนักศึกษาตื่นกันตีสามครึ่งเพื่อไปเข้าห้องสอบ มีเสียงพูดคุยกันอย่างรำเริง ส่วนมากที่เราคุยด้วยไม่ได้กังวลว่าจะได้รับเข็มหรือไม่ได้รับเข็ม เพราะทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า จากการที่ได้มาเรียน ทุกคนได้แต่สิ่งดีๆ เจริญในธรรมกันทั้งนั้น ขนาดเราแค่ไปร่วมงาน เรายังรู้สึกที่เราได้เรียนรู้อะไรมากมายในงานนี้จริงๆ มรลองฟังความประทับใจจากหลายๆคน ที่เราไปคุยมาดูสิ

ป้าพรดิน อายุ ๖๔ ปี จากสีมาอโศก

“ประทับใจธรรมะพ่อท่าน ฟังแล้วป้าเกิดดวงตาเห็นธรรม ญาติธรรมมากันเยอะ อบอุ่น ทั้งสมณะ สิกขมาตุ ก็เห็นดีเห็นชอบ ช่วยเหลือพวกเราเต็มที่ ได้จิตวิญญาณเป็นหมู่มวล จบงานนี้ไปป้าจะปรับตัวเอง สร้างกุศลเพิ่ม จะดูอารมณ์จิตใจให้ดีกว่านี้ เพราะปล่อยปะละเลยมานานแล้ว..”

ดูแลระหว่างทำงาน รวมถึงแนะแนวทาง และเก็บผลการลงคะแนนมารวมคะแนนในแต่ละวันให้เสร็จภายในวันนั้น เนื่องจากต้องประกาศผลสอบหลังการสอบเลย

หลังจากบำเพ็ญ “คุณ” ในภาคเช้า ก็จะเป็นรายการ “พุงยืม” โดยไม่มีการเทศนาก่อนฉัน ส่วนในภาคบ่ายก็จะมี การ บำเพ็ญ “คุณ” ภาคบ่ายเริ่มตั้งแต่ ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. หลังจากนั้น ก็จะเป็นเวลาส่วนตัว บางท่านก็กินมือเดียว บางท่านก็กิน ๒ มือ ตามแต่ฐานการปฏิบัติ

๑๘.๐๐ น. รายการฟังธรรมภาคค่ำ แสดงธรรมโดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มีเนื้อหาบางส่วนว่า “อาตมาได้เห็นอารมณ์ของงาน คีลเต็ม เข้มงาน สืบสานวิชา น่าชื่นใจแล้วใน ๑ วันที่ผ่านไป เมื่อเราปฏิบัติธรรมของพระพุทธรเจ้าจะไปลดต้นเหตุของทุกข์ในตน และจะเป็นประโยชน์ต่อโลกด้วย”

วันจันทร์ที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕

๐๓.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าโดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มีเนื้อหาบางส่วนเกี่ยวกับ มงคล ๓๘ ที่พ่อท่านบรรยายโดยลึกลับ ซัดเจน ในเรื่องการไม่คบคนพาล การคบบัณฑิต และบูชาผู้ที่ควรบูชา ตลอดจนถึงบุญเก่าที่เราได้ทำไว้ในอดีต

บรรยากาศในวันที่ ๓ ของการอบรมธรรม ว.บ.บ. เป็นช่วงบำเพ็ญ “คุณ” ซึ่งจัดในวันที่ ๗-๑๐ มกราคม ยังคงเป็นไปอย่างคึกคักไม่แพ้วันแรกๆ บรรดาบัณฑิตารามต่างตั้งใจปฏิบัติธรรมเพื่อทดสอบผลการปฏิบัติที่ผ่านมาของตนอย่างเต็มที่ ทั้งการบำเพ็ญ “คุณ” ตามฐานงานต่างๆ บางฐานก็ต้องใช้แรงงานมาก กลางแดดร้อนจ้า บางฐานก็ออกนอกพื้นที่ไปทำงานตามหน่วยย่อยของบ้านราชฯ เช่น สวนต่างๆ แต่เห็นได้ชัดว่า การพร้อมเพรียงกันเริ่มและจบกิจกรรมแต่ละช่วงเวลาเป็นไปอย่างพร้อมเพรียงตรงต่อเวลาเป็นส่วนใหญ่ ต่างจากบรรยากาศของงานปลูกเสกฯหรือพุทธาฯที่ผ่านมา อีกทั้งยังมีผู้ที่ไม่ได้สมัคร ว.บ.บ. มาร่วมอบรมบำเพ็ญ “คุณ” และบำเพ็ญ “ธรรม”

ยายรดดิน อายุ ๘๒ ปี จากปฐมอโศก

“ยายมาสัครเพราะพ่อท่านบอกว่า ขอให้คนแก่มาสัคร จะได้เป็นแก่นแกน ประทับใจที่พ่อท่านให้โอกาสคนอายุขนาดนี้มาเรียน มาเรียนเจอเพื่อนเยอะ สนุกมาก ถ้ายายไม่เจอพ่อท่าน ยายก็เหมือนอยู่ในนรก มางานนี้ แม่น้อย ดาเขียนหนังสือก็มองไม่เห็น เขียนก็ไม่ค่อยถูก แต่ใจสู้ ทำตามพ่อท่าน ไม่มีซีเกียจเลย...”

ปีวารากรณ์ จากตัง

และป่าหนูปีม จากนครศรีธรรมราช

“ประทับใจคนเยอะ และคนที่มากี่เป็นคนมีศีลธรรม ทำให้เรากระตือรือร้น ภูมิใจที่ได้มา ถ้าไม่มาก็ขาดทุนชีวิต

ตอนลงเรือธรรมยาตรา ตื่นเต้น เพราะขบวนเรือมีพ่อท่าน สมณะเยอะมาก เราารู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ที่ไม่คิดครั้นแต่สงบเรียบร้อย”

ขำเพ็ญคุณ

อาแม่ผล ธรรมชาติโตโสภ, อายุ ๖๐ ปี จากบ้านราชฯ

“ประทับใจที่พ่อท่านสอนว่า นิพพานอย่างเดียวเที่ยงที่สุด เป็นคำสอนที่จริงใจและตรงใจมากจากนี้ไปคิดจะวิรัติในหลายๆเรื่องที่ยาบายๆจะให้ละเอียดขึ้นที่เคยล้มๆ เจ็บมาหลายครั้ง งานนี้จะตั้งต้นใหม่ เพราะพ่อท่านกระทุ้ง และการเรียนทำให้เราอยู่ในกรอบ มีระเบียบ และต้องสนใจฟังธรรม ทำให้เห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน...”

พี่เสรี (ยอมจริง)

“มาลงเรียน เนื่องจากเป็นงานสำคัญ พ่อท่านอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน เป็นช่วงจะเกิด อนุสาสนีพยาฎิหารีย์ มานี้ก็เหมือนทุกคน คือเตรียมความพร้อมที่จะตั้งใจ เต็มใจทำทุกอย่าง อย่างร่าเริงเบิกบาน ถ้าไม่มีงานนี้มาทดสอบจะไม่มีโอกาสรู้เลยว่าเรามั่นคงแค่ไหน มางานนี้ได้ชัดเจนขึ้น

พี่ซาบซึ่งพ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมมาก ทุกคนร่วมใจ

ขำเพชรธรรม

เป็นหนึ่งในเดียวกัน ถ้าไม่รักกันจริง งานแบบนี้คงไม่เกิด ทุกท่านเสียสละมากกว่าที่ทำให้เกิดการเรียน การสอบขึ้น
ที่ตั้งใจว่าจะทำต่อเนื่อง ให้เจริญในธรรมขึ้นไปอีก..."

ตามกำหนดการเดิม พ่อท่านจะประกาศผลและแจกเข็มพระธรรมในเย็นวันที่ ๑๓ เลย แต่เนื่องจาก
ไม่ทัน ก็เลยประกาศผลตอนตีห้าของวันที่ ๑๔ แทน มีคนสอบผ่านคือได้เกิน ๕๐ เปอร์เซนต์กันมาก ซึ่งก็ได้รับ
ใบปัญญาบัตรและเสื้อสามารรถรุ่น ๑ ส่วนผู้ที่สอบติดใน ๑๕๔ คน (วิษญ์ ๗๗ คน และ ชาญ ๗๗ คน) ก็ได้รับ
เข็มพระธรรม ว.บ.บ.บ. เพิ่มเติมด้วย

พิธีการแจกใบปัญญาบัตร เสร็จสิ้นลงในตอนสายของวันที่ ๑๔ เราก็เก็บข้าวของใส่รถ อำลาบ้านราช
เมืองเรือ บ้านไม้เมืองหิน บ้านดินเมืองน้ำ มาด้วยความอาลัยอาวรณ์ ตั้งใจแน่วแน่ว่าปีหน้าจะมาร่วมงานว.บ.บ.บ.
รุ่นที่ ๒ อีกรุ่นจะ

❁ จาก...เพื่อนรักของมร

จนคนมาร่วมงาน มากกว่า ๑,๐๐๐ คน คนล้นชั้น ๑ เขื่อนศูนย์สูญญ

ช่วงก่อนฉันพ่อท่านได้แจก “สื่อเกิด” รูปพ่อท่านมีกรอบทองชุบหุ้ม โดยมีผู้จัดทำถวาย พ่อท่านสำหรับแจกเป็นของขวัญในงานนี้ ๗,๗๗๗ อัน ซึ่งพ่อท่านใช้เป็นอุปกรณ์ในการสอนให้ลูกๆ บุญอย่างพุทธเพื่อเป็นการระลึกถึงและเป็นกำลังใจในการปฏิบัติตามคำสอน ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อให้เป็นเครื่องรางของขลังแบบเทวนิยมแต่อย่างใด

๑๘.๐๐ น. ธรรมะภาคค่ำ โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มีเนื้อหาบางส่วนเรื่อง “ทักษิเนยยบุคคล ๗” บรรยายธรรมอย่างลึกซึ้งชัดเจนกระฉ่างแจ่ม ขณะที่เหล่าบรรดาบัณฑิตาราม ต่างพร้อมพรีบฟังธรรมอย่างตั้งใจ และมีการบันทึกสภาวะธรรม ของทุกกิจกรรมทั้งวัน ส่งเป็นคะแนนในส่วน ของ “บุญใหม่” อีกด้วยทำให้บรรยากาศการฟังธรรมยิ่งคึกคักเบิกบานอย่างยิ่ง

วันอังคารที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐ น. รายการทำวัตรเช้า โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ งานนี้พ่อท่านตั้งใจเทศนาทั้งเช้าและเย็นและพยายามจะทำให้ได้ตลอดงาน วันนี้พ่อท่านได้ชี้ให้เห็นถึงความสุข ๒ อย่าง คือ ๑. สุขด้วยกาม ๒. สุขด้วยอัตตา และมีความทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้ ๖ อย่าง กับทุกข์ที่เลี่ยงได้ ๔ อย่าง

บรรยากาศวันสุดท้ายของการบำเพ็ญ “คุณ” ยังคงมีความกระตือรือร้น ในการทำงานทำประโยชน์ตนประโยชน์ท่านได้อย่างเต็มที่ เป็นอีกหนึ่งวันที่เต็มเปี่ยมไปด้วย “บุญ” คือการได้เสียสละของเหล่านักศึกษา ว.บ.บ. ที่ต่างตั้งใจเต็มใจมาฝึกฝนอบรมธรรม แบบ ศีลเต็ม เข้มงาน สืบสานวิชา และจบวันนี้ด้วยธรรมะภาคค่ำจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์มาขยายความ “ฉานลิมิตา” ให้ผู้มีฐลีในดวงตาน้อย ได้เห็นธรรม

วันพุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐ น. วันนี้เป็นวัน “โพชฌังคาริยสังจาญ” พ่อท่านเทศนาทำวัตรเช้า ให้เห็นเข้าใจถึงชีวิตว่า มีแต่ “กรรมกับกาละ” ให้ระวังสังวร อานจิต ทำจิตให้เป็นสัมมา ให้มีสัมมาสังกัปปะ ฟังสำเนียงสำนักให้ปฏิบัติเป็นผู้ทวนกระแสให้ได้

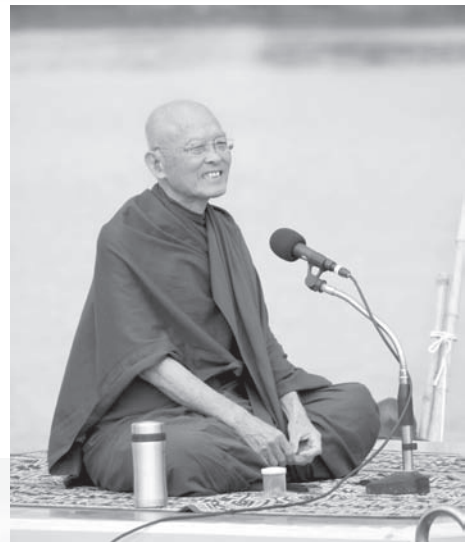
หลังทำวัตรเช้า เป็นการเตรียมพลังกายให้พร้อม ด้วยการรับประทานอาหารเช้า เพื่อร่วมชบวน “ธรรมยัตราเนาบุญนิยม” หลังจากรับประทานอาหารเช้า คณะผู้จัดการชบวนเรือก็ได้จัดแถวเตรียมความพร้อม บอกกำหนดการกับญาติธรรม ที่มาร่วมชบวนกว่า ๑,๐๐๐ คน การจัดเตรียมแถวใช้เวลากว่า ๑ ชั่วโมงจึงเรียบร้อย และได้แบ่งญาติธรรมบางส่วนไปลงเรือก่อน จากนั้นจึงเป็นการเดินธรรมยัตราไปลงเรือ ที่ท่าหน้าริมมูล โดยมีหมู่สมณะเดินนำหน้าชบวน โดยเริ่มหัวชบวนที่หน้า “เขื่อนโสเหล่” จากนั้นพ่อท่านจึงได้เดินตามมาสมทบกับหมู่สมณะเพื่อเดินนำชบวนไปลงเรือ การเดินธรรมยัตราไปลงเรือ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสงบ สันติ มีพลังรวมเป็นอย่างยิ่ง แม้หัวแถวจะลงเรือไปแล้ว แต่หางแถวยังอยู่ที่หน้า “เขื่อนโสเหล่” เป็นชบวนที่ยาวมากจริงๆ

โดยมีการจัดชบวนดังนี้ คือ เรือนำชบวนคือเรือ “ฉลาดใช้” ซึ่งมีลิกขมาตุ กรัก ปะหญิง

โดยสารไป ส่วนพ่อท่านและหมู่สมณะนั้นโดยสารไปกับเรือ “ไฉไลสันติ” โดยจะมีเรือมาตขนานข้างซ้ายและขวาของ เรือ “ไฉไลสันติ” เหมือนเรือคุ่มกัน ส่วนญาติธรรมส่วนใหญ่จะลงเรือกระแชงจำนวน ๕ ลำ ซึ่งลากจูงโดยเรือ “ชราชล” และยังมีเรือท้องแบนซึ่งมีชื่อว่า “บอแกน” ไปจนถึง “บอแฮน” และยังมีเรืออื่นๆเสริมเพิ่มเติมอีก รวมแล้วทั้งขบวนใช้เรือมากกว่า ๔๐ ลำ

เมื่อทุกอย่างพร้อม พ่อท่านได้นำสวด “อิติปิโส” จำนวน ๓ จบ ก่อนที่เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ ได้เป่านกหวีดให้สัญญาณ ๓ ครั้ง ในเวลา ๑๑.๓๗ น. จึงเดินเครื่องเรือ เริ่ม “ธรรมยาตรา

ธรรมยาตราทวาทศกัณฐ์

นาวาบุญนิยม ขบวนเรือได้ดำเนินไปอย่างเรียบร้อย พ่อท่านได้พูดคุยและจัดระเบียบเรือไปในตัวท่ามกลางแสงแดดอันร้อนแรง พิสูจน์ความอดทน เบิกบานให้ได้ในทุกสถานการณ์ของนักปฏิบัติธรรมทุกฐานะ ขบวนเรือ ได้ดำเนินไปไกลถึงสะพาน ๑๐๐ ปีสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ จึงได้วกกลับและตั้งขบวนเพื่อสวด “อิติปิโส” อีก ๓ จบ ก่อนจะดำเนินกลับมาถึงจุดเริ่มต้น จึงหยุดสวด “อิติปิโส” อีก ๓ จบ เป็นการเสร็จสิ้น “ธรรมยาตรานาวาบุญนิยม” แต่ขบวนเรือจะล่องต่อไปอีกเล็กน้อยเพื่อชมวิวทิวทัศน์ซึ่งพ่อท่านบอกว่าเป็น “แกมยาตรา” ก่อนจะวกกลับมาเทียบท่าริมมูล ณ จุดเริ่มต้น ถือเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของชาวโอศอก ที่มีการธรรมยาตราในลักษณะเช่นนี้ เป็นการชักจูงพลังรวมของชาวโอศอกที่พร้อมเสมอในการใช้พลังรวม

งานนี้มีการถ่ายทอดสดโดยทีมงาน FMTV ตลอดการธรรมยาตรา โดยใช้เทคโนโลยีถ่ายทอดสดผ่านอินเทอร์เน็ต มีช่างภาพที่ลงเรือและประจำตามจุดต่างๆ เพื่อถ่ายทอดสดถึง ๔ จุด ยังไม่นับรวมถึงช่างกล้องถ่ายภาพทั่วไปอีกเป็นจำนวนมาก และพิเศษคือมีช่างกล้อง FMTV ขึ้นไปถ่ายทำบนพารามอเตอร์ ไปถ่ายภาพบนท้องฟ้า ในมุมมองของนักบินมาให้ชมด้วย

ในตอนเย็นของวันนี้ มีการจัดให้ญาติธรรมที่ไม่ได้ลงเรือกับขบวนธรรมยาตรา เพราะไม่ได้ลงชื่อ หรือเพราะเรือเต็มแล้วในขบวน ได้ลงเรือชมลำน้ำมูลอีกด้วย

รายการธรรมะภาคค่ำ ยังเป็นการแสดงธรรมโดยพ่อท่านที่หน้าลานพระพุทธรูปธรรมนิมิต พ่อท่านได้เน้นย้ำเรื่องการมีศรัทธาในการฟังธรรม ทำให้เกิดการบรรลุธรรมได้ และฉานต้องมีปัญญา ฉานไม่มีปัญญาไม่ได้

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐ น. ยังคงอยู่ในช่วงบำเพ็ญ “ธรรม” ตั้งแต่เช้ามีดีพ่อท่านมีเจตนาให้ลูกๆ ได้ชัดเจน ในไตรสิกขา มีการอ่านจิต ตูใจ ตรวจผลการปฏิบัติให้ละเอียดลออ อย่างจริงใจ จริงจัง จริงจาง จริงจาก จริงแจ้ง จริงจริง และจริงจบ ให้มีพฤติพรหม พฤติพุทธ เผ่าพุทธ และพันธุ์พุทธ

หลังทำวัตรเช้ามีการประชุมพาดิษย์บุญนิยม ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. บำเพ็ญ “ธรรม” ภาคบ่ายในรายการ “กัฏฐิโกโลก” ดำเนินรายการโดย สมณะธาตุติน ปรุวีร์โส มีวิทยากร ๔ ท่านคือ คุณณรงค์ คุณแก่นคำกล้า พิลาน้อย คุณกรองทอง รัตนจันทร์ และคุณขวัญดิน สิงห์คำ เป็นรายการที่ปลุกให้ช่วยกันเก็บเมล็ดพันธุ์พืชเพื่อการพึ่งพาตนเองในด้านอาหารได้อย่างยั่งยืน

รายการภาคค่ำ พ่อท่านแสดงธรรมมีเนื้อหาบางส่วนคือ ผู้ที่มีภูมิอนาคามีขึ้นไปจะรู้จักของตนและจะระวังตนไม่ทำตนให้เป็นพิษเป็นภัยต่อโลก พ่อท่านหวังว่าพวกเราจะมีอนาคามีมากพอ เพื่อไปทำงานการเมือง แต่ในสังคมทุกวันนี้ไม่มีเนื้อหาสาระของธรรมะเลย ถ้ามีอนาคามีถึง ๒๐๐ คนจะมีโสดาบันเป็นพันคน อโศกนี้มีโสดาบันเป็นพัน แต่พวกคุณไม่รู้ ไม่มีมาตรวัด ภูมิโสดาบันไม่เอาการ ขายตรงซึ่งมันเป็นการเอารัดเอาเปรียบ เล่นหุ้นโสดาบันก็ไม่เอา มันเป็นอบายมุข ภูมิโสดาบันยังไม่ถึงกับทำงานฟรี แต่อโศกเอาโสดาบันมาทำงานฟรีได้ ซึ่งการทำงานฟรีนี้จริงๆต้องระดับอนาคามี เรากำลังทำการเมืองอาริยะที่นี่(บ้านราชฯ) เชิญมาช่วยกันสร้างเมืองอาริยะ

วันศุกร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕

วันนี้เป็นวันสอบข้อเขียนของ ว.บบบ. มีผู้เข้าสอบข้อเขียนทั้งหมด ๗๐๗ คน การสอบเริ่มตั้งแต่ ๐๕.๐๐ น. ให้เวลาสอบทั้งหมด ๒ ชั่วโมง ใช้ชั้น ๑ เฮือนศูนย์บุญเป็นสถานที่สอบสำหรับผู้ที่อ่านออกเขียนได้และไม่ต้องการผู้ช่วย ส่วนที่ชั้น ๒ นั้นจัดไว้สำหรับนักศึกษา ว.บบบ. ที่อ่านไม่ออกหรือเขียนไม่ได้ รวมถึงนักศึกษา ว.บบบ. ตัวน้อยๆตั้งแต่ ๕ ขวบเป็นต้นไปอีกด้วย ก็ร่วมสอบอย่างพร้อมเพรียง โดยมีอาสาสมัครทำหน้าที่เป็น “ผู้ช่วย” หรือ “คอมพิวเตอร์” หรือ “มือ-ไม้” ให้กับผู้สอบ โดยผู้ช่วยต้องไม่แสดงความคิดเห็นหรือชี้แนะการทำข้อสอบแต่อย่างใด ซึ่งมีผู้มีจิตอาสาเป็นจำนวนมาก

บรรยากาศการสอบที่ชั้น ๑ นั้นเป็นไปอย่างเข้มขลัง สงบเงียบเรียบร้อย โดยมีผู้ทรงศีลคือสมณะเป็นผู้คุมสอบ คอยเดินดูความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกตามแถวสอบ ส่วนบรรยากาศที่ชั้น ๒ จะมีเสียงปรึกปรายกันดังขรม ดูมีความอบอุ่นเป็นกันเอง น่าประทับใจเช่นกัน

เมื่อสอบเสร็จหมู่สมณะสิกขมาตุก็ช่วยกันตรวจข้อสอบกันอย่างขะมักเขม้น เพื่อรวบรวมคะแนนไปประกาศผลในบ่ายวันนี้ตามกำหนดการเดิม แต่เนื่องจากเป็นครั้งแรกของการทำงานลักษณะนี้ จึงมีข้อบกพร่องผิดพลาดทำให้ไม่สามารถประกาศผลสอบได้ทันในวันนี้ ต้องเลื่อนการประกาศผลสอบในเช้าของ วันที่ ๑๔ มกราคม แทน พ่อท่านจึงได้จัดรายการ “เอื้อไออุ่น” เพื่อ

ให้ลูกๆ ได้สอบถามปัญหา ทั้งพ่อท่านและสมณะที่ต้องลงนามในบัญญัติบัตร และบัตรรุ่นต้องทำงานอย่างหนักในการเซ็นชื่อเป็นที่น่าประทับใจอีกเหตุการณ์หนึ่ง

วันเสาร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

ในเวลา ๐๕.๐๐ น. ได้มีเสียงประกาศให้ผู้เข้าสอบ ว.บบบ. ไปตรวจจุดผลสอบ ซึ่งได้ติดไว้ที่บอร์ด ใต้เสื่อณศุภยสถาน มีผู้มาดูผลการสอบอย่างคึกคักตื่นเต้น ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ๗๐๗ คน ผู้สอบผ่านต้องได้คะแนนตั้งแต่ ๕๐ เปอร์เซนต์ขึ้นไป การสอบครั้งนี้มีผู้สอบผ่านทั้งหมด ๖๒๕ คน (สายวิษุภย์ ๒๔๗ คน สายชาฎ ๓๗๘ คน) ผู้ที่สอบผ่านทุกคนจะได้รับบัตรรุ่นและเสื้อรุ่น แต่จะมีเพียง ๑๕๔ คน (สายวิษุภย์ ๗๗ คน สายชาฎ ๗๗ คน) เท่านั้นที่ได้รับเข็มพระธรรมและบัญญัติบัตร และผู้ที่สอบได้คะแนน ๘๐-๘๙ คะแนน จะเรียกว่าได้ “คุณนิยม” คือเทียบเท่า “เกียรตินิยมอันดับสอง” ส่วนผู้ที่สอบได้ตั้งแต่ ๙๐ คะแนนขึ้นไป จะเรียกว่าได้ “บุญนิยม” คือเทียบเท่า “เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง” นั่นเอง

๐๙.๐๐ น. พ่อท่านทำพิธีมอบ “บัญญัติบัตร” “เข็มพระธรรม” “เสื้อรุ่น” และ “บัตรประจำตัว”

สำหรับ ว.บบบ. รุ่นที่ ๑ เป็นการจัดพิธีท่ามกลางแสงแดดร้อนแรงหน้าลานพระพุทธรูปธรรมนิมิต ก่อนมอบบัญญัติบัตร พ่อท่านได้พาดำตั้งสัตยาบรรณ และพ่อท่านแสดงธรรม ว่านี่เป็นปีแรกมีข้อบกพร่องอย่างแน่นอนซึ่งทุกคนก็ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น แต่ในงานนี้ปรากฏผลสำเร็จมากในการอบรมธรรมะ ส่วนผู้ที่สอบตกก็ให้พากเพียรพยายามต่อไป เรามีสิทธิ์สอบได้ตราจนตาย ผู้สอบได้ก็มีสิทธิ์สอบอีก มีสิทธิ์ได้รับเข็มพระธรรมมากที่สุดเพียง ๔ เข็ม การได้ครั้งแรกคือพระโสดาบัน ได้ครั้งที่สองก็คือพระสกทาคามิ ได้ครั้งที่สามคือพระอนาคามี และถ้าได้ครบสี่ครั้งก็คือพระอรหันต์ ตามสมมุติสังจะ และเราควรทำปรมัตถ์ให้ลงตัว ถ้าได้ครบ ๔ เข็ม ได้บัญญัติบัตร ๒ ใบ เรียกว่า “บุญบุญนิยม” ถือว่าเป็นแก่นแกนของชาวอโศก

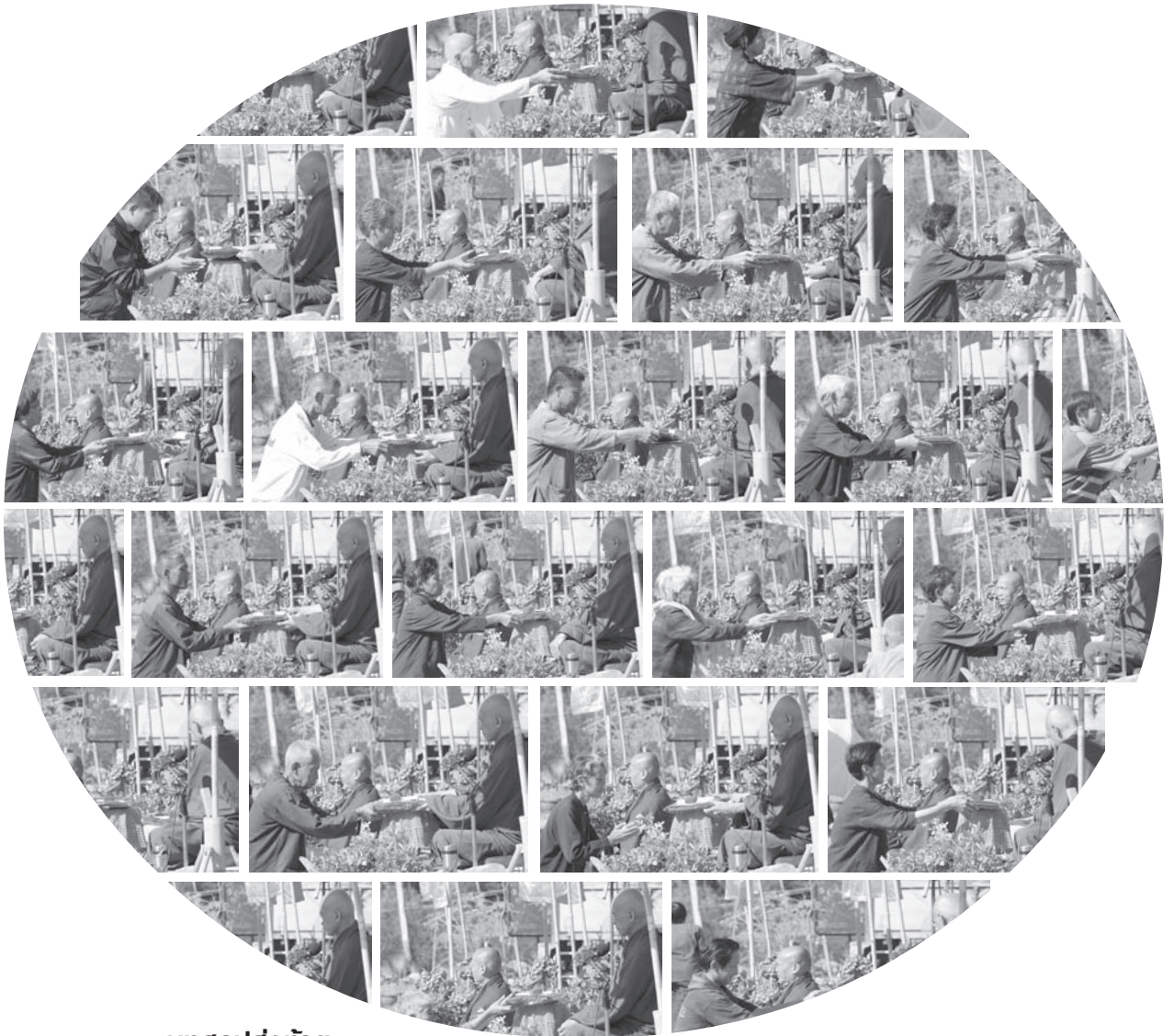

၂.၂၂၂. ဓာတ်သိင်္ဃာ

 ၂.၂၂၂. ဓာတ်ဗာဏ

บทสรุปส่งท้าย

ญาติธรรมบางท่านบอกว่า “อยู่อโศกมาหลายสิบปีไม่เคยเห็นชาวอโศกจะกระตือรือร้นมีไฟในการปฏิบัติธรรมอย่างนี้มาก่อน” มีเพียงกวางานปลุกเสกฯหรือพุทธาที่ผ่านๆมา ถือได้ว่าเป็นการสอบ “จอหวน” ของชาวอโศกได้เลยทีเดียว แม้บางท่านจะสอบได้ บางท่านจะสอบไม่ได้ก็ตาม ก็ได้ฝึกหัดทำใจ ฝึกหัดปฏิบัติธรรมกันทั้งนั้น

หลังการสอบหลายท่านบอกว่า ปีหน้าจะมาสมัครสอบอีกแน่นอน เพราะเห็นอานิสงส์เห็นประโยชน์ของการปฏิบัติธรรม แบบ “ฉานลิมตา” ที่พ่อท่านรับจากสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา ถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์ สมกับคำว่า “พ่อครู” ซึ่งพ่อท่านใช้เรียกหาแทนคำว่า “พ่อท่าน”

หลังงาน ว.บ.บ. ครั้งนี้ ลูกศิษย์อโศกทุกฐานะคงจะมีไฟแห่ง “ฉาน” เฟ่งเพียรปฏิบัติธรรม “เก็บคะแนน” ตั้งแต่วันนี้ โดยไม่ต้องรอถึงปีหน้า ให้สอดคล้องกับที่พ่อท่านได้เปลี่ยนแปลงรายการ “สงครามสังคมาธรรมะการเมือง” มาเป็นรายการ “เรียนอิสระ(ตามสำนึก)” เพื่อความเจริญในธรรม ยิ่งๆขึ้นของลูกศิษย์อโศก.....

★ ทิมกุฎาพันหัว

งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

แบบ ลัด คัด ลั่น เสร็จภายใน ๗ ชม. แต่เนื้อหาการประชุมเข้มข้น **เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๔ มค. ๒๕๕๕** ตรงกับวันแรม ๖ ค่ำ เดือน ๒ หมู่สมณะประชุมมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐ ที่ โบสถ์แพ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก สมณะแนวแน่ สีสวรรโณ ขอหมู่กลับเข้ามาช่วยงานพ่อท่าน เช่นเดิม ญาติโยมให้ขุมทรัพย์สมณะว่า ระวังเรื่องสตรี กับสตางค์
ต่อไปนี้เป็นบันทึกรายงานมติการประชุมของสมณะ

รายงานการประชุมมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐

ประธานที่ประชุม สมณะรัก โพธิ์รักขิตโต

ผู้ดำเนินการประชุม สมณะเดินดิน ติกขวีโร

ผู้ช่วยผู้ดำเนินการประชุม สมณะบินบน ถิริจิตโต

ผู้บันทึกการประชุม ทีมงานสมณะภูผาฟ้าห้า

สมณะเข้าร่วมประชุม ๙๖ รูป สมณะลาป่วย ๓ รูป (สมณะมั่นแจ้ พุทธชาติโต สมณะ เบิกบาน ธรรมนิยโม สมณะน่านฟ้า สุขณาโน)

เริ่มประชุม เวลา ๑๔.๒๕ น.

* ศาสนบุคคล

- **สมณะช่วยงาน FMTV** มี ๕ รูป คือ สมณะมองตน เมตตจิตโต, สมณะลันผา สุชาติโก, สมณะหินมั่น สีลาปากาโร, สมณะใต้ดาว เหมฐฐานักขัตโต, สมณะฟ้าแสง ปภากรโ

- **ปัจฉาสมณะ**

พ่อท่านนา

- สมณะเดินดิน ตึกขวีโร และคณะ(สมณะสมณะพิสุทธิ พิสุทธิ สมณะแห้วแห้ว สีลวัณโณ สมณะดินไถ ธานีโย และสมณะหนักแน่น ชันติพิโล)

สมณะเดินดิน ตึกขวีโร

- สมณะฝนธรรม พุทธกุโล

สมณะบินบน ธิรจิตโต

- สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

สมณะผืนฟ้า อนุตตโร

- สมณะภูผาฟ้า

สมณะเสียงศีล ชาตวโร

- สมณะข้าฟ้า ฐานวโร

สมณะพอแล้ว สมานิตโต

- สมณะแดนเดิม พรหมจริโย

สมณะณรงค์ จันทเสฏฐ์

- สมณะเลื่อนลิ่ว อรณชีโว

- **สมณะป่วยแห่งปี** ได้แก่

- ๑. สมณะกรรมกร กุสโล
- ๒. สมณะมันแจ้จ้ง พุทธชาติ
- ๓. สมณะน่านฟ้า สุขธมาน
- ๔. สมณะเบิกบาน รัมมณิโย
- ๕. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ

- **คณะเอภาระสงฆ์ (คภส.)** ได้แก่

- ๑. สมณะผืนฟ้า อนุตตโร
- ๒. สมณะถ่องแท้ วินยธโร
- ๓. สมณะขยชะยัน สรณิโย
- ๔. สมณะฟ้าไท สมชาติโก รวมทั้งอุปชฌาย์อีก ๓ รูปด้วย

- **คณะอาจารย์โรงเรียนวภะ** มี ๒ รูป ได้แก่ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร)

*** สมณะลงอาราม ๒๕๕๕**

◆ **พุทธสถานสันตติโคก ๒๕ รูป**

- ๑. สมณะสมณะพิสุทธิ พิสุทธิ
- ๒. สมณะเลื่อนลิ่ว อรณชีโว
- ๓. สมณะมันแจ้จ้ง พุทธชาติ
- ๔. สมณะน่านฟ้า สุขธมาน
- ๕. สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร
- ๖. สมณะกอบชัย รัมมารุโร
- ๗. สมณะชนะผี ชิตมาโร
- ๘. สมณะณรงค์ จันทเสฏฐ์
- ๙. สมณะซาบซึ้ง สิริเตโช
- ๑๐. สมณะเบิกบาน รัมมณิโย
- ๑๑. สมณะหม่อน มุกกันโต
- ๑๒. สมณะคมลึก เมตตจิตโต

- ๑๓. สมณะผองไท รตนบุญญ
- ๑๔. สมณะนีกนบ ฉันทโส
- ๑๕. สมณะกล้าจริง ตถภาโว
- ๑๖. สมณะร้อยดาว ปัญญาจุฑา
- ๑๗. สมณะลานบุญ วชิโร
- ๑๘. สมณะแก่นผา สารูปโป
- ๑๙. สมณะขัดแจ้จ้ง วิจักขโณ
- ๒๐. สมณะลั่นผา สุชาติโก
- ๒๑. สมณะธรรมทาบฟ้า รวิวัณโณ
- ๒๒. สมณะฟ้าแสง ปภาโกร
- ๒๓. สมณะใต้ดาว เภฏฐานักชัตโต
- ๒๔. สมณะแต่ธรรม รัมมรักชิตโต
- ๒๕. สมณะขยันยอม วิริยธโร

◆ พุทธสถานปฐมอโศก ๑๑ รูป

๑. สมณะกรรมกร กุสโล
๒. สมณะเสียงศีล ชาตวโร
๓. สมณะเต็ดขาด จิตตสันโต
๔. สมณะชยะชยัน สรณียो
๕. สมณะฝุ่นฟ้า อัคคชโย
๖. สมณะดงเย็น สัตติภูโต
๗. สมณะบินก้าว อิทธิภาโว
๘. สมณะตรงมั่น อุชฺจารโ
๙. สมณะข้าฟ้า ฐานรโต
๑๐. สมณะหินเพชร รัम्मธโร
๑๑. สมณะวิเชียร วิชโย

◆ พุทธสถานคีระชะอโศก ๕ รูป

๑. สมณะถ่องแท้ วินยชโร
๒. สมณะดวงดี ฐิตปุญญ
๓. สมณะพันเมือง ภาทันโต
๔. สมณะแก่นหล้า วัชฌมโน
๕. สมณะสอน โสပါโก

◆ พุทธสถานศาลืออโศก ๔ รูป

๑. สมณะกล้าดี เตชพหุชน
๒. สมณะลือคม รัम्मกิตติโก
๓. สมณะเน้นแก่น พลาณีโก
๔. สมณะหนึ่งดี สุธัญญู

◆ พุทธสถานสีมาอโศก ๔ รูป

๑. สมณะสร้างไท ปณีโต
๒. สมณะชาติดิน ฐัญญู
๓. สมณะดินทอง นครวโร
๔. สมณะภูผาฟ้า

◆ พุทธสถานภูผาฟ้า ๑๙ รูป

๑. สมณะบินบน ธิรจิตโต
๒. สมณะผืนฟ้า อนุตโต
๓. สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร
๔. สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
๕. สมณะหินมัน สีสปาภาโร
๖. สมณะฟ้ารู้ นโภคโต
๗. สมณะพอจริง สัจจาสมโ
๘. สมณะธาตุดิน ปรุวิโร
๙. สมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร
๑๐. สมณะเมฆฟ้า นภมังคโล
๑๑. สมณะชูปดิน วิชชานันโต
๑๒. สมณะสยาม สัจจญาโณ
๑๓. สมณะฮังดิน ภูมิกโต
๑๔. สมณะแมนใจมั่น จิตตถาวโร
๑๕. สมณะคำดิน ภูมิปุรโณ
๑๖. สมณะเพียงพอ สันตภูสิรัम्मโม
๑๗. สมณะแสนดิน ภูมิพุทโธ
๑๘. สมณะคมเย็น ถามวโร
๑๙. สมณะควรรทน ชันตีโก

◆ สังฆสถานหินผาฟ้า ๓ รูป

๑. สมณะดินดี สันตจิตโต
๒. สมณะนาทอง สิงคีวัณโณ
๓. สมณะภูผาฟ้า

◆ สังฆสถานทะเลธรรม ๓ รูป

๑. สมณะเลื่อนฟ้า สัจจเปโม
๒. สมณะดาวดิน ปรุวัตโต
๓. สมณะนาไท อีสสรชน

◆ พุทธสถานราชธานีโอศก ๒๗ รูป

๑. พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ โปธิรักษ์ขีโต
๒. สมณะเดินดิน ติกขวีโร
๓. สมณะพอแล้ว สมหาทีโต
๔. สมณะแนวแน่ สีลวัณโณ
๕. สมณะแดนเดิม พรหมจรีโย
๖. สมณะคิดถูก ทิฏฐุชุกัมโม
๗. สมณะฟ้าไท สมชาติโก
๘. สมณะเด่นตะวัน นรวีโร
๙. สมณะเทินธรรม จีร์ลีโส
๑๐. สมณะสมชาย ตันติปาโล
๑๑. สมณะคมคิด ทันทภาโว
๑๒. สมณะคำจริง วจีคุตโต
๑๓. สมณะแก่นเกล้า สารกโร
๑๔. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ
๑๕. สมณะดินไท ธาณิโย
๑๖. สมณะฝนธรรม พุทธกโล
๑๗. สมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข
๑๘. สมณะมือมั่น ปุรณกโร
๑๙. สมณะหนักแน่น ชันติโพโล
๒๐. สมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ
๒๑. สมณะฟ้าตื่น นมกกาโร
๒๒. สมณะขุนศึก อโยมโน
๒๓. สมณะดาวน์ดี สุชีโว
๒๔. สมณะธาตบุญ ธาตบุญโญ
๒๕. สมณะจนแจ้ว อัสสกาโร
๒๖. สมณะหินจริง วีรปาสาโณ
๒๗. สมณะอ้วน อภิมันโต

- ชุมทรัพย์สำหรับสมณะปีนี้คือ ให้ระมัดระวังสังวรเรื่อง สตรี กับ สตางค์
- มหาปวารณานี้ใช้หลักสูตร “ลัด คัด ลั่น” เน้นเอาเนื้อๆ

โคลกธรรมมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐

เลขที่ชุดในแผ่นดิน

คือ หากินบนคำว่า “ช่วยเขา”

ปิดประชุมเวลา ๒๐.๐๕ น.

ส่วนในวันอาทิตย์ที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๕๕

มีการประชุมมหาปวารณา ปวารณาลิกขมาตุ
ที่ประชุมมีมติ ให้ระมัดระวังเรื่อง
การเงิน ให้เป็นไปในแนวทางสาธารณโภคี
มีคณะฆราวาสเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

☆ กัมภีระกฤษณะ

วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม (ว.บบบ.)

เป็นอีกความรัก ความหวังดี ห่วงใย จากพ่อถึงลูก

บทนำ

๓๐ กว่าปีแห่งการทำงานของพ่อท่าน เราจะเห็นภาพความอุตสาหะพร่ำสอนลูกๆอย่างไม่ย่อท้อ รวมทั้งงานเขียนเล่มแล้วเล่มเล่าที่ออกสู่สังคมด้วยอุดมการณ์ พิมพ์หนังสือธรรมะให้ทั่วโลก นั่นคือภาคปริยัติ ตามด้วยภาคปฏิบัติ โดยสร้างงานต่างๆทั้งในเชิงพาณิชย์ กลไกกรรมธรรมชาติ ชยะ ปุ๋ย ฯลฯ ในรูปแบบบุญนิยม เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน และเกิดภาคของปฏิเวธ เมื่องานต่างๆคือบททดสอบ เป็นโจทย์ที่ส่งให้ลูกๆได้ตรวจสอบภูมิธรรม จิตสำนึกว่ามีได้เป็นได้ถึงไหนแล้วในวันนี้ เพราะการตอบ โจทย์ในห้องเรียนอาจได้แค่ปัญญา รู้ แต่การปฏิบัติจริงๆนอกห้องเรียนจะรู้แน่ชัดว่า เราสอบผ่านหรือไม่

การเกิดขึ้นของ“วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม”(ว.บบบ.)เป็นอีกความรักความหวังดีห่วงใย จากพ่อถึงลูก ที่เรียกร้องให้มารวมตัวเพื่อศึกษาและเตรียมสอบไล่ครั้งสำคัญ ณ ชุมชนราชธานีโตก โดยมีเครื่องแสดงยืนยันรับรองสำหรับผู้สอบผ่านแต่ละคนจากพ่อท่านมอบให้ คือเข็มพระธรรม และ ใบปณญัตตบัตรบัณฑิตบุญนิยม นับเป็นสิ่งมีคุณค่าสูงทั้งทางโลกและทางธรรมที่คนดีควรจะได้รับ

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ถึงความหมายและจุดประสงค์ของการเกิด ว.บบบ. ที่เปิดกว้างไม่เฉพาะลูกๆชาวโตก แต่สำหรับชาวพุทธที่เข้าหลักเกณฑ์ของเราทุกคน

ผู้สัมภาษณ์ : วันโพธิ์มังคาริยสังจายู ที่จะจัดขึ้นในปีหน้าพ.ศ.๒๕๕๕ ระหว่างวันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ มกราคม พ่อท่านมีดำริจะตั้งการศึกษาแนวใหม่ขึ้นมาชื่อว่าวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ตัวย่อว่า ว.บบบ. การเกิดขึ้นของวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยมมีจุดประสงค์และเป้าหมายอย่างไร ทำไมจึงใช้ชื่อนี้

พ่อท่าน : การเกิดของ บบบ. บ.แรกหมายถึง “บรรดา” ก็คือ ทั้งหลายทั้งหมดทั้งมวล หรือ ประदानี้แหละ การเกิดขึ้นของ บ.ที่สอง คือ “บัณฑิต” โดยเฉพาะบัณฑิตมีเงื่อนไขหลักจำกัดความลงไปว่าเป็น บัณฑิตบุญนิยม “บุญนิยม”ก็เป็นอีก บ.หนึ่งที่น่ามาเติมเข้าไปอีก ก็เป็น ๓ บ อ่านว่า บบบ. แปลว่า **บรรดาบัณฑิตบุญนิยม** ความหมายชัดเจนอยู่แล้ว เราไม่ได้ไปจำกัดว่าจะเป็นใคร แม้แต่ ศาสนาอื่นเราก็ไม่เกี่ยงเลย จะศาสนาใดๆ ก็ถือว่ามาเป็นบัณฑิตนี้ได้ ถ้าเต็มใจพอใจก็มาเอาให้ได้ ให้เกิด**บัณฑิตในตน** เป็นภาวะแท้จริง ที่คนทำให้เกิดได้ เป็นบัณฑิตเพราะเกิดธรรมภาวะนั้นๆในตน เป็นความรู้ที่ประเสริฐของตัวของตนได้มาโดยตนเอง ซึ่งเกิดความจริงในตัวของคน เพราะฉะนั้นคำว่า บรรดาจึงไม่ได้จำกัดว่าจะเป็นผู้หนึ่งผู้ใด บรรดา คือ การเปิดกว้างที่สุดให้ผู้เต็มใจสมัครใจมาร่วมกัน สร้างความจริงที่ควรสร้าง เพราะมันเป็นอุปสงค์ที่สูงมากในปัจจุบันนี้

**อาตมาทำงานที่ยากๆมาก
จุดสุดท้ายที่เป็นเนื้อแท้ แต่
เต็มใจทำตั้งใจทำ เพราะฉะนั้น
อาตมาทำงานทุกอย่างเพื่อ
จุดหมายนี้ ไม่มีอื่น**

ส่วนบัณฑิตนี้เมื่อมีเนื้อความจำกัด
ความไปแล้วว่าต้องเป็น“บุญนิยม” เป็นบุญ
นิยมอย่างไรก็ต้องค่อยศึกษากันไป ผู้ที่ได้เนื้อ
แท้สิ่งไม่จำกัดเป็นแต่เพียงว่า เวลาเท่านี้ต้อง
อันนี้เท่านี้ที่มากพอ มันไม่ต้องมากมาย อาตมา
หวังเพียงขอให้เกิด“สัมมาทิฐิ” เป็นหลัก
ก่อนอื่น แล้วก็สืบสานเป็นวิถี เปิดกว้างให้สำนึก
ของแต่ละบุคคล ตามอิสระ

เพราะฉะนั้นก็มีหลักเกณฑ์หลักๆ
ใหญ่ๆ จำกัดที่สุดก็คือ กินมังสวิรัต ๕ ปี
แม้ ๕ ปีเรายังมีเงื่อนไขว่า เอาเถอะ.. ๕ ปี

เป็นอย่างต่ำ จะล้มลุกคลุกคลาน ไม่บริสุทธิ์บริบูรณ์นักก็ไม่ว่า แต่ไม่ใช่ว่ากิน ๕ ปีก็แค่กิน ๓ วันแรก
ตั้งแต่ ๕ ปีที่แล้ว และกิน ๓ วันสุดท้ายก่อนที่จะมานี้ ระหว่างกลางตั้ง ๔ ปีว่าไม่ได้กินมังสวิรัตเลย
ก็ไม่ใช่ซีโก้งถึงขนาดนั้น เรียกว่ามีความตั้งใจกินมังสวิรัตมากกว่า ที่ไม่ได้กิน จะล้มลุกคลุกคลาน
มีพลาดเป็นบางครั้งบางคราว ก็ได้

สรุปแล้วตั้งใจกินมังสวิรัต ๕ ปีเป็นอย่างต่ำ ก็ได้ทำจริงมากกว่าที่ไม่ได้ทำ เราก็อनुโลมให้
เพราะฉะนั้นอันนี้เราไม่ได้ไปเคร่งเครียด ไปกดดันอะไร เปิดโอกาสกว้าง ให้บรรดาผู้ที่เป็นบัณฑิตจริง
คือผู้ที่มีเนื้อแท้เกิด จิตวิญญาณเกิด ได้บรรลุถึงความเป็นอาริยะ สูงถึงขั้นเจต-ปัญญา

สรุปที่อาตมาตั้งอะไรขึ้นมาพวกนี้ เจตนาให้มีการศึกษาให้คนศึกษา ศึกษาธรรมะพระพุทธเจ้า
ให้เป็นไตรสิกขา การศึกษาพระพุทธเจ้าไม่มีอื่น ทั้งหมดรวมอยู่ใน “ศีล-สมาธิ-ปัญญา” ต้องมีการรอบ
ของแต่ละคน ตามฐานะ เบื้องต้น-เบื้องกลาง-เบื้องปลาย แล้วให้เกิดผลถึงจิตให้ได้ด้วยปัญญา นี่คือ
หลักใหญ่แท้ของพุทธ ต้องเข้าใจให้ได้ ชีวิตอาตมาจะทำงานเพื่อให้คนได้ศึกษาสร้างสรรตนเอง เพื่อให้
ตนเองตั้งความเจริญขึ้นๆ ไปสู่ความเป็นอาริยธรรม

อาริยะก็คือสิ่งที่ประเสริฐ
เริ่มออกจากกระแสโลกีย์เข้าสู่
กระแสโลกุตระก็จะรู้ว่า ทวนกระแส
โลกเป็นอย่างไร ถึงที่สุดก็จะรู้ว่า
อรหันต์เป็นอย่างไร รู้ว่ากิเลสเป็น
ตัวเหตุดับกิเลสให้ได้ เมื่อดับกิเลส
ได้จริง จิตก็เกิดเป็นอาริยะจริง
ถ้าคุณล้มมาทิฐิจริงแล้วก็เป็น
คนที่ไม่เห็นแก่ตัว หมดตัวหมด
ตนไปตามลำดับจนกระทั่งเป็นที่สุด

และนอกจากไม่เห็นแก่ตัวแล้วจะต้องชวนชายชมิชมันมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือคนอื่น จะเป็นคนช่วยเหลือผู้อื่นอย่างใจจริง จะรู้จักใช้แรงงาน จะรู้จักใช้ความสามารถ พัฒนาความสามารถ ใช้ความสามารถ ใช้เรี่ยวแรงที่เรามีสมรรถนะพร้อมเสริมสร้างเป็นคนที่มีประโยชน์คุณค่าแก่โลก และสังคม ไม่เอาอะไรไม่เห็นแก่ตัวเลยจริงๆ นี่แหละเป็นสุดยอดของคนที่เป็นบัณฑิต นี่เป็นเป้าหมายหลัก อาตมาทำงาน

ที่ยากๆมาหาจุดสุดท้ายที่เป็นเนื้อแท้ แต่เต็มใจทำตั้งใจทำ เพราะฉะนั้น อาตมาทำงานทุกอย่างเพื่อจุดหมายนี้ ไม่มีอื่น สอนเรื่องธรรมะมาถึงขนาดนี้จะตั้งเป็นวิทยาลัยทางนิตินัยแต่ก็ยังไม่เสร็จ ก็ไม่เป็นไร อาตมาก็จะทำเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ล่ะ

เหตุปัจจัยชวนให้อาตมาต้องคิด แรกดำริจะสร้าง “วิทยาลัย-มหาวิทยาลัย” พยายามขอทางนิตินัยก็ยังไม่ได้สักที พอมาถึงโอกาสนี้มีเหตุปัจจัยที่นำสร้างก็น่า

จะสร้าง ให้เกิด “**วิซชาลัย**” อันใหม่ เป็น **วิซชาลัยสัมมาสิกขาหรือสัมมาสิกขาวิซชาลัย** นี้แหละ แม้จะไม่มีนิตินัย ก็มีผลดีอย่างหนึ่ง

ที่กำลังยื่นขอทางนิตินัยอยู่นั้นคือ “**สัมมาสิกขาวิซชาลัย**” ตอนแรกเป็น “**วิซชาลัย**” ตอนหลังก็เห็นดีเห็นงามเปลี่ยนเป็น “**วิซชาราม**” ชื่อเต็มก็จะเป็นว่า “**สัมมาสิกขาวิซชาราม**” เพราะฉะนั้นในทางนั้นก็จะเกิดเป็น **วิซชาราม** ไป

ส่วนอันใหม่นี้ รวบรวมให้เป็นโครงการที่ **ลัด-คัด-สั้น** ลัดก็คือเรื่องเร็ว เอาเฉพาะส่วนที่ควรจะได้ให้เร็ว คัดก็มีวิธีการคัดตามที่เราจะสามารถทำได้ดีที่สุด สั้นก็คือไม่ยืดเยื้อในแต่ละคราว แต่ไม่ใช่ว่า สั้นคือนิดเดียวจบแล้วหมด แม้จะสั้นคือไม่ยืดเยื้อในแต่ละคราว แต่ก็สับสน ต่อเนื่อง ยืดยาวต่อและต่อๆไปให้ยาวนานที่สุด

เพราะฉะนั้น อันนี้จึงเป็น **วิซชาลัย** ที่ใช้เวลาเข้าศึกษาอบรมสั้นที่สุด คัดเอาแต่ผู้สมัครใจสนใจและต้องการจริงมา เมื่อมาแล้วก็มีหลักเกณฑ์อะไรต่างๆ เราไม่ได้แบ่งแต่เรากำลังบอกอันนี้เป็นการบอกกติกา ไม่ได้เป็นการแบ่งแยก เช่นมีบัณฑิตวิซชัญญ์ บัณฑิตชชาญญ์ บัณฑิตวิซชัญญ์คือผู้ศึกษาทางโลก จบปริญญาตรี โท เอกมา มีใบรับรองวุฒิมาแล้ว แต่บัณฑิตชชาญญ์พวกนี้ไม่มีโอกาสทางโลก เขาอาจจะเป็นได้เหมือนกัน แต่ไม่มีโอกาสหรืออะไรก็ตาม เขาอาจมีสมรรถนะในการเรียนรู้ธรรมรู้โลกได้ เป็นบัณฑิตที่จะเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นได้ดีจริงๆ เสียสละได้หมด เราก็เปิดโอกาส

การศึกษาของเรา นี้จะเป็นการศึกษาที่มุ่งให้คนเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติให้ได้แท้จริงตามจุดที่เป็นไปได้ของพระพุทธเจ้าที่ทำได้มาแล้วคือ **พหูชนหิตายะ-พหูชนสุขายะ-โลกานุกัมปายะ** ไม่ใช่

การศึกษาที่จะนำไปสร้างความเห็นแก่ตัว โลกประโยชน์ตน ดังที่เป็นไปอยู่ในโลกสามัญ

เมื่อสมัครแล้วก็จะได้เข้ามาบำเพ็ญปฏิบัติ เรียกว่ามาบำเพ็ญคุณ ๔ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๗ มกราคมเข้าพื้นที่พร้อมกัน **บำเพ็ญคุณ**กันไปถึงวันที่ ๑๐ มกรา ๔ วัน เมื่อถึงวันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ เป็นวัน **โพชฌังคารียสังจาย** ก็จะเป็นวัน **บำเพ็ญธรรม**ต่ออีก ๓ วัน สรุปรวม วันที่ ๗-๑๐ รวม ๔ วันนั้น **บำเพ็ญคุณ** วันที่ ๑๑-๑๓ รวม ๓ วันนั้น **บำเพ็ญธรรม** รวมเรียกว่า **บำเพ็ญคุณธรรม** เริ่มต้นวันที่ ๗-๑๓ มกราคม รวมแล้วเป็น ๗ วัน

ถ้าสอบผ่านก็จะมีคะแนน ๑๐๐ หน่วย มหาวิทยาลัยทางโลกเขาเรียกหน่วยกิต ของเราเรียก **หน่วยคุณ** จะมีศัพท์อีกเยอะ ตั้งแต่ **บัณฑิตบุญนิยม** มาเรื่อย จนกระทั่ง **บัณฑิตวิษณุ บัณฑิตชาฎ** การ **บำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม** เป็นต้น จนมาเป็นคะแนน ๑๐๐ ยูนิท เขาใช้ภาษาไทยว่า **หน่วยกิต** ส่วนของเราเป็นภาษาไทยว่า **“หน่วยคุณ”** ผู้ใดสอบได้ ๕๐ หน่วยคุณขึ้นไป

ถือว่าสอบได้แต่ว่าผู้จะได้รับ **“ปัญญาบัตร - เข็มพระธรรม และบัตร**

ประจำตัวบุญบัณฑิต” บัณฑิตวิษณุก็จะได้เพียง ๗๗ คน บัณฑิต

ชาฎก็จะได้เพียง ๗๗ คนเช่นกันในแต่ละปี ประเภทละ ๗๗ คน

รวมเป็นปีละ ๑๕๔ คน โดยจะนับจากผู้ได้คะแนนสูงสุดลงมาถึง

คะแนนคนที่ ๗๗ เป็นหลัก ปีไหนมีผู้สอบผ่านได้คะแนน

๕๐ หน่วยคุณไม่ถึง ๗๗ คน มีเท่าใดก็เป็นอันได้ **“บุญบัณฑิต”**

ในปีนั้นเพียงเท่าที่สอบได้

สำหรับรุ่นแรกนี้มีแถม **เสื่อตราพระธรรม**แก่ผู้สอบได้

อีกด้วย ซึ่งมีผู้อุปถัมภ์เขาทำแถมมาให้ ส่วนปีต่อไปจะมีหรือ

ไม่ยังไม่ทราบได้ ปีนี้ปีแรกโชคดีมีแถม และเกริ่นไว้อีกนิด

หนึ่ง ปีนี้ผู้ไปงาน **โพชฌังคารียสังจาย** ทุกคนจะได้รับของ

ชำระเป็นทีระลึก แม้จะไม่สมัครเข้าสอบบัณฑิตกับเขา แม้จะยังไม่มีคุณสมบัติจะสมัคร แม้จะเป็นเด็ก กระทั่งคนผู้มาใหม่ในงานชาวอโศก ถ้าประสงค์จะได้ ส่วนจะเป็นอะไรนั้น จะได้เห็นในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕

ส่วนปีใดมีผู้สอบได้คะแนน ๕๐ หน่วยคุณขึ้นไปเกิน ๗๗ คน คนที่เหลือจาก ๗๗ ก็จะได้รับ **“บัตรประจำตัวรุ่น”** เพื่อเป็นเครื่องแสดงยืนยันการสอบได้แต่ละรุ่น สามารถติดบัตรรุ่นได้ เพียงแต่ยังไม่ได้รับ **“ใบปัญญาบัตรกับเข็มพระธรรม”** เท่านั้น ปีต่อไปก็สามารถเข้าสมัครสอบเพื่อจะได้รับ **“ปัญญาบัตรกับเข็มพระธรรม”** ได้อีก เป็นการ **“สอบซ้ำ”** ในปีต่อไป

แม้ผู้ได้รับ **“ปัญญาบัตรกับเข็มพระธรรม”** แล้ว หากอยากจะสมัครเข้า **“สอบซ้ำ”** อีกริก็สามารถสมัครสอบได้อีก เรียงปีไปเลยก็ได้ หรือจะเว้นวรรคไปสมัครปีใดก็ได้ ไม่จำกัด คราวนี้ถ้าสอบได้และคะแนนเข้ารอบไม่น้อยกว่า **“คนที่ได้คะแนนลำดับที่ ๗๗ ในปีนั้นๆ”** ก็จะได้รับ **“เข็มพระธรรม”** อีกริแต่จะยังไม่ได้รับ **“ใบปัญญาบัตร”** เป็นใบที่ ๒ จนกว่าจะ **“สอบซ้ำ”** ได้รับ **“เข็มพระธรรม”** ถึงเข็มที่ ๔ จึงจะได้ **“ใบปัญญาบัตร”** อีกริ ๑ ใบ ในชีวิตจึงสามารถได้ **“ปัญญาบัตร”** ถึง ๒ ใบสูงสุด ส่วน

“**เข็มพระธรรม**”ก็ได้ถึง ๔ เข็ม สูงสุด จากนั้นก็ต้องนับว่า ผู้นี้คือ**ผู้ทรงความเป็นบัณฑิตสูงสุดแล้ว** สำหรับความเป็น**“บัณฑิต”**ของ**วิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม** ไม่ต้องเข้าสอบอีกแล้ว จะเรียกท่านผู้นี้ว่าคือ**“บุรุษบุญบัณฑิต”** หรือจะเรียกท่านสั้นๆว่า**“บุรุษบุญ”**ก็ได้

เข็มพระธรรมทุกเข็มจะระบุ**“รุ่น”**ไว้หลังเข็มทุกรุ่น ผู้ที่**“สอบซ้ำ”**และได้เข็มก็จะมีเข็มหลาย**“รุ่น”** รวมรุ่นกับบัณฑิตหลายรุ่น สามารถติดเข็มที่หน้าอกเรียงได้ถึง ๔ เข็มถ้าผู้ใดได้ถึง ๔ เข็ม เพื่อยืนยันความเป็นผู้ใฝ่ใจในการศึกษาฝึกฝนในพุทธธรรม ไม่ถือว่าเห่อ ถือว่าแสดงความจริง เหมือนข้าราชการหรือผู้ได้รับเหรียญตราต่างๆ ย่อมสามารถประดับเหรียญตราได้ทุกเหรียญ

สำหรับผู้**“สอบซ้ำ”**ที่ยังไม่ได้รับ**“ปัญญาบัตรกับเข็มพระธรรม”** หรือแม้จะได้รับบ้างแล้วแต่ยังไม่ครบจนถึงขั้นเป็น**“บุรุษบุญบัณฑิต”** ก็ยังสามารถจะ**“สอบซ้ำ”**ได้อยู่เสมอ จนกว่าจะครบ

ส่วนผู้สอบแล้วสอบอีกไม่ได้**“ปัญญาบัตรกับเข็มพระธรรม”**สักที ก็จะได้**“บัตรประจำตัวรุ่น”**ไปทุก**“รุ่น”**ทุกครั้งที่ได้สอบได้ อาจจะได้มากเป็นสิบๆรุ่น สิบๆบัตรก็ได้ หากพากเพียรจนสอบได้ไปเรื่อยไม่หยุด แม้ปีใดจะไม่ได้**“เข็มพระธรรม”** แต่ก็ได้เป็นผู้**ร่วมรุ่น**กับ**บัณฑิตหลายรุ่น** ทั้งผู้ที่ไม่ได้บัณฑิตเลยก็คือผู้เคย**ร่วมรุ่น** หรือแม้ผู้ที่สอบตกก็เชื่อว่าเราคือ**“รุ่นร่วม”**กับผู้ที่ได้**ร่วมรุ่น**นั้นๆจริงทั้งสิ้น

และผู้**“สอบซ้ำ”**ได้รับ**“เข็มพระธรรม”**ทุกคน จะไม่ไปแย่ง**สัมปทาน ๗๗ คนของแต่ละปี**แต่ละประเภทเลย เพราะจะได้**“เข็มพระธรรม”**ที่มีเติมเพิ่มเป็น**พิเศษอีกต่างหาก**ไปทุกปีเท่าที่มีผู้สอบได้

บัณฑิตที่มีวุฒินี้จะได้ชื่อว่า **บุญบัณฑิต** ถ้าใครถามว่า จบปริญญาอะไร หรือมีวุฒิจะไร ก็แล้วแต่ เราก็ตอบว่า วุฒิจเราจบ**“บุญบัณฑิต”**

บุญบัณฑิตคือย่อว่า**บบ**. จะว่า บ้าๆบอๆ คนก็จะล้อได้ เพราะอัจฉริยะกับบ้าๆบอๆ มันมีนัยคล้ายกัน แต่กลับกันคนละขั้วจริงๆ ตามสัจจะ ถ้าปราชญ์จริงอัจฉริยะจริงก็จริงที่สัจจะ บ้าจริงก็จริงที่สัจจะ คล้ายๆ untouchable ก็มีนัยเช่นนี้ มันอยู่ที่สัจจะ เขาล้อนั้นแหละนักธรรมะจะได้ประโยชน์

ที่นี่ถ้าสอบได้คะแนนสูงถึง ๘๐ หน่วยคุณขึ้นไป ถือเป็น**เกียรตินิยม** เกียรตินิยมของเรา มี ๒ ระดับ **เกียรตินิยมอันดับ ๒** คือ ได้ ๘๐ หน่วยคุณขึ้นไปถึง ๘๙ หน่วยคุณ เราเรียก**เกียรตินิยม**

นี้ว่า**ชั้นคุณนิยม** ส่วนผู้สอบได้เลย ๙๐ หน่วยคุณขึ้นไปเป็น**เกียรตินิยมอันดับ ๑**

เราเรียกว่า **ชั้นบุญนิยม** ถ้าคุณได้คะแนน ๘๐-๘๙ หน่วยคุณ เราเรียกว่า

คุณนิยม คือ**เกียรตินิยมอันดับ ๒** ถ้าคุณได้คะแนน ๙๐-๑๐๐ หน่วยคุณ

เราเรียกว่า **บุญนิยม** คือ**เกียรตินิยมอันดับ ๑** อย่างนี้เป็นต้น

มหาวิทยาลัยทางโลกเขามีหลักเกณฑ์ตั้งมาเรียบร้อยแล้ว เราลอกเลียนประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ทั้งด้านจิตวิทยา ด้านสังคม

ที่นี้สิ่งที่ได้มา **เข็มพระธรรม**ก็ดี **ปัญญาบัตร**ก็ดี แม้แต่

คุณจะไปไหนคุณก็มี**บัตรประจำตัวบุญบัณฑิต** โชว์ได้ **ปัญญาบัตร**ก็

เก็บใส่กรอบ **เข็มพระธรรม**ก็ติดได้ **บัตรประจำตัว**จะบอกฐานะ บอก

รุ่น ๑ ช.(ชาย)หรือ ว.(หญิง) จะมีรหัสรุ่น ๑ รุ่น ๒ รุ่น ๓ รุ่น ๔ ไล่ไป

แต่ละปี ต่อไปในอนาคต ๑๐๐ ปี ก็รุ่น ๑๐๐ รุ่นมันก็บอกปี รุ่น ๑

เริ่มปีพ.ศ. ๒๕๕๕ รุ่น ๒ ก็จะเป็น ๒๕๕๖ รุ่น ๓ ก็ต่อไป รุ่น ๔ ก็ต่อไป ฯลฯ เว้นแต่ว่าอาจจะสุดวิสัย มีบางปีสอบกันไม่ได้ ถ้าเป็นเช่นนี้ขึ้นมาปีก็จะเปลี่ยนไปแต่รุ่นก็คงไล่เรียงไปไม่ขาดรุ่น ไปตามตัวเลข เรียงติดต่อกันไป

บุญบัตินิตของเราจะแปลกพิเศษก็คือ ผู้สอบได้แต่ละปี แม้ได้**ปริญญาบัตร**ไปแล้ว ได้**เข็มพระธรรม**ไปแล้ว ก็ยังสามารถ**“สอบซ้ำ”**ได้อีก และจะได้**ปริญญาบัตร**อีก ได้**เข็มพระธรรม**อีก คุณมีสิทธิ์มา**สอบซ้ำ**ได้ จนกว่าจะได้**เข็มพระธรรม**ครบ ๔ ได้**ปริญญาบัตร**ครบ ๒ ก็ต้องยกไว้เป็น**“บุรณบุญ”** หรือเรียกเต็มๆว่า**“บุรณบุญบัตินิต”** ส่วนผู้ยังไม่ได้ หรือไม่ได้ซักที ก็ยังสามารถ**“สอบซ้ำ”**ได้ทุกรุ่น หาก**“สอบได้”**แต่ไม่ได้**ปริญญาบัตร** ไม่ได้**เข็มพระธรรม** ก็จะได้**บัตรประจำตัวรุ่น**ไปทุกครั้งที่สอบได้ ก็จะเป็นผู้**“ร่วมรุ่น”**กับบัณฑิตรุ่นต่างๆที่ตนสอบร่วม เพราะฉะนั้นคุณจะสอบปีนี้ สอบเว้นปี ก็สอบได้อีกทั้งนั้น ไม่ใช่**สอบซ่อม** เรียกว่า**“สอบซ้ำ”** เพราะอันนี้จะเป็นหลักสูตรตลอดชีวิต

งาน**โพชฌังคาริยสังจาย**นี้ถือเป็นงานใหญ่ของชาวโอศก เพื่อ**รวมพล**ของชาวโอศกให้เข้ามาดูหน้าดูตากัน ให้เห็นหน้าเห็นตากัน **คนใหม่ที่ยังไม่ใช่ชาวโอศก**ก็มาได้ **ไม่เคยมาเลย**ก็มาร่วมได้ **ไม่ได้ละเว้น** หาก**สมัครใจ**จะมาร่วมศึกษาฝึกฝน **เชิญได้ทั้งนั้น** และไม่ใช่เฉพาะคนศีล ๕ คนศีล ๘ ศีล ๑๐ เพราะยิ่งศีลสูงยิ่งต้องการเข้ามาร่วมเป็นมวล หรือยิ่งควรเข้ามา**“ร่วมสอบ”**เพื่อเป็นแบบอย่าง หรือเป็น**แก่นแกน**ต่อไป **โดยเฉพาะอดีตนักเรียนลัมมาสิกขา** ทั้งที่เรียนจบก็ตามไม่จบก็ตาม หรือได้**ปริญญาตรีโทเอกทางข้างนอกนั้นแหละ** ควรเข้ามาเป็นเกียรติให้พวกเราได้ยืนดีด้วยบ้าง ควรเข้ามารวมกัน อย่าแหงนหน้าลอยไปมากนักเลย

ขอย้ำความเข้าใจนะว่า ไม่ใช่งานของ**คนเก่าหรือเฉพาะชาวโอศกเท่านั้น** โดยเฉพาะงาน ๓ วัน คือ วันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ มกราคม ของทุกปี คืองาน**“โพชฌังคาริยสังจาย”** เป็นงานอนุสรณ์สำคัญของวัน**“วิฆญวัต”** หมายความว่าวันแห่ง**เลข ๗** ซึ่ง**“เลข ๗”**ก็คือ เลขที่หมายถึงวาระแห่งการเกิดขึ้นเป็น**“วงวน”**ของ**ทุกสรรพสิ่ง**

ไม่ว่ารูปธรรมหรือนามธรรม โดยเฉพาะวันแห่ง**เลข ๗ ถึง ๔ ตัว** ซึ่งเป็นเลข ที่หมายถึง **อาริยสัง ๔** ของ**พระพุทธเจ้า**ด้วย จึงถือเป็นวันพิเศษแห่งปีของคนที่จะตั้งอยู่ใน**ความรำลึก**

สำหรับผู้เข้ามาร่วมศึกษาฝึกฝน เข้ามาอบรมปฏิบัติ แต่**ไม่ได้สมัครสอบ**ก็มาได้เสมอทุกปี ยิ่งไม่มีขาดเลยยิ่งดี **มานะ อย่าขาด** นั่นก็เป็นประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านที่สมบูรณ์ในตัวอยู่แล้ว ผู้ที่สอบได้นั้นแหละยิ่งไม่ควรขาดการมาร่วมงาน**“บัตินิตตาราม”**นี้เลยตลอดชีวิต เว้นแต่จำเป็นสุดวิสัย

คราวนี้ก็อยู่ที่สำนึกของคุณว่าจะมาช่วยในงาน มาเป็น**พี่เลี้ยงขวัญ** เป็นบุญบารมีให้แก่รุ่นน้อง ก็ด้วยสำนึกของคุณแล้วตอนนี้ เพราะถึงขนาดปลุกเสกกันแล้วยังไม่มีสำนึก ยังไม่รู้สึกรู้ว่าตัวเองเป็นแก่นเป็นแกน สมควรเข้ามาร่วม ถือว่า**สำคัญที่สุด** ถ้าคุณรู้ว่าอันไหนสำคัญแล้วคุณไม่มา

ก็เหมือนการก่อเกิดลูกจะคลอดแล้ว คุณยังไม่มาใส่ใจสนใจอะไร ความจริงต้องมาช่วยกันคลอด มาทำอะไรๆ ก็แล้วแต่คุณเถอะ นี่คือรายละเอียดที่เพิ่มเติม

ที่นี้รายละเอียดที่เอาตมาปลุกฝังในเรื่องของ**จิตวิญญาณ** เมื่อคุณมาทำเช่นนี้ คุณก็ต้องรู้ว่าทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ สิ่งประเสริฐแท้ๆ เพราะถูกปลุกฝังเข้าไปแล้วเอาตมาไม่ได้คิดว่า สิ่งที่ทำประกอบขึ้น ๓ อย่างนั้น จะเป็นหลักฐาน วัตถุ จะมีเกียรติยศอะไรก็แล้วแต่ มันเป็นส่วนหนึ่งของโลก เป็นอุปกรณ์ช่วย เป็นเครื่องช่วยประกอบ จริงๆในโลกก็ต้องอาศัยพวกนี้บ้าง โลกก็ต้องอาศัยส่วนประกอบ มีสมมติ มีวัตถุประกอบ มีนิทาน มีเรื่องราว มีบทบาท มีพิธี

ส่วน**จิต**ของคุณจะสำนึก หยั่งได้แค่ไหน ก็คิดว่าเป็นเรื่อง**ลึกลับ** เพราะถ้าใครเห็นความสำคัญ แต่ละๆ ว่างานนี้ ปีหนึ่ง มีหนึ่งหน เป็นปีที่เราจะทำคลอด หรือเป็นวันเกิด **เลข ๗** เป็นเลขที่หมายถึง การเกิดที่ยิ่งใหญ่ วัน๗๗ ไม่มี เพราะอย่างมากมายแค่ ๓๑ ในความเป็นเดือน และเดือน๗๗ ก็ไม่มี อย่างมากมายแค่ ๑๒ ในความเป็นปี มีแต่ปีเองเท่านั้นที่จะ ๗๗ปีได้ ดังนั้นคนๆหนึ่งรวมแล้ว **มีเลข ๗** ได้ในชีวิตเก่งสุดได้ **๔ ตัว**

และ**เลข ๗** ก็เป็นตัวเลขของ**“การเกิดในมิติแห่งการคลอด”**ที่ใหญ่ที่สุด ทุกสรรพสิ่งจะต้องก่อเกิดหรือคลอดในรอบของ**“เลข ๗”** เป็นอัตราแห่งการเกิด ในวงวนของเลข ๑ ถึง ๑๐ เลขเกิดคือ ๑

และ ๔ และ ๗ เท่านั้น ๗ จึงเป็นเลข**“เกิดของวงวน”**ที่ใหญ่กว่าเพื่อน เลขแห่งความเป็น**“แม่”** ผู้ให้กำเนิดลูกๆ หรือบัณฑิตจะเพิ่มขึ้นปีละ ๑๕๔ คน เพราะฉะนั้นเราจะต้องร่วมกันเห็นความสำคัญ แม่เราเองก็ต้องเป็นเชื่อ เป็นมาตา มาร่วมกับบิดา ที่จะเป็นตัวช่วยกันทำให้เกิดไม่ใช่ช่วยลักแต่ว่าเป็นชื่อเป็นนามเฉยๆ แต่จะมีพฤติกรรม จะมีโอกาสร่วมด้วย ด้านนั้น ด้านนี้อะไรแล้วแต่ มีมากก็ได้มาก มีน้อยก็ได้น้อย แล้วแต่**สำนึกของคุณ** คุณทุกคน

จะต้องมี**สำนึก**ของคุณเอง ตนเองเป็นคนบังคับเอง ใช้ปัญญา**สำนึกตนเอง** เราจะได้คนพวกนี้มาเป็นกลุ่มเป็นคนะ เมื่อมารวมคณะกันแล้ว ก็ไม่นอนนิ่งๆ นิ่งๆหรือก ก็จะมีกิจกรรม กิจกรรมก็จะออกมา เป็นกิจกรรมต่างๆ ร่วมคิดร่วมกันทำขึ้นมา มันจะเป็นประโยชน์ แล้วเกิดประโยชน์แน่นอน เมื่อไปทิศทางเดียวกัน ดูจากพฤติกรรมต่างๆ **ไม่เป็นไปเพื่อเห็นแก่ตัวแน่** แต่จะเป็นไปเพื่อเห็นแก่

ผู้อื่น เห็นแก่ความเจริญ ซึ่งแน่นอนเรามีปัญญากันอยู่แล้ว ปัญญาจะช่วยเป็นผู้ตัดเฟ้น คัดสิ่งไม่ดีอะไรออกไป และคัดสิ่งดีมีคุณค่านี้ให้แก่โลกและสังคม

ในการมี**สัมปยุตธรรม ๗** แล้วจะเป็น**สังฆะ** ก่อเกิดเป็น**จิตวิญญาณของมนุษย์**ไปตลอด เพราะฉะนั้นมันกำลังเริ่มต้น แล้วมันก็จะขยายผล อาตมายังมั่นใจใน**สังฆะ**ว่ามันต้องเจริญ คนที่มีปัญญาเถียงไม่ได้ **สังฆะ**มีหนึ่งเท่านั้นคือ**สังฆะหนึ่งเดียว** เพราะถ้าตรงกันทุกอย่างแล้วมันก็จะดำเนินไป อาตมาแคร้อยู่อย่างเดียวถ้า**ไม่ใช่สังฆะ**จริงเท่านั้น ถ้า**สังฆะจริง**ไม่แคร้หรอก เพราะ**สังฆะ**ไม่มีผิด **สังฆะ**ไม่มีเบี้ยว **สังฆะ**ไม่มีกบฏ **สังฆะ**ซื่อสัตย์ และ**สังฆะ**มีพลัง อาตมาไว้ใจ**สังฆะ** **สังฆะ**ไม่ขี้เกียจ **สังฆะ**มีสำนึก **สังฆะ**ไม่ทำอะไรเสื่อม

สังฆะคือพลังงาน **สังฆะ**คือการมีชีวิตที่มีพลังงานดีพาเจริญ ผู้ที่มีชีวิตมีพลังงาน **สังฆะ**ก็ต้องมีพลัง ๔ ที่พระพุทธเจ้าพาพิสูจน์ มี**พลังปัญญา**เป็นตัวชัดเจนทุกอย่าง คัดเฟ้นได้ทุกอย่างเป็นผู้ที่คัดตามจริงของตน เรามีเท่าไรเราต้องจำนน เรามีเท่านี้

เพราะฉะนั้น**พลังปัญญา**เป็นตัวตัดสิน **พลังวิริยะ** *ขยันหมั่นเพียร* เพราะเป็นความจริงของความจริง เพราะจะขยันในสิ่งที่ปัญญาที่ดีจะเลือกทำสิ่งที่ดีแน่ๆ คนไม่ขี้เกียจ คนขยันคือ ขี้เกียจไม่เป็น ขี้เกียจไม่รู้ มีแต่ขยัน มีแต่พฤติกรรมขยัน ขยันทำแต่ที่ดีเท่านั้น ขยันแล้วก็รู้พัก-รู้เพียร พระพุทธเจ้า

ก็สอนแล้วเรื่องรู้พัก-รู้เพียร

เพราะฉะนั้น**พลังปัญญา**

พลังขยัน **พลังอนวัชชะ** **พลังการทำงานที่ไม่มีโทษ** หรือ**การงานที่ปราชญ์ตำหนิไม่ได้** แต่คนที่โง่งๆ เขาตำหนิเพราะเขาไม่รู้อะไรดีอะไรชั่ว แต่ก็อย่าไปตีคนที่ฉลาดไปตำหนิเขาไม่ได้ แม้เขาจะด่าเราก็ไปตีเขาไม่ได้ เพราะปราชญ์หรือคนฉลาดจริง เขาด่าถูกแน่ เพราะอย่างนี้แหละปราชญ์จะไม่ตำหนิคนด่าทอน ถ้าเป็นปราชญ์ใครด่า..เชิญก็ยินดีที่จะน้อมใส่เกล้าเอามาพิจารณา ทำงานจะมีพลังที่แท้จริง แล้วงานที่ทำแน่นอนเขามีปัญญาเขาต้องรู้แล้วว่าอะไรดีอะไรชั่ว อะไรควรอะไรไม่ควร เขามี**สัมปยุตธรรม ๗** เขาจะต้องประมาณทุกอย่างแน่นอน เมื่อทำ

แล้วก็**สังคหผละ** นี่คือพลัง ๔
สังคหผละคือทำเพื่อผู้อื่น ทำแล้วไปไหน
 คือเพื่อผู้อื่น เพื่อเกื้อกูล ไม่เพื่อตน
 ตนเพียงเพื่ออาศัยกิน อาศัยใช้ยังชีพไป
 เท่านั้น อย่างพอดี ไม่สะสม ไม่กอบโกย
 ไม่เอาเปรียบ ไม่กักตุน สะพัดต่อ
 หลักเศรษฐศาสตร์ที่วิเศษ **พลัง ๔** นี้
 สดุดยอดแห่งมนุษย์ สดุดยอดทุกอย่างแล้ว
 หลักรัฐศาสตร์ได้ งานนั้นงานนี้ได้
 สดุดยอดทั้งนั้น เพราะ**พลังปัญญา**เป็นพลัง
 ที่ดีที่สุดซื่อสัตย์ที่สุดแล้วก็ฉลาดที่สุด
 ไม่มีคิดโกงเอาเปรียบ ไม่ทุจริต ที่สุดแล้วนี่คือสดุดยอดของทุกอย่าง

อาตมาได้เอาหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาขยายความพอสมควร ที่อาตมาทำงาน**การศึกษา**ก็เรียกว่า
 ว่าศึกษาคุณสมบัติอันนี้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษ ไม่ใช่คุณสมบัติธรรมดาของโลก แต่เป็นคุณสมบัติ
 อุดมคุณธรรม เป็นธรรมะที่เหนือชั้นมนุษย์สามัญ บุคคลหรือสังคม หนึ่งคนดีขึ้น ทำคนดีขึ้น ร้อยพัน
 หมื่นแสนดีขึ้น นี่คือหมู่บ้านนี่คือจังหวัด นี่คือภาค นี่คือรัฐ นี่คือโลก เข้าใจกำหนด

ผู้สัมภาษณ์ : ทั้งหมดนี้คือจุดประสงค์ เป้าหมายให้เกิด ว.บ.บ.

พ่อท่าน : แน่นนอน ทำแล้วมันเร็วมันไว อาตมาทำแล้วมันเร็วมันไว มันเหมือนยังไม่เคลื่อนที่
 พยายามรับรู้ ตั้งหลัก มาถึงวันนี้อาตมาศึกษา มา จนมีภาวะเกิดเป็นรูปธรรม เขาเรียกว่าอุดมศึกษา
 ศึกษาในระดับปรมาตต์ ศึกษาในระดับจิตวิญญาณ อุดมศึกษาคุณธรรมที่จำเป็นที่สุดคือความเป็นมนุษย์
 มันจึงเป็นสิ่งที่เมื่อได้จริงแล้วมันจะเป็นเอง

บทสรุป

พลังจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ของแต่ละคน

เมื่อมารวมกันเข้าจะมีพลังมหาศาล ขนาดเคลื่อนโลกทั้งใบยังได้

นับประสาอะไร ถ้าจะเปลี่ยนแปลงโลกให้ดีขึ้น ลดทอนความรุนแรงของกบฏคอง

ขอเพียงเราทุกคนมาร่วมรวมกัน เข้าสู่การศึกษา ว.บ.บ.

เริ่มจากปีนั้นและปีต่อไป เพื่อสนองตอบเจตนารมณ์ของพระโพธิสัตว์

ชัชวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม ภาคประชาชน (โครงการ ๒)

โครงการกู้วิกฤตอุทกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต

“โครงการกู้วิกฤตอุทกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต” เป็นโครงการชัชวัญผู้ประสบอุทกภัยภาคประชาชน โครงการ ๒ ที่ต่อเนื่องจากโครงการแรก ที่เป็นการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยอย่างเร่งด่วน โดยการนำข้าวสาร อาหาร น้ำดื่ม และยารักษาโรค เข้าไปแจกตามจุดต่างๆ

เมื่อกิจกรรมดำเนินมาได้ ๑ เดือน เราเห็นประชาชนที่ได้รับความทุกข์เดือดร้อนกันมากมาย และก็มีองค์กรอื่นที่เห็นปัญหาเช่นกัน จึงมีการประชุมหารือกันระหว่าง สสส.(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ) สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส มหาวิทยาลัยสยาม และศูนย์ชัชวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชน เห็นปัญหาว่า การที่ให้ผู้ประสบภัยรอคอยการส่งอาหาร ยา จากองค์กรต่างๆ ไม่น่าจะเป็นวิธีการที่ถูกต้องนัก แต่ละชุมชนน่าจะสามารที่จะช่วยเหลือกันพึ่งกันได้ ทางสถาบันบุญนิยมจึงได้นำเสนอ “โครงการกู้วิกฤตอุทกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต” เพื่อให้ความรู้และเครื่องมือเครื่องมือในการพึ่งตัวเองทั้งในช่วงนี้และในอนาคตที่อาจจะต้องประสบกับภัยธรรมชาติที่มากกว่านี้ เพราะจากสภาพสิ่งแวดล้อมทั่วโลก ก็น่าจะพอลาดการณกันได้ว่า ปีนี้ย่อมไม่ใช่ปีสุดท้าย ที่จะเกิดวิกฤตจากภัยธรรมชาติทำนองนี้ และมีแนวโน้มจะรุนแรงขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นจากภัยพิบัติ ในหลาย

ประเทศที่ย่อยเกิดขึ้นแล้ว การเตรียมความพร้อมเพื่อรับวิกฤตการณ์ในอนาคต น่าจะเป็นสิ่งที่ควรทำ

โครงการกู้วิกฤตอุทกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต จึงเกิดขึ้น เป็นโครงการ ๒ ของศูนย์
ขับเคลื่อนผู้ประสบภัยนำท่วมภาคประชาชน สสส.สนับสนุนเงินอุดหนุนดำเนินโครงการ **ไทยพีบีเอสจะเข้าไป**
ถ่ายทำเพื่อแพร่ภาพการพึ่งตนเองของแต่ละชุมชน **สถาบันบุนิยม**เป็นผู้ดำเนินโครงการ **ศูนย์ขับเคลื่อน**
ขวัญสนับสนุนค่าใช้จ่ายส่วนเกินจากงบของ สสส. มีเป้าหมาย ๕๐ ศูนย์ หรือ ๕๐ ชุมชน ในเขต
กรุงเทพฯและปริมณฑล โดยแบ่งเป็นศูนย์ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก แล้วแต่จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม
และมีเป้าหมายให้ชุมชนนั้นๆพึ่งตนเองได้ และถ้าเข้มแข็งพอ ก็จะเป็นตัวหลักที่จะขยายไปดูแลชุมชนอื่น
ได้อีก เรียกว่า **ชุมชนต้นแบบ**

เป็นการปักหลักปักค้างในชุมชน โดยมีปฏิบัติการจากพุทธสถานทั้ง ๗ แห่ง สังฆสถาน ๒
แห่ง กลุ่มชุมชนชาวอโศกจากที่ต่างๆ และญาติธรรม เมื่อรวมแล้วแบ่งออกเป็น ๑๐ กลุ่ม คือ **๑.สันติ**
อโศก ๒.ราชธานีอโศก+สันติอโศก ๓.ปฐมอโศก ๔.ศิระอโศก ๕.ภูผาพำน้ำ+ดอยรายปลายฟ้า+
หอมบุญอโศก ๖.ภูผาพำน้ำ+ศาลิอโศก ๗.วังสีเมฆ(วังน้ำเขียว+สีมาอโศก+เมฆาอโศก) ๘.ศรีโคตร
บูรณ์อโศก+ขอนแก่นอโศก ๙.หินผาพำน้ำ ๑๐.ทะเลธรรม+ปฐมอโศก และญาติธรรมที่มาจากชุมชน
อื่นๆและมาจากบ้าน มาร่วมอีกด้วย ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ถึง วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔
ระยะเวลา ๑ เดือนที่ทำการกิจกรรมกลุ่มต่างๆก็จะมีผู้อยู่ประจำ และมีผู้ที่หมุนเวียนมาช่วย **โดยออกศูนย์**
รวมได้ทั้งหมด ๕๗ ศูนย์(เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้)

โครงการ ๒ นี้ จะดูจากโครงสร้างของจำนวนประชาชนและความต้องการในพื้นที่แต่ละแห่ง
โดยกลุ่มที่จะไปอยู่กับชาวบ้านเป็นผู้กำหนดระยะเวลาในการลงไปทำงาน ๓-๗ วัน แล้วแต่จะกำหนด
เรียกว่าศูนย์ปักหลักปักค้าง และบางแห่งก็จะไป-กลับภายในวันเดียว โดยนำบางกิจกรรมเข้าไปสาธิต
ตามความต้องการและความพร้อมของชุมชน เรียกว่า **ศูนย์ดาวกระจาย** ซึ่งหลักเกณฑ์ในการขอเข้า
ร่วมโครงการนี้ **ต้องเป็นชุมชนที่มีการรวมตัวกันเพื่อพึ่งตนเอง เพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ดีกว่าการ**
รอคอยแต่ความช่วยเหลืออย่างเดียว โดยกิจกรรมที่ทำในแต่ละศูนย์ วางไว้หลักๆ ๘ กิจกรรม มีดังนี้

๑. **โรงครัวกลางของชุมชน** มีเตาแก๊ส-ถังแก๊ส หม้อขนาดใหญ่ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการปรุง
อาหาร ข้าวสาร อาหารแห้งไปมอบให้ และสาธิตการทำอาหารมังสวิรัต เพื่อให้เห็นชุมชนร่วมมือกัน
ประกอบอาหารเลี้ยงดูกันเองได้

๒. **การผลิตน้ำดื่มในชุมชน** นำเครื่องกรองน้ำและถังสแตนเลสบรรจุน้ำดื่ม ๒ ถัง ไปติดตั้งให้
เพื่อให้คนในชุมชนมีน้ำดื่มสะอาดบริโภค

๓. **การเพาะถั่วงอก** มอบอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์ และสาธิตการเพาะถั่วงอก เพื่อจะได้มีถั่วงอก
บริโภคในเวลาอันสั้นเพียง ๓ วัน

๔. **การทำน้ำยาอเนกประสงค์** ทางศูนย์ขับเคลื่อนนำวัสดุอุปกรณ์ในการทำน้ำยาอเนกประสงค์ที่
ใช้ทำความสะอาด ชักล้าง สระผม ชำระร่างกาย ไปให้พร้อมสาธิตการทำ

๕. **การดูแลสุขภาพแบบพึ่งตนเอง** โดยจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว-ใจเพชร กล้าจน)
มอบอุปกรณ์การดูแลตัวเอง และสาธิตการดูแลสุขภาพตัวเอง

๖. **การจัดการขยะจากเศษอาหารเป็นน้ำจุลินทรีย์** เพื่อบำบัดน้ำเสีย นำอุปกรณ์ไปมอบให้

และสาธิตการทำน้ำจุนทรีย์

๗. การทำจุนทรีย์ **peace bomb** ระเบิดสันติภาพ นำอุปกรณ์-วัตถุดิบไปมอบให้และสาธิตการทำ

๘. **การพัฒนาจิตใจ** ลดความทุกข์จากภายในตัวเองได้ โดยสมณะ-สิกขมาตุ ไปให้กำลังใจและให้ความรู้ในการบำบัดทุกข์แก่ชาวชุมชน

นอกจากนี้ บางชุมชนที่ต้องการวิชาชีพในการทำอาหาร เช่น การทำซาลาเปา ปาท่องโก๋ กะหรี่ปั๊บ ฯลฯ ทางศูนย์ฯ ชบขวัญฯ ก็จัดเตรียมวัตถุดิบและอุปกรณ์ไปสาธิต

บางชุมชนชาวบ้านทำกิจกรรม ก็จะมีปฏิบัติครูผู้เชี่ยวชาญการทำกิจกรรมจากราชธานีโอศก และจากภาคใต้มาสาธิตการทำกิจกรรมช่วงน้ำท่วม เช่น การทำแพผัก การปลูกผักปลุกข้าวในล้อย่าง การทำน้ำหมัก ชาวบ้านที่ตั้งใจทำกิจกรรมธรรมชาติ ก็แจกปุ๋ยอินทรีย์ให้ด้วย

แต่ละศูนย์ฯ สามารถมีความยืดหยุ่นในการปรับจัดกิจกรรมให้ตรงความต้องการของแต่ละศูนย์ได้ เช่น บางศูนย์ฯ จะมีนักเรียนสัมมาสิกขาไปด้วยก็จะมีกิจกรรมร่วมกับเด็กในชุมชนนั้นๆ ด้วย เช่น เล่นเกม เล่นละครหุ่น เล่านิทาน ถักไหมพรม ฯลฯ

ชุมชนแต่ละแห่งที่เราไปสำรวจมีทั้งน้ำท่วมขัง น้ำเริ่มแห้ง และน้ำแห้งแล้ว ทุกแห่งได้รับความลำบากกันมาก บางชุมชนไม่มีพื้นดินให้ยืน

ทำกิจกรรมเลย ต้องขนไม้ที่เราเตรียมทำสะพานที่สันตือโคก(ถ่าน้ำท่วม)เอาไปใช้ทำนั้งร้านเพื่อทำกิจกรรม รวมทั้งเรือที่เราเอาไปเป็นพาหนะก็ต้องใช้เป็นที่พักกิจกรรม และเป็นที่นั่งนอน บางครั้งก็ต้องนอนบนรถสิบล้อที่ขนของไปส่ง บางชุมชนเราต้องไปทำกิจกรรมอยู่ข้างถนนไม่มีห้องส้วมเราก็ไปสร้างห้องส้วมเอง จนชาวบ้านก็ได้มาอาศัยใช้ด้วย แต่ละที่แต่ละแห่งต้องปรับไปตามสถานที่และโดยเฉพาะพวกเราฝึกฝนตัวเองมาก็ได้ไปทำโจทย์ที่ยากยิ่งขึ้น ถือว่าสอบผ่านกันดี

กิจกรรมในแต่ละวันตั้งแต่เช้าตี ๕ หรือ ๖ โมงเช้า จะมีการทำอาหาร ออกก่าลัง บางทีจะมีการทำวัตรเช้า แล้วแต่การกำหนดของแต่ละศูนย์ แล้วแต่ความต้องการของชาวบ้าน ๙ โมงเช้ามีเทศน์ก่อนฉัน บางศูนย์ก็ไม่มี แล้วจึง

รับประทานอาหารร่วมกัน เสร็จแล้วจะมีการสาธิตการทำอาหารมังสวิรัต น้ำยาอเนกประสงค์(แชมพู ล้างจาน ซักผ้า ฯลฯ) การทำซาลาเปา ปาท่องโก๋ กะหรี่ปั๊บ ฯลฯ แรกๆ สาธิตพร้อมๆ กัน แต่ชาวบ้านอยากดูทุกอย่าง จึงต้องปรับให้ทยอยกันสาธิต จนบางครั้งต้องสาธิตจนถึงตอนค่ำ ทีมแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว) คณะจิตอาสาจะสาธิตวิธีการดูแลตัวเองอย่างง่ายๆ ประหยัด และแจกอุปกรณ์

การดูแลตัวเองด้วย เช่น การทำควาซา ทำน้ำโคลโรฟิลล์ การพอกด้วยยาสมุนไพรฤทธิ์เย็น แชมพู แช่เท้า ฯลฯ ชาวบ้านบางคนต้องไปทำกายภาพเสียครั้งละ ๕๐๐ บาท แต่พอมาทำควาซาเขาเห็นผลชัดเจนว่าได้ผลดีจริงๆ เขาก็ไม่ต้องไปเสียเงินอีก

บรรยากาศช่วงเย็นเป็นช่วงที่ชาวบ้านกลับจากการทำงาน นักเรียนกลับจากโรงเรียน จึงยังมีคนมาร่วมกิจกรรมกันมาก ทั้งมาร่วมดูการสาธิต ซึ่งจะได้ผลิตภัณฑ์กลับไปบ้านด้วย ทั้งมารับประทานก็มีบริการทั้งเช้าและเย็น นำภาชนะมาใส่กลับไปฝากคนที่บ้านได้ด้วย เด็กๆก็จะมีกิจกรรมร่วมกับพี่สัสมาธิฯ บางกลุ่มก็มาสนทนาธรรมกับสมณะสิกขมาตุจนดึก พอวันท้ายๆ บางศูนย์จะให้ชาวบ้านทำอาหารเลี้ยงพวกเรา เขาจะยินดีดีเต็มใจมาก อย่างถิ่นที่เป็นชาวอิสลามเขาจะทำอาหารอย่างดีของเขาให้พวกเรารับประทาน บางครั้งเขาก็สอนพวกเราทำอาหารแบบของเขาด้วย

บรรยากาศอบอุ่นเป็นที่เป็นที่นั่งกันมาก แม้จะอยู่ในถิ่นของชาวอิสลามแต่เราก็ทำกิจกรรมร่วมกันได้อย่างดี

ตอนค่ำเราจะมีการประชุมคุยตกลงกัน บางครั้งชาวบ้านมากันมากก็ต้องงดการประชุม หรือบางครั้งก็ประชุมโดยชาวบ้านก็มาร่วมฟังด้วย

เวลาที่เรากำลังเคลื่อนย้ายจากศูนย์หนึ่งไปอีกศูนย์หนึ่ง ชาวบ้านจะรู้สึกจุกใจมาช่วยกันดีมาก บางศูนย์เราไม่ต้องเอารถไปขนของเลย ชาวบ้านจะหารถมาช่วยขนให้ บางครั้งแม่เขามิรออีแต่ก็เขาก็มั่นใจเอามาช่วยขนของเมื่อเราไปตั้งศูนย์ใหม่ เขาก็ยังตามไปช่วยงาน ไปร่วมกิจกรรมไปดูการสาธิตของเราอีกด้วย บางคนทำเป็นแล้วก็มาช่วยสาธิตเลย มีบางโรงเรียนมาติดต่อให้ไปสาธิตการทำน้ำยาอเนกประสงค์ เราก็ให้ชาวบ้านที่ทำเป็นแล้วไปช่วยสาธิตให้ เป็นความร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และถ่ายถอดเชื่อมต่อกันได้เป็นอย่างดี

หลายๆชุมชน มีความนิยมทางการเมืองที่ต่างจากเรา แต่เราก็มีความตั้งใจที่จะไปช่วยเหลือเขา วันแรกๆ เขาจะมีความหวาดระแวง แต่เมื่อเขามาสัมผัสสัมพันธ์ เขาเห็นความจริงใจที่เราไม่มีตรึงไม่ตรีปรารณาดีต่อเขาจริงๆ วันหลังๆ เขาก็มาร่วมกิจกรรมกันมาก จนเขาก็เสียดายที่ไม่มาร่วมตั้งแต่

วันแรกๆ วันสุดท้ายเมื่อมีกิจกรรมอ่าลา เราจึงจากลาไปด้วยความประทับใจ น้ำตาแห่งความซาบซึ้งต้องหลั่งออกมา **บางคนเปลี่ยนจากวันแรกๆที่ใส่เสื้อสีแดง มาเป็นใส่เสื้อม่อฮ่อม หรือเสื้อสีน้ำเงิน คล้ายๆชาวอโศก เป็นความเข้าใจกันรักกันที่เหนือจากการกล่าวด้วยวาจา** การมาร่วมกันทำบุญใหญ่ครั้งนี้ ได้สร้างมิตรภาพ ความเข้าใจ และความสามัคคีแก่ชาวไทยด้วยกัน ไม่แบ่งสี ไม่แบ่งศาสนา

บางส่วนจากญาณิธรรมกลุ่มต่างๆที่ลงพื้นที่ ได้สรุปความประทับใจ หรือเล่าบรรยากาศให้ฟังดังนี้

❁ สันติโศก

ศูนย์ช่วยเหลือชุมชนหมู่ ๒ ลือสันติ ถ.มิตรไมตรี ๑๖ เขตหนองจอก กทม.

พวกเราได้เห็นความกระตือรือร้นของชาวชุมชน ชุมชนนี้มีชาวอิสลามอยู่กันมาก แล้วก็เห็นความมีน้ำใจของชาวชุมชนที่เขาต้อนรับเราอย่างดีเลย ประทับใจประธานชุมชน เขาบอกว่าเขารู้จักพ่อท่าน เขาบอกว่าคนที่ไม่ชอบเราก็มี พวกที่ไม่ชอบก็ว่าทำไมต้องพาพวกเรามา พามาทำไม พามาเพื่ออะไร แต่คนที่ชอบเรามีมากกว่า เขาก็บอกเป็นสวรรค์โปรดมาให้เขาได้เจอเจ้าของพื้นที่ แต่ไม่ใช่คณะกรรมการชุมชน เขาบอกว่ารู้จักพ่อท่านมาตั้งแต่ที่แต่งเพลงผู้แพ้ เขารู้จักสันติโศกดี พอเห็นลึบล้อกองทัพอธรรมมา เขาวิ่งตามมาเลย เขาดีใจที่กองทัพอธรรมไปประสานงาน เหมือนอัลเลาะห์ส่งมา

ซึ่งตรงนี้ **พ่อท่านฯ** เมตตาเสริมว่า “อิสลามเขาไม่ออกนอกกรอบของศาสนา ศาสนาเขาถึงจำกัได้อยู่ เขาไม่มีสิทธิ์จะไปแต่งชะเวิบชะวาบ ไม่มีสิทธิ์ไปกรี๊ดไปกรีดโดยเฉพาไฮโซขึ้นไม่ได้เลย ก็จะมีอยู่ในกรอบของเขาที่เขาประหยัได้อยู่แล้ว และกรอบของเขาก็ไม่เลอะเทอะเหมือนอย่างคนทั่วไป เพราะฉะนั้นในความคิดในคอนเซ็ปท์ของเขา เขาก็อยู่ได้ พอเราไปบีบบังคับก็ลื่นกันได้... ไม่มี ความเหลือมล้ำ ไม่มีชนชั้น เขาเห็นพวกเราก็เหมือนเขา หนึ่งผ้าถุงยาวๆ เหมือนกัน คล้ายๆกันไปเลย เพราะฉะนั้นไม่มีอะไรที่จะขัดแย้งมากมาย ในความรู้สึก ในคอนเซ็ปท์เขาก็ไม่ได้ไปเลอะเทอะกับพวกนั้นอยู่ด้วย แม้แต่ในรูปธรรม พวกเราไป ก็เข้ากันได้ง่าย”

เด็กๆที่มีมิตรไมตรีจะกระตือรือร้นมาก มีความรับผิดชอบ เขาสามารถทำให้ชาวบ้านมาช่วยกันได้ มาทำกิจกรรมรวม ที่นั่นเป็นประเพณีของเขาเลย ...เด็กวัยรุ่นที่มารับผิดชอบ อายุ ๑๔ และที่มาที่มขยจะอายุน้อยกว่านั้น พอมีงานเขาไปช่วยกัน ไปช่วยคนนั้นทำหน้าที่นี้ คนนี้ทำหน้าที่นั้น แล้วก็พร้อมใจกัน

โครงการแบ่งปันกรู๊ป เป็นกรนำของที่ไม่ใช้แล้ว แม้แต่เป็นขวดเปล่าก็ได้ นำมาแลกของที่ทางเราจัดไว้ เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า หมวก ของใช้ต่างๆ ซึ่งเป็นของมือสองสภาพดีจากร้านดินอุ้มดาว ทำให้ชาวบ้านได้เอาของที่มีอยู่แต่ไม่ได้ใช้เอามาแลกเปลี่ยนกัน ก็เป็นอีกสีสันอันหนึ่งที่เรียกเด็กๆได้ดี เพราะว่าผู้ใหญ่จะยังไม่กล้า เด็กๆจะเข้ามาก่อน เด็กๆชอบเอาโน่นเอานี้เล็กๆน้อยๆของกระจุกกระจิก แล้วเขาก็เริ่มเอาของมาแลกเปลี่ยนกัน เด็กๆก็นั่งเฝ้ากัน แบ่งปันกัน เหมือนกับเด็กเล่นขายของ สนุก แล้วผู้ใหญ่ค่อยตามมาทีหลัง เขาดีใจที่ได้เอาของที่ไม่ได้ใช้ออกแล้วได้ของที่ต้องการกลับไป

ชาวบ้านชุมชนนี้กระตือรือร้นและมีน้ำใจมาก พอไปถึงเรายังไม่ทันแนะนำอะไรกันเลยนะ

เด็กๆ เขาวางมือช่วยยกของ แล้วตอนก่อนจะนอนก็จะปิดประตู เด็กผู้หญิงเขาก็มาช่วยลาก ที่นี้เขาสอนเด็กได้ดี พอเข้าขึ้นมาเขาเข้ามาช่วยกันทำ เป็นสิ่งที่แตกต่างจากที่อื่น

สมณะเดินดินสรุปว่า “ถ้าดูภาพรวมทั้งหมดแล้ว ชุมชนอิสลาม การที่นักบวชไม่ไปร่วมด้วยจะดีกว่า เพราะจะไม่ทำให้เกิดความแตกแยกในชุมชนของพวกเขาด้วย เดี่ยวคนเห็นด้วยกับคนไม่เห็นด้วยเขาก็จะตีกัน หรือคนที่โอเคก็สบายใจ แต่คนที่ไม่เห็นด้วยเขาก็ไม่สบายใจ เฉพาะฆราวาสไปก็ดีแล้ว เพราะทำงานกันได้”

✿ ศาโลโศกและกัมมทานุภา

ศูนย์ชัชชวัญชุมชนบุญบำเพ็ญ บางแวก เขตภาษีเจริญ กทม.

บรรยากาศการไปออกพื้นที่ ในวันแรกการติดต่อประสานงานทางเจ้าภาพเขายังไม่พร้อม บรรยากาศการต้อนรับไม่ค่อยเต็มร้อย สถานที่ที่ให้เราพักก็ลำบาก ที่พักและห้องน้ำไม่เพียงพอ สมณะก็นอนเบียดกันอยู่หน้าฟุตบอลบาส วันหลังก็ขยับขยาย เห็นที่ว่างอยู่ฝั่งตรงข้ามสมณะก็ไปปักกลด มีการทำห้องน้ำชั่วคราว ค่อยลงตัวขึ้น ชาวบ้านหลายคนคิดว่าเราจะนอนตรงไหนกัน ดูเหมือนเขากังวลว่าเขาจะหาที่นอนให้เราตรงไหน ประธานชุมชนเองยังพูดว่าไม่คิดว่าเราจะนอนตรงนั้นได้ เพราะว่าพื้นที่ยังไม่แห้งดี เขาคงประทับใจว่าทำไมเราอยู่กันได้

โครงการนี้... เราตามหาคนที่พึ่งตนเอง ซึ่งงานนี้เราได้เจอจริงๆ และคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก แม้ได้น้อยแต่แน่น เห็นความลำบากของคนแล้ว เราก็มีจิตใจทุ่มเทจนเขาสามารถรับได้ ชาวบ้านเขาพูดว่าเขาไม่เคยได้รับ **“การให้ที่มั่นคงและถาวร”** เขาใช้คำนี้ เขาพูดไปเสร็จแล้วเขาก็ร้องไห้ ชาวบ้านอีก

คนบอกว่า **“เป็นการให้แบบยั่งยืน เอาไปใช้ได้ตลอด ไม่ใช่ให้แล้วก็ไปจากกัน”** ซึ่งตรงนี้ได้ข้อคิดว่ารูปธรรมของคนที่ไม่ให้ ไม่ใช่ให้แบบฉาบฉวย แต่เป็นการให้แบบให้องค์ความรู้ไปพึ่งตนเอง

น้ำท่วมชาวบ้านเขาไม่รู้จะทำอะไร ไร่ชิง ไร่อ้อย ไร่มะพร้าว สวนผักจมน้ำหมด... เขาก็นั่งคอยแต่ว่าใครจะแจกถุงยังชีพตรงไหนอย่างไร พอเขาได้ข่าวว่าจะมีถุงยังชีพมาแจก ให้ชาวบ้านไปรอริมคลองบางเชือกหนัง ตอนแปดโมงเช้า เขาเข้ามาเข้าคอร์สโยคะกับพวกเรา พอตอนแปดโมงก็ไปกันเป็นแถบเลย ไปรออยู่หน้าริมคลองเช่นนั้นก็อยู่อย่างนั้น รอถึง ๑๑ โมงเช้า ก็ไม่มีอะไรมาแจก พอได้ข่าวว่าแจกที่วัดมะพร้าวเตี้ย ชาวบ้านก็ตามกันออกไปอีก หอบลูกหอบหลานไปขอรับของ ชาวบ้านกลับมาเล่าว่ามีข้าวหนึ่งกล่อง และไก่โรยน้ำจิ้ม และหลายคนก็ไม่ได้ เขาโกรธว่า

ถูกหลอก พอเหนื่อยเขาก็กลับมาหนึ่งตรงที่เราแจกอาหาร มาหนึ่งกิน บอกตรงนี้ชั่วรักว่า พวกเราทำอาหารมังสวิรัตแจกเขา เขาก็ชมว่าอร่อย

บางคนเป็นเลื้อยแดง เขาเคยบอกว่าไม่มาหรือก ไม่อยากมาฟังพวกเลื้อยเหลือง พอมาฟังเขาประทับใจสมณะเทศน์ แล้วเขาก็ทำของที่ระลึกเองมามอบให้กับมือให้พวกเราในวันสุดท้าย เขาเปลี่ยนเลย เขาบอกพวกเขาทั้งซอยแดงทั้งนั้น มีคนเปลี่ยนความคิดอย่างนี้หลายคน เพราะมาเห็นเราทำ มาเห็นเราให้จริงๆ

จากวันแรก ชาวบ้านเริ่มแต่ตรงที่ว่ามาศึกษาอาชีพ แต่ต่อไปก็ฟังธรรม ฟังธรรมแล้วก็มาช่วยเหลือ มาวันหลังๆ เริ่มขอเป็นลูกมือ ต่อมาเริ่มหิ้วของมาให้ และเริ่มลงมือมัด ลมมือทำร่วมคิดร่วมอะไรด้วย จะเห็นการพัฒนาตั้งแต่วันแรก หนึ่งไปสอง สองไปสาม หนึ่งฟังธรรมะได้นานๆ แล้วเอาเรื่องธรรมะมาคุย คุยกันถึงขั้นนี้ พอวันสุดท้ายเขายังไม่อยากให้เรากลับ เขาบอกว่าน่าจะอยู่ต่ออีก อยากให้มีโอกาสเปลี่ยนแปลงเราจะได้อยู่ต่ออีก หลายคนตามไปช่วยศูนย์อื่นๆด้วย

❀ ปฐมโศก

ศูนย์ชัชชวัญดอนแฝก อ.นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

พื้นที่กว่าหมื่นไร่ ไม่ว่าจะป็นสวนส้มโอ มะพร้าว ชมพู่ กล้วย เพือก สมุนไพร และสวนกล้วยไม้ ล้วนจมอยู่ใต้น้ำ แต่ละครอบครัวร่วมเฉลี่ยความทุกข์กันถ้วนหน้า กำนันบ้านดอนแฝกบอกว่าที่นี่เป็นที่ดอน คือที่สูง ชาวบ้านอยู่กันมาหลายสิบปีไม่เคยเห็นแบบนี้ และบอกว่าดีใจที่เห็นพวกเรามาช่วยกัน กำนันอำนวยความสะดวกให้เราตั้งศูนย์ที่ทำการ อบต.บ้านแฝก ซึ่งอยู่บริเวณเดียวกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสนใจมาเรียนรู้การเพาะถั่วงอก และบอกว่าจะเอาวิธีเพาะไปทำอาหารเลี้ยงผู้สูงอายุที่มาร่วมกิจกรรมเดือนละครั้ง

เราจัดรถประชาสัมพันธ์ตามหมู่บ้าน ร่วมกับเสียงตามสายจากศูนย์ อบต. ดังนั้นจึงมีชาวบ้านมาร่วมรับประทานอาหาร และนำภาชนะมาใส่กลับไปบ้าน ทั้งยังร่วมเรียนรู้กิจกรรมต่างๆอย่างคึกคัก ที่ศูนย์นี้ไม่มีการสอนทำฟิชชอมบ์ เนื่องจากน้ำไหลไม่ขังเน่าสกปรก

กิจกรรมหมอเขียวก็ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก มีการร่วมตอบปัญหาอย่างเฮฮา และได้รางวัลเป็นไม้คั่วชา มีญาติธรรมช่วยลับมีดให้ชาวบ้านวันละกว่า ๑๐๐ เล่ม มีบริการตัดผมฟรี

สมณะและสิกขมาตุออกบิณฑบาต ชาวบ้านใส่อาหารและขนมกันไม่ขาดแคลน ชาวบ้านสนใจสนทนาธรรมกับนักบวช เด็กๆร่วมทำกิจกรรมสันตนาการอย่างสนุกสนาน

วันสุดท้ายก่อนจาก ชาวบ้านยังคงมาเรียนรู้การทำกะหรี่ปั๊บ น้ำยาล้างผัก ชาวบ้านกว่า ๓๐

คนมาร่วมฟังธรรมจาก
สมณะ ท่านเห็นศีล ๕
ละอบายมุข โดย
บรรยายกาศฟังธรรมรื่นเริง
นอกจากชาวบ้านมาร่ำลา
แล้ว บางคนก็ขอเมล็ด
พืชทอง หรือกิ่งไม้ที่เขา
กินใบเพื่อไปทำพันธุ์ บ้าง
ก็มาขอถ่ายรูป บ้างก็ขอ
เบอร์โทรศัพท์อย่างสนิท
สนม เด็กๆชั้นประถม
จากโรงเรียนบ้านบาง

กระจันทร์หลายคนที่มาฟังธรรมด้วย ก่อนกลับก็แวะมาหาหลวงพ่อชยะขยัน ขอของเล่นที่ท่านสอนให้
ทำแบบง่ายๆติดมือกลับบ้านด้วยสายตาละห้อย และบอกว่า ไม่อยากให้คุณหลวงพ่อกลับไปเลย

✿ ศิระะอโศก

ศูนย์ขับเคลื่อนเจริญแพทย์ ถนนพุทธมณฑลสายสอง กทม.

ที่นี้เต็มไปด้วยผืนน้ำสุดลูกตา ไม่มีผืนดินให้เห็นตั้งร้านได้เลย อาหารมื้อแรกต้องทำกันบนรถ
๑๐ ล้อ จากนั้นพวกเราพร้อมกับชาวบ้านบางส่วนช่วยกันทำนั้งร้านบนถนนที่มีน้ำสูงครึ่งน่อง น้ำยังไม่
เน่าเหม็น แต่ทำให้ผู้ที่ผิวแพ้ง่าย เริ่มมีอาการคัน เมื่อไปถึงวันแรก บรรยายกาศไม่อบอุ่นนัก
เนื่องจากชาวบ้านยังไม่เข้าใจ แต่พวกเรา ก็เดินหน้าทำงานอย่างต่อเนื่อง จนทำให้ชาวบ้านมาร่วม
กิจกรรมกับเราเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ตารางประจำวันของศูนย์นี้คือ ตื่นตี ๕ ทำอาหารร่วมกันหลังจากนั้นเป็นการเรียนรู้การทำ
อาหารมังสวิรัตติ เวลาเก้าโมงเช้า สมณะแสดงธรรม และรับประทานอาหาร จากนั้นเป็นการเรียนรู้การ
ทำน้ำยาอเนกประสงค์ การทำน้ำหมักจากขยะ การทำพีชบอมม์ โดยฐานงานทุกฐานต้องเรียนรู้กันใ
เรือ เสร็จแล้วก็ลำเลียงกลับบ้านไปทดลองใช้ และแจกจ่ายเพื่อนบ้านใกล้เคียง

ในวันที่สามของการตั้ง
ศูนย์ ชาวบ้านที่ศูนย์นี้หลายคน
แสดงความสามารถในการปรุง
อาหารถวายสมณะและเลี้ยงคนได้
ทั้งๆที่วันแรกๆที่เจอกัน หลายคน
เจ็บป่วย บางคนยอมรับว่าเครียด
กับสถานการณ์ ทำให้ห่อแทะ หดหู่
และเจ็บป่วย แต่เมื่อเห็นชาว
กองทัพธรรมที่เสียสละมาอมล่ำบาก
กินนอนร่วมกับพวกเขา เขาเลย
รู้สึกสนุกและมีแรงมาร่วมบุญ
จากวันแรก เขาให้ห้องน้ำใช้แค่
ห้องเดียว ต้องรอดิวกัน ก็เริ่มมี
ชาวบ้านเต็มใจ ซักชวนให้ไปพักที่บ้าน
และใช้ห้องน้ำบ้านเขา มีชาวบ้าน
บางคนพ้อว่า **“ไม่มาพักบ้าน
ฉันบ้างล่ะ”**

ชาวบ้านหลายคนบอกว่า
กิจกรรมที่ศูนย์นี้ทำให้พวกเขาได้

ออกมารู้จักกันมากขึ้น เพราะร่วมกันทำ ร่วมกินข้าว และแก้ไขอุปสรรคที่ไม่คาดคิด เช่น ช่วยกัน
สร้างเสริมนั่งร้านที่วางของ และทำครัวที่พังลงมาให้แข็งแรงขึ้น

ยุ่งดูเหมือนจะเป็นอุปสรรคสำคัญอันหนึ่งเนื่องจากน้ำเริ่มเน่าเหม็น ในวันที่เรานำพืชบอมบ์
ไปแจกชาวบ้าน มีชาวบ้านให้กล้วยกลับมาพร้อมยกกันยุ่งอีกหนึ่งกำมือ ทั้งแสดงความมั่นใจว่า
พวกเราคงได้ใช้แน่ๆ

ชาวบ้านที่อยู่ติดถนนจะลำบากน้อยกว่าชาวบ้านที่อยู่ในซอยลึก เนื่องจากรถทหารคันใหญ่
สามารถนำอาหารกล่อง และถุงยังชีพมาแจกได้ในบางวัน บางคนก็มีน้ำใจรับเผื่อคนทำยซอย ที่ต้อง
อาศัยนอนในเรือและบนหลังคา บางครั้งกับข้าวบูตต้องทิ้งก็มี บางครั้งต้องตุนข้าวสุกไว้อุ่นกินในวันที่
อาหารไม่มีมา ศูนย์ซัพพลายโคจรการ ๒ จึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ให้ความรู้ที่ยั่งยืน แม้การเรียนรู้อัน
การแยกขยะไปทำจุลินทรีย์ ก็ให้ประโยชน์ เช่น มีชาวบ้านคนหนึ่งโดนฝาปลากระป๋องบาดเท้า เดินไม่
ได้หลายวัน เนื่องจากมีคนที่ฝาปลากระป๋องคมไว้หน้าบ้าน โดยไม่ทิ้งในถังขยะ เป็นต้น

วันสุดท้ายก่อนจาก พวกเราอบว้สดข้าวสาร อาหารแห้ง และอุปกรณ์ทำครัวไว้ให้ เพื่อ
ชุมชนได้ทำกินร่วมกัน ซึ่งชาวบ้านก็รับปาก พวกเรายังสนับสนุนให้ทำโรงบุญ ๕ ธันวาฯ ซึ่งชาวบ้าน
ที่เรียนรู้งานเป็นแล้วก็รับคำแข็งขัน เสียงเพลงรำลาเพลงแล้วเพลงเล่าบอกถึงจิตวิญญาณสัมพันธที่
งอกงาม หญิงสาวบางคนถามพวกเราว่า **“พี่ๆ จะมาหาหนูอีกเมื่อไหร่”**

✿ เกาะธรรม

ศูนย์ข้าวชุมชนเอื้ออาทร อ.สามพราน จ.นครปฐม

ศูนย์นี้เป็นช่วงที่น้ำแห้งแล้ว ชาวบ้านส่วนใหญ่เริ่มกลับไปทำงาน แต่ก็มาร่วมรับประทานอาหาร และทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น กวนขนมพุง ทำน้ำยาอเนกประสงค์หลังเลิกงาน ทำให้ช่วงค่ำๆ คึกคักเป็นพิเศษ ในช่วงใกล้ๆวันที่จะมีการจัดโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคม มีญาติธรรมจากที่ต่างๆมาร่วมสมทบ อย่างอุณหนาผาคัง จะเป็นโรงบุญใหญ่จัดเลี้ยงสาวๆโรงงานบริเวณนั้นเกือบพันคน ซึ่งสาวๆโรงงานเหล่านี้ก็มีใจใฝ่บุญ ใสบาตรสมณะ ลึกขมาตุอย่างมีศรัทธาตามประสาลูกหลานชาวชนบท

ทีมงานหมอเขียว ทีมดนตรีไทย มาพร้อมหน้าพร้อมตาพร้อมแรงร่วมใจกันทำงาน บรรยากาศอบอุ่น ในตอนค่ำๆ ชาวบ้านมาร่วมรับประทานอาหาร ก็ได้รับฟังเพลงโลกุตระอย่างเพลิดเพลิน จากนั้นก็เรียนรู้กิจกรรมต่างๆ เช่น การทำขยะเป็นปุ๋ย เป็นน้ำยาดับกลิ่น การทำน้ำยาล้างจาน-ซักผ้า ฯลฯ นอกจากนี้มีบริการตัดผมฟรีอีกด้วย ชาวบ้านเองมีความสนใจในการร่วมทำกิจกรรม พร้อมใจขอร้องให้สาธิตการทำน้ำยาอเนกประสงค์ แม้เวลาล่วงเลยไปมาก และวิทยาการของเราต้องเตรียมเร่งไว้จัดโรงบุญในวันรุ่งขึ้น ท้ายสุดเราสาธิตการทำน้ำยาต่อ โดยชาวบ้านก็มาร่วมช่วยพวกเราหั่นผัก เตรียมโรงบุญในเช้ามีดของวันต่อมา เป็นบรรยากาศแห่งความใกล้ชิด อบอุ่น และเป็นพี่เป็นน้องอย่างมาก

เด็กเล็กๆในวัยประถมเอง เกาะติดสมณะขยะขยันแจ เพราะท่านสอนเด็กๆทำของเล่นจากขยะทุกวันจนมีตุ๊กตา จนในวันกลับ เด็กๆตัดพ้อว่า ทำไมต้องกลับด้วยล่หหลวงปู่ และในวันเราขนของกลับ ก็มีชาวบ้านซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง มาช่วยพวกเราเก็บของยกของ

อย่างขมิ้นชัน และท้ายสุด ผู้นำชุมชนที่นี่กล่าวว่า

“อุปกรณ์ต่างๆที่สถาบันบุญนิยมให้ศูนย์เราไว้ ผมจะเก็บเอาไว้เป็นประโยชน์แก่เด็กๆและชาวบ้านที่นี่เป็นอย่างดี และช่วงปีใหม่ทำอาหารฉลองกันจะเน้นอาหารผักเพิ่มมากขึ้น”

❁ จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว)

กิจกรรมในโครงการ ๒ นี้เป็นกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งพี่น้องผู้ประสบภัยเป็นส่วนใหญ่มักมีความประทับใจกับทางทีมงานจิตอาสาเป็นอย่างดี ในแต่ละศูนย์จิตอาสาได้แบ่งปันความรู้หลักในการดูแลสุขภาพพึ่งตนเองตามแนวเวชระชฎกิจพอเพียงแพทย์วิถีธรรม (เทคนิค ๔ ข้อ หรือยา ๔ เม็ด) ทำการสาธิต พร้อมให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการใช้ยา ๔ เม็ดให้กับพี่น้องผู้ประสบภัยที่มีความสนใจ โดยในแต่ละวันจะมีพี่น้องในแต่ละพื้นที่มาร่วมกิจกรรมโดยเฉลี่ย ๒๐-๘๐ คน ในแต่ละศูนย์ อาการไม่สบายที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ ปวดบวมตึงและปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดข้อต่างๆ ปวดเข่า ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ไชมันสูง ภูมิแพ้ โรคเกี่ยวกับตา (ตาต้อชนิดต่างๆ แสบตา) ออกร้อนตามร่างกายส่วนต่างๆ ท้องผูก เป็นต้น

ทีมงานจิตอาสาได้นำหลักปฏิบัติแพทย์วิถีธรรมโดยใช้เทคนิคยา ๔ เม็ดมาช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยให้รู้จักพึ่งตนเอง ภายใต้งานใจประหยัด เรียบง่าย ใช้ของที่อยู่ใกล้ตัว ทำได้ด้วยตนเอง โดยการบรรยายในองค์ความรู้ที่สำคัญเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจภาพรวมและหลักการ รวมทั้งทำการสาธิตและให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนในเทคนิคหลักๆ เช่น การทำและดื่มน้ำคอลลอยด์ การคว่ำขา การสวนล้างลำไส้ใหญ่ การพอกทาและหยอดด้วยน้ำสมุนไพร การแช่มือแช่เท้า การกดจุดและโยคะกายบริหาร หลักในการรับประทานอาหารปรับสมดุล รวมถึงการใช้ธรรมะ และความรู้เพื่อรู้พักก่อนพอเหมาะ ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามและพบว่ามีความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในทางที่ดีขึ้น

และสนใจที่จะนำไปปฏิบัติต่อพร้อมกับแนะนำให้กับญาติมิตรที่ใกล้ชิดของตน รวมถึงการเล็งเห็นความสำคัญที่จะรวมตัวกันในกลุ่มชน เพื่อให้มีการปฏิบัติตัวได้อย่างต่อเนื่อง

หลักปฏิบัติที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในเกือบทุกศูนย์ คือ การทำคว่ำขา การพอกทา การดื่มน้ำสมุนไพรปรับสมดุล(น้ำคอลลอยด์) และโยคะกายบริหาร

แต่ในบางศูนย์ หลักการช่วยเหลือแก่เราก็ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี

หมอเขียวได้สรุปการไปร่วมช่วยซัฟฟรารีว่า

“ในการปฏิบัติกรช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของกลุ่มจิตอาสาแพทย์วิถีธรรมในครั้งนี้ใช้เวลาเกือบ ๒ เดือน ในแต่ละวันมีจิตอาสาแพทย์วิถีธรรมประมาณ ๒๐-๕๐ คน กระจายกำลังกันออกช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมตามที่ต่างๆ จิตอาสาทุกคนล้วนเต็มใจ จริงใจ และทุ่มเทอย่างเต็มที่ ในการช่วยแบ่งเบาบรรเทาทุกข์ของประชาชนที่เดือดร้อนเท่าที่แต่ละคนจะทำได้ แม้จะพบกับปัญหาอุปสรรค ความเข้าใจผิด ความไม่แน่นอนในเหตุการณ์ต่างๆที่เรากำหนดไม่ได้ จิตอาสาแพทย์วิถีธรรมก็ไม่ท้อแท้พยายามอดทนพร้อมกับปรับใจปรับการปฏิบัติตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนตามมติหมู่ ด้วยการพยายามทำใจไม่ให้ทุกข์หรือเป็นสุขที่สุดเท่าที่จะทำได้อย่างอ่อนน้อม ถ่อมตน เป็นคนรับใช้ ตามนโยบายของพ่อท่านและหมู่กลุ่มที่ให้ไว้ เป็นการทำประโยชน์ตน (ลดกิเลส) และประโยชน์ท่าน(ประโยชน์ต่อผู้อื่น) ไปพร้อมกัน ซึ่งจากการประเมินของหมู่กลุ่มและหมอเขียว (ใจเพชร กล้าจน) กลุ่มจิตอาสาฯก็สอบผ่านในการบำเพ็ญบุญครั้งนี้เป็นอย่างเป็นที่น่าพอใจ”

สมณะฟ้าไท สมชาติโก ตอบคำถามสรุปโครงการ ๒ นี้

๘๘ โครงการ ๒ มีกระบวนการอย่างไรบ้าง?

หนึ่งก็คือมีการวางแผน โดยที่มีคณะกรรมการและผู้ร่วมงานมาช่วยกันคิดว่าเราจะทำงานอย่างไรกัน ไปไหนอะไรยังไง ตกกลงกันในที่ประชุมทุกวัน ประชาชนเขาติดต่อมา เราก็ส่งทีมไปสำรวจพื้นที่ ซึ่งก็มีสมณะและทีมงาน ๒-๓ คน ไปคุยกับผู้นำชุมชนและกรรมการชุมชน ว่าเราจะไปทำอะไรบ้าง โดยไม่ได้บังคับ ซึ่งทางชุมชนจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะรับโครงการหรือไม่ เมื่อรับโครงการเราจะมาประชุมกันว่า ทีมไหนพร้อมที่จะไป สถานที่เป็นอย่างไร มีน้ำไหม มีรถ มีบ้าน มีที่อยู่อาศัย ประชากรเท่าไรเราก็ถามหมด ก็บอกกับทีมงานที่จะไป แผนกที่จัดของ กบ(แดนไท) เขาจะจัดของเตรียมไว้ให้เสร็จทุกอย่าง ถ้าเป็นศูนย์ใหญ่ใช้งบ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ศูนย์เล็ก ๑๒๐,๐๐๐ บาท

เมื่อไปลงแล้วก็เป็นที่ของคนที่ไปลง เรามีเป้าหมายเดียวกัน แต่ขบวนการทำงานรายละเอียดอาจต่างกัน โดยใช้สันติวิธีเป็นกองอำนวยการศูนย์ใหญ่ แล้วก็มาประชุมสรุปกันว่าที่ทำงานกันมา มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง

๕๕ คนที่มาทำงานคือใคร และค่าใช้จ่ายของใคร?

พ่อท่านประกาศทางสถานีโทรทัศน์ FMTV แต่ละชุมชนจะส่งตัวแทนมาร่วม ญาติธรรมจากที่ต่างๆก็มาร่วมด้วย แต่ละที่เสียค่าใช้จ่ายเดินทางมาเอง แต่เมื่อมาร่วมกิจกรรมทางศูนย์ฯ ขั้วขวัญจะดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน อย่างที่ทีมงานหมอเขียวที่มาเขาก็ออกค่าใช้จ่ายมาเอง จิตอาสาที่มาช่วยแทบจะไม่มีผลประโยชน์ส่วนตัวเลย

๕๖ กำหนดหรือไม่ว่าหนึ่งศูนย์จะไปกันกี่คน?

ตอนแรกกำหนดไว้ว่าศูนย์ละประมาณ ๑๐ คน เรามีพุทธสถานสังฆสถาน ๙ แห่ง และชุมชนย่อยอีก ก็อาจจะได้ประมาณ ๑๐ ศูนย์ กระจายกันไปแต่ละที่ เมื่อมีการรวมกลุ่มกันแล้ว อย่งที่มสันตืออโคกเขาจะมีทีมงานใหญ่ เขาออกไปน้อยเขาทำไม่ได้ เขาต้องไปสามสิบคนสี่สิบคน ถ้าเป็นทีมบ้านราชก็จะประมาณสามสิบสี่สิบห้าสิบแล้วแต่เพิ่มไป แต่บางทีมก็มีคนน้อย เช่น กลุ่มศรีโคตรบูรณมีอยู่สามคนแต่เขาก็ทำงานได้ อย่างวังสีเมฆกับปฐมอโคกก็ทีมละประมาณสิบกว่าคน ภูผาจะรวมกับดอยรายปลายฟ้าและหอมบุญอโคก ก็ประมาณยี่สิบสามสิบคน มันไม่มีหลักตายตัว

๕๗ การทำงานที่ผ่านมามีข้อดี-ข้อบกพร่องอะไรบ้าง?

แต่ละที่ๆ มันจะมีเหตุปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงสูง ความไม่พร้อมทำให้ข้อบกพร่องจะมีสูงมากซึ่งคนที่ไปก็ต้องปรับสภาพปรับใจ การปรับตัวต้องสูง อย่างชาวศิระชะอโคกเคยอยู่แต่พื้นดินแต่ที่ที่เขาไปมีแต่น้ำ ต้องทำนั้งร้านเพื่อจะทำกิจกรรม นั้งร้านก็หัก ก็ทรมาณทรกรรม ชาวบ้านก็มีน้ำใจมาช่วยเหลือ มาช่วยกันซ่อมแซมให้ใช้ได้ เรือก็ได้ใช้เป็นทั้งพาหนะและเป็นที่ทำกิจกรรมต่างๆ เพราะไม่มีพื้นดินให้ทำ ต้องใช้นั้งร้านและเรือ ถ้าที่เราไปแล้วเรอลำบากกว่าชาวบ้าน ชาวบ้านเขาจะรู้สึกทุกข์ของเขาคลายลง

แต่ว่าข้อดีการทำงานแบบนี้ก็คือ องค์กรเราทำงานท่ามกลางที่มันไม่ครบสมบูรณ์แต่เราไม่ถือสา กัน คือเรา

พร้อมที่จะร่วมมือกัน พร้อมที่จะถกเถียงกัน แม้มตกลงกันไปแล้ว ออกไปมันมีข้อเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลงได้ เพราะว่าเหตุปัจจัยมันไม่แน่นอน เราก้ไปทำตามนั้น แล้วก็อาจมาว่าคนโศกลำบากเพิ่มขึ้น ทำให้อดทนและเสียสละมากขึ้น แล้วปัญหาในชุมชน(ของอโศก)จะลดน้อยลง เพราะว่าเขาไปลำบากกว่าชุมชนที่เขาอยู่ ทั้งๆที่เขาไปช่วยคนอื่น แต่เขาต้องลำบากกว่าชาวบ้าน เขาอยู่ศิระอะโศกไม่ค่อยมียุ่งแต่มีมันมีฝูงยุงกบดกัดพุง อย่างชาวชุมชนสีมาอโศก วังน้ำเขียว เขาอยู่บนโคกบนภูเขาเย็นสบาย ต้องไปอยู่ศูนย์ที่อยู่ริมถนนรถวิ่งตุงตุงๆ เขาก็ต้องอดทนทำใจ เข้าใจ วางใจได้ ทำให้พระอินทรีย์ของชาวอโศกเข้มแข็งขึ้น

๕๘ กำไรเราไม่ไปกลับ โดยไม่ต้องไปพักค้างกับชุมชนของชาวบ้าน?

ไปกลับมันได้ แต่มันไม่ได้ผลสูงเท่ากับการไปอยู่ คนเราการที่ไปนอนอยู่กับเขา... ชาวบ้านเขาจะรู้สึกต่างกัน แล้วมันผูกกระทงของที่เตรียมไปอุปกรรมข้าวของมันเยอะมากมายมหาศาล อะไรหลายอย่าง เช่น รถสิบล้อเราก้มีไม่กี่คัน ออกทีละเจ็ดศูนย์อย่างนี้ ต้องจัดคิวการไปส่งให้ดี ถ้าไม่ใช้รถสิบล้อก็จะล้นน้ำท่วมไม่ได้

๕๙ ใครกำหนดว่าจะอยู่ที่วัน?

คนที่ไม่เขากำหนดเอง เราไม่ได้บังคับ คุณจะไปสามวันกลับก็ได้ ห้าวันกลับ สี่วันกลับ แปดวันกลับ แต่ว่าเราบอกเจ็ดวันไม่เกินนะ แต่บ้านเราเขาไปเกินเจ็ดวันก็มี มันกลับไม่ได้ เพราะชาวบ้านเขาต้องการพาไป เหตุปัจจัยยึดหยุ่นได้ถ้าประชาชนเขาเดือดร้อน เมื่อประชาชนต้องการความช่วยเหลืออย่างนี้ แล้วเราพร้อมจะช่วยเหลือเราก้ช่วยเขา โอกาสที่มันจะต้องช่วยเหลือเขาเนาะ เพราะฉะนั้นอาจมาว่ามันเป็นสิ่งที่น่าอนุโมทนา ขอขอบคุณเขาด้วยมากกว่า ถ้าได้ฟังเขา เขาก้ประทับใจ เขาก้มีปีติ อย่างชาวบ้านราชา เขามีความอิมเอมกับชาวบ้าน ชาวบ้านก็ตามมาช่วยเหลือ คือเขาให้ชาวบ้านสามารถช่วยเหลือกันตัวเองได้ ใช้รถของชาวบ้าน น้ำมันชาวบ้าน และเอาแรงกายมาช่วยด้วยนะ เอาของมาช่วยอีกต่างหาก เราไปแค่ห้าวัน เจ็ดวันทำให้คนตื่นตัวช่วยกันขนาดนี้ อาจมาว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดา เราเคยอบรมประชาชนมา เราไม่สามารถทำอย่างนี้ได้เลย แต่เนาะเราเห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ไอ้โฮ มันเป็นเรื่องที่มหัศจรรย์ของมนุษย์มาก เกือบทุกที่ที่เวลาเราย้ายไปช่วยชุมชนที่อยู่ในละแวกใกล้เคียง ชุมชนเดิมจะตามไปช่วยเหลือ ทั้งช่วยเราขนย้ายของ จัดที่ทาง และช่วยเหลือ

ชาวบ้านอีกชุมชนด้วย

๕๕ เก้าที่ทำไมมีปัญหาอะไรบ้าง?

มี... ปัญหาเยอะ หนึ่งเป็นงานใหม่สำหรับเรา เราไม่เคยทำงานแบบนี้มาเลย สองของที่ใช้... เช่น รถเราก็ประเภทเก่า มีปัญหาต้องซ่อม คนขับรถก็หายากอีก เพราะว่าเราขับรถมาตั้งแต่โครงการ ๑ ที่เรากลับไปแจกข้าวของให้ชาวบ้าน เขาก็ทยอยกลับไปไง สามความเข้าใจกับชาวบ้าน ไปที่แรกชาวบ้านเขาจะลังเล แล้วฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับเราเรื่องการเมืองอีก ก็เป็นปัญหาที่จะต้านเราอยู่ สิ่งบุคลากรของเราก็ไม่พร้อมเสียทั้งหมด บางทีไปแล้วเพาะถั่วงอกไม่เป็น แล้วทำยังไงล่ะ แล้วมันก็ไปเดือดๆ บางทีไปแล้วทีมงานไม่พร้อมหมดทุกอย่างก็มี คนของเราเป็นคนต่างจังหวัดแต่มาทำงานในกรุงเทพฯ ก็จะหลง ขับรถหลง แล้วบุคลากรเราอาจจะน้อย เราไปช่วยขับขั้วภูมิภาคได้ ตอนปลายปี ๕๓ คราวที่น้ำท่วมหัดใหญ่ พวกเราไปช่วยกัน ๗๐๐ คน ไปขับขั้วตอนสิ้นปีเราไปเยอะนะ แต่ที่นั่นทำกันแคร์น้อยกว่าคน ปริมาณงานมันมากกว่าหัดใหญ่และสิ้นปี แคร์เรื่องขยะเราเห็นแล้ว เราทำไม่ไหว เราปฏิเสธทันทีที่เราไม่ไหว คนเรามีขีดเดียวงานมันมาก ปริมาณประชากรมันเยอะ นี่คือนักวิชาการว่าๆ แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ไม่ใช่อุปสรรคในการทำงานของเรา ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมดาเราก็แก้ไปเท่าที่เราจะแก้ได้

๕๖ ถ้ามีองค์กรอื่นจะทำ เราจะแนะนำเขาอย่างไร?

ใครหนอจะมาทำ? ใจไม่ได้คิดดูถูกคนเลยนะ แต่เรารู้สึกมันยาก มันเป็นงานเสียสละ ต้องไปอยู่ลำบากยิ่งกว่าชาวบ้าน ต้องมีใจที่จะให้เขา เขาหวาดระแวงเรานะ แต่เราต้องให้เขาอย่างไม่มีเงื่อนไข ให้ความจริงใจเมตตา จนเขาเข้าใจเชื่อใจสนิทใจ เข้ามาร่วมกิจกรรมกับเราอย่างเป็นพี่เป็นน้องแล้วในทีมงานเราเองเราต้องฟังความคิดเห็นกัน ไม่ทิ้งงาน แคร์ยากแล้ว มันต้องตกลงกันหลายๆฝ่าย แคร์นั้นถ้าไม่วางใจกันถือสาการทำงานไม่ได้เลย มันจะหมดแรง เพราะทะเลาะกันก็หมดแรงแล้ว ความขัดแย้งมันจะมีตลอดเวลา เหตุปัจจัยของชาวบ้านเปลี่ยนแปลงสูง แล้วก็มีเหตุปัจจัยที่เราจะต้องปรับตัวเองสูงมาก แล้วเราต้องลำบาก หนึ่งเราฟังความคิดเห็นกันได้ สองต้องลำบาก คุณลำบากกว่าชาวบ้านได้ไหม เช่น แคร์พังตกลงไปในน้ำ คุณต้องประชุมในมุ้ง... ยุ้งมหาศาล ต้องทำอาหารในน้ำอะไรอย่างนี้ ยืนแช่น้ำทำอาหารให้ชาวบ้าน แคร์คือที่ประชุมกับที่นั่งกินแกมจะเป็นที่นอนด้วย

ถึงแก่อายุยืนในน้ำ อีกอย่างต้องมีอุปกรณ์พร้อม เรามีทั้งรถทั้งเรือ บางที่ต้องไปปั้นพีชบอมบี้ในเรือ ทำอาหารในเรือและนอนในเรือ เรือเราไปจมนชาวบ้านไปช่วยจนเรือเราจมนด้วย ต้องทนต่อความลำบากมาก แล้วต้องทนกับเสียงต่อต้านของประชาชนกับบางสิ่งที่เขาไม่เห็นด้วย หรือออกไปอยู่กับชาวอิสลามเราจะต้องระมัดระวังเรื่องศาสนามาก ต้องสำรวจสิ่งจรรยาบรรณ ไม่ให้กระทบกระทั่งกัน ไปชมเขาก็ไม่ได้ ไปเผยแพร่ตัวเองก็ไม่ได้

คือถ้าแนะนำก็คือหนึ่งคุณต้องฟังความคิดเห็นคนอื่นให้ได้ (ทีมทำงานด้วยกัน) สองไม่ถือสาทั้งสามอดทนต่ออารมณ์ประชาชนที่ไม่เห็นด้วยกับคุณ แต่สามอย่างนี้ถ้าคุณไม่ฝึกมีคุณธรรมมาก่อน ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะทำ แล้วทำงานที่งานต้องครบ เช่น ชุมชนที่มีเด็ก เราก็ต้องจัดเด็กของเราไปด้วย เด็กเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ความน่ารักของเด็กเชื่อมต่อกับผู้ใหญ่ได้ง่าย เพราะเขารู้สึกว่าถ้าทำอะไรได้ มันเป็นเรื่องที่วิญญูณเด็กเขามี ตั้งแต่เด็กอนุบาล สองสามขวบยันอายุหกสิบกว่าเราก็พาไป นักบวชก็มี มันมีความหลากหลายของทีม เราต้องมีนักบวชไปให้ กำลังใจคนพวกเราด้วย คือเรื่องคุณธรรมเป็นหลัก งานนี้ต้องมีคุณธรรมมาก ถ้าไม่มีคุณธรรมยากมาก ๆ ประเด็นนี้ถ้าจะทำคือเน้นคุณธรรมโดยคุณต้องฝึกมา แล้วก็ให้มีคุณธรรมแบบโดยทั่วไป แต่คุณไม่เคยฝึก ความลำบากเลยอาจตามว่ายาก

ตอนซบซบวิญญูณาคือ น้ำท่วมหาดใหญ่ เราไปขนขยะให้ โดยที่เจ้าของบ้านเขานั่งดูเฉยๆ แต่เราพร้อมจะช่วยเหลือเขา เราไม่ถือสา เราต้องรักเขาและเห็นใจเขา แต่บ้านเขาเสียหายเขาก็แะอยู่ แล้วนะ เราจะไปเอาอะไรกับเขาก็คือ ชาวบ้านเขาไม่มีกำลังใจ ทุกวันนี้กรุงเทพคนก็ไม่มีกำลังใจนะ หมดอาลัยตายอยากกับบ้านของตัวเองไม่ได้ มันเศร้าสุดของมันเสียหายหมดเลย แล้วเขาจะมาช่วยอะไรเรา เขาช่วยอะไรเราไม่ได้ เราต้องไปช่วยเขาอย่างเดียว หนึ่งเราต้องฝึกคุณธรรม ฝึกลงพื้นที่ ไม่ใช่คุณธรรมแบบนั่งหลับตา เดินจงกรม คุณต้องลงไปลุยกับเขา เลื้อยผ้าคุณต้องเปียกปอน ไปเก็บขยะในบ้านเขา ไปขีดส้วม ไปกวาดพื้น บางสถานที่ต้องไปทำความสะอาดสถานที่เอง ไม่มีส้วมให้เข้าต้องไปสร้างส้วมเอง ที่นอนก็ลำบาก คุณธรรมเหล่านี้ต้องมี พร้อมที่จะตั้งตนบนความลำบาก คือเราจะทำให้ชาวบ้านเขารู้สึกเลยว่าคุณธรรมคืออะไร คนดีคืออะไร เป็นคำตอบที่เราไม่ต้องอธิบาย

พวกเราไปทำงานแทบไม่ได้พูดธรรมะธัมโมเลย แต่เขารู้สึกว่า เออ...นี่ธรรมะ อันนี้ใช้ บางแห่งเขาก็อยากกินมังสวิรัตตาม ปฏิบัติตามด้วย มันก็เป็นเรื่องแปลก กลิกรรรมไร้สารพิษเขาก็อยากทำ คนที่เขาทำนาทำไร่ แพ้ผักลายนี่ก็อยากทำอีก ไม่ต้องไปบอกเขาก็อยากทำ คือชาวบ้านเขาเดือดร้อน เขาก็ต้องทำอะไรที่มันรอด ถ้าคนชั้นกลางพออยู่รอดแต่ก็เดือดร้อน แต่ถ้าคนจนเลยยากมาก ประคองชีวิตยากมาก เพราะว่าบ้านก็พัง ของก็เสียหาย รายได้ก็ไม่มี ตอนน้ำท่วมยังมีคนมาแจกอาหาร ตอนนั้นเขาหยุดแจก ก็คุณน้ำแห้งแล้วนี่ แล้วคุณกินอะไรตอนนี้ บีบคั้นตัวเอง คนก็ต้อง

หาทางออก ถ้าเขาพึ่งพาตัวเองไม่ได้ก็อันตรายสำหรับสังคม ปัญหาอาชญากรรมก็จะเกิดขึ้นเยอะแยะมากมาย ตอนน้ำท่วมอยู่ศูนย์อพยพสบายตอนนี้ไม่มีอะไรให้กิน บ้านก็เสียหาย มันเหมือนหลังสงคราม รัฐบาลก็หยุดแจก จะเรียกร้องจากใคร น้ำแห้งแล้วจะเริ่มตั้งยังงัย งง! ที่เขารับเราได้ เพราะว่าเราจะเริ่มต้นชีวิตต่อไป

❀ ยึดอยู่กับคำสอนของพ่อท่านที่ว่าเราไม่ทำสังคัมสงเคราะห์ เราจะสอนแต่เรื่องคุณธรรม อาริยชนหรือไม่?

มันก็ต้องมีส่วนหนึ่ง เพราะว่ากาละบางกาละ... เป็นอย่างนี้ไงคนเขาจะตายคุณจะทำยังงัย? ตอนนี้เขาจะอดตายอยู่แล้ว เขาไม่มีที่กินที่อยู่ แล้วคุณจะทำยังงัย ความจำเป็นต่อชีวิตของเราที่สุดตอนนี้คืออาหารและน้ำดื่มเราต้องให้เขาก่อน มันเป็นความจำเป็น เราไม่ได้ช่วยแบบชละชละอย่างนั้น มันไม่ใช่เป็นงานหลัก แต่กาละนี้มันจำเป็นเท่านั้นเองเราจึงทำ ตามความเหมาะสมเท่านั้นเอง อย่างโครงการ ๑ เราเอาข้าวไปแจกที่ละสิบตันสิบห้าตัน ลิบลื้อเต็มหมดเลย คนของเราไปแจกนั่งบนกองข้าวกองน้ำ ของเราเรือลิบลำเข้าไปเลยในหมู่บ้าน คุณว่าเกิดอะไรขึ้น หมด! มาเอาอีก วันนี้ไม่พอหรือ พรุ่งนี้ไปอีก บางที่ที่เราเอาข้าวไปแจก อย่างเช่นที่ดอนเมือง นักการเมืองลงไปบอกชาวบ้านว่าอย่าไปรับนะของกองทัพธรรม แต่ชาวบ้านไม่สนรับหมดเลย เพราะเขาจะอดตายแล้ว

ถ้าคุณเห็นประชาชนแล้วคุณจะรู้สึกสงสารเขามาก อาตมาไปแจกที่สายไหมน้ำมันดำไซ้ไหม น้ำดื่ม ๕ ลิตร ผู้หญิงเขารับน้ำแล้วมันตกลงไปในน้ำ เขาถามอยู่ไหนคะท่าน อยู่ไหน หาไม่เจอ น้ำมันดำขนาดหาไม่เจอ น้ำท่วมเลยหัวเข่ามานิดหนึ่ง แต่น้ำลึกขนาดไหนถ้าใส่มันก็มองเห็น แต่ที่มันดำมืดไปเลย กลางวันแดดร้อนๆนะมองไม่เห็น เลยต้องให้ไปใหม่ แล้วบางที่ลุยน้ำลึกขนาดหน้าอก ออกมาเลย บางคนเอาลูกมา สงสัยว่าทำไมเอาลูกเล็กมาด้วย ไม่มีน้ำดื่มให้ลูกกิน นมไม่มี เรามีนมสำหรับเด็กบ้างนิดหน่อย แจกนมให้ น้ำตาร่วงเลย ขนาดผู้ชายนะ สภาพคน น้ำไม่มีจะกิน มีตั้งค์ไม่มีที่จะซื้อ ไม่มีที่จะกิน

ปีหน้าเราก็ไม่รู้จะเกิดอะไรขึ้นนะ ถ้าน้ำท่วมหนักกว่านี้ อาตมาว่าชาวบ้านที่เราเคยช่วยเขาไว้ที่จัดกิจกรรมนี้ เขาอาจจะช่วยตัวเองได้ เขาต้องรวมตัวกัน เขาต้องคิดว่าหนึ่งหันไปทำกับข้าวร่วมกัน ทำอะไรๆร่วมกัน ให้อยุรอดได้นะ

❀ ทิมท่าอโศก

เมล็ดพันธุ์...สู่ต้นกล้า

๑. ชุมชนมิตรไมตรี ๒๔ คุณตาวัย ๘๔ ปี เล่าว่า “ปีนี้น้ำท่วมหนักและยังไม่เห็นมีใครเข้ามาดูแล พวกเราเป็นทีมแรก...หนูเป็นพวกคุณจำลองรี ตารู้จักและคิดถึงแก่มาก สมัยเป็นผู้ว่ามาลงพื้นที่ปลูกต้นไม้เยอะมาก”

๒. ชุมชนสี่สันติ นางสาวลอมัยหะ วัย ๖๐ ต้นๆ “สันตือโคก ไร่รู้จักดี รู้จักลุงจำลองตั้งแต่พรรคพลังธรรม...วันแรกคนอาจจะมาน้อยหน่อยนะ พูดคุยกันแล้ว เขาว่าในโลกนี้ไม่มีใครเขาจะมาทำให้แบบนี้หรอก”

๓. ชุมชน ๕ พี่น้อง โรงเรียนดารุลเอียะห์ซาน คุณครูมุฮัมหมัดวัยกลางคน “ผมเป็นรุ่นหลานปู่ย่า ๕ พี่น้องที่บริจาคที่ดินบริเวณนี้สร้างโรงเรียน รู้จักลุงจำลองและสันตือโคกครับ พวกผมเข้าหาพระพูดคุยได้ เพราะถือเป็นส่วนหนึ่งในวิชาเรียนความสัมพันธ์ของศาสนา”

ยกตัวอย่าง ๓ ชุมชน ๓ บุคคลล้วนรู้จักศรัทธาลุงจำลองแถมให้กำลังใจเราว่าสันตือโคกก็รู้จักดี เบื้องต้นลงพื้นที่ชาวไทย-อิสลามหลายคนสงสัยทำไมแฉนี้ ประเพณีศาสนาพาให้ระวิงสำรวจในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมาก

หลายวันผ่านแดดร้อนไร้เงาไม้หลบหลายคืนดาวตกแต่ค่าคืนนี้ ขึ้น ๑๕ ค่าเดือนชันวานั่งมองฟ้ากบกินเดือน หนาวลมเข้านี้เริ่มมีคำตอบว่า ทำไมต้องมาแฉนี้ เข้าห้องน้ำบ้านโน้นมาอาบน้ำบ้านนี้กับชาวไทย-อิสลาม เป็นแรมเดือนแล้ว

สระน้ำเว้งว้างมีดอกบัวชมพูสวยมองดู

สบายใจ แต่นั่นคือฝันเมื่อสองเดือนที่แล้ว ข้าวแกกกำลังจะเกี่ยว น้ำมาโครมครามไม่เหลืออะไรเลย(เด็กชายกอนี่ให้พี่..มะม่วงก็ยืนต้นตาย ต้นฝรั่งก็ตายตาม ดอกไม้หายไปและปีนี้ข้าวสารก็คงไม่มี(เด็กหญิงหว่าห์) บอกเล่าต่อ ต้นไม้อะไรก็ตายเกือบหมด...แต่ตรงงามหมดจดอยู่ต้นหนึ่ง เมื่อหลายสิบปีผ่าน มีเมล็ดพันธุ์ต้นอโศก มาก่อเกิดอยู่ที่นี้ วันคืนล่วงไป ผ่านไป ต้นอโศกนั้นเติบโต แผ่กิ่งก้านพอลบร้อน...ซบเซาได้

เมื่อหลายสิบปีที่แล้ว บุคคลรุ่นอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป, รุ่น ๖๐ ปีขึ้นไป, รุ่น ๔๐ ปี ประทับใจเมล็ดพันธุ์อย่างลุงจำลองและจดจำไว้

ปี ๒๕๕๔ บุคคลรุ่นอายุ ๘๐ ปี, ๖๐ ปี, ๔๐ ปี และรุ่นเด็กวัยประถมและมัธยม ได้ซึมซาบและเรียนรู้ร่วมกับชาวอโศกทุกทีมที่ลงพื้นที่...เชื่อว่า เขาต้องจดจำไว้

บางเรื่องได้ถูกกำหนดไว้แล้ว เป็นความประสงค์ของพระเป็นเจ้า เมล็ดพันธุ์ดี ก็สู่ต้นกล้าที่แข็งแรงเติบโต เป็นที่พึ่งของสรรพสัตว์...ทำไมต้องมาลงศูนย์ซบเซาญกับชาวไทย-อิสลาม เพราะมาดูต้นอโศกไป พ่อท่านท่านปลูกไว้โตทันใช้นะ

จดหมาย จากญาติธรรม

ผู้ใหญ่วันนี้ต้องทำดีให้เด็ก

หลานชายผมโตเป็นหนุ่มแล้ว(อายุ ๒๐ กว่าปี) เป็นหลานคนเดียวในบ้าน ผมมีศักดิ์เป็นลุง พ่อกับแม่ของหลานแยกทางกันตั้งแต่เขายังเด็ก แม่เขาจึงเลี้ยงลูกแบบค่อนข้างตามใจ คล้ายเกรงว่า ลูกจะมีปมด้วย จนทุกวันนี้ลูกชายจึงเอาแต่ใจตัวเอง ทั้งที่ก็เรียนระดับอุดมศึกษาแล้ว เวลาเขาโมโห คล้ายกับว่าจะควบคุมอารมณ์โกรธของตัวเองไม่ได้

มีอยู่วันหนึ่ง เขาโกรธ ไม่ได้ตั้งใจ เขาตรวจตราพบว่าตัวเองเป็นช่องโหว่ที่ใครๆก็ต้องทำตามที่เขาต้องการ ผมเข้าไปรับรู้เหตุการณ์ตอนท้ายๆแล้ว ดูเหมือนเขากำลังด่าว่าแม่เขาต่างๆนานา(แม่เขาไม่อยู่ ขณะนั้นอยู่ต่างประเทศ) ผมรู้สึกว่ไฟโทสะกำลังครอบงำเขาอยู่อย่างมากเลยตอนนั้น ผมเตือน

เขาโดยบอกความควร-ไม่ควรให้เขาฟัง แต่ก็ไม่เป็นผลเท่าไรนัก จนเมื่อเขาคลายความโกรธแล้วจึงคุยกับเข่อีก ต่อมาก็ชวนเขาไปพบจิตแพทย์ที่ผมรู้จัก และได้คุยกับนักจิตวิทยาด้วย เขาก็ยังโทษคนอื่นๆ ที่แวดล้อมเขาอยู่ดีในแทบทุกเรื่อง ผมจึงอยากเล่าสู่ฟัง เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้ที่มเด็กๆอยู่ในความดูแลโปรดกรุณาดูแลเขาให้ถูกทางด้วยครับ

✽ *ไว้อ่อนดัดง่าย ไว้ก่ดัดยาก ผู้ใหญ่ในบ้านต้องเห็นสำคัญในเรื่องจิตวิญญาณของเด็กๆ*

โดยไวเวื่อที่จะอบรมสั่งสอน เพื่อให้เด็กรู้จักแยกดี-ชั่วเป็น ในสังคมไทยยุคนี้ ผู้มีบุญวิคุ้มกันทางศีลธรรมเขานั้น ที่จะอยู่รอดปลอดภัย และสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ยุคนี้คือ ต้องทำดีให้เด็กดู นั่นคือต้องปฏิบัติธรรม ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นเขวากดีแต่เขูด

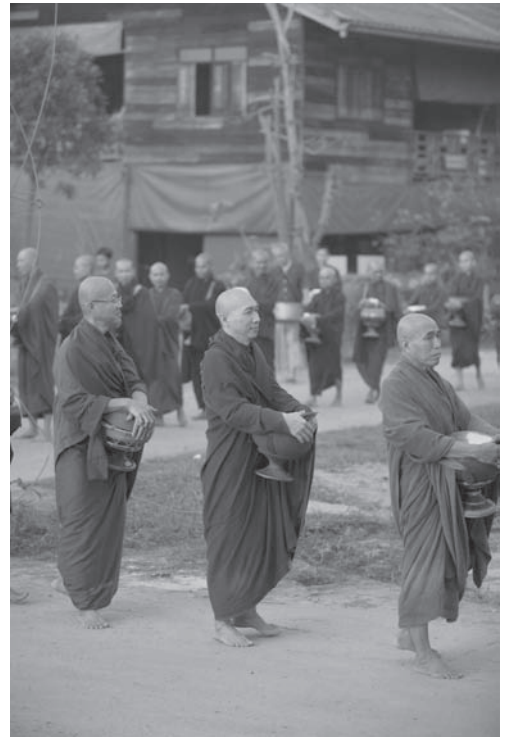
“พระสันตือโศก” ทำไมไมโกนคิ้ว – ประโยชน์จากหนังสือสารอโศก

- ได้รับความรู้และความสว่างเกี่ยวกับชีวิตในหลายแง่หลายมุม มีประโยชน์อย่างมากในการได้อ่าน
- เมื่อปลายเดือนกรกฎาคม(๒๕๕๔)ที่ผ่านมา มีญาติมาเยี่ยมและได้อ่านสารอโศกอันดับที่ ๑๑๙
เขาสงสัยและถามผมว่า “พระสันตือโศก” ทำไมไมโกนคิ้ว ผมตอบเขาไม่ได้
จึงเรียนถามผ่านรายการมา กรุณาอธิบายให้คลายสงสัยด้วย

จ.ส.อ.สุรศักดิ์ พิณพีศรีอินทร์ จ.นครนายก

✿ พระในพุทธศาสนาไม่เห็นมีประเทศใด
โกนคิ้ว นอกจากประเทศไทย และประเทศที่รับการเผย
แผ่พุทธศาสนาจากไทยไม่กี่ประเทศ ซึ่งหากศึกษา
ประวัติศาสตร์ก็มีที่มาในเรื่องของบ้านเวียงในยุค
ก่อนนี้ตั้งที่ทราบกันอยู่โดยทั่วไป

อีกประการหนึ่ง สมณะชาวอโศกไมโกนคิ้ว
ก็เพื่อให้แตกต่างจากสงฆ์ในสังกัดมหาเถรสมาคม จะ
ได้ไม่ถูกกล่าวหาว่าลอกเลียนแบบอีกทั้งในพระไตรปิฎก
ก็ไม่มีปรากฏในธรรมวินัยข้อใดให้พระโกนคิ้ว ดังนั้น
การที่สมณะชาวอโศกไมโกนคิ้วจึงถือเป็นการ
ปฏิบัติตามธรรมวินัยในพุทธศาสนา ดังที่วิ
ปรากฏในพระไตรปิฎก และถือปฏิบัติเช่นเดียวกับ
นักบวชในพุทธศาสนาที่ปฏิบัติกันเป็นสากลอยู่

ชีวิตหลังจากลาออกจากงานราชการ

การลาออกจากงานราชการมีขวัญสูงให้ ๑๕ เท่าของเงินเดือน แต่ดิฉันเลือกช่องทางที่จะ
ไม่รับ โดยยื่นเรื่องช่องทาง, เวลาไม่เข้าเกณฑ์ที่เขากำหนดเพื่อต้องการสละลาออกไป

หลังจากออกจากงานแล้ว อยู่ในที่ดินที่ตั้งใจปลูกต้นไม้ต่างๆที่เพิ่มพื้นที่สีเขียว เคยได้ยินจาก
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ว่าเวลาที่ดีที่สุดของการปลูกต้นไม้ คือเวลาเมื่อ ๒๕ ปีที่แล้ว
เวลาที่ดีรองลงมาคือ เมื่อก่อนนี้ เวลาดีรองอันดับ ๒ ที่จะปลูกต้นไม้คือ วันนี้

ดิฉันปลูกอะไรเล็กๆน้อยๆตามประสาคนเริ่มฝึกหัด ไปเก็บเมล็ดต้นยางนา ต้นมะค่า มา
ลองหัดเพาะ ลองผิดลองถูกไปเรื่อยๆ มีเพื่อนบ้านก็อาศัยถามเขาว่าจะทำอย่างไร ยางนาต้องตัดปีกออก
เอาเม็ดไปหมกดิน เอากระสอบคลุม รดน้ำ พองอกเห็นรากบิดๆ ก็ย้ายมาใส่ถุง อย่าใส่ลึกจมดินในถุง
ให้พอปริ้มๆ จะงอกดี

ที่ดินของดิฉันซื้อด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ อดีตเป็นไร่ปลูกมันมานาน ดินจะแข็ง ไม่อุ้มน้ำ ฤดูหนาวลองใช้จอบสับดิน สับไม่เข้า ที่ดิน ๓ ด้านติดยาฆ่าหญ้า ฆ่าแมลง พวกมด,นก,ไส้เดือนหนี มาอยู่ที่เรา นกก็มาช่วยปลูกมะเขือพวงให้ ๓ ต้น กินไม่ทัน

ชีวิต(ไม่)ประจำวัน ๖ โมงครึ่งไปตักรดพระ ๗ โมงรอซื้ออาหารจากรถกับข้าว เข้าบ้าน เตรียมอาหารให้สมาชิก ออกไปถอนหญ้า ๑ ชั่วโมง ช่วงบ่ายรดน้ำต้นไม้ จากบ่ายสองถึงบ่ายสี่โมง เย็นโดยตักจากคลอง เก็บผ้าที่ตาก หิ้วน้ำสำหรับใช้เย็นนี้(ที่บ้านไม่มีน้ำประปา)

ฝึกหัดดมมื่อเย็นได้ระยะหนึ่ง รู้สึกได้เวลากลับมามากทีเดียว

จำได้ว่าปี ๒๕๒๕ ขณะนั้นยังเป็นนักศึกษาปีสุดท้ายนั่งรถจากชลบุรีกับอาจารย์มาที่เกาะ ลอยสวนลุมพินี นับเป็นการพบชาวอโศกครั้งแรกในงานศิลปะสมโภช (อ่านหนังสือชาวอโศกปี ๒๕๒๓)เห็นพระท่านหนึ่งตอบคำถามญาติโยม ก็คิดไปว่าสมัยพุทธกาลคงมีบรรยากาศเช่นนี้ บ้านเราน่าจะมีบรรยากาศเช่นนี้ทุกจังหวัด เรื่องที่ตัวเองพัฒนาได้จากวันนั้นมาถึงวันนี้คือ งดกาแฟได้อย่างเด็ดขาด ไม่โทษหาและไม่ยาก

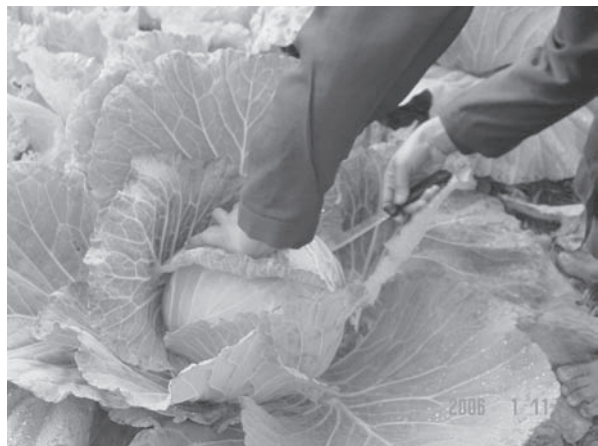
กราบขอบพระคุณท่านชาวอโศก

ทุกฐานะ

บิณฑิ ด.สร:แก้ว

❀ คินชีวิตสู่วิถีสิกขธรรมธรรมชาติ
ไร้สารพิษ แม้ไม่คุ้นเคยก็วิใจยินดีฝึกหัด
ด้วยเห็นคุณค่าแห่งความพอเพียงที่ได้เรียน
ได้รู้ ได้เข้าใจ และที่สุดได้ลงมือทำด้วย

ขอบคุณโมทนาสำหรับอีกชีวิตหนึ่งซึ่ง
ปลดปล่อยตัวเองออกมาสู่วิถีชีวิตเศรษฐกิจ
พอเพียง

ขออนุญาตงดรับสารอโศก

เป็นพระคุณอย่างสูง ที่กรุณาจัดทำและส่งหนังสือดอกหญ้าและสารอโศกให้ดิฉันได้อ่าน เสมอมาเป็นเวลายาวนาน ดิฉันได้ประโยชน์และข้อคิดจากหนังสือมาก แต่ไม่รู้จะนำหนังสือที่อ่านแล้ว ไปให้ใคร เพื่อจะได้ประโยชน์สูงสุด ช่วยกรุณาแนะนำด้วยค่ะ

ดิฉันต้องการเข้าร่วมอบรม 'ค่ายสุขภาพ แพทย์ทางเลือกวิถีธรรม ฟังตนเองตามแนว สุขภาพเศรษฐกิจพอเพียง' และเข้าอบรม 'ปฏิบัติการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงและกลไกกรรมไร้สารพิษ' โดยที่ดิฉันไม่มีพื้นฐานเรื่องการกลไกกรรมเลย เพราะที่บ้านค้าขายมาตลอด และไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง เลย แต่ชอบวิถีชีวิตแบบนี้มาก ไม่ต้องแก่งแย่งแข่งขัน ชิงดีชิงเด่น เอาเปรียบกันสารพัด ไม่มี ความซื่อสัตย์ เอาแต่ประโยชน์ของตนอย่างเดียว ไม่เว้นแม้แต่คนในครอบครัวของดิฉันทุกคน รวมทั้ง ตัวดิฉันด้วย (แต่เดี๋ยวนี้ปรับเปลี่ยนตัวเองได้ดีในระดับหนึ่งแล้ว)

ขออนุญาตรับสารโศกค่ะ เพราะดิฉันคิดว่ากรณีสารโศก ดิฉันไม่ได้นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์คุ้มค่า แก่ความทุกข์ของคณะจัดทำถ้าหนังสือให้ผู้ที่ต้องการมากกว่าดิฉันจะได้ประโยชน์มากกว่า

ฉันทนา หอมมาก จ.สมุทรปราการ

✿ กรณีหนังสือสารโศกหากไม่ว่านแล้ว ขอช่วยเอามาวางไว้ให้ฟรีที่หน้าร้านขายของของคุณจะดีไหม อาจจะมีผู้สนใจอ่านบ้างก็บริจาคฟรีไปเลย อาจจะเป็นประโยชน์ต่อไปและต่อไปสมดังเจตนารมณ์ของคุณทำให้เห็นคุณค่าหนังสือว่าดีมีประโยชน์ และเราที่ขุมเขทำสารโศกสำหรับค่ายกิจกรรมที่คุณสนใจนั้น ทราบข่าวจากสื่อโทรทัศน์ หรือหนังสือใดส่วนใหญ่จะบอกสถานที่และหมายเลขโทรศัพท์ให้สอบถามรายละเอียดได้ น่าจะลองติดต่อดูตามนั้น หรือหากต้องการความช่วยเหลือ ขอทราบข้อมูล ติดต่อได้ที่ ๐๒-๓๗๕-๔๕๐๖ ธรรมทัศน์สมาคม

ผมไม่เคยเชื่อท่านที่บัวหอยสักที

การกำหนดจัดงาน ๗๗๗๗ ว่าง่วงหน้าวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ นั้น ท่านรู้ได้อย่างไรว่ายังมีวันนั้นอยู่ และท่านมั่นใจได้อย่างไรว่าจะมีชีวิตอยู่จนถึงวันนั้น

พุทธศาสนา เป็นเรื่องของเหตุ-ผล

๑. หากถามว่าวันพรุ่งนี้จะมีไหม?
๒. วันที่ ๑๑ ม.ค. ๕๕ จะยังมีลมหายใจอยู่ไหม?
- ๓.ชาติหน้ามีจริงไหม?

วันพรุ่งนี้จะมีก็ต่อเมื่อมันมาถึงแล้ว เราได้รับรู้สัมผัสมันต่างหากนั่นจึงจะเป็นเหตุเป็นผลที่จับต้องได้

การกำหนดจัดงาน ๗๗๗๗ ไว้ล่วงหน้าเปรียบเหมือนคนที่ใบ้หายนั่นแหละ เขายังไม่ตั้ง
วงล้อมงกันเลย แต่ท่านดันรู้ก่อน!

ข้อ ๓ ถ้าอยากรู้ต้องลองตายดู

ขอขอบคุณที่ยังส่งหนังสือมาให้อ่านทั้งสารอโศกและดอกบัวน้อย ด้วยความเคารพ ผม
ไม่เคยเชื่อท่านที่ใบ้หายนัก

จันทร์ศิริ กำแสน จ.อุบลราชธานี

✿ พุทธศาสนาคือสำคัญเรื่องมรรคผล ไม่ใช่เหตุผล กรรม-วิบากนั้นแฉ่งแฉากนัก ยิ่งกว่าบรรดา
การทำนายทั้งปวง คุณเมืงสิทธิ์ไม่ว่าเชื่อ แต่ลองติดตามดูความจริงกันหน่อยปะไร! เพราะการกำหนด
จัดงาน ๗๗๗๗ (โขงวังคารัยส์จาย) จัดเพื่อสร้างศรัทธาในธรรมแก่ผู้ฆ่าเชืงธรรม แต่การ
ใบ้หายนั้นเป็นการเข็งกิเลส เป็นอวยขมข ตรงกันเข็งมเลขนะ ราวขาว(ดี) กับ ดำ(ชั่ว) นั้นเข็งยว

นักวิจัยโปรดสนใจทำวิจัยกรณีนี้ด้วย

๑. น้ำที่ดีจริงหรือ ขอให้ช่วยนำผลงานวิจัยหรือการรับรองของ
วงการแพทย์มานำเสนอด้วย ไม่ใช่เป็นความเชื่อส่วนบุคคล อาจเป็นการชี้
นำที่ผิดพลาด เกิดความเชื่อโดยขาดเหตุผล ตามหลักของพุทธศาสนา ตาม
หลักของสรีระร่างกาย เหงื่อหรือปัสสาวะเป็นของเสียที่ร่างกายขับออกมา
เพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย เมื่อเป็นของเสียแล้วเรานำมาดื่ม ก็ไม่น่า
จะถูกต้อง จะเป็นผลดีได้อย่างไร ทั้งๆที่สุขบัญญัติ ๑๐ ประการ ก็แนะนำ
ให้ดื่มน้ำสะอาดวันละ ๘ แก้ว เพื่ออาศัยน้ำขับสิ่งสกปรกออกจาก
ร่างกายและรักษาอุณหภูมิ ร่างกายให้ปกติสุข ทำให้ร่างกายสดชื่น ไม่ควร
จะเป็นน้ำสกปรก เช่น น้ำฉี่ เพราะน้ำสะอาดจะต้องปราศจากสีและกลิ่น

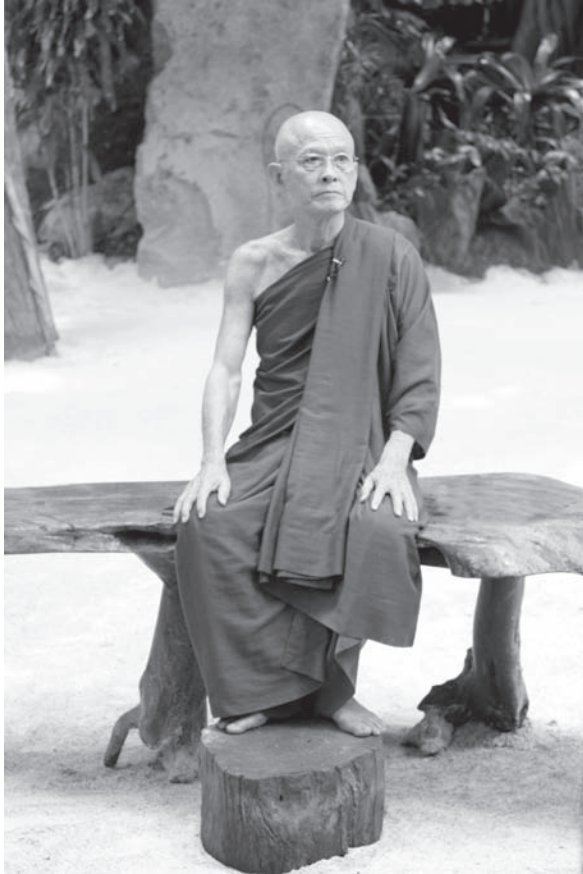
๒. ขอให้นำเสนอผลการรักษาแพทย์ทางเลือก(แผนโบราณ)กับแผนปัจจุบันเปรียบเทียบกัน
เมื่อผลการรักษา ไม่สอดคล้องกัน หรือสอดคล้องกัน ทั้งนี้ต้องมีผลการวิจัยรองรับด้วย เพื่อ
ความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ให้มีเหตุผลเป็นวิทยาศาสตร์ สามารถพิสูจน์ได้
ซึ่งจะต้องมีกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ ใช้เวลาทดลองเป็นเวลานานจนเป็นที่ยอมรับกันอย่างแท้จริง

นิคม บุญโอรส

✿ ขอขอบคุณสำหรับข้อเสนอแนะ ซึ่งที่ผ่านมามีข้อมูลที่เราเสนอแนะ จะเป็นการปฏิบัติของ
บุคคลผู้ได้ทดลองทำดู ได้ผลเป็นอย่างไรก็เขียนมาเล่าสู่กันเข็ง ผู้ที่ไม่ได้ใช้ใบ้สสาวะ ด้วยเหตุผล
ใดก็ตามขอมไม่วิธีข้อมูลเข็งประจักษ์ ส่วนใหญ่ก็จะเข็งเข็งแสดงความเห็นในหลายๆแง่มุมมา
สารอโศกในฐานะสื่อก็ลองให้เข็งเป็นข้อมูลเสนอให้ผู้อ่านได้ใช้พิจารณาเข็ง แม้ผลรายงานการวิจัย
เราก็ได้มีนำเสนออยู่บ้าง แต่ยังไม่วิผู้ทำวิจัยตอบใจเข็งเข็งที่เข็งต้องการเลย เราจึงขอเสนอให้
นักวิจัยช่วยพิจารณาห้วงองานวิจัยกรณีนี้ด้วย เพื่อตอบใจเข็งนี้ด้วย

บันทึกจากปัจฉาสมณะ (เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔)

อยุธยาไม่สิ้นคนดี

เกาะกะลังคม เขาจะปู้ยี่ปู้ยำสังคมอย่างไร การเมืองเขาจะทำเหลวท่าแหลกอย่างไร ธรรมะอยู่ส่วนธรรมะอย่ามายุ่ง ถูกครอบงำทางความคิดมานานแล้ว

จน ณ วันนี้ ธรรมะไม่ฟังแล้ว ออกมาจนประกาศว่าเป็นกองทัพธรรม รวมกลุ่ม ๓ ประสาน พร้อมกับพันธมิตรทั่วประเทศ ออกมาต้านแล้ว ไม่เอาแล้วการเมืองแบบนี้ บริหารแบบนี้ ปล่อยมา ๗๙ ปีแล้ว อย่างเข้าปีที่ ๘๐ แล้ว ไม่เอาแล้ว ประชาธิปไตยแบบนี้ไม่เอา ขอเปลี่ยนแปลงที่เถอะ นักการเมืองเก่าๆนี้มีเชื้อโรคต้องไปรักษาอย่างน้อย ๑๐ ปี นักการเมืองรุ่นนี้ เก็บเข้าโรงรักษา ไปบำบัดสัก ๑๐ ปี ให้ นักการเมืองหน้าใหม่ คนไทยยังมีคน อยุธยา ยังไม่สิ้นคนดีหรือกะนะ พักเสียเถอะ หยุดเสียเถอะ

เกลียดรักษาความเต็ม

เพราะฉะนั้นกองทัพธรรมออกมาทำงาน คราวนี้ มารวมกันกับหมู่ฝูง แล้วก็มาทำกันถึงขั้น ๑๗๐ วันมาประท้วง โดยเอาความรู้เอาความจริงออกมาตีแผ่ว่าผิดอะไร ดันทุรังอะไรที่เราทำน่างามมากเลย สงบ สันติ ไม่รุนแรง เป็นการประท้วงใช้เวลายืนยาวมา เราก็ใช้คำขวัญ “ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไช้ความรู้ความจริง ออกมาให้มากๆหมดย”

ปฏิบัติกิจ สังคม จนกระทั่งปรากฏรูปธรรมขึ้นมาว่า มีกองทัพธรรมขึ้นมาทำงานประท้วงสังคม ซึ่งประเทศไทยถูกครอบงำทางความคิดมาว่า ธรรมะอย่ามายุ่งกับการเมือง อย่ามายุ่งกับสังคม ถูกครอบงำทางความคิดนี้มานาน แล้วก็หลงผิดกันว่า ธรรมะอยู่ส่วนธรรมะ ไปเข้าป่าเขาถ้ำไป หรืออยู่ในวัดในวา อย่าออกมาเกาะเกาะการเมือง อย่าออกมา

เราก็เอาความรู้ความจริงออกมาไข ก็ขอขอบคุณผู้ที่ช่วยกัน แต่ละคนๆ แต่ละท่านหาข้อมูลหลักฐานมา ที่ออกหน้าออกตาเด่นๆ อ.ปานเทพ อ.เทพมนตรี คุณประพันธ์ คุณมี ใครต่อใครต่างฯนานา เยอะแยะ พล.ร.ท.ประทีป พล.อ.อ.เทอดศักดิ์ ทุกคนที่ชวนช่วยพยายาม ขออภัยที่อาตมาไม่รู้เบื้องหลัง บางคนทำอยู่อย่างหนัก แล้วไม่รู้จักตัว

ไม่รู้จักชื่อที่ช่วยกันอยู่อย่างขมิขมันทำงานอยู่เบื้องหลังที่ไม่ได้ออกโชว์หน้าโชว์ตาที่ไม่ได้กล่าวนาม ขอขอบคุณอย่างยิ่งจริงๆเลย ช่วยกันค้นหาส่งข้อมูล แม้บางผู้บางท่านพยายามป้อนข้อมูล อาตมารับข้อมูลไม่หวาดไม่ไหว ข้อมูลเยอะแยะ ก็มาช่วยกันคนละไม้คนละมือ ซึ่งดีจริงๆสงบ เรียบร้อย ราบรื่น สู้กันด้วยความรู้ความจริงกัน นี่เป็นประเทศเจริญ จงรักษาความดีอันนี้ไว้ เหมือนอย่างเกลือรักษาความเค็ม เราทำได้ดีอย่างนี้แล้วรักษาอย่าให้ผิดพลาดไปเลยสงบ เรียบร้อย ราบรื่น สันติ อหิงสา ชื่อสัตย์ บริสุทธิ์ กันได้อย่างนี้จริงๆ พยายามกลมกลืนแมนประเดินกันให้ชัดๆ แมนประเดินกันให้ดีๆ ดีจริงๆ แล้วเราจะทำได้ดีมาก

บุญของโลก

ประเทศไทยเราก้าวมาถึงขั้นนี้แล้ว ขอร้องอวยมาให้เสื่อมทรุดไปกว่านี้เลย เป็นพหุติภาพที่เยี่ยม เป็นพหุติภาพที่สวยงามมากแล้ว ขณะนี้พหุติภาพของประเทศไทย ในด้านการเมืองขณะนี้ก็ตาม ผู้ที่ต่อต้านผู้ที่กำลังดันทุรังอยู่นี้ก็กำลังดันอยู่ ก็พยายามฟังดีๆ หยุดเถอะ ระวังเถอะ สิ่งที่ไม่ดี ไม่งามนี้ยังทัน กลับตัวทัน ทำเถอะ เป็นบุญของโลก ไม่ใช่บุญของประเทศเท่านั้น

ประเทศไทยถ้าทำสำเร็จคราวนี้ จะเป็นตัวอย่างของโลก อย่างดีมาก บันทึกกลงไปในประวัติศาสตร์หน้าหนึ่ง ของปรากฏการณ์รัฐศาสตร์เลย จริงๆ เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงเรียกว่าปฏิวัติเลยนะ เพราะผู้ดันทุรังยังดันทุรังอย่างหนัก ถ้าอำนาจสังคมเดี๋ยวนี้ อำนาจของผู้บริหารหรืออำนาจของความดันทุรัง ยอมเปลี่ยนแปลงบ๊ีบไปสู่ความสงบราบรื่น จะเปลี่ยนแปลงด้วยอย่างไรก็แล้วแต่ขณะนี้ เช่นพูดน่าจะไปนิดหน่อย

กกต. จัดการเรียบร้อยให้เกิดสุญญากาศถวายคืนพระราชอำนาจ แล้วให้ในหลวงทรงตามพระราชอัธยาศัย เราเชื่อมั้ยะ? เชื่อพระปรีชาญาณของในหลวงมั้ยะ? ถ้าเชื่อก็เอาเลย มันมาถึงจุดไคลแม็กซ์แล้วนะ มันควรจะต้องทำอย่างสำคัญแล้วละ !

ผู้รับใช้ที่แท้จริง

พวกเราชาวอโศกมาศึกษาแล้วก็สามารถระงับได้จริง จึงมาเป็นคนจริง กล้ามาจนกล้ามากน้อย สันโดษ กล้ามารับใช้ประชาชน

รับใช้ส่วนรวมแท้จริง

คนที่มารับใช้ประชาชนนี้แหละ
นักการเมืองเป็นผู้ที่มาช่วยบ้านช่วยเมือง
ไม่ได้ทำงานเพื่อหากิน เพื่อหาประโยชน์ เพื่อหา
รายได้ เพื่อหาสิ่งแลกเปลี่ยน ไม่ใช่ !

เราช่วยตนรอด เราพึ่งตนได้ เรามี
อยู่มีกิน เพราะเรากินน้อย เราไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย
เราไม่หลงทูลูทราฟูล่า เราไม่มั่งมาก เราเป็น
ชาวพุทธ พระพุทธเจ้าสอนให้มามากน้อย สันโดษ
เรามามากน้อยสันโดษจริงๆ และเราไม่โง่
จนกระทั่งถูกห้ามถูกกั้น ไม่ให้มาช่วยสังคม
เราไม่โง่ ถูกครอบงำทางความคิด จนกระทั่ง
หลงเชื่อว่าธรรมะมาช่วยสังคมไม่ได้ ออกมาช่วย
การเมืองไม่ได้ มาทำการเมืองไม่ได้ หยุคเสียที่
เถอะ หลอกชาวบ้านชาวเมืองมานานแล้ว หยุค
เสียที่

ระวัง ! ถูกรวบงำทางความคิด

เพราะฉะนั้น เราเปิดตัวถึงขั้นนี้ เพราะมีคนที่เป็นโสดาบัน เป็นสกิทคามิ เป็นอนาคามีต่างๆ มีอรหัตผลมาตามสมควร ไม่อยากจะพูดว่ามีอรหันต์ เพราะดูจะทำให้เขาฟังยาก รับผิดชอบได้ยาก

มีคนทีลดละกิเลสได้จริง เห็นแก่ตัวน้อยลงจริงๆ จึงมาทำงานอย่างบริสุทธิ์ใจ มาทำงานเพื่อช่วยสังคมอย่างไม่ต้องการอาฆิส เพราะมีการล้างตัวเหตุ คือสมุทัยตัวกิเลสนั้นได้จริงๆ จึงเกิดเป็นภาวะที่แท้จริงนี้ แล้วมารวมตัวกัน

เราไม่ได้บอกว่าในประเทศไทยมีเฉพาะชาวโศกเท่านั้น เป็นโสดาบันหรือเป็นผู้ลดกิเลสจริง หรือผู้ที่กิเลสน้อย ชาวไทยมีผู้มีกิเลสน้อย แต่ยังไม่รู้ตัว แต่ถูกรวบงำทางความคิดเอาไว้ ทั้ๆที่เป็นคนดี เป็นคนที่ฐานะดี ก็มี เป็นคนที่มีเกิดในตระกูลดีก็มี แต่ไปถูกลอกถูกรวบงำทางความคิด ว่าอย่ามาช่วยการเมือง

กลุ่มป้องกันราชอาณาจักรไทย

จริง! การเมืองเน่าๆอย่างนั้น อย่าไปช่วย แต่มาช่วยการเมืองดีๆสิ ตอนนีเรากำลังเอาการเมืองดีๆเข้ามาตั้งลงไปในสังคม ก็ฝ่ายการเมืองฝ่ายดีมีนะ มารวมกันสิ จะมาช่วยบ้านเมือง มาร่วมกัน มารวมกันในประเทศไทย เป็นชาวพุทธที่มีบุญบารมี จิตใจที่ยังดี เป็นคนดี เป็นคนปรารถนาดี ยอมเสียสละเพื่อบ้านเพื่อเมืองอยู่

พร้อมที่จะเสียสละทั้งทรัพย์สินเงินทอง พร้อมที่จะเสียสละ ทั้งแรงงานทั้งแรงกายที่จะมา

ร่วม มาสิ เราเปิดตัวกันแล้ว เราประกาศตัวกันแล้ว จนกระทั่งตั้งชื่อนี้คือกลุ่มป้องกันราชอาณาจักรไทย ไม่ใช่สหรัฐอเมริกา ราชอาณาจักรประเทศไทยเป็นประเทศราชอาณาจักร

เพราะฉะนั้นกลุ่มพวกที่จะไปทำให้เป็นสหรัฐ พวกที่จะทำให้เป็นรัฐที่ไม่มีราชาชนละฝ่ายกับเรา เราที่อยู่ฝ่ายราชอาณาจักร มาสิ มาร่วมกันป้องกันราชอาณาจักรกัน เชิญ! ตอนนีเรากออกมาประกาศตัวแล้ว มาร่วมกับกลุ่มป้องกันราชอาณาจักรไทย ซึ่งมี ๓ ประสานตัวตั้งต้น ส่วนใครจะมาร่วมกัน ก็เชิญมาร่วมกัน ไม่มีใครใหญ่หรืออก ทุกคนเสมอกัน ช่วยกันคนละไม้คนละมือ มาสิ เชิญ!

ผู้มีดวงตาเห็นธรรม

อาตมายังมั่นใจ คนไทยยังมีคนที่ เป็นโสดาบันโดยไม่รู้ตัว สกิทคามิก็น่าจะมี โสดาบันยังงั สกิทคามียังงั โสดาบันคือไม่ได้ติดอบายมุขอะไรมากมาย การเล่นบันเทิง เริงรมย์ สิ่งที่ได้รับอะไรอย่างนี้ มีอยู่เยอะ มีอย่างพวกที่ดูโทรทัศน์ฟรีทีวี ก็ไม่ดูหรือกโทรทัศน์น้ำเน่า ละครน้ำเน่า เพลงการน้ำเน่า บันเทิงน้ำเน่า เกมเน่าๆ อะไรเน่าๆของโทรทัศน์

ไม่ดูหรอก ก็ดูข่าวดูสาระ ดูสิ่งที่เป็นประโยชน์
วิชาการอะไร ความรู้อย่างนั้นเยอะไป

เรียกว่าไม่ได้ติด ได้ยึดอะไร บ้านเทিং
เริงรมย์โลกๆเป็นโลกีย์มหรสพ ที่เป็นอบายมุข
อะไรต่างๆนานา ไม่ได้ติดติดหรอก ฟรีที่วีเขาจะทำ
มากมาย เขาจะมอมเมาคนอยู่ด้วยประสาพวก
คนทำงานที่วีบ้านเทিংเริงรมย์อยู่นั้นก็เรื่องของเขา
พวกที่ทำสาระอยู่ก็ไม่ใช่หน่อย ในฟรีที่วีนี้

อาตมาก็ยังเชื่อมั่นว่า พวกฟรีที่วีคน
ที่ทำสาระอยู่ในนั้น ไม่ได้สนใจ ชอบบ้านเทিং
เริงรมย์อะไรที่มอมเมา แต่เขาต้องใช้เงินมาก
ก็เอาเงินมอมเมากันเลี้ยงตัวกัน ทำงานทาง
โทรทัศน์ ให้เงินเดือนเงินดาวน ให้ค่าตัวกัน
ยิงเงินทางบ้านเทিংเริงรมย์ ดาราดารา แม้แต่
ดารากการก็พำตั้งราคาากัน ซึ่งเป็นอบายมุข ตั้ง
ราคาากันแพงๆ เลิกเสียทีเถอะ อย่าไปป้อยอ
อย่าไปช่วยส่งเสริมอยู่เลย หันมาทางสาระ
บ้านเทিংเริงรมย์พ้อมมีเล็กๆน้อยๆก็พอแล้ว

อาตมาว่าฟรีที่วียังมีคนที่มีดวงตา
ยังมีภูมิปัญญาที่จะปฏิวัติ ที่จะหันมาช่วยสาระ
สำคัญของประเทศชาติ อาตมายังมั่นใจว่า ยังมี
อยู่ไม่น้อย

ความผิดเพี้ยนของชาวพุทธ

เมืองไทยขณะนี้ เป็นเมืองพุทธ ที่มีสิ่ง
ที่ถูกครอบงำทางความคิดเท่านั้น หนึ่งในครอบงำ
ทางศีลพรต ครอบงำทางจารีตประเพณีวัฒนธรรม
อะไรไป แล้วก็เลยยึดถือผิดๆเพี้ยนๆมา ไม่ได้
เป็นอเทวนิยม มันไปเป็นเทวนิยมศีลพรต
เทวนิยมจารีตประเพณีนิยมเทวนิยมเสียเยอะ

เพราะฉะนั้นเปลี่ยนเถอะ อย่าเพ็งไป

เปลี่ยนพรตพรตก็แล้วกันแต่ค่อยๆเปลี่ยนเถอะ
ที่เก่าๆมันเพี้ยนมาเยอะแล้วศีลพรต ยึดศีลพรต

สองยึดความเห็น ทิฎฐุปาทาน ยึด
ความเห็นก็ยงเยอะ ความรู้ความเห็นที่ผิดๆ
ถือว่าพุทธต้องแบบนี้ แบบกระแสหลัก ขอภัย
มันผิดเพี้ยนไปแล้ว มันไม่พาให้เกิดผลที่ทำให้
เกิดประโยชน์ต่อพุทธชนหิตายะ แม้แต่ถูกอำนาจ
ทางโลกียะ อำนาจโลกดันออกไปสู่ป่าเขาถ้ำหรือ
เข้าวัดเข้าวาอย่ามายุ่งกับสังคม อย่าออกมายุ่ง
กับการบริหาร อย่าออกมายุ่งกับอะไร เสรีจเขา
เลย พวกนี้จึงปู่ย่าประเทศ นักการเมือง
ยึดอำนาจได้จากศาสนา ศาสนาเลยกลายเป็น
เบี้ยล่างไปเลย

ธรรมะเหนือการเมือง

จริงๆแล้ว ศาสนาจะต้องอยู่เหนือกว่า
การเมือง ธรรมะต้องเหนือกว่าการเมือง
ธรรมะเป็นคุณธรรมที่แท้จริง นอกจากธรรมะ
ปลอมๆก็เหนือการเมืองไม่ได้ ก็ถูกแล้ว
แต่ธรรมะจริงๆต้องเหนือการเมือง คุณธรรม
ที่แท้จริง คุณธรรมที่ดีจริง ชื่อสัตย์บริสุทธิ์จริงๆ
สะอาดบริสุทธิ์จริงๆ ต้องเหนือกว่าการเมือง
นักการเมืองต้องมีธรรมะ เป็นคุณธรรมที่พิเศษ
ประเสริฐที่แท้จริง

เพราะฉะนั้นขณะนี้เมืองไทยครอบงำ
ด้วยความรู้ทิฎฐิความเห็นที่ผิด ครอบงำด้วยศีล
พรตที่ผิด ครอบงำด้วยอัตตวาทุปาทาน เป็น
เทวนิยม มีแต่อัตตวาทะ ไม่เรียนรู้ถึงให้เกิด
อัตรานุกุฎฐิ ความเห็นอัตรตาให้ได้ อยู่ในคน

ไปเชื่อแต่ไวยาหาร เชื่อแต่ตรรกะว่า
ทุกอย่างไม่มีตัวไม่มีตน ทุกอย่างอนัตตา เป็น
ตรรกะ อ้อ! ใช่ เราถึงแล้ว เราเข้าใจแล้ว

อนัตตา ทุกอย่างอย่าไปยึดมั่นถือมั่น พอไม่ถือมั่น ก็เลยละๆเทะๆไปเลย ยึดดีไม่มีชั่วไม่มี ใครยึด ดียึดชั่วอัปรีดิ์ทั้งนั้น ชวยเลย

ทิศทางสู่ความเป็นอาริยะ

มันต้องมีตามลำดับ ต้องยึดดีก่อน ไปหลงผิดอย่างนี้ ตายเลย เราต้องยึดดีไว้ก่อน แล้วล้างชั่ว อ่านความชั่วเป็นปฐุม แล้วล้าง ความชั่วเป็นปฐุม เสร็จแล้วก็ไล่ไปตามลำดับ

บอกแล้วว่าชั่วนั้นแหละ ล้างแต่ชั่วให้หมดก็แล้วกัน ดีไม่ต้องไปกังวลมันทรอก สิ่งดี ขอให้มันจริงเถอะ อ่านดีอ่านชั่วให้มันถูกต้อง จริงๆเถอะ โดยเฉพาะจิตใจชั่วจิตใจดีนี้แหละ อุกุศลจิต กุศลจิตอ่านให้ชัด แล้วดับอกุศลจิตให้จริงๆ กำจัดอกุศลจิตให้จริงๆเถอะ

เมื่อกำจัดได้จริงแล้ว นั้นแหละเจริญ แน่นนอน เมื่อดับอกุศลจิตได้จริงแล้ว จะมา ตรงกันหมด คนจะเข้ามาสู่ทิศเดียวกัน เป็น ตระกูลเดียวกันหมด จะเป็นอารยะ อาริยะ อรหันต์ ตระกูลเดียวกันจริงๆ

เสร็จแล้วจะมารวมกัน น้ำไหลไปหาน้ำ น้ำมันไหลไปหาน้ำมันจริงๆ แล้วจะมาช่วยกันเป็น หนึ่งเดียว เป็นเอกภาวะ เป็นเอกภาพอย่างแท้จริง

ขอขอบคุณผู้เสียสละ

ขอขอบคุณพวกเราทุกคน คนละไม้ คนละมือ แต่ละคนๆได้ช่วยกันสุดเรี่ยวสุดแรง เมื่อมันใจได้พยายามช่วยอุตสาหะ ไม่ใช่ไปกัก เลี้ยง หลบไปเสพสุข เสพเลี้ยง เลี้ยงไปอย่าง นั้นอย่างนี้ เอาใจใส่ต่อเรื่องของบ้านเมือง เรื่อง ของสังคมประเทศชาติ ได้คนละไม้ คนละมือ กันเต็มแรงของเราแต่ละคนแต่ละแรง ทุกคน ของประเทศไทย อาตมาก็ขอขอบคุณ ทุก น้ำหนึ่งใจของทุกๆคน ที่ได้เสียสละเพื่อ ประเทศชาติ

ขณะนี้ประเทศไทยต้องการความ ร่วมมือร่วมใจกันอย่างจริงจ้ง ก็ขอคารวะน้ำใจ และขอคารวะเรี่ยวแรงของทุกๆคนที่ได้เสียสละ

ขอขอบคุณพวกเราชาวอโศก เราจะ ต้องเก็บข้าวของกัน เรามาตั้งรกรากกันอยู่ที่นี้ถึง ๑๗๐ วัน ลงหลักปักแหล่งไปเยอะเหมือนกัน จะถอนรอกถอนโค่นออกไป ต้องกวาดต้องล้าง ให้เขา ต้องทำ เราอย่าเสียชื่อชาวอโศกหรือ ชาวกองทัพธรรม เราไปที่ไหนก็ไม่ไปทำที่นั่นที่นี้ ให้รกรกเลอะๆ ไปทำอะไรไปอาศัยเขาแล้วก็ต้อง ทำให้เขาสะอาดสะอาดอันกลับไป แต่ก็ไม่ต้องถึง ขนาดคราวที่แล้ว มาขัดพื้นถนนเขาอีก ไม่ต้อง ไปถึงขนาดขัดพื้นถนนทรอก คราวที่แล้ว ๑๗๐

วัน ถนนก็คือถนน ไม่ต้องถึงขนาดไปนั่งขัด
อย่างนั้นหรือทำให้สะอาดสะอาดอันเกลี้ยงก็พอแล้ว
ก็ทำพอสมเหมาะสมควร ก็น่าจะพอ

พลังแห่งความสามัคคี

ก็ขอขอบคุณทุกคน อาตมาก็ใช้เวลา
พูดจนถึงวาระสุดท้ายวินาทีสุดท้ายนี้ เราก็คงจะ
ไม่แน่ว่า เราจะต้องมาชุมนุมกันอีกหรือไม่ ?

เพราะฉะนั้นเพื่อไว้ อย่างประเทศไทย
แม้สงบก็เตรียมรบให้พร้อมสรรพ แม้จะรักสงบ
เราก็รบไม่พลาด แม้รักสงบแต่ก็เตรียมพร้อมรบ
ไม่พลาด เตรียมพร้อมรบให้พร้อมสรรพ
เราเตรียมอยู่ตลอดเวลา

แต่ไม่ถึงขนาดหัวแกว่นหัวแกว่นอะไร
ก็อยู่อย่างสบายๆ ถือว่า พลังพร้อม พลัง

มวลชน ที่มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มันเป็นพลังพิเศษ
เป็นความพร้อมพร้อมสามัคคี พลังสามัคคี ๖
ประการ มี

๑. เป็นความเรียบร้อยงดงาม
๒. เป็นความสุสันติเบิกบานร่าเริง
๓. เป็นความเจริญงอกงาม
๔. เป็นพลังสร้างสรรค์
๕. เป็นความสำเร็จบริบูรณ์
๖. เป็นปึกแผ่นมั่นคงยั่งยืน

เป็นพลังที่แท้จริง ก็ขอจบด้วย
“สัพเพสัง สังฆุตานัง สามัคคี วุฑฒิสาธิกา =
ความพร้อมเพรียงของปวงชนผู้เป็นหมู่ ยัง
ความเจริญให้สำเร็จ”

ขอให้เกิดผลสำเร็จด้วยความสามัคคี
ของมวลประชาชนในวันนี้เทอญ.

(ทำวัตรเช้า ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔
เวทีกองทัพธรรม ถนนพิษณุโลก กทม.)

ความสำคัญของงานประท้วง

ก็อยากจะพูดถึงเนื้อหา พูดถึงเรื่อง
ความจำเป็น ความสำคัญในการออกไปชุมนุม
ประท้วง ขอยืนยันเลยนะว่า มันเป็นกิจของ
ประชาชนที่แท้จริง ขอย้ำ ขอบอกอย่างชัดๆ
งานประท้วง โดยเฉพาะคำว่าประท้วงรัฐบาล
เป็นเรื่องแท้ของประชาธิปไตย แต่อย่างไร
ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจ เป็นเจ้าของบ้านเมือง
ประชาชนทั้งหมดเป็นเจ้าของบ้านเมือง

เพราะฉะนั้นเรามาเลือกผู้ที่จะบริหาร
บ้านเมือง ไปทำงานคืออาตมาบอกชัดเจนหมด
แล้ว มาเลือก มาจ้างคนเข้าไปทำงานให้แก่
ประเทศชาติ พูดให้ชัดขึ้นอีกทีก็คือไปรับใช้
ประชาชน ไปรับใช้ประเทศชาติ เรียกให้เท

หน่วยที่รับใช้ประเทศชาติ เรียกไปไม่เท่านี้ก็ว่า
ไปรับใช้ประชาชน จริงๆไม่ได้ไปพูดผิดพูดเพี้ยน
อะไร เป็นเรื่องจริง

สิทธิและหน้าที่ของประชาชน

ทำไมว่าสำคัญ เพราะว่าเราต้องตรวจสอบ
สอบคณะบริหาร ฟังเลยเรื่องนี้เป็นเรื่องของ
ประชาธิปไตย นักรัฐศาสตร์ จบรัฐศาสตร์
ด็อกเตอร์อะไรมาบ้าง อุตมาก็จะพูดของ
อาตมาตามที่อาตมาเข้าใจ อาตมาว่าอาตมาพูด
ไม่ได้ เป็นสิทธิมนุษยชน ไม่ได้ทำความเสียหาย
ไม่ได้พูดอย่างนี้แล้วเป็นเรื่องขบถ เป็นเรื่อง
เลวร้าย เป็นเรื่องผิดอะไร อาตมามั่นใจว่าไม่ใช่
เรื่องผิด เรื่องถูกต้องที่สุด

แต่ประชาชนเสียอีกไม่ค่อยเข้าใจ ถ้า
เข้าใจก็ต้องรักษาอำนาจ หรือรักษาอธิปไตย
สิทธิและเป็นหน้าที่ของประชาชนด้วย ต้องมาทำ
หน้าที่ประชาชนที่ถูกที่ต้อง ประชาชนที่ดีของ
ประชาธิปไตย ต้องรู้จักหน้าที่ในการที่จะประท้วง
ประท้วงถ้ารัฐบาลทำอะไรไม่เหมาะสมไม่ควรไม่ถูก
ไม่ต้องไม่ดีไม่งาม มาประท้วงเลย

เพราะเราเป็นเจ้าของ เขามาเป็น
ผู้รับใช้เรา เราเป็นผู้เลือกมาและก็จ้างให้มาทำ
จ้างให้เงินให้ทองให้เงินเดือนให้เบี้ยบำนาญ มี

สวัสดิการมีค่าตอบแทนเยอะเยาะ ต้องทำงานให้
ดีตามหน้าที่ ถ้าทำไม่ดี ไม่ถูกต้อง เป็นขบถ
เป็นโกง ทุจริต ทำให้เกิดเสียหายแก่บ้านเมือง
แก่ประชาชน นี่แหละเป็นหน้าที่ของประชาชน
ด้วยกัน จะต้องมาท้วง ให้เปลี่ยนแปลงให้เล็ก
กระทำ แต่เพราะประชาชนไม่ได้เข้าใจจุดนี้ จึง
เห็นว่าพวกที่ไปประท้วง หว่าไปรุ่มรวย

การครอบงำทางความคิด

คนที่พูดว่าพวกที่ไปประท้วง น่าจะ
ต้องอนุโมทนา จริงๆแล้วน่าจะต้องขอบคุณแล้ว
กราบเคารพเขาด้วยซ้ำ พวกที่ไปประท้วงเนี่ย
โดยเฉพาะการประท้วง ที่ไม่ได้ประท้วง เป็นเชิง
ของการเมือง เป็นเชิงของการเมืองคืออย่างไร
ภาษาคำว่าการเมืองเป็นภาษาเสีย เชิงของ
การเมืองก็คือไปประท้วงแบบตีรันฟันแทงกัน
ไปสร้างอำนาจให้แก่ผู้ที่เขาไปประท้วงนั้น

ที่นี่พวกเราไปประท้วง ไม่ได้มาสร้าง
อำนาจให้แก่พวกเรา เพราะเราเป็นเจ้าของอำนาจ
เต็มๆอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องไปหาอำนาจอะไร
แต่รัฐบาลต่างหากมาสร้างอำนาจผิด มาแบ่ง
อำนาจผิดๆ เราจึงต้องไปประท้วง

ที่นี่ประชาชนผู้ที่มาบอกว่า อย่ามาทำ
รุ่มรวย ปลอ่ยให้รัฐบาลเขาทำ นี่แหละเป็น

พวกที่ถูกครอบงำทางความคิดแล้ว ให้รัฐบาล หรือให้ผู้บริหารครอบงำทางความคิดแล้วว่า ทุกอย่างเป็นอำนาจของเขาจัดการได้หมด จริงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลต้องรับผิดชอบทำงาน ตามหน้าที่ที่มีอยู่ทั้งหลายแหล่

หน้าที่ของเจ้าของ

แต่ที่นี้เมื่อเขาทำไม่ดี ทำไม่ถูกต้อง จนกระทั่งถึงขั้นทำผิด หน้าที่ของเจ้านาย หน้าที่ของเจ้าของ ก็ต้องห้วงลูกจ้าง ห้วงผู้รับใช้ ผิดอย่างไร ไม่ชอบมาพากลอย่างไร ถึงขั้นไล่ออก ไม่ได้เป็นความผิดพลาด ไม่ได้เป็นความวุ่นวายอะไรเลย เป็นหน้าที่อันถูกต้อง เป็นสิทธิของประชาชน ๑๐๐% ในระบบประชาธิปไตย

ความไม่เข้าใจจุดนี้ในสังคมประชาธิปไตย ไต่ๆก็แล้วแต่ แม้แต่ในเมืองไทย ประชาธิปไตยมา ๗๙ ปี ความเข้าใจอันนี้ยังเข้าใจไม่ดี เข้าใจยังไม่ถูกต้อง หว่าพวกที่ไปประท้วง เป็นพวกวุ่นวาย เป็นพวกหาเรื่อง เป็นพวกก่อเรื่อง ถ้าพวกที่ออกไปประท้วง แล้วเขาประท้วงเอาประโยชน์ส่วนตน แล้วไปก่อความวุ่นวายอะไรต่างๆนานา ซึ่งเป็นเรื่องแสวงหาประโยชน์ใส่ตน เป็นสิ่งที่ตัวเองจะต้องได้ประโยชน์ของตนๆ แคบๆเฉพาะหมู่ เฉพาะกลุ่ม เฉพาะพวก อย่างนั้นแหละผิด อย่างนั้นไม่ดีไม่งาม

แต่ถึงอย่างนั้นก็ตามก็ไม่ผิดเสียทีเดียว ถ้าหากเขาจะประท้วงในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มันผิดพลาด ไม่ดีไม่งาม เขาก็ประท้วง เพื่อให้เกิดความยุติธรรม หรือว่าความถูกต้อง เขาก็ไม่ผิดเสียทีเดียว แต่ที่ผิดนั้นก็คือ ประเด็นที่ว่าประท้วงให้ประโยชน์ตน ประโยชน์หมู่พวกของตนเท่านั้น ซึ่งอันนี้ไม่ใช่ประชาธิปไตย ไม่ใช่อำนาจของประชาชน ๑๐๐% หรือเต็มที่

เป้าหมายของการประท้วง

แต่ที่นี้ที่เราออกไปประท้วง เพียงเล็กน้อย เราไม่ได้ไปประท้วง เพื่อหมู่เพื่อกลุ่มของเราเลย เพื่อพรรคเพื่อคนไหนไม่มี เราประท้วงเพื่อประชาชนทั้งประเทศเต็มๆเลย ประโยชน์ของประชาชนทั้งประเทศเลย ไม่ได้เพื่อพรรคเพื่อพวก พรรคนี้พรรคนี้ พรรคการเมืองพรรคนี้ หมู่นี้หมู่นี้ ไม่ใช่เลย เป็นเรื่องของประชาชน ความเสียหายของประชาชน

อย่างประเด็นที่ไปประท้วงชัดๆ เพื่อที่จะให้เจ้าหน้าที่ทำงานรักษาแผ่นดินเป็นประเด็นหลักที่เราไปประท้วง ซึ่งมันผิดพลาด ซึ่งเราตั้งประเด็นข้อเรียกร้องเอาไว้ ๓ ข้อ จะต้องลาออกจากมรดกโลก จะต้องยกเลิก MOU43 จะต้องผลักดันทหารเขมรที่เข้ามารุกรานบ้านเมืองที่เข้ามาอยู่ในแผ่นดินแล้ว ซึ่งเห็นชัดๆหลุดๆให้ออกไป

เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ รับหน้าที่อยู่แล้ว เราก็ก่อประท้วงเรื่องนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมทั้งหมด ไม่ใช่เพื่อพรรค เพื่อพวก เพื่อหมู่ เพื่อกลุ่ม เพื่อคนนั้นคนนี้ ไม่ใช่เลย อย่างนี้เป็นต้น

มีเรื่องราวอื่นๆที่ยังมีแถมเสริมอะไรก็

เป็นเรื่องถูกต้องของการเมือง เป็นเรื่องต้อง
รักษาประโยชน์ของประชาชน ของประเทศชาติ
ดีกว่ากันไป

(รายการธรรมะสงครามสังคม
๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ ราชธานีโอเค)

สังคมที่เจริญ

วันสำคัญเราควรจะต้องฟังธรรม เรา
ควรจะมีเวลาฉลาด ทำสิ่งที่ฉลาดจริงๆ ก็รู้จัก
อยู่ว่า การเสียสละ การได้ให้แก่สังคม ให้แก่
คนอื่นดี

สรุปแล้วมาเป็นคนขาดทุน ให้แก่
สังคม ให้แก่ผู้อื่นกันได้ เป็นความดีงามจริงๆ
ฟังแล้วง่ายๆ เป็นเรื่องดีมากๆ ชัยชนะหมั่นเพียร
สร้างสรรค์ พอกินพอใช้ เหลือกิน เหลือใช้ แล้ว
เราก็ให้ แจกจ่าย เสียสละให้แก่สังคม ให้แก่
ผู้อื่นได้มากๆ

ถ้าคนสำนึกอย่างนี้และถ้าฝึกฝนอย่างนี้
ไม่ว่าสังคมไหนก็แล้วแต่ ถ้ามีคนประพฤติได้
อย่างที่ว่านี้ สร้างสรรแล้วก็สละให้มากกว่าไปเอา
เปรียบเขา คือเป็นคนขาดทุนให้แก่สังคม
มากกว่าไปกอบโกยชูตริตเอาจากสังคม ถ้าทำได้
สังคมไหน เมื่อไหร่ เป็นสังคมเจริญทั้งสิ้น

สิ่งสำคัญที่สุดในความเป็นมนุษย์

นี่เป็นความจริงที่อาตมาว่า ใครจะ
เถียง จะโต้ อาตมาเรื่องนี้ก็ยังคงดีในประเด็นนี้
ประเด็นความจริงประเด็นนี้

ใครจะโต้จะเถียงกับอาตมาก็ยินดี
ทุกคน ทุกเวลาว่า อันนี้เป็นความจริงที่แย้ง
ไม่ได้ เถียงไม่ได้

เราจะเป็นเช่นนี้ได้ เพราะจิตของเรา
จะต้องไม่มีกิเลสตัวการ ที่มันทำไม่ได้ ที่รู้ทั้งรู้
ว่าอย่างนี้ดี

แต่ทำไมไม่ทำ กลับไปทำสิ่งที่ตรง
กันข้าม จะเอาเปรียบเอารัด คิดอ่านแต่เอาเปรียบ
เอารัดตลอดทั้งนั้นเลยคนส่วนมาก เป็นอย่างนั้น
ทำอย่างนั้น

ในเมื่อเป็นเช่นนั้น ก็เป็นความเสียหาย
เป็นสิ่งที่เหลวไหล ก็ไม่ดี สังคมไหนก็ไม่ดีทั้งนั้น
เมื่อเป็นเช่นนั้น อาตมาจึงทำงานเพื่อที่จะให้คน
สร้างคน เอาหลักธรรมะของพระพุทธเจ้ามาเป็น
แนวทาง เพราะท่านสร้างหลักธรรมะไว้ ดีแล้ว
ดีมาก ดีครบ

เพราะฉะนั้น เก็บเอาธรรมะของ
พระพุทธเจ้าหรือหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาให้
มากที่สุด ทำความเข้าใจให้ถูกต้องธรรมะ
พระพุทธเจ้า แล้วเอามาประกาศ เอามาอธิบาย
ให้ผู้คนได้รับฟัง ชีวิตอาตมาจะยืนยาวอยู่อีก
นานเท่าไรหรอกก็แล้วแต่ อาตมาจะทำเรื่องนี้เป็น
เรื่องหลัก อาตมาเห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด
ในความเป็นมนุษย์

อมนุษย์ในมนุษย์

และยิ่งโลกทุกวันนี้ อาตมาเห็นว่า คนทุกวันนี้ไม่เป็นมนุษย์ มันเป็นอมนุษย์กันไป แล้ว อมนุษย์หมายความว่า ร่างกายเป็นมนุษย์ แต่จิตใจจริงๆ ไม่ได้เป็นมนุษย์ เป็นสัตว์ชั้นต่ำ ร่างกายเป็นคน อมนุษย์ไม่ได้หมายความว่า สัตว์เดรัจฉานหรือว่าอะไรต่าง ๆ นานา ที่ไม่ใช่ชีวิตจริงของสัตว์โลก ที่ยังอยู่ในร่างของคน ร่างกายเป็นคน แต่จิตเป็นอมนุษย์

เข้าใจความจริง อาตมาไม่ได้เปรียบเทียบ แต่พูดความจริงให้ฟัง อาตมารู้ว่า คนไม่เข้าใจความเป็นอมนุษย์เยอะ และเข้าใจว่าเป็นเรื่องลึกลับ เป็นรูปร่างตัวตน เขาไม่เคยเห็นของจริง ที่จริงเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลก ทุกวันนี้มีอยู่เต็มโลก คือร่างกายเป็นคน แต่จิตต่ำ

ต่ำคืออะไร ต่ำคือซีโลภ โทธร้ายทาง เอารัดเอาเปรียบ หรือโทธร้ายฆ่าแกงทำร้ายคนอื่นด้วย ทำความรุนแรงด้วย นี่คืออมนุษย์ อยู่ในร่างมนุษย์ แต่ไม่ใช่มนุษย์ มนุษย์คือคนใจสูง แต่จิตใจต่ำ ใจไม่ใช่มนุษย์

และมีอยู่ในทุกสังคม แล้วนับว่าเป็นคนชั้นสูงด้วยนะ

อมนุษย์ที่เลวที่สุด

เราอรับกันว่า คนระดับนี้เป็นคนสังคมชั้นสูง เป็นคนที่ยกย่องเคารพ กราบไหว้บูชาด้วย แต่ไม่ใช่มนุษย์ อาตมาขออย่างจริงๆ ว่า ทุกวันนี้ร่างมนุษย์แต่เป็นอมนุษย์เยอะเหลือเกิน ทั้งโลก ไม่ใช่แต่ในเมืองไทย

นอกจากจะใจต่ำชนิดเอาเปรียบเอารัด และมีความอำมหิตรุนแรง ทำร้ายกันและกันด้วยความอาฆาตมาดร้าย แล้วยังหลอกคนอื่น ปิดบังอำพรางไม่ให้คนอื่นรู้ด้วยว่า จันเอาเปรียบ จันเโทธร้ายรุนแรง และเก่งที่อำพรางเขาได้ด้วย นี่คืออมนุษย์ที่เลวที่สุด เลวมาก

แล้วคนไม่รู้ทัน กราบเคารพบูชา ยกย่องกัน ว่าฝีมือเยี่ยม แม้แต่เมืองไทยก็มีให้เห็นอยู่ ณ บัดนี้ เป็นใครก็ตาม ถ้าใครสามารถเข้าใจได้ รู้ได้ จะเห็นเลย พูดเก่ง ฉลาด หลอกหลวง มีแผนมีวิธีทำ ให้คนตายใจว่า เป็นคนที่จะมาเสียสละ จะมาช่วยประชาชน จะมาช่วยสังคม แต่อาศัยสังคม อาศัยประชาชน เป็นฐานที่จะโลกไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยอำมหิตทำลายคนอื่นอย่างใจเย็น เลือดเย็น ทำร้ายให้ตกต่ำ ให้พ่ายแพ้

การศึกษาที่ทำลายสังคม

สุดท้ายก็ลำบากลำบาก เป็นคนอ้ำอืดมาก ฉลาด และเอาตมาอยากจะขอพูดว่า การศึกษาของโลกทุกวันนี้ เป็นการศึกษาที่สร้างคนให้เป็นคนเลวชนิดนี้กัน ผู้ใดที่มีจิตของตนเองเลวมากด้วย เมื่อได้ความรู้จากการศึกษา ที่โลกให้การศึกษาลำบากศึกษาลำบาก มหาวิทยาลัยอะไรก็แล้วแต่ เมื่อเรียนรู้อะไรมาแล้ว ก็ใช้ความฉลาดที่ตนเองมี ใช้ความรู้ที่เรียนมา เอามาทำเลวทำร้ายดังกล่าวนี่ นี่คือการศึกษาศาสตร์ของโลกที่ไม่พยายามที่จะแก้ไขให้เป็นคนมีศีลธรรม

ให้แต่ความรู้ความสามารถในวิชาการ เฉลียวฉลาดกลายเป็นอาวุธเลวร้ายมาทำให้สังคมเลวร้ายยิ่งขึ้น

เอาตมาเห็นความเสียหายอันนี้อย่างสำคัญมากเลยในโลก จึงพยายามที่จะทำโรงเรียนทำวิทยาลัยกับเขาบ้าง เพื่อที่จะให้ตนไม่เป็นเช่นนั้น ไม่เรียนได้ความรู้เรียนแล้ว ก็กลายเป็นคนเช่นนั้นอย่างแท้จริง.

(วันวิสาขบูชา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔
ณ ราชธานีโต)

ปาฏิหาริย์นอกพุทธ

ถาม : บางครั้งนั่งทำงาน แล้วนึกถึงใคร เหมือนเขารับรู้ บางทีก็โทรมา บางทีก็หันมาถามว่าเรียกหรือ? ก็นั่งทำอะไรไม่รู้ล่ะ?

ตอบ : มันเป็นเรื่องบังเอิญก็ได้ ก็อย่าไปจริงจังไปจ้องอะไรกับมันเลย ลักษณะของจิตอะไรเนี่ย นึกถึงอันนั้นเหมือนเรามีฤทธิ์ทางจิตไปเรียกเขาหรือไปอะไรต่ออะไร เหมือนเขารับรู้อะไร อย่าไปจริงจังกับมัน มันบังเอิญก็ได้

ถ้าพลังงานจิตของเรา จะสามารถมีพลังงานเข้าไป เป็นอาเทศนาปาฏิหาริย์ เข้าไปหยั่งให้เขารับรู้อะไรได้ มันไม่ใช่ง่าย ยากมากเลย พระพุทธเจ้าจึงบอกว่ามันไม่ดี ไปใช้พลังงานทุมโถม เพื่อที่จะฝึกวิชานี้ เสียเวลา และไม่เป็นที่ประโยชน์อะไรเลย

พลังงานของพุทธ

แม้จะไปล่วงรู้ความลับของเขาในจิตใจ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่เข้าทำอะไร เรียนรู้ความลับของตนนั้น แล้วก็รู้กิเลสตัวเองดับกิเลสตัวเองนั้น เป็นประโยชน์ที่สุด เป็นประโยชน์ตนประโยชน์ท่านด้วย

พระพุทธเจ้าถึงบอกว่า อาเทศนาปาฏิหาริย์ท่านก็ไม่ปฏิเสธ เพราะจริงๆมันเป็นไปได้ พลังงานที่ลึกซึ้ง ละเอียดมาก พลังงานของจิตนี้เก่งกว่าพลังงานทางฟิสิกส์ พลังงานแสงเสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้า ต่างๆนานา โดยละเอียด ยิบเลย

แต่ถึงละเอียดยิบยังไง ก็สู้พลังงานของศาสนาพุทธไม่ได้ ศาสนาพุทธละเอียดกว่านั้น

กรรมกับกาละ

ผู้ที่มีภูมิสูงๆ รู้ถึงความละเอียดของทางวัตถุก็ตาม เช่น ไอน์สไตน์ ไอน์สไตน์นี้รู้สุดท้ายก็สรุปว่า ทุกอย่างเป็นการสังขาร เขาเรียกในภาษาว่า Relative การสังขารนี้

ไอน์สไตน์ถึงมีภูมิ อาตมาถึงรู้ว่า ไอน์สไตน์เป็นใคร ยังไง? คือสามารถรู้เรื่องละเอียดมาก เรื่องทางวัตถุก็ตาม

จึงสรุปว่า ในโลกนี้ ในมหาจักรวาลนี้ ไอน์สไตน์ค้นพบว่า มันมีแต่ Space กับ Time Time คือกาละ

ซึ่งอาตมาสรุปไว้แล้ว ของอาตมาเนี่ย กรรมกับกาละ แต่ของไอน์สไตน์ Space กับกาละ

อาตมาจึงรู้ว่า อ้อ ! ไอน์สไตน์ชั้นไหน? เป็นโพธิสัตว์ ซึ่งธรรมดาคนไม่มีญาณ ไม่มีความละเอียดลออถึงขนาดนี้หรือ

แล้ว Space คือความว่าง อวกาศใญ่ว่าง! แต่มันทางวัตถุ ทางรูปธรรม ไม่ใช่นาม

เพราะฉะนั้น เกิดการสังขารหรือเหตุปัจจัยของ Space กับ Time กาละกับ Space

แม้แต่อวกาศทั้งหมด เหมaley Space แปลว่า ละเอียด ว่าง เบบาง กับทั้งหมดหนาที่บที่เรียกว่า เทหวัตถุ แห่งที่บ คือ Space ทุกแห่งรวมไว้ในนั้นหมดเลย จักรวาลทั้งหมดคือวัตถุแห่งที่บ

สรุปรวมแล้วก็คือในเอกภาพนี้กับกาละ เพราะฉะนั้นยังเกิดสิ่งที่มีพวกนี้อยู่ กาละก็เกิด

ถ้าดับหมดแล้ว จักรวาลนี้สูญ กาละมีไหม? ไม่มี อย่างนี้เป็นต้น

(รายการสงครามสังคมฯ วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ปฐมอโศก)

ถ้าจะใหญ่โต...

ลองอ่านดูก่อน แล้วค่อยขยายความที่หลังก็ได้

ถ้าจะใหญ่โต	ก็ใหญ่แต่ไม่โต
ถ้าจะมั่งมี	ก็มั่งแต่ไม่มี
ถ้าจะร่ำรวย	ก็ร่ำแต่ไม่รวย
ถ้าจะหรรษา	ก็หรรแต่ไม่หรร
ถ้าจะกว้างขวาง	ก็กว้างแต่ไม่ขวาง
ถ้าจะโต่งโต่ง	ก็โต่งแต่ไม่โต่ง
ถ้าจะเลิศลอย	ก็เลิศแต่ไม่ลอย
ถ้าจะเฟื่องฟู	ก็เฟื่องแต่ไม่ฟู
ถ้าจะฟูฟ่า	ก็ฟูแต่ไม่ฟ่า
ถ้าจะสูงส่ง	ก็สูงแต่ไม่ส่ง
ถ้าจะทำหาย	ก็ทำแต่ไม่หาย

ลักษณะของความเจริญ

เอาต้นๆมาก่อนว่า ถ้าจะใหญ่โตก็ใหญ่แต่ไม่โต หมายความว่าเราใหญ่จริงๆ เรามีการเพิ่มขึ้นจากเล็กจากน้อย ขึ้นมาใหญ่ขึ้นๆๆ แต่ไม่เป็นน้กเลงโต ไม่เบ่ง ไม่เบ้ง ไม่โต ไม่ไปทำเบ่งทำข่มอะไร แต่มีลักษณะเจริญใหญ่ได้ ถ้าจะใหญ่ก็ใหญ่ มันมีลักษณะจริง

ถ้าจะมั่งมี ก็มั่งแต่ไม่มี มั่งมีพอสมควร มั่งเล็กๆน้อยๆ มั่งหรือบ้าง มั่งคือแสงของบ้าง มีพอสมควร แต่ก็ไม่มีมั่ง แต่ก็ไม่มีดีมันดีมัน ไม่ได้สะสมกอบโกย ก็ใหญ่ไปตามฐานะ ก็ค่อยๆใหญ่ แต่ไม่มีลักษณะไปเบ่งไปข่ม ไปโต้ไปเบ้มอะไรกับใคร ไปทับไปถมใคร

จะร่ำรวยก็ร่ำแต่ไม่รวย ไม่รวยแต่ก็ร่ำ ก็ไปเรื่อยๆ ร่ำไป ร่ำเรื่อยๆ หรือถึงขั้นร่ำไรก็ได้ ร่ำจะรวย แต่ไม่เคยรวยสักที ไม่รวย

ดูเหมือนรวย แต่ไม่รวย สมบัติของอโศกมีมาก แต่ไม่ใช่ของเราเลย ของทุกคน ทุกคนมีสิทธิ์ สมาชิกของชาวอโศกเป็นอย่างนี้จริงๆ

เพราะฉะนั้นช่วยกันบุญระ ช่วยกันดูแล แต่คุณจะช่วยเป็นของตัวเองไม่ได้หรอก อย่ายึดมั่นถือมั่นว่าเป็นของตัวเองของตัวคุณเอง สละ กิเลส กิเลสเล็กน้อย ใช้เล็กน้อย ไม่ต้องกลัวหรอก ถ้าคุณดีจริง มีคุณสมบัติจริง เดียวคนเอาเข้ามา ยึดเยียดให้มากมายๆ ขึ้นเอง จะมีมากเอง อันนี้ พิสูจน์เถอะ

ถ้าจะทำทาย

หฺรุตแต่ไม่หฺรหฺร จะหฺรหฺรหฺร หฺรหฺร! ทำหฺรหฺร ทำกร่าง ทำร่าช้า จะว่าหฺรหฺรหฺร เอ้อ! ดูหฺรหฺรเหมือนกัน พอสมควร พอได้

จะกว้างขวาง ก็กว้างแต่ไม่ขวาง ไม่ใช่ไอ้เซ่ แต่กว้าง เกือกกว้าง เอื้อมเอื้อ เกือกกว้างได้ เกือกกูลช่วยเหลือเพื่อฟาย แผ่ออกไป เป็นกว้างไปเรื่อยๆ แต่ไม่ไปขวาง คุณจะทำชั่วก็ต้านคุณบ้าง แต่ไม่ขวางหรอก ไม่อยากให้คุณทำชั่ว แต่สุดท้าย ถ้าบอกว่า “เดี๋ยวกูจะฆ่ามึงนะ” ต้องหลบเลย

เราหลบไม่ให้ฆ่า ไม่ขวางคุณแล้ว คุณจะเลวร้ายทำลายยังไง บุญใครบาปมันของใครของมันแหละ

โด่งดัง ก็โด่งแต่ไม่ดัง อาตมาก็ว่า โด่งๆ ขึ้นมา แต่โด่งยังไม่ถึงไหนหรอก โด่งๆ ง. ู ยังไม่มี

จะโด่งแต่ไม่ดัง มีแต่จะดับ มีแต่คนจะเอาตายอยู่ทุกวันนี้

ยกตัวอย่าง พาออกไปชุมนุมประท้วง เหมือนไปทำเขา แต่ไม่ได้ทายคือพยากรณ์

อาตมาทำตามสิ่งที่เข้าใจและเห็นจริง ไม่คำนวณ ให้มันเกินทำนายข้างหน้า อาตมาทำงานอยู่ที่นี่จะต้องเอาเหตุปัจจัย ถ้าอาตมาไม่มั่นใจถึง ๗๐-๘๐ ขึ้นไป อาตมาจะไม่ทำ ถ้าไม่มั่นใจ

ถ้ามั่นใจเกิน ๗๐ ขึ้นไปถึง ๘๐ ทำถ้าอย่างแค่ ๖๐, ๕๐ เพื่อไว้ว่า เราอาจจะหลงตัวเอง

แล้วไปบอกโดยไม่รู้ แทนที่จะเป็นลัจจะ ความจริงมันแค่ ๒๐ แต่คุณนึกว่า คุณ ๓๐ คุณนึกว่าคุณ ๕๐

มันหลงได้ คนเรามันหลงตัวเอง ดีนิดเดียว นึกว่าตัวเองดีมาก มันจะเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้น เพื่อไว้ให้หลายๆ สิ่งที่เราทำเหมือนทำทายจริงๆ แต่อาตมาก็จะระมัดระวัง แต่ถึงวาระเวลาที่ต้องทำ

(รายการวิทยุธรรม ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ณ สันติอโศก)

จิตที่ควรฝึกฝน

กำลังทำงานสวดและเทศน์งานศพ นางส้มจิ้น พรหมพิทักษ์ อาตมาได้รับนิมนต์มาเทศน์ในฐานะที่เป็นสมณะมาเทศน์ และในฐานะที่เป็นหลานป้าส้มจิ้น พรหมพิทักษ์ ด้วย

เมื่อคืนถ้าผู้ใดชมโทรทัศน์ช่อง FMTV นี้อยู่ ก็คงจะได้เห็นลูกสาวของป้าส้มจิ้นได้มาพูดถึงผู้ตายในประวัติ ในสิ่งที่ควรจะต้องพูดถึงไปแล้ว มีอยู่ประเด็นหนึ่งที่เป็นประเด็นสำคัญที่ได้พูดถึงกัน ประเด็นนั้นก็คือ

ประเด็นที่เป็นผู้ที่เกือกกูล เป็นผู้มีจิตใจ เกือกกว้างเอื้อเพื่อเจือจาน ช่วยเหลือผู้คนต่างๆ

อันนี้เป็นจิตที่มนุษยทุกคนควรจะได้ศึกษาฝึกฝน และควรจะได้สร้างให้เป็นจิตที่จริง

จิตที่จริงที่กล่าวนี้หมายความว่า จิตที่ได้อบรม
ฝึกฝนอย่างแท้จริง ศาสนาแต่ละศาสนา ก็ล้วน
ฝึกฝนจริง ส่วนศาสนาพุทธนั้น อาตมาเองเป็น
พุทธศาสนิกชน ศึกษาธรรมะพระพุทธรเจ้ามา
โดยตรง ศาสนาพุทธจะต้องศึกษาฝึกฝนชนิดที่
จะต้องหยั่งรู้จิตวิญญาณด้วย

จิตวิญญาณเป็นประธาน

ฐักรรรมทั้ง ๓ คือจะรู้จักทั้งกรรมที่เป็น
กายกรรม วชิกรรม และต้องรู้จักอาการของ
จิต ที่เป็นมโนกรรมให้ได้ อาการของจิตที่ผู้ใดที่
มีอย่างปัญญา ฝึกฝนเรียนรู้แล้ว สามารถที่จะมี
ญาณหยั่งเข้าไปอ่านจิตตัวเองได้

ฐัอาการของจิต เรียกว่า ฐัจัก
ปรมัตถลัจจะหรือปรมัตถธรรม จิตวิญญาณ
เป็นประธานสิ่งทั้งปวง เพราะฉะนั้นกายกรรม
ก็ดี วชิกรรมก็ดี ที่มันจะดี มันจะเป็นกุศลกรรม
มันจะไม่ดีเป็นอกุศลกรรม มาจากจิตเป็น
ประธานทั้งสิ้น

ผู้เรียนผู้ศึกษาธรรมะของพระพุทธรเจ้า
แล้ว จะต้องมาฝึกฝนให้อ่านทัน จิตใจของ
ตนเอง ที่จะดำริ นึกคิด มันจะมีการปรุงแต่ง
มันจะเป็นอำนาจที่จะมาสั่ง สั่งให้กายกรรมเป็น
เช่นนั้น สั่งให้วชิกรรมเป็นเช่นนั้น มาจากจิต
ทั้งสิ้นเป็นตัวต้นเหตุ

ผู้มีนามรูปปริเฉทญาณ

พระพุทธรเจ้าตรัสเป็นภาษาบาลีว่า
มโนปุพพังคมา ชัมมา มโนเสฏฐา มโนมยา
จะเป็นผู้ที่สามารถที่จะสั่งจิต รู้ว่าจิตนี้สั่งได้
สั่งออกมาเป็นกายกรรม เป็นวชิกรรม อย่างไร
ถ้าได้ฝึกฝน ได้เรียนจริงแล้ว คนที่ศึกษาธรรมะ
ของพระพุทธรเจ้า เข้าถึงปรมัตถ์ดังกล่าวแล้ว

ปรมัตถธรรมคืออาการของจิต จิต-
เจตสิก สามารถจะรู้อาการ เรียกว่ารู้นามรูป
นามรูปคือจิตที่เป็นนามธรรม รูปคือสิ่งที่ถูกรู้
เพราะฉะนั้นผู้ใดมีญาณเป็นปัญญา อ่านจิตใจ
ตัวเองได้ เรียกว่าผู้มีนามรูปปริเฉทญาณ
สามารถแยกจิตแยกธาตุรู้ สิ่งที่ถูกรู้ คือจิต
ของเราเอง เป็นจิตของเรา เป็นกิเลส จิตของ
เรามีอาการของกิเลส ก็อ่านออก อ่านออกจริงๆ
ว่า อาการของกิเลส มันกำลังเกิด และได้
เรียนรู้วิธีกำจัดกิเลสนั้นด้วย

วิธีวิฆัมภนพหวน

วิธีกำจัดมี ๒ วิธี คือ วิธีสมณะวิธี
กับ วิปัสสนาวิธี สมณะก็คือกอดชมธรรมดา ซึ่ง
เป็นสามัญของมนุษย์ ทุกคนเป็นธรรมดา
ธรรมชาติอยู่แล้ว แม้แต่ปุถุชน ก็พยายามชม
จิตข่มใจ ข่มกิเลสตัวเองเป็นสามัญ เป็นธรรมชาติ
เรียกว่ามรรยาท

กิเลสเกิดอยู่ตลอดเวลา ส่วนใหญ่เลย
เกิดกิเลส แต่ไม่ให้ออกมาเฟ้นฟ่าน ไม่ให้มัน
สั่งบังคับ กายกรรมมันอยากโลภ กายกรรมมัน
อยากโกรธ กายกรรมมันอยากทำร้าย มันอยาก
แสดงอย่างนั้นอย่างนี้ออกมาตามกิเลส โลภก็ดี
ราคะก็ดี โกรธก็ดี แต่คนต้องรู้จักมรรยาทสังคม

จะแสดงออกท่าทีลีลา ออกมาว่ามีกิเลสเท่าไร ก็แสดงออกทั้งหมดนั้น ไม่ได้ขายหน้า ก็ต้อง ล้ำรวมระวัง เป็นมรรยาทสังคม นี่เป็นธรรมชาติ ธรรมดา เรียกว่า วิกขัมภนปทาน คือการข่ม ตนเอง อย่าให้มันไปสั่งการออกมาทางกาย ทางวาจา

ที่นี่เมื่อปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า อันนี้เราก็เรียนรู้ว่า อันนี้เป็นวิธีการกดข่ม วิธีการที่ระงับกิเลส ไม่ให้มีฤทธิ์ ทำให้เราเกิดกรรม ออกมา จนกระทั่งถึงกายกรรม วจีกรรมด้วย

วิปัสสนาวิธี

ส่วนที่เป็นของพระพุทธเจ้าเท่านั้น คือวิปัสสนาวิธี วิธีที่จะต้องเรียนรู้อาการของจิต เห็นจิตของเราเลย “เห็น” ภาษาบาลีท่านบอกว่า ปัสสนะ หรือปัสส ปัสสะ ปัสสติ แปลว่า การเห็น ปัสสะ เป็นความเห็น เห็นอาการจิตของเรา กำลังเกิดอาการโกรธ อาการราคะ อาการโทสะ แล้วเราต้องพิจารณาว่ามันมีอาการเหล่านี้เป็นร้าย มันเป็นกิเลสจริงๆ มันเป็นตัวเลว เพราะฉะนั้น เราจะต้องอย่าให้มันมีอาการอยู่ในจิตเรา

คนที่สามารถที่จะพิจารณากิเลส ให้เห็นว่า กิเลส ๑. มันไม่เที่ยง มันเกิดแล้วมันก็ ผ่านไป มันไม่อยู่ตลอดเวลา มันไม่เที่ยง ๒. มันพาเราทำชั่ว ทำทุกข์ ทำเสื่อม ทำเสีย ทำเลวร้าย ต้องเห็นเลยว่า มันพาเราทำเลวร้าย

คนไม่ศึกษาธรรมะของพระพุทธเจ้า ก็ไม่เข้าใจถึงอาการของจิต และก็ไม่รู้จักความ ถูกต้อง เช่น คนเรามีจิตโลภ เมื่อโลกก็ต้องการ ได้มาเป็นของเรา แล้วเราก็ไขว่คว้าแย่งชิง ถึงขั้น แย่งชิง ถึงการทุจริตได้มาเป็นของเรา เมื่อทำแล้ว ได้สใจ จิตก็เป็นสุข พอใจที่ตนเองได้บำเรอกิเลส กิเลสโลก กิเลสเห็นแก่ได้ ทั้งๆที่มันทุจริต

เราก็พยายามทำ ทำงานสำเร็จ สำเร็จแล้วก็สุขใจ นี่คือการเข้าใจผิดของคน เมื่อไม่ได้ ศึกษาธรรมะก็จะโลภอย่างนี้ ที่สุดแม้แต่ทุจริต ด้วยอกุศล โกง ทุจริต เอาเปรียบเอาวัด เกิดทุจริตดังกล่าวแล้ว เราได้บำเรอกิเลสสมใจ กิเลสมันโต กิเลสได้รับอาหาร มันอยากได้ก็ให้ มันได้สใจ มันอยากโลกก็ให้มันโลก

ความไม่รู้ของปุถุชน

เพราะฉะนั้น คนเราไม่ได้ศึกษาธรรมะ จะไม่รู้จักกิเลสโลก กิเลสราคะ กิเลสโทสะ แล้วให้กิเลสนั้นบังคับเอา จนประพาศออกมา กระทำกรรมออกมาทางกาย ทางวาจา จนสำเร็จผล

เมื่อสำเร็จผลสใจไม่ว่าสมโภช แล้วก็ทำได้ทำร้าย ได้รุนแรง สมโภชกับคนอื่นไป อย่างน้อยได้ค่าเขาก็โกรธ แล้วก็สบายใจ ชอบใจ กิเลสก็อ้วน นั่นคือกิเลสของคนปุถุชน จะเกิด อยู่อย่างนี้ตลอดเวลา มันไม่ได้สใจก็กิเลสโต เป็นการจองเวร เป็นการพยายาม ยังไม่ได้โลภ ยังไม่ได้สใจโลก จะโลกต่อ โกรธ ยังไม่ได้สใจสมโภช พยายาม เอาไว้ก่อนเถอะ มีโอกาสหน้า

เพราะฉะนั้นคนเราไม่ได้เรียนรู้ธรรมะ ก็จะปล่อยจิตให้กิเลสโตอย่างนี้ จึงเรียกว่า ปุถุ

ปุถุแปลว่า โท แปลว่าอ้วน แปลว่าใหญ่
แปลว่ามาก อยู่ตลอดเวลา โดยการไม่รู้จักรัจฉ
ของตนเองดังกล่าวนี้

โลกไม่ว่างจากพระอรหันต์

ผู้ที่เรียนรู้ธรรมพระพุทธเจ้า จึงทำงาน
ไม่บำเรอกิเลส แต่สร้างสรร ทำงานเป็นคุณค่า
ประโยชน์แก่มนุษยชาติอย่างแท้จริง นี่เป็นคำ
สอนของศาสนาพุทธ ที่เป็นผู้ที่บรรลุโสดา สกิทา
อนาคา อรหันต์ได้จริง

ทุกวันนี้ถ้าเรียนรู้สัมมาทิฐิ ปฏิบัติจริง
อภาลิโก ไม่จำกัดยุคสมัย ผู้เรียนรู้จริง เป็นจริง
เป็นโสดา สกิทา อนาคา อรหันต์ได้ ไม่จำกัดว่า
จะต้องเป็นนักบวชเท่านั้น ฆราวาสก็ สามารถ
ปฏิบัติได้ ลดละกิเลสได้อย่างแท้จริง

ตราบใดมีผู้เรียนรู้ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
โลกไม่ว่างจากพระอรหันต์ นี่เป็นคำตรัสยืนยัน
ของพระพุทธเจ้า

เพราะฉะนั้นศึกษาให้สัมมาทิฐิ
อภาลิโก ไม่ว่าจะยุคไหน ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
อยู่ ถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ โลกไม่ว่างจาก
พระอรหันต์

ชีวิตเนื่องด้วยผู้อื่น

อาริยะคือผู้เจริญ ที่ภาษาอังกฤษ เขา
เรียกว่า คิวไลซ์ นี่แหละเจริญ อาริบุคคลนี้
คือจิตเจริญ แล้วพฤติกรรมก็เจริญ คนเจริญ
อย่างนี้ คนทำให้สังคมสงบสุข ไม่แย่งชิง ไม่
รุนแรง มีแต่เอื้อเฟื้อเจือจาน

เกื้อกูล มีคุณสมบัติของจิต มี
สราณียะ ปิยกรณะ ครุกรณะ สังคหะ อวิวาทะ
สามัคคียะ เอกิภาวะ มีคุณสมบัติอย่างนี้จริงๆ
คือสราณียะคือระลึกถึงมนุษย์อื่น

เช่นพระพุทธเจ้าทุกเช้า พอตื่นขึ้นแล้ว
จะระลึกถึงว่า จะไปโปรดใครดี นี่คือสราณียะ
เราจะทำประโยชน์ ไปช่วยคน ไม่ได้มานึกถึง
ตัวเอง ตัวเองไม่ต้องห่วงตัวเองได้เลย ถ้าคนที่
มันใจแล้วว่า ชีวิตฝากไว้กับผู้อื่นเลี้ยงไว้ได้
เพราะเราทำดีให้แก่คน และเราก็ไม่ต้องการสิ่ง
ตอบแทน ทำดีกับคนเท่านั้น

ชีวิตฝากกับผู้อื่นเรียกว่า ปรปักษ์พหธา
เม ชีวิกา คือชีวิตเนื่องด้วยผู้อื่น ผู้อื่นอุปถัมภ์ไว้
เลี้ยงดูไว้ แล้วเราก็ทำงานให้สังคมแต่ถ่ายเดียว
คนชนิดนี้มีจริง มีสราณียะ มีปิยกรณะ
มีความรักมวลมนุษยชาติ ไม่ใช่รักอย่างกาม
รักอย่างต้องการให้เขาได้ดี ต้องการให้เขาเป็นสุข
เป็นเมตตา เมตตากายกรรม เมตตาวจีกรรม
เมตตาโมเนกรรม เป็นผู้รู้จักเคารพ เรียกว่า
ครุกรณะ เคารพตามฐานะอันควร ตามที่เป็น
วัฒนธรรม เคารพผู้ควรเคารพ มีการสังคหะ ให้
เกื้อกูล ช่วยเหลือ อุ้มชู สงเคราะห์ ผู้อื่นตลอด
เวลา

ความศรัทธาที่แท้จริง

ไม่ทะเลาะวิวาท ไม่รุนแรงกับใคร อวิวาทะ สามัคคีเยะ อยู่อย่างเป็นหมู่กลุ่มที่พร้อมเพรียง
เอकीภาวะ

เป็นผู้สร้างเอกภาพในสังคมนุชชาตได้อย่างแท้จริง

นี่เป็นคุณสมบัติ ๗ ประการของพระพุทธเจ้า ท่านตรัสไว้ในสาราณียธรรม ๖ และมี
คุณสมบัติ ๗ ประการนี้ อยู่ในพระสูตรนี้ ฝึกฝนจริง จะมีคุณสมบัติทางจิตแบบนี้จริง เรียกว่า
อาริยะ คือผู้ประเสริฐ ผู้เจริญ ผู้ที่มีความเจริญที่เรียกว่าศรัทธาที่แท้จริงนั้นแหละ

โลกต้องการความเจริญศรัทธาที่แท้จริง แต่ผู้ศึกษาเรียนรู้ไม่สมบูรณ์ ไม่ถูกทฤษฎีของ
พระพุทธเจ้า ความเจริญดังกล่าวนี้ จึงเกิดไม่ได้ เสียตายเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ มีพุทธศาสนิกชน
ถึง ๙๕%

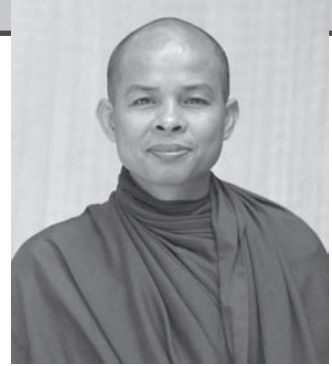
ถ้าเมืองไทยศึกษาธรรมะพระพุทธเจ้าสัมมาทิฏฐิแล้วได้ถ่ายทอดให้เกิดมนุษยชาติบรรลุดุธรรม
เป็นบุคคลศรัทธา เป็นบุคคลเจริญอย่างแท้จริงดังกล่าวแล้ว สังคมประเทศชาติจะอยู่เย็นเป็นสุขสงบ
และอุดมสมบูรณ์อย่างแท้จริง

(งานศุภโยคสัมปจัน พรหมพิทักษ์ ที่วัดธาตุทอง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

☀ กองงานประชาสมณะ

ประกาศสาธกจากการเป็นสมณะชาวโตก

แจ้งหมู่สงฆ์ชาวโตกได้รับทราบ สืบเรื่อง...จากเรื่อง
แถลงความจริงแย้ง ในกรรมที่ไม่เป็นธรรมของคณะเอภาละสงฆ์
(คภส.) ที่ตั้งใจว่า สมณะร้อยดาว ปัญญาวุฒโต จาบจ้วงพ่อท่าน
(สมณะโพธิรักษ์ อุปัชฌาย์ของข้าพเจ้า) รวมทั้งเพ่งโทษพ่อท่าน
และหมู่คณะมาโดยตลอด

บัดนี้ เมื่อแถลงความจริงแย้งไปแล้ว ยิ่งปรากฏความ
เห็นต่าง...ชัดมากขึ้น มีร่องรอยปริรั่วมากขึ้น โดยเหตุเริ่มต้นจาก

ทักท้วง ถูกสรุปเป็นจาบจ้วง แล้วสั่งยากบังคับยาก ก็เหมือนมองเป็นต่อต้าน หรือว่ายากสอนยาก แม้
การทักท้วงในเพียงบางกรรมของบุคคล ก็ถูกตีความไปว่า มองหมู่ไม่ดีแล้ว หรืออวดว่าตนดีกว่าหมู่
แล้ว กระทั่งสำนวนสำเนียงน้ำเสียงขับไล่กันออก...เกิดขึ้น ด้วยคำกล่าว...หมู่นี้เขาต้องการอย่างนี้
หากคุณไม่เอากับหมู่ก็ต้องออกไป... โดยก้าวข้ามความถูกต้องของเรื่อง ตามนัยที่ปรากฏในเอกสารแถลง
ความจริงแย้ง หรือหลักการอันชอบธรรม ซึ่งเป็นโครงสร้างสำคัญทางศาสนา

ทั้งคำอ้างหมู่...โดยแนวคิดความเห็นองค์รวมเป็นสังจะ เช่นนี้ หมู่เถระสมาคมที่เขาปฏิบัติอยู่
เพราะตกลงรับรู้ร่วมกันประมาณนั้น ก็เป็นสังจะแล้ว หากใครยึดถือความเห็นองค์รวมเป็นสังจะจริง มีหรือที่
จะไปตีตึงทักท้วงเขาด้วยกรณีใดๆ และจะหมู่ทำหมู่เจ็ดหรือหมู่ร้อย หากมีแนวคิดความเห็นไม่เป็นไปใน
ทางเจริญ นั่นย่อมไม่ใช่สังจะ เหมือนในบ้านหลังหนึ่งมีสิบคน เมื่อเราเริ่มฐิธรรมะ ก็หันมากินเจ ประพฤติ
พรหมจรรย์ หากอีก ๔ คนต่างบอกว่า เนื้อมีไม่กิน จะกินเจไปทำไม...เรื่องมาก คู่มีให้เลือกมากอยู่
จะเป็นโสดไปทำไม...บ้า ถามว่าแนวคิดความเห็นของหมู่พวกนั้น เป็นสังจะ เป็นความเจริญจริงหรือ?

แม้เป็นหมู่ผู้ประพฤติธรรมระดับนักบวช มีสัมมาทิฐิกันมาบ้าง หากไม่หลงอยู่ในดงอดีต
หรือศรัทธาสอพลอ มีหรือที่ท่านเหล่านั้นจะไม่เคารพหลักการ ธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า มีหรือที่จะเอา
แต่หมู่ โดยไม่ดูถูกผิดตามหลักธรรมวินัย และกฎเกณฑ์ขั้นตอนก็เป็นเหมือนกระชอนคั้นน้ำกะทิ มีไว้
กรองความหยาบ เพื่อให้เหลือเพียงน้ำกะทิเท่านั้น ชั้นตอนของธรรมวินัยเช่นกัน เพื่อเอาไว้กรองความ
หยาบในกรรม ที่จะกระทำ ให้เป็นกรรมที่ปราศจากกิเลสเป็นต้น

อีกนัยหนึ่ง...ศาสนาพุทธนั้น แม้นักบวชร้อยองค์ไปเสพเมถุนร่วมกัน หรือต่างคนต่างเสพ
ต่อให้ตกลงกันโดยหมู่ ว่าเป็นกรรมที่ทำได้ กระนั้นก็เป็นความผิดและบาปแล้วตามธรรมวินัยของพุทธ

ดังนั้น...สังจะโดยธรรม ย่อมไม่ขึ้นตรงต่อหมู่มากหรือหมู่น้อย กรรมใดเป็นไปเพื่อเจริญ นั่น
เป็นสังจะ(ส+อสังจะ ประกอบหรือกระทำให้สูงขึ้น) กรรมใดเป็นไปเพื่อสนองอัตตามานะ ข้านี้แหละแน่
ข้านี้แหละใหญ่ หรือสนองกิเลสตัวใดก็ตาม เช่นนี้แม้จะมีหมู่มากเป็นมวล เป็นเครื่องมือ กระนั้นก็เป็น
อสังจะไปแล้ว

สังเกตเถาะ ปกติของภูเหลือมนั้น จะรัดหรือปล่อยแพะ ตัวตัดลินไม่ได้อยู่ที่หางหรือลำตัว(หมู่)
แต่ความต้องการหรือไม่ต้องการของหัว ย่อมเป็นสำคัญ

ฉะนั้น...เมื่อท่านอุปัชฌาย์ของข้าพเจ้า ซึ่งตีตึงทักท้วงพระที่สังกัดเถระสมาคมอยู่บ่อยๆ แต่
กลับกล่าวว่า แนวคิดความเห็นองค์รวมของหมู่เป็นสังจะ ในกาลที่ คภส. โจทท้วงข้าพเจ้า เช่นนี้ จะ

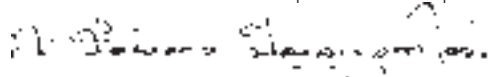
หมายถึง...ใช้คำนี้เป็นเพียงเครื่องมือ หรือยึดถือคำดังกล่าว เพราะเห็นจริง วิญญูชนพึงพิจารณา?

สรุปแล้ว หลักคิด มุมมอง การจับประเด็น ต่างกันมาก กระทั่งอยู่ร่วมกันโดยสธรรมชาติ เป็นเรื่องยาก แม้จะยังกิจเกื้อกูลให้กันไปร่วมกันก็น่าจะเป็นเรื่องยาก ยิ่งคำพูด การกระทำและไม่กระทำ ของอุปัชฌาย์ข้าพเจ้า ก็บอกชัดแล้วว่า...ท่านเมตตาจริง หรือยึดตนเป็นอย่างยิ่ง ผู้มีปัญญาย่อมตรองได้ จึงเห็นว่า เมื่อใจไม่รับกัน เมื่อทิวฏฐิต่างกันมากปานนี้ ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างประพฤติ (นานาสังวาส) น่าจะเป็นทางออกที่สันติวิธี ทั้งเป็นการดีในสายตา และโสตสดับพี่น้องพุทธบริษัทมากกว่า อีกทั้งการกระทำของ คมส. ที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่าเป็นโงท แต่โงทกลับคุยกับหมู่สงฆ์ก่อน โดยเพื่อนสมณะบางท่านบอกว่า ชื่อน่าอยู่โดยมาก แม้ข้าพเจ้าผู้อยู่นอกที่ประชุมก็ได้ยินเสียงชดอยู่ จากนั้น ค่อยนิมนต์ข้าพเจ้าไปรับฟังการยืนยันตามมติเดิมของ คมส. โดยบอกว่าหมู่สมณะที่สันติโศก เห็นด้วย กับ คมส. ในข้อหาว่าข้าพเจ้าจบบ้าง โดยไม่พูดถึงหลักฐานใดๆ ไม่พูดถึงข้อแย้งที่ข้าพเจ้าพิมพ์แกลงไป ซึ่งเน้นย้ำการเอาแต่หมู่ฯ อีกทั้งแม่จะมีการพูดคุยกัน ก็ยังเห็นการจับประเด็นที่ต่างกันมาก...อยู่นั่นเอง

จึงแจ้งต่อหมู่สงฆ์ชาวโศก ในวันเดียวกับที่ ตัวแทน คมส.(ส.ชาบซึ่ง) มาแจ้งต่อข้าพเจ้าว่า หมู่ได้ประกาศนานาสังวาสกับท่านแล้ว ข้าพเจ้ารับทราบ พร้อมแจ้งหมู่เช่นกันว่า บัดนี้สมณะโศก มีหลักคิดความเห็นเป็นอย่างหนึ่ง สมณะร้อยดาว ปัญญาสุโขมีหลักคิดความเห็นเป็นอีกอย่างหนึ่ง(นานาสังวาส) ที่กล่าวเช่นนี้ เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าศาสนาพุทธ ต้องไม่ใช่ลัทธิเทวนิยม(กล่าวในเอกสาร แกลงความจริงแย้ง)หรืออัสตติชาติไทย ที่มี คณาธิปไตยเป็นเครื่องมือ และแจ้งให้ทราบว่า บัดนี้ สมณะโพธิรักษ์มีใช้อุปัชฌาย์ของสมณะร้อยดาว ปัญญาสุโข อีกสืบต่อไป จากนั้นไปข้าพเจ้าจะปกครอง ตนในฐานะนักบวช โดยธรรมวินัยของพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยตนเอง

จึงประกาศแจ้งหมู่สงฆ์โศกให้ได้รับทราบตามนี้ ๒๐ ก.พ.'๕๕ / ๑๗.๓๐ น.

สมณะร้อยดาว (ชื่อตามใบสุทธิ) ปัญญาสุโข

สิ่งใดไม่ควรได้เห็น-ได้รู้ ก็ได้รู้แล้วเห็นแล้ว สิ่งใดไม่ควร ได้ยินได้ฟัง ก็ได้ฟังแล้วได้ยินแล้ว แม้สิ่งใดควร ได้เห็น-ได้รู้ ก็ได้รู้แล้วเห็นแล้ว สิ่งใดควรได้ยินได้ฟัง ก็ได้ฟังแล้ว ได้ยินแล้ว ๒๔ ปี สำหรับการเรียนรู้อยู่โศก ๑๖ ปี ในการกินป่าห้องโกสุตรใหม่ ทั้งดูหลายผู้ใหญ่กินป่าห้องโก... ผลเป็นอย่างไร? สำหรับข้าพเจ้าคำตอบชัดหมดแล้ว ส่วนใครอื่น...จะหาญกล้าหาคำตอบหรือไม่ ไม่ใช่ภารกิจของข้าพเจ้าแม่ด้วยกรณีใด?!

การสลบบ้านช่องเรือนชาน ฯลฯ มาสู่สังคมาสนา... จะเพียงเพื่อที่อยู่ที่ดินที่ตายนั้น...ไม่ใช่ จะเพียงเพื่อได้ใดๆ ที่ไม่ใช่ อรหัตผล หรือหมดตัวตน...ก็ไม่ใช่ เมื่อไม่ต้องการใดๆจากโลก ไม่ต้องการ ใดๆจากผู้คน...โดนต้องหวั่นกังวลกับโลกกว้าง หรือติดตันอยู่ในคอกแคบ และขลาดเขลา

สมณะร้อยดาว เกิดในโศกโดยพ่อท่าน เมื่อหลายคำเทศน์ของพ่อท่านเน้นอย่างที่กำลังแล้ว ผมก็พร้อมตายจากโศก ถวายพ่อท่าน เพื่อบุญคุณระหว่างพ่อท่านกับผมจะได้จบลง ส่วน คมส. ทำอะไรออกมา บริสุทธิใจหรือไม่ แม้จะไม่เหลือใครทักท้วงท่าน แต่รอยกรรมย่อมนำไปชี้เจตนา... ซึ่งผู้มีปัญญาย่อมอ่านออกอย่างแน่นอน แม้ท่านจะชนะในเกมหมู่... ก็ย่อมได้รู้แก่ใจสักวันหนึ่งว่า ยอดสุดของความเจริญในท่าน ได้สิ้นไปแล้วหรือไม่!

ชื่อ	นางอรพิน ทิพย์เวช
เกิด	๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๕
ภูมิลำเนา	อ.สะเดา จ.สงขลา
พี่น้อง	๙ คน เป็นคนที่ ๘
สถานภาพ	สมรส มีบุตร ๑ คน
การศึกษา	ปริญญาตรี คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาชีพเดิม	รับราชการ สถานที่ทำงาน โรงพยาบาลบางละมุง จ.ชลบุรี

ปกติเป็นผู้แสวงหาสิ่งจรรจนอยู่ก่อนแล้ว ช่วงปิดเทอมปี ๑ ไปถือศีล ๘ ที่สวนโมกข์กับชมรมพุทธของจุฬาฯ ๘ วัน ทำให้เริ่มศรัทธาในศาสนาพุทธ

ปลายปี ๒๕๑๘ เรียนอยู่ปี ๔ มีรุ่นน้อง(ปี๓) ๒ คน คือ หมอวิจิตร(หมอปากฟ้าหนึ่งที่เสียชีวิตไปแล้ว) และหมอวันดี ชวนไปสันตือโศก บอกว่าพ่อท่านเทศน์ดี ตกลงไปทันที เมื่อได้มาพบและฟังธรรม ก็บอกกับตัวเองว่า ใช่เลย พระแท้ พระจริง อยู่ที่นี่ ประทับใจคำสอนที่เป็นเหตุเป็นผล เป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต และท่านสอนอย่างไรท่านก็ปฏิบัติอย่างนั้น เป็นแบบอย่างที่ดีให้เห็น เช่น สอนให้ถือศีลข้อ ๑ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่เบียดเบียนชีวิตสัตว์ ท่านก็ฉันมังสวิรัต ไม่เป็นเหตุให้โยมต้องทำบาปฆ่าสัตว์มาเลี้ยงท่าน

เมื่อมาฟังธรรมบ่อยๆ เกิดศรัทธา ปี ๒๕๒๐ จึงถือศีล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิรัต ตอนนั้นยังเรียนอยู่ อาหารมังสวิรัตียังหายาก พ่อแม่ก็ไม่สนับสนุน แคมยังต่อต้าน เพราะพ่อแม่เป็นคนจีนไหว้เจ้า พ่อโกรธมากที่ลูกมาถือศีลกินเจ เพราะคนจีนโดยทั่วไปถือว่า คนที่สิ้นไร้ไม้ตอกไม่มีทางไปแล้วถึงจะมาถือศีลกินเจ จึงต้องทำอาหารกินเอง ใส่กล่องไปกินที่คณะ ได้กินข้าวกับถั่วลันเตาทอดใส่เกลือ กับแตงกวา เกือบทุกวัน เพราะทำง่ายดี

ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เรียนจบ อุดมการณ์สูงส่ง สมัครไปรับราชการที่ จ.เพชรบูรณ์ ซึ่งเวลานั้นยังเป็นเขตสี่ชมพู (มีผ.ก.ค.อยู่) ทั้งๆที่ทันตแพทย์ยังไม่ถูกบังคับให้ใช้ทุน จึงทำให้พอโกรธมากขึ้น ไปอยู่เพชรบูรณ์ไม่กี่เดือน พ่อก็เสียชีวิตกะทันหันจากอุบัติเหตุ พวกพี่ๆจึงหาว่า เป็นต้นเหตุให้พ่อต้องตาย เพราะพ่อเสียใจผิดหวังในตัวเรา จึงอยู่บ้านไม่ติด เทียวออกนอกบ้านเลยเกิดอุบัติเหตุ

จนเสียชีวิต รู้สึกเสียใจมาก ลำนึกผิดที่ทำตัวแข็งข้อ ถือดีกับพ่อมากเกินไป จึงพยายามขอย้ายเข้ามาใกล้บ้านกรุงเทพฯ (ตอนนั้นที่บ้านได้ย้ายมาอยู่กรุงเทพฯหลายปีแล้ว) อยู่เพชรบูรณ์ ๒ ปี ก็ได้ย้ายมาอยู่อุทัยธานี ๒ ปี แล้วย้ายมาอยู่ รพ.อุรุษยา ปี ๒๕๒๕ เพื่อไม่ให้แม่ต้องมาคอยเป็นห่วง และจะได้อยู่ดูแลแม่ซึ่งมีโรคประจำตัวด้วย อยู่อุรุษยาได้แค่ ๒ ปี แม่ก็มาเสียชีวิต ญาติพี่น้องคนอื่นก็พากันแต่งงานมี

ครอบครัวกันหมด ประกอบกับจิตตก ปล่อยให้กิเลสครอบงำ จึงสละโสด มีครอบครัว ตั้งแต่ปี

พ.ศ.๒๕๒๘ พอแต่งงานได้ประมาณ ๒ เดือนก็แพ้ท้อง อยากกินเนื้อสัตว์ จึงเจแตกตั้งแต่ตอนนั้น จนกระทั่งลูกสาวอายุได้ประมาณ ๑๓ ปี จึงกลับมากินเจใหม่ ที่กลับมาใหม่ได้ เพราะเห็นทุกข์จากการมีชีวิตคู่ นึกถึงคำสอนของท่านที่ว่า การมีชีวิตคู่ เหมือนเอาอก ๒ ตัวมาผูกขาข้างหนึ่งไว้ด้วยกัน แล้วปล่อยให้หนัก ๒ ตัวนี้บินไป ตัวหนึ่งอยากบินไปทางขวา ตัวหนึ่งอยากบินไปทางซ้าย ปีกจะไม่ตีกันได้อย่างไร ชีวิตคู่ก็เช่นเดียวกัน เป็นอย่างนั้นจริงๆ จึงหันกลับมาเข้าวัด ปฏิบัติธรรมใหม่อีกรอบหนึ่ง (ช่วงที่แต่งงานใหม่ๆไม่ค่อยกล้ามาวัด เพราะยังอายอยู่ที่ไม่สามารถครองโสดได้ แถมกินเนื้อสัตว์อีก)

ด้วยความที่อยากจะพ้นทุกข์ จึงพยายามมาวัดทุกวันอาทิตย์ มาฟังธรรม เอาเทปธรรมะกลับไปฟังที่บ้าน ชีวิตก็เบาสบายขึ้น เพราะปล่อยวางได้มากขึ้น ทำให้พ้นทุกข์ขึ้นมาได้ระดับหนึ่ง จึงค่อยๆเข้ามาช่วยงานในวัด โดยเริ่มจากห้องเก็บก่อน (ปัจจุบันคือห้องกองบุญสวัสดิการ) ได้เห็นว่า ญาติธรรมที่วัดต้องทำงานหนักมาก เพราะอโศกเจริญเติบโต มีฐานงานต่างๆเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนสร้างคนขึ้นมารับงานไม่ทัน ปีพ.ศ.๒๕๔๖ จึงได้ลาออกจากราชการเพื่อจะได้มาช่วยงานได้มากขึ้น เพราะถ้ายังทำงานอยู่มาช่วยงานได้แค่สัปดาห์ละ ๑ วัน อีกประการหนึ่ง เมื่อมาปฏิบัติธรรมแล้วกินน้อยใช้น้อย ก็ไม่รู้ว่าทำงานทางโลกเพื่อหาเงินมากมายมาทำไม ลืมมาช่วยงานวัดดีกว่า แค่เงินบำนาญก็เหลือเฟือแล้ว

ปีพ.ศ.๒๕๕๖ จึงเริ่มมาอยู่วัดในฐานะชาวชุมชนสันติอโศก แต่ไม่ได้อยู่ตลอดยังต้องกลับไปบ้านชลบุรี เพื่อดูแลครอบครัวบ้างเป็นครั้งคราว

นอกจากช่วยงานในห้องกองบุญสวัสดิการแล้ว ยังได้ช่วยสอนนักเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศก โดยสอนวิชาสุขศึกษา และวิชาวิทยาศาสตร์เท่าที่พอทำได้ ส่วนงานคลินิกทันตกรรม ทำอยู่ประมาณ ๒ ปี เวลานี้ไม่ค่อยได้ทำแล้ว เนื่องจากมีปัญหาสายตา และขาดผู้ช่วย

อุปสรรคในการทำงาน คือ ต้องทำงานที่ไม่ถนัดตอนแก่ รู้สึกยาก ลำบาก ต้องใช้ความพยายาม ความอดทน บางครั้งรู้สึกท้อ แก้ปัญหาโดยการนึกถึงคำสอนที่ว่า ตั้งตนอยู่บนความลำบาก กุศลธรรมเจริญยิ่ง

อุปสรรคในการปฏิบัติธรรม คือ อดทนมานะ ยังถือดี หลงเก่ง หลงดี ติดสรรเสริญ พอพลาดพลังจึงทุกข์ แก้ปัญหาโดยการพยายามอ่านจิตดูใจตัวเอง เห็นโทษภัยของอารมณ์ที่ขุ่นมัว แล้วสอนตัวเองว่า เราก็เหมือนนมดตัวเล็กๆตัวหนึ่งที่เกิดอยู่บนดิน บางวันจะเดินตบตบเป๋บ้าง ก็ไม่มีใครสนใจหรอก จะถูกเหยียบตายเมื่อไหร่ยังไม่รู้ อีกไม่นานก็จะไม่มีผู้หญิงตัวเล็กๆพอมๆที่ซื้ออรพินแล้ว ยังจะมาถือสาอะไรอีก ถือศีลดีกว่า

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด คือ การลดตัวลดตนลงมา ไม่ถือโทษโกรธใคร

คติประจำใจ ยิ้ม ยอม หยุด เย็น

เป้าหมายชีวิต ออยากบรรลุธรรมให้ได้อย่างน้อยเป็นพระโสดาบัน

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม พวกเราเป็นลูกพ่อท่าน เป็นลูกพระโพธิสัตว์ จึงมีงานต้องทำมาก เวลาทำงานนอก อย่าลืมทำงานใน (อ่านจิต ทำใจ) ไปด้วย จะได้ทั้งประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน และจะได้อยู่วัดได้ตลอดรอดฝั่ง

● เป็นผู้รู้ราตรีนาน

รู้เหตุการณ์อย่างมากมาย

รู้แจ้งธรรมก่อนใครใคร

เป็นเลิศในผู้บวชนาน

พระอัญญาโกณฑัญญเถระ

อดีตชาติของพระอัญญาโกณฑัญญเถระ ได้เคยเกิดในสมัยของพระพุทธเจ้าพระนามว่า **ปทุมุตตระ**

ก็ในคราวที่พระปทุมุตตรพุทธเจ้าทรงบรรลुพระสัมมาสัมโพธิญาณ(ความรู้แจ้งที่ถูกตรงด้วยตัวเอง) เข้าถึงพุทธภูมิ(ภูมิของพระพุทธเจ้า)แล้ว เป็นครั้งแรกนั้น

เหล่าเทวดา(ผู้มีจิตใจสูง)ทั้งหลาย พากันมาประชุมอยู่ที่ใต้ต้นโพธิ์ ประนมมือไหว้เวดล้อม พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทวดาทั้งปวงต่างก็มีใจชื่นชมยินดียิ่งนัก ประกาศว่า

“พระพุทธเจ้านี้ทรงบรรลุแล้ว ทรงบรรเทาความมืดมนอนธการ(ความมืดมัวโง่เขลา)แล้ว”

ส่วนพวกเทวดาที่ร่าเริงยินดีมาก พากันส่งเสียงบันลือลั่นว่า

“เราจะเผากิเลสทั้งหลาย ในศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้”

ในคราวนั้นพระอัญญาโกณฑัญญเถระเป็นเทวดาชั้นดุสิต(สวรรค์ของผู้สุขสุดยอดจนอิมแล้วพัก) ก็อยู่ในที่นั้นด้วย บังเกิดจิตศรัทธาแรงกล้า ได้ถวายภักขา(อาหาร)แต่พระพุทธเจ้าเป็นคนแรกก่อนใครๆ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงทรงพยากรณ์ไว้

“เราออกบวชได้ ๗ วัน ก็บรรลุพระโพธิญาณ(ปัญญาตรัสรู้) มีเทพบุตรจากสวรรค์ชั้นดุสิต ได้ถวายอาหารแก่เรา อาหารอันเป็นมือแรกของเรานี้ เป็นเครื่องยังชีวิตของเราผู้ประพาศิตพรหมจรรย์ ให้เป็นไปได้ เราจะพยากรณ์เทพบุตรนี้ว่า

จะได้เป็น**เทวราช(ราชาแห่งเทวดา)** ปกครองเทวดาทั้งปวงประมาณ ๓๐,๐๐๐ กัป(ชาติที่เกิด)

จะได้เป็น**พระเจ้าจักรพรรดิ** ๑,๐๐๐ ครั้ง

ในกัปที่ ๑๐๐,๐๐๐ นับจากกัปนี้ไป จะได้ชื่อว่า **โกณฑัญญะ** ได้เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า พระนามว่า **โคดม** จะเป็นผู้รู้แจ้งเป็นองค์แรกก่อนใครๆ”

ได้ยินอย่างนี้เทพบุตรนั้นมีใจร่าเริงเบิกบานนัก ได้บำเพ็ญบุญตลอดอายุขัยของตน แล้ว เวียนตายเวียนเกิดเป็นเทวดาและมนุษย์(ผู้มีใจประเสริฐ)

ตราบจนกระทั่ง ถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** แต่ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะทรงอุบัติขึ้น พระเถระได้กำเนิดในตระกูลพราหมณ์มหาศาล(พราหมณ์ผู้มั่งคั่ง) ที่หมู่บ้านโถกวัตตุ ไม่ไกลจากกรุงกบิลพัสดุ์ เมืองหลวงของแคว้นลัทธิกะ พวกญาติตั้งชื่อให้ตามโคตมว่า **โกณฑัญญะ**

เขาเติบโตเจริญวัยเป็นมาณพ(ชายหนุ่มในวรรณะพราหมณ์) เรียนจบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพราหมณ์) สำเร็จในลักษณะมนต์(ตำราหายลักษณะ)ทั้งหลาย

ครั้ง**พระโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะกับพระนางสิริมหามายา**ประสูติแล้ว ๕ วัน ได้มีพิธีทำบุญกับพราหมณ์ ๑๐๘ คน โดยให้พราหมณ์ผู้เชี่ยวชาญไตรเพท ๘ ท่าน เป็นผู้ตรวจทำนายลักษณะ

ของพระโอรส(คือสิทธัตถกุมาร) พราหมณ์ ผู้มีอายุมากทั้ง ๗ ท่าน พากันทำนายตรงกันว่า

“เมื่ออยู่ครองฆราวาสวิสัย จะได้ถึงพระเจ้าจักรพรรดิ หากผนวชจะได้ถึงพระพุทธเจ้า”

มีแต่พราหมณ์หนุ่มอายุน้อยที่สุดคือ **โกณฑัญญะพราหมณ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น** ที่ทำนายพระโอรสว่า

“จะไม่ครองเพศฆราวาส แต่จะออกผนวชประพาศิตธรรม จนบรรลุเป็นพระพุทธเจ้า ผู้เป็นศาสดาเอกในโลก”

กาลต่อมา เมื่อพราหมณ์โกณฑัญญะได้ยินข่าวว่าเจ้าชายสิทธัตถะทรงออกบวชแล้ว จึงชักชวน

พราหมณ์อีก ๔ คน คือ **วปปะ ภัททियะ มหานามะ และอัสซี** พวกกันบวชบ้าง ทั้ง ๕ รวมตัวกันเป็น**กลุ่ม(ปัญจวัคคีย์)** แล้วออกติดตาม จนพบพระองค์ที่ ตำบลอรุเวลาเสนาณิคม ในแคว้นมคธ ฝ่าฝืนคอยปรนนิบัติรับใช้พระองค์ ด้วยความมั่นใจว่า

“จะทรงบรรลุนิพพาน ตรัสรู้ เป็นพระพุทธเจ้าอย่างแน่นอน แล้วพระองค์จะได้ทรงแสดงธรรมโปรด พวกเราบ้าง”

ปัญจวัคคีย์เฝ้าดูแลพระองค์ บำเพ็ญกุศกริยา(ความเพียรทำสิ่งที่ทำ ได้แสนยาก) ตลอดระยะเวลา ๖ ปี จนกระทั่งเห็นพระองค์เลิกบำเพ็ญ กุศกริยา กลับไปเสวยพระกระยาหาร จึงเข้าใจว่า พระองค์คลายความเพียร เวียนกลับไปเป็นคนมักมากเสียแล้ว พวกปัญจวัคคีย์จึงพากัน หลีกหนีไป

ภายหลังเมื่อพระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว จึงได้เสด็จไปโปรดปัญจวัคคีย์ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เขตกรุงพาราณสีเมืองหลวงของแคว้นกาสิ **ทรงแสดงปฐมเทศนา**(ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร) พอจบพระ ธรรมเทศนา **ท่านโกณฑัญญะก็บังเกิดดวงตาเห็นธรรม บรรลุเป็นพระโสดาปัตติผลทันที** จึงกล่าวว่า “สิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นทั้งปวงมีความดับไปเป็นธรรมดา” แล้วทั้งหมื่นโลกธาตุก็พลันสะเทือนสะท้านหวั่นไหว ปรากฏแสงสว่างอันยิ่งใหญ่หาประมาณ มิได้เกิดขึ้นในโลก แม้แต่พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงเปล่งอุทานออกมา

“โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ”

(อัญญาสิ วต โภ โกณฑัญโญ)

เพราะเหตุแห่งคำอุทานนี้เอง(อัญญาโกณฑัญญะ) จึงได้กลายเป็นชื่อของท่านโกณฑัญญะ นับตั้งแต่นั้นมา

ครั้นท่านอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมแล้ว จึงได้ทูลขอบวชเป็นคนแรกในพระพุทธ ศาสนา พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ตรัสว่า

“เธอจงเป็นภิกษุเถิด จงประพาศิพรมจรรย์ เพื่อทำที่สุตทุกข์โดยถูกต้อง ด้วยธรรมอัน เรากล่าวดีแล้ว”

พระวาจานี้ ได้ถือเป็นการอุปสมบท(บวชอย่างเอหิภิกขุอุปสัมปทา) ให้แก่ ท่านอัญญาโกณฑัญญะแล้ว ต่อมาได้ฟังธรรมเทศนาอนัตตลักขณสูตร ก็ได้ดำรงอยู่ใน**พระอรหัตตผล**

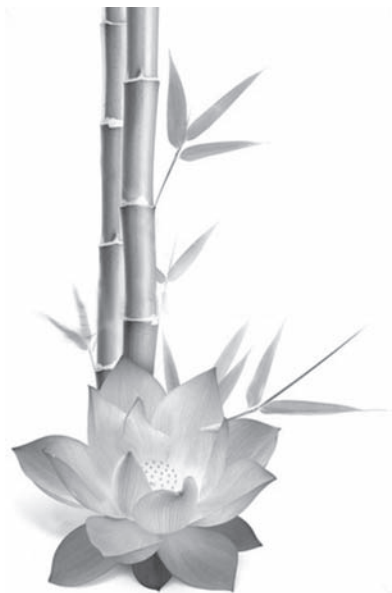
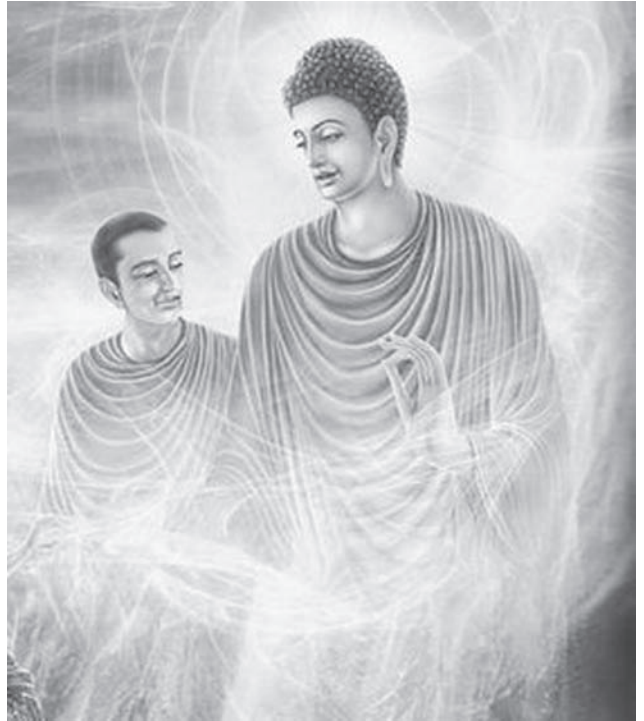
ทำให้แจ้งแล้วในคุณวิเศษคือ ปฏิสัมภิทา ๔ (ความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน) อภิญญา ๖ (ความรู้อันวิเศษ ยิ่ง ๖ อย่างที่ทำให้กิเลสหมดไป) และวิโมกข์ ๘ (สภาวะจิตหลุดพ้นจากกิเลส ๘ ขั้นตอน)

ในเวลาต่อมา พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงยกย่องพระเถระ แต่งตั้งเป็นเอตทัคคะ(ผู้ยอดเยี่ยม พิเศษในทางใดทางหนึ่ง)ท่ามกลางหมู่สงฆ์

“ดู ก่ อ น ภิก ขุ ท้ ง ห ล า ย
ท่านอัญญาโกณฑัญญะเลิศกว่าพวก
ภิกษุสาวกของเรา ในด้านเป็นผู้รู้ราตรี
นาน(รัตตัญญู คือเป็นผู้ยาวนาน เพราะ
บวชเป็นภิกษุในพุทธศาสนา ก่อนใครๆ
เกิดดวงตาเห็นธรรมก่อนใครๆ รู้เห็น
เหตุการณ์ต่างๆ มากมาย ตั้งแต่เจ้าชาย
สิทธัตถะทรงเป็นทารกอยู่)”

อยู่มาวันหนึ่ง เพราะท่านมี
ความยินดีในความสงบสงัด จึงทูลลา
พระผู้มีพระภาคเจ้า ไปพำนักอยู่ที่ฝั่ง
สระฉัททันต์ ในป่าหิมพานต์(ป่าหนาว
แถบเหนือของอินเดีย) นานถึง ๑๒ ปี

จนกระทั่ง เมื่อพระอัญญา-
โกณฑัญญะเถระถึงเวลาใกล้ปรินิพพาน
(การตายจากของผู้หมดกิเลสแล้ว
โดยไม่กลับมาเกิดอีก) จึงได้ไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า ขอให้ทรงอนุญาตการปรินิพพาน พระ
ศาสดาทรงอนุญาตแล้ว ท่านจึงกลับไปยังฝั่งสระฉัททันต์ ปรินิพพานในที่นั้น

📖 นวมทกษ

พจนันท์ ๒๕๗ ค.ศ. ๒๕๕๖

(พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒

“อัญญาโกณฑัญญะเถระ” ข้อ ๗

อรรถกถาเล่ม ๗๐

“อัญญาโกณฑัญญะเถระ” หน้า ๖๒๓

อรรถกถาเล่ม ๗๐

“วงศ์พระโศคนทกษเจ้า” หน้า ๗๐๑)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันตอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๔

ช่วงเทศกาลเข้าพรรษา ถือเป็นโอกาสพัฒนาชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน พัฒนาคน พัฒนาตน พัฒนาจิตใจ มีการซ่อมแซม ปรับปรุงห้องทำงานของพ่อท่านและปัจฉาสมณะ ต่อเติมหลังคาชั้นดาดฟ้าอาคารตะวันฉาย ๓ ต่อเติมที่พักผู้ป่วยฝ่ายหญิง ซ่อมลิฟท์ศาลาพระวิหาร ย้ายตลาดผัก-ผลไม้ ไร่สารพิษจากริมถนนนวมินทร์(หน้าวัด) เข้ามาอยู่ในซอย ๔๖ (ซอยกลางหน้าวัด) การจรรजरหน้าวัดและในวัดยังคงคับคั่ง เพราะมีผู้มาเยี่ยมชมและมาซื้อสินค้าของชาวอโศกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

❖ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑ พ่อท่านไปตรวจตาทิร.พ.รามาช

ศ.๒ พ่อท่านเดินทางกลับราชธานีอโศก

จ.๕ ร่วมงานพระราชทานเพลิงศพโยมหลวงศรีสุขวัฒน์ ข้าราชการบำนาญ อายุ ๘๔ ปี ที่วัดตะคร้อ อ.คง จ.นครราชสีมา มีสมณะร่วมงาน ๒๗ รูป พระ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป

อ.๖ ร่วมงานฌาปนกิจศพโยมหนู

ชอบประดิษฐ์ อายุ ๘๙ ปี ที่พุทธสถานศาลือโคก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ มีสมณะร่วมงาน ๑๐ รูป พระ ๒ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป

พ.๗ คณะอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา คณะศิลปศาสตร์ จำนวน ๔๐ คน มาเยี่ยมชม และร่วมรับประทานอาหาร

ศ.๙ พ่อท่านสัตตตาทะมาสันตือโศก

ส.๑๐ พ่อท่านไปตรวจตาที่ร.พ.รามมา และที่สวนบุญฯ คลอง๑๓ มีการจัดค่าย “กลับคืนสู่ธรรมชาติ” ครั้งที่ ๑ โดยทีมงานหมอเขียว

พฤ.๑๕ พ่อท่านเดินทางกลับราชธานีโศก

ส.๑๗ สมณะเมืองแก้ว ตีสสวโร และสมณะแต่ธรรม ชัมมรักขิตโต ไปกิจนิมนต์ประชุมกลุ่มชลบุรี สมณะนี้กนบ ฉันทโส ไปกิจนิมนต์ประชุมกลุ่มจันทบุรี

พฤ.๒๒ พ่อท่านสัตตตาทะมาสันตือโศก

อา.๒๕ พ่อท่านเป็นประธานการประชุม ๘ องค์การ

จ.๒๖ พ่อท่านเป็นประธานการประชุมชุมชนสันตือโศก

อ.๒๗ เริ่มเทศกาลกินเจ นักเรียนและชาวมุขชน คนวัด ช่วยกันขายอาหารเจ

พ.๒๘ พ่อท่านเดินทางกลับราชธานีโศก

บ้านเมืองของเราประสบอุทกภัยหนักหนาสาหัสในรอบหลายปี เพราะมีพายุ ๕ ลูกเข้ามาติดต่อกัน พื้นที่ครึ่งก่อนประเทศจมอยู่ใต้น้ำ ราชธานีโศกก็ท่วมเหมือนกัน มีผู้คาดการณ์ว่า ปีหน้าจะหนักกว่านี้หลายเท่า ฉะนั้นพวกเราอย่าประมาท ควรเร่งพากเพียรประพฤติธรรมให้เจริญยิ่งขึ้น

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๔

เครือข่ายญาติธรรมชาวโศกทั่วประเทศรวมใจจับขั้วขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชนอย่างเต็มที่ ในนามกองทัพธรรม ได้ระดมอาหารน้ำดื่ม และเวชภัณฑ์ ออกไปจ่ายแจกทั้งทางรถและทางเรือ ทุกวินาทีเป็นวินาทีแห่งบุญ

๘๘ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๔ ประชุมอธิการบดีธรรม และปวารณาออกพรรษาในหมู่สมณะที่อยู่ในอาราม

พฤ.๖ นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก ปิดเทอม ๑๘ วัน

จ.๑๐ ประชุมวิสามัญชุมชนสันตือโศก เตรียมป้องกันน้ำท่วม

อ.๑๑ ประชุมอธิการบดีธรรม และปวารณาออกพรรษาในหมู่สมณะที่อยู่ในอาราม

พ.๑๒ หลังกลับจากบิณฑบาต หมู่สมณะและพระอาคันตุกะ รวม ๒๖ รูป ทำพิธีปวารณาออกพรรษา (ขาด ๑ รูป และ ป่วย ๑ รูป)

พฤ.๑๓ พ่อท่านเดินทางจากบ้านราชถึงสันตือโศก

ศ.๑๔ พ่อท่านเป็นประธานการประชุม ตั้งคณะทำงานช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม

ส.๑๕ พ่อท่านและสมณะเดินดิน ตึกขวีโร ออกรายการสภาท่าพระอาทิตย์ ที่สถานีโทรทัศน์ ASTV คุณปานเทพ พัวพงษ์พันธ์ ดำเนินรายการ เกี่ยวกับวิถีชีวิตที่พึ่งตนเองได้ของชาวบ้านราชธานีในภาวะที่น้ำท่วมสูง

อา.๑๖ เป็นวันที่ก่อตั้งชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย (ช.ม.ร.) ซึ่งตรงกับวันอาหารโลก ช.ม.ร.ให้กินฟรี และวันนี้นำอาหารไปแจกผู้อพยพจากน้ำท่วมที่ค่ายอดิศร จังหวัดสระบุรี

จ.๑๗ พ่อท่านเป็นประธานประชุมเครือข่ายญาติธรรม เพื่อวางแผนช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม

พ.๒๐ พ่อท่านอนุญาตให้บางรายการของ ASTV มาถ่ายทอดออกอากาศที่ FMTV เนื่องจาก ASTV ถูกระงับการถ่ายทอด

อา.๒๓ นักเรียนสัสมาสิกขาสันตโศก เปิดเทอม๒ และเข้าค่าย “คารโว นิวาโต”

ส.๒๙ พ่อท่านเป็นประธานการประชุม การขับขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม ภาคประชาชน เพื่อจะพัฒนาให้ดีขึ้น

บรรยากาศโดยรวม ร่วมกันเก็บสิ่งของบางอย่างไว้บนที่สูง ก่อกำแพงอิฐบล็อกจากโรงพิมพ์ป่าอภัยท่า๕๘.บริเวณศูนย์แยกขยะ ต่อเรือท้องแบนเสร็จแล้ว ๑๐ ลำ (โดยฝีมือกลุ่มศิษย์เก่าสัสมาสิกขา) มีประชาชน นิสิต นักศึกษา และชาวพนัธมิตรมาช่วยบรรจุอาหาร, ข้าวสาร, และน้ำดื่ม ทุกวัน ทุกคนตั้งใจมาเสียสละด้วยความยินดี บรรยากาศจึงอบอุ่นมาก

ประจำเดือนพฤศจิกายน

๒๕๕๔

“น้ำ” ของเหลวอันน่าพิศวง เป็นไอละอองบางเบา เป็นภูเขามหึมา ไหลเอื่อยอ้อยอิ่งและเกรี้ยวกราด ผู้คนเรียก “น้องน้ำ” นำเอ็นดู คนขาดคุณธรรม ธรรมชาติขาดสมดุล มหาภัยพิบัติมีอาจ หลีกเลี้ยง สรรพสิ่งเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงทุกขณะ ความประมาทคืออวิชชา!

๘ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ นักเรียนสัสมาสิกขาสันตโศกเปิดเทอม และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมบรรจุสิ่งของ เพื่อแจกผู้ประสบภัย

พ.๒ ผู้สื่อข่าวและทีมงานจาก ASTV มาทำข่าวกิจกรรมขับขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชน

ศ.๔ คณะครูและนักเรียน โรงเรียนเมรีอิมมาคูลेटคอนแวนต์ ชลบุรี ๖๓ คน มาช่วยบรรจุสิ่งของที่จะนำไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม

การที่ ๑ ได้ทำไปแล้ว ๑๖ ชุมชน และโครงการที่ ๒ เป้าหมายคือ ๕๐ ชุมชน

น้ำท่วมมากเข็ญไทย น้ำใจท่วมท้นยิ่งกว่า นี้คือคนไทย เราไม่ทิ้งกัน สถานการณ์สร้างวีรชน วิกฤตทุกคน สร้างสำนึก อยู่ประมาณอยู่เลย

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมณบดี สภาธรรมมาฆิกขุสามัคคี

ปฐมอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๘

เดือนกันยายนนี้ พี่น้องชาวจีนถือกันเป็นเดือน “มหามงคล” เพราะวันที่ ๒๕ ก.ย. ก็เตรียมทำความสะอาดห้องด้วยการกินเจที่เลือกกันว่า “เก๋าสวงเจ” หรือเทศกาลกินเจ เป็นอาหารที่บริสุทธิ์ของผู้ทรงศีล เป็นการปฏิบัติธรรมไม่เอาชีวิตของผู้อื่นมากินให้ตัวเองอยู่รอด เป็นอาหารเพื่อสุขภาพ เป็นอาหารของผู้มีเมตตาธรรม นับเป็นแบบอย่างที่ดี ให้แก่สังคม ชุมชนปฐมอโศกก็มีอาหารเจบริการอยู่ ๒ แห่ง ที่มร.ฐ.และมร.ป. คณะครูและนักเรียนก็ไปเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

ส.๓ สมาคมครูภูมิปัญญาไทย ๒๐ คน สัมมนาที่เนินพอกิน สมณะเสียงศีลให้การต้อนรับ

สมณะ ลิกขมาตุและชาวชุมชน ๓๐ กว่าชีวิตออกเดินทางไปร่วมพระราชทานเพลิงศพคุณพ่อทวง ศรีสุขวัฒน์ ที่วัดตะคร้อ อ.คง จ.นครราชสีมา เนื่องจากโยมทวงเป็นผู้ปฏิบัติธรรมมา ๒๐ กว่าปี นับเป็นอุปถัมภ์ใหญ่ของสีมาอโศก จึงมีพี่น้องญาติธรรมไปร่วมงานเป็นจำนวนมาก

อ.๖ สมณะลิกขมาตุ ชาวชุมชน เดินทางไปร่วมประชุมเพลิงโยมหนู ซอบประดิษฐ์ ที่ศาลีอโศก ที่วิหัง ๗ ถ่ายทำบรรยายภาศการอบรมชาว อ.บ.ต.ไร่ส้ม จ.เพชรบุรี และสัมภาษณ์สมณะเสียงศีลในรายการ “เรื่องจริงผ่านจอ” ออกTV วันที่ ๒๒ เวลา ๒๓.๐๐ น.

พ.๗ นักเรียนและครูวัดดอนครามซึ่งอยู่ติดกับ

อ.๖ นักข่าวจาก ASTV มาสัมภาษณ์พ่อท่าน **พ.๑๐** พนักงานบริษัทห้วยเอสภัณฑ์ (YSP)จำกัด จากฉะเชิงเทรา ๘๐ คน มาช่วยบรรจุสิ่งของที่นำไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม

อ.๑๕ พ่อท่านแจ้งเรื่องงาน “โพชฌังคารียสัจจายู” และงาน “วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม”(ว.บบบ.)

พ.๑๖ รายการภารกิจซี้ดสาต(Seed Saad) ทางช่อง ๙ อ.ส.ม.ท.นำดารานักร้องวง“กะลา” มาร่วมและถ่ายทำรายการกิจกรรมซัพซัพพูนฯ ตั้งแต่การบรรจุสิ่งของและนั่งรถนั่งเรือออกไปแจกของ

พ.๑๗ พ่อท่านเรียกระดมญาติธรรมอโศกซึ่งมีทั่วประเทศให้มาช่วยกิจการซัพซัพพูนผู้ประสบทุกภัยภาคประชาชน โครงการที่ ๑ แจกของแก่ผู้ประสบภัย และมีโครงการที่ ๒ เพิ่มขึ้นมาคือโครงการกั้วกฤตอุทกภัยเพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต

อ.๒๐ พ่อท่านเป็นประธานการประชุมหมู่สมณะที่ตึกสถาบันฯ

อ.๒๒ พ่อท่านร่วมฟังการประชุมสรุปการไปซัพซัพพูนผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชนโครงการ๒ ที่ชาวกองทัพธรรมไปจัดโครงการ โดยไปอยู่ไปกินใช้ชีวิตร่วมกับชาวบ้านที่น้ำท่วม และแนะนำให้ชาวบ้านพึ่งตนเองได้ในภาวะน้ำท่วม

ส.๒๖ สรุปการช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมโครง

เนินพอกินขอมาฝึกงานที่เนินพอกิน

พ.๘ มูลนิธิการแพทย์แผนไทย กระทรวงสาธารณสุข อ.เมือง จ.นนทบุรี ขอนำนักศึกษาแพทย์แผนไทย รุ่นที่ ๑๒ เยี่ยมชมวิถีชุมชนวิถีพุทธ

ศ.๙ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจลอมบึง จ.ราชบุรี คณะครุศาสตร์นำนักศึกษา ๑๐๐ คน มาศึกษา การจัดการเรียนการสอนระบบบุญนิยมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อปลูกสำนึก ความเป็นไทยการพึ่งตนเองและวิถุญาณความเป็นครู

อ.๑๑ อบรมพิเศษทุกอาทิตย์ที่ ๒ ของเดือน รุ่นที่ ๑ จำนวน ๕๐ คนที่เนินพอกิน

จ.๑๒ ตอนเช้าพ่อท่านร่วมลงป่าติโมกข์ ประชุมชุมชนตอนบ่าย พ่อท่านเป็นประธาน ตอนเย็นถ่ายทอดสดรายการสงครามสังคมธรรมะการเมือง

จ.๑๒-๑.๑๓ สมณะเสียงศีลไปสัมมนาที่วังวีร์สอร์ท จ.นครนายก กับองค์กรพัฒนาชุมชน ในฐานะเป็นอนุกรรมการ

พ.๑๔ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี นำเกษตรกร ๑๕๐ คนศึกษา

พ.๑๕ พี่น้องชาวชุมชนเดินทางไปร.ร.ผู้นำ จ.กาญจนบุรีเพื่อเข้าคอร์สการล้างพิษ ๒๕ คน

อ.๒๐ ทีมงานดาวเทียม PSI มาขอถ่ายทำ “โครงการดีกับหมู่บ้านสีเขียว” ความยาว ๕๐ นาที

พ. ๒๑ เพื่อส่งเสริมการเข้าคอร์สล้างพิษจึงมาจัดที่ปฐมต่อ มีผู้มาร่วม ๑๑ คน

อ.๒๗ สมณะเสียงศีลเข้าร่วมสัมมนาอบรมเกษตรกรอินทรีย์ในฐานะเป็นที่ปรึกษาที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

พ.๒๘ สมณะเสียงศีลไปร่วมสัมมนาเรื่องเกษตรอินทรีย์กับความปลอดภัยด้านสุขภาพที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม

ศ.๓๐ ชาวอเมริกา-ฟิลิปปินส์-แคนาดา-ออสเตรเลียและคนไทยรวม ๒๘ คน คณะนี้เป็นนักมังสวิรัติแบบวีแกน คือไม่กินนมและน้ำผึ้ง บางคนไม่กินอาหารผ่านความร้อนแบบธรรมชาติ ได้ข่าวว่าชาวโศกเป็นกลุ่มมังสวิรัติมานานจึงแวะมาร่วมศึกษาแลกเปลี่ยนต่อยอดความรู้ให้แก่กลุ่มของตัวเอง

ประจำเดือนตุลาคม๒๕๕๔

ศ.๗ ลิกขมาตุ ๒ รูป ชาวศูนย์เจาะวิจัย และชาวชุมชน รวม ๑๓ คน ไปแจกอาหารแก่ผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่หมู่บ้านเขาสมคอนต.ท่าวัง อ.ท่าวัง จ.ลพบุรี

ไปร่วมสมทบกับอ.เชาว์วัช หนูทอง ที่หมู่ ๑, ๒, ๓ อ.ท่าวัง(โรงปุ๋ย)

อ.๙ อบรมพิเศษทุกวันอาทิตย์ที่สองของเดือน มีผู้สมัครเข้าอบรมที่เนินพอกิน ๖๐ คน

จ.๑๐ เด็กนักเรียนจาก ร.ร.วัดปากหว้า อ.ดอนตูม จ.นครปฐม ๕๐ คน ดูนานที่เนินพอกิน

๗.๑๔ สมณะเสียงศีลรับนิมนต์เข้าร่วมประชุม ทีม.สธ.โครงการศูนย์เรียนรู้ทางไกลฯในฐานะเป็น คณะทำงาน

๑.๑๘ สมณะ-สิกขมาตุและชาวชุมชนไปร่วม เเผศพคุณแม่เลี้ยง กาญจนะบุตร ที่วัดใหม่ ท่าโพธิ์ ต.นามะตูม อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี อายุ ๕๘ ปี ซึ่งเป็นโยมแม่ของสมณะจิรัสโส ซึ่งก็มีสมณะ สิกขมาตุจากพุทธสถานอื่นมาร่วมงานด้วย

๑.๒๔ คุณนงกสายลม นำรถสมบุก พร้อม ผู้ใหญ่และนักเรียน รวม ๑๕ คน ไปกู้รถตู้ที่ชาว ชุมชนไปเจอหน้าที่ไหลจากแม่น้ำเจ้าพระยาอย่าง รวดเร็วมาที่ ถ.จรัญสนิทวงศ์ ซ.๘๙ เขตบางพลัด กทม. นำท่วมสูงจนรถดับดับจึงต้องนำทีมงานไป ช่วยกันลากกลับปฐมอโศก โดยมีเจ้าหน้าที่และ ชาวบ้านแถวนั้นมาช่วยด้วย

๑.๒๕ สิกขมาตุและชาวชุมชน รวม ๑๑ คน ร่วมกับอาจารย์เซาว์วิช หนูทอง แจกอาหารกว่า ๗๐๐ ชุด แก่ผู้ประสบภัยที่หมู่ ๕ หมู่บ้านวัดถ้ำตะโก อ.ท่าม่วง จ.ลพบุรี ซึ่งชาวบ้านได้อพยพขนย้าย สิ่งของไปอาศัยอยู่บริเวณศาลาวัดกว่า ๕๐๐ ชีวิต

ประจำเดือนพฤศจิกายน

๒๕๕๕

ชาวบ้านท่วมยังมีต่อเนื่องทุกวัน ปฐมอโศก ขยับตัวช่วยผู้ถูกอุทกภัยมา ตั้งแต่เดือนที่แล้ว ได้ ตั้งศูนย์ช่วยรับบริจาคของที่จะไปช่วยอนุโลมถึงขั้น รับเงิน และรับอาหารเนื้อสัตว์ เช่น ปลากระป๋อง กุนเชียง หมี่สำเร็จรูปไม่เจ ผักดองไม่เจ ซึ่งมีผู้มา ร่วมบริจาคเป็นระยะๆ มีถึงปลาทุเค็มทอดบรรจุ เรียบร้อย ผู้ทำงานบางคนก็ต้องทำใจ ตามที่ ประชุมตกลง

การช่วยผู้ถูกอุทกภัยก็เพิ่มโครงการขึ้น จาก การไปแจกของแล้วก็กลับนับเป็นโครงการ ๑ ใช้ชื่อว่า “กองทัพธรรมช่วยชีวิตผู้ประสบภัยน้ำท่วม” มา เดือนนี้เพิ่มโครงการ ๒ ใช้ชื่อว่า “โครงการกู้วิกฤต อุทกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต” โดยสสส. (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ)

และสถาบันบุญนิยม ในการช่วยผู้ถูกอุทกภัยทั้ง ๒ โครงการ เรายังใช้นโยบายจากส่วนกลางว่า

๑. ทำงานไม่ผูกมัดตัวเอง
๒. ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป (ตามความเป็นจริง)
๓. ประสานหมู่และศูนย์ต่างๆให้ชัดเจน
๔. ไม่ทำเกินกำลัง
๕. ทำงานเป็นทีม

การออกช่วยผู้ถูกอุทกภัยตามโครงการนี้ ๑ มีดังนี้

๗.๔ ช่วงบ่าย สมณะชยะชยัน สรณีโย สมณะ ผุ่นฟ้า อัคคชโย สม.นวลน้อม สม.ทองพราย และ ญาติธรรม พร้อมนักเรียนกลุ่มหนึ่งไปเยี่ยมผู้อพยพ ที่ศูนย์ ม.ราชภัฏ คุณเอี้ยง (สิริกุล) นำกลุ่มช่วย ทำอาหาร สมณะ ๒ รูป อยู่พักค้าง ผู้อื่นไปกลับ ๒-๓ วัน ก็หยุด เพราะต้องออกโครงการ ๑ เอง

๗.๕ ๐๕.๐๐ น. คุณอาเอี้ยง(ฟ้าจันทร์โสม) ทีมงานทำอาหาร พร้อมด้วยเด็ก ๆ ได้ไปช่วยทำ อาหาร ที่ศูนย์พักพิงผู้ประสบภัย ม.ราชภัฏ โดย ทั้งผิด-แกง มีหลายสิบหม้อ แล้วช่วยกันแพ็คเป็น ชุดๆ ใส่ถุงเพื่อส่งไปช่วยเหลือผู้ประสบภัย รอบ ๆ อ.นครชัยศรีและอำเภอบางเลน

ส่วนหน่วยพยาบาลนำโดยคุณใจกลั่น และ นักเรียนชั้น ม.๒ ก็ไปช่วยกันทำความสะอาด ล้าง ห้องน้ำ ซัดพื้น ฤพื้นให้ผู้ป่วยที่พัก รพ.สนามของ ศูนย์พักพิง ม.ราชภัฏ ซึ่งมีผู้ป่วยเรื้อรังเป็นผู้สูงอายุ รับการรักษาตัวอยู่ ๒๐ กว่าคน โดยมีนายแพทย์ มาตรวจอาทิตย์ละ ๒ วัน และมีพยาบาลอยู่เวร ฝึกคนป่วยตลอด และนักศึกษาพยาบาลมาเป็น อาสาสมัครเป็นจำนวนหลายสิบคน

๐๙.๓๐ น. ทีมคุณป้ากอบกุล, ป้าเกี้ยว, คุณประทุม, อาริภา ได้นำทีมศูนย์เจาะ ๑๐ กว่าคน นำอาหารไปแจกผู้ประสบภัย หมู่บ้านบางระกำ ม.๑๓, ม.๘, ม.๙, ม.๑๐ รวม ๒๘๐ ครัวเรือน บางคน ก็อพยพไปอยู่ที่ศูนย์พักพิง บางส่วนก็พักอยู่ที่บ้าน บนชั้น ๒ ที่พออาศัยอยู่ได้ ซึ่งอาหารที่นำไปก็จะมี น้ำดื่ม, อาหาร, สารส้ม ไปมอบให้ ๒๘๐ ชุด โดยมีคุณลุงจำลอง ศรีเมือง ลงเรือไปแจกให้

ชาวบ้านจนถึงหน้าบันไดบ้าน ชาวบ้านต่างก็ดีใจที่เห็นคุณลุง และยังพูดกับคุณลุงว่าไม่ค่อยมีใครมาช่วยพวกเขาเลย เพราะการนั่งเรือเข้ามากว่าที่จะถึงก็ใช้เวลานานเกือบ ๒ ชั่วโมง

จุดที่ ๒ ที่ไปช่วย ศูนย์วัดหลวงพ่อเป็น มีผู้พักพิงอาศัยอยู่ ๒๐๐ กว่าคน ได้แจกน้ำดื่ม ๕๐ แพ็ค อาหารแห้ง ๓๐๐ ชุด ข้าวต้มมัด ๓ ถังใหญ่ มอบให้ตัวแทนผู้ประสบภัย โดยชาวบ้านก็ยังพากันมารอกหิน กรอกทราย เพื่อไปทำคันกันน้ำที่หน้าวัด หลายคนนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ไปจอดไว้บนสะพาน เพื่อให้ป้องกันภัยจากน้ำ

จุดที่ ๓ ศูนย์พักพิง วัดลานบางแก้ว ต.ลานตากฟ้า อ.นครชัยศรี ซึ่งมีผู้พักพิงอาศัยอยู่ ๓๐๐ กว่าคน โดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาคอยตรวจรักษา ดูแลสุขภาพให้ผู้ประสบภัยทุกวัน โดยเราได้มอบน้ำดื่ม ๕๐ แพ็ค ขนมปังกรอบให้ ๑๐ ถัง ให้ผู้ใหญ่บ้านเพื่อแจกจ่ายแก่ผู้ประสบภัย ซึ่งที่วัดลานบางแก้วเป็นคลองต้องใช้ทรายกั้นสูงถึงเมตรครึ่ง

และต้องคอยสูบน้ำออกตลอดเวลา

จุดที่ ๔ หมู่บ้านคลองโยง ซึ่งได้มอบน้ำดื่ม ๒๐๐ แพ็ค สารส้ม ๑๐ ถัง มอบให้ผู้ใหญ่บ้าน โดยผู้ใหญ่บ้านนำเรือออกมารับ เพื่อนำไปแจก ซึ่งชาวบ้านที่อยู่รอบบริเวณนั้น ต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ไม่ดีกว่าท่านจำลอง จะลงมาแจกให้กับมือด้วยตัวท่านเอง ชาวบ้านยังซื้อกล้วยแขกให้เด็กๆได้กินด้วย

ศ.๑๑ สมณะหินเพชร, สม.พูนเพียร, สม.นวลนึ่ง นำโดยคุณกอบกุล, คุณวิภา และกลุ่มศุภญ์เจาะฯ ไปแจกถุงยังชีพที่ทำตำหนักและบ้านบางกระเบา อ.นครชัยศรี

นายป็นดิน อาจหาญ (น้อง อ.จรินทร์) หน่วยกู้ภัยจักรนารายณ์ อ.อุทุม จ.สุพรรณบุรี ขอถุงยังชีพ ๑๕๐ ชุด ไปแจกผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่สุพรรณบุรี

ส.๑๒ สมณะหินเพชร, สม.นวลนึ่ง และกลุ่มศุภญ์เจาะฯ ไปแจกถุงยังชีพที่ ต.บางแก้ว อ.นครชัยศรี

จ.๑๔ สม.นวลนึ่ง และกลุ่มศุภญ์เจาะฯ ไปแจกถุงยังชีพที่ อ.ท่าตำหนักอีกแห่งหนึ่ง

อ.๑๕ คุณทิวเมฆ นำกลุ่มไปแจก ที่บางเลน หมู่ ๔-๕ ไม่มีสมณะ-สิกขมาตุไป

พ.๑๖ สมณะหินเพชร, สมณะฟ้ารู้, สม.นวลนึ่ง และกลุ่มศุภญ์เจาะฯ นำโดยคุณกอบกุล ไปแจกที่วัดส้มประทวน บ้านแหลมบัว, บ้านส้มปะดาก อ.นครชัยศรี

พธ.๑๗ คุณช่วยบุญนำกลุ่มไปแจกถุงยังชีพที่บางเตย อ.นครชัยศรี

ศ.๑๘ คุณช่วยบุญนำกลุ่มไปแจกถุงยังชีพที่ อ.สามพราน

ส.๑๙ คุณทิวเมฆนำกลุ่มไปแจกถุงยังชีพที่ อ.ดอนตูม

ตั้งแต่ อา.๒๐-พ.๓๐ กลุ่มศุภญ์เจาะฯ นำโดยคุณวิภา คุณต๋อย(สุรัชย์) ไปโครงการ ๑ แทนคุณกอบกุลซึ่งไปเยอรมัน มีสมณะหินเพชร และสม.บุญแท้ไปเป็นหลัก

อา.๒๐ ไปแจกที่ ต.ศิระชะทอง อ.นครชัยศรี หมู่ ๑-๕ จำนวน ๕๐๐ ชุด

พ.๒๓ ไปแจกที่ ต.ลานตากฟ้า อ.นครชัยศรี
หมู่ ๑ จำนวน ๑๕๐ ชุด

- ร.ร.วัดละมุด จำนวน ๗๐ ชุด

ศ.๒๕ ไปแจกที่ บ้านเอื้ออาทร พุทธมณฑล
สาย ๔ อ.สามพราน จำนวน ๓๐๐ ชุด

อา.๒๗ ไปแจกที่ บ้านเอื้ออาทร ศาลา
อ.สามพราน จำนวน ๓๐๐ ชุด

จ.๒๘ ไปแจกที่ ต.ลานตากฟ้า อ.นครชัยศรี
หมู่ ๒ จำนวน ๒๐๐ ชุด

พ.๓๐ ไปแจกที่ ต.คลองโยง อ.พุทธมณฑล
หมู่ ๒, ๓ จำนวน ๒๑๐ ชุด

โครงการ ๒ โครงการกู้วิกฤตอุทกภัยเพื่อ
การพึ่งตนเองในอนาคต โดย สสส. และสถาบัน
บุญนิยม

อา.๒๐-พ.๒๓ สมณะชยะขັນ สมณะวิเชียร
สมณะฟ้ารัฐ สม.นวลนิ่ม (สม.พูนเพียร ตามมาวัน
หลัง) ไปพักค้างที่ สหกรณ์ชุมชนคลองลัดดาชี ๓
คืน ๔ วัน ที่มงานมี

- แม่ครัวทำอาหาร นำโดยคุณคู่ฟ้า-
คุณนกเอี้ยง(สิริกุล) คุณเอียน(ฟ้าอรุณ)

- สุขภาพ นำโดยทีมจิตอาสาหมอเขียว
คุณจี๊ป, คุณแอมอร (คุณบี ตามมาวันหลัง) และ
ทีมแพทย์แผนปัจจุบัน คือคุณใจกลั่น

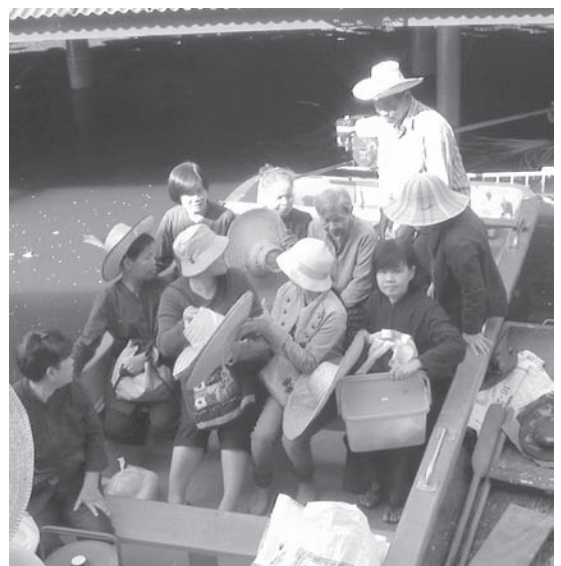
- น้ำยาเอนกประสงค์+ถั่วงอก นำโดย
คุณปางเพียรพลี + คุณจอม

- ทำเคอร์รี่ฟัพ ซาลาเปา ปาท่องโก๋ นำโดย
คุณลุงประโยชน์

- ตัดผม นำทีมโดยคุณสมยศ+คุณลุงดีแล้ว
(ประโยชน์)

- ลับมีด โดยคุณปราโมทย์

- น้ำดื่มและเครื่องกรองน้ำ นำทีมโดย
คุณบาสและทีมงาน

- ประสานงานโดยคุณ ทิวเมฆ, คุณร้อยแจ้ง และคุณช่วยบุญ นอกจากนี้ยังมีผู้ไปร่วมด้วย ช่วยกัน เช่น อ.พยอม (คุณคุณปรามิทธิ์) คุณจาก คุณอุดม อุบลิกาใจบุญ คุณทรายดิน

ศ.๒๕-จ.๒๘ สมณะ, ลิกขมาตุ และทีมงาน ชุดเดิม ไปที่ ต.นราภิรมณ์ อ.บางเลน ยกเว้น คุณใจกลั่น ต้องอยู่ทำงานเอกสารโรงเรียน จึงไม่ได้ไป หน่วยนี้มีนักเรียนชั้น ม.๓ ยกขึ้นไปด้วย หน่วยต่อไป จะไปในเดือนหลังซึ่งก็จะเปลี่ยนชั้น นักเรียนด้วย

ในขณะที่ช่วยผู้อื่นกิจกรรมภายในของเราก็ยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมบางอย่างต่อไป เช่น งานมหาปวารณาซึ่งจะจัดในวันที่ ๔- ๗ เดือนนี้ การขายอาหารมังสวิรัต ที่ซอย ๒ หยุตไปไม่มีกำหนด เพราะแม่ครัวหลักไปทำหน้าที่แม่ครัวเลี้ยงผู้ถูกอุทกภัย ทางมร.ฐ.จึงมีกลุ่มศิษย์เก่าไปขายอาหารมังสวิรัต เป็นอาหารใส่ถุงเรียบร้อยในบางวัน นักเรียนลัทธิมาลิกขาปิตเรียน วันที่ ๘-๒๒ ตามกำหนดเดิม วันที่ ๘ ก็ทยอยกลับบ้านเกือบหมด และกลับมาในวันที่ ๒๒

ปะใบลาน จะต้องเข้าไปช่วยงานทางสันติที่ประชุมมอบงานดูแลการเงินและของที่มีผู้มาบริจาค ให้คุณพลังเย็น และ คุณเหมียว(อริศรา) ดูแลแทนด้านอื่นผู้ดูแลยังคงเดิม

ศ.๑๘ สมณะเสียงศีล ชาตวโร บรรยายเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปฐมอโศก ให้ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีราช พังที่ปฐมอโศก

ส.๒๖ สมณะเสียงศีล ชาตวโร พร้อมทีมงาน ถ่ายทำ FMTV ไปถ่ายทำจัดรายการเพื่อฟ้าดิน ถ่ายทอดสดที่ คำแสต ริเวอร์แคว รีสอร์ท งานมหกรรมพลังงานดับโลกร้อนด้วยคำสอนพ่อ

ฝากท้ายรายงาน นำท่อมประเทศไทยแต่ชาวไทยก็ไม่ล้นน้ำใจ ร่วมด้วยช่วยกันฝ่าวิกฤติครั้งใหญ่ไปด้วยกัน

☞ สม.บวณัฒ ชาวหินฟ้า

ศีระะอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

ทั่วโลกกำลังประสบปัญหาจากภัยพิบัติ การก่อการร้าย เศรษฐกิจผันผวน หลายประเทศ มีปัญหาขับไล่ผู้นำในประเทศ ของเรา รัฐบาลใหม่กำลังบริหารประเทศท่ามกลางปัญหาน้ำท่วม และปัญหาสังคมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะความแตกแยกของประชาชนและการเมืองที่ขาดคุณธรรม ส่อเค้าว่าอาจมีปัญหารุนแรงตามมา

หันมองสังคมบุญนิยมที่อยู่กันแบบสาธารณโมคิ เรากลับอยู่กันอย่างสุขสบาย ไม่เดือดร้อน ยังพากันปฏิบัติธรรมอย่างรุ่มเย็นเป็นสุข มีปัญหาช่วยกันแก้ไข เอาปัญหาพัฒนาสังคม พัฒนาคน เรายืนอยู่ ณ จุดที่พึ่งตนเองได้แล้ว จึงไม่ชวนเซไป กับปัญหาของโลกของสังคม

ปลายเดือนและต่อไปถึงต้นเดือนตุลาคม ชุมชนหลายๆของพวกเราพากันจัดงานกินเจ โดยออกร้านขายอาหารเจคุณภาพดี ราคาถูกแก่ประชาชน ได้รับการอุดหนุนอย่างดี ชุมชนศีระะอโศกส่งนักเรียนลัทธิมาลิกขาและชาวชุมชนไปช่วยงานเจที่มูลนิธิสว่างวิชชาธรรมสถาน อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ปีนี้เป็นปีที่ ๑๖ แล้ว เพื่อให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถ และความดีมาฝึกฝนตนเองให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ได้พิจารณามรณสตีบ่อยๆ เพราะเดือนนี้มีญาติทางธรรมของเราจากไปหลายคน หลายคนก็เจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาล พวกเราต่างช่วยกันเอาภาระดูแล ไม่ทอดทิ้งกัน เพื่อสร้างความอบอุ่นและความมั่นใจ

ผู้สนใจยังคงทยอยมาศึกษาวิถีชีวิตของชุมชน ไม่ขาดสาย ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทำให้ชาวชุมชนและนักเรียนมีการพัฒนาตนเองทั้งด้านภาษาและมารยาทสังคม การต้อนรับแขกและการเสียสละ

กิจกรรมและความเคลื่อนไหวต่างๆ

คอร์สสุขภาพ

พฤ.๑-๑.๔ ชาวศาลือโคก ๕ คน มาศึกษาการจัดคอร์สเพื่อนำไปจัดที่ศาลือโคก ต้องกลับไปก่อนกำหนดเพราะโยมหนูเสียชีวิต เลยต้องกลับไปร่วมงานศพ

ศ.๒-๑.๖ จัดคอร์สครั้งที่ ๑

ศ.๓-๑.๑๒ จัดคอร์สครั้งที่ ๒

ศ.๑๓-๑.๒๗ จัดคอร์สครั้งที่ ๓

ครูและนักเรียน

๑.๔-พ.๗ ครูจิตจรลดา-ครูแก่งแก่น นิลนนท์ ไปร่วมประชุมหลักสูตรของโรงเรียนเครือข่ายศิระระโคกที่โรงเรียนสาขาน้ำพุผัก (สสภ.๓) จ.เชียงใหม่

พฤ.๘-ศ.๙ นักเรียนม.ต้น ๔ คน นำโครงการไปแข่งขันที่สำนักงานใหญ่ ปตท. กรุงเทพฯ

ส.๑๐-๑.๑๑ ครู ๗ คน ไปร่วมประชุมเรื่อง "การวิจัยในชั้นเรียน" ที่โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

พ.๑๔,พฤ.๑๕ ประชุมครู

พฤ.๑๕-๑.๑๘ นักเรียน ๖ คน และนศ.ปวส.นำโครงการไปร่วมแข่งขันที่ ม.สุรนารี จ.นครราชสีมา โดยแยกเป็น ๓ ทีม คือ ม.ต้น, ม.ปลาย และปวส.

๑.๑๘ ครู ๗ คน ไปสมัครเรียน ป.บัณฑิตที่ม.ราชภัฏอุบลราชธานี

จ.๑๙-๑.๒๐ จัดค่ายลูกคนจนให้นักเรียนฝึกตั้งตนบนความลำบาก ทำงานหนัก กินอยู่ง่ายๆ

พ.๒๑ คุณพัชรินทร์(ขวัญรักษ์) อัจฉริยะประดิษฐ์ นำนักเรียน ๗ คน ไปร่วมงานเจที่จ. ชุมพร

พฤ.๒๒ ครู-ชาวชุมชน นำนักเรียนและนักศึกษาปวส. ไปร่วมงานเจที่อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

ศ.๒๓ ครูจิตจรลดา-แก่งแก่น นิลนนท์ ไปร่วมกิจกรรมกีฬาสัมพันธ์ของโรงเรียนเอกชนทั้ง ๔ เขตที่สถาบันพลศึกษาศรีสะเกษ

๑.๒๕ ครู ๗ คนไปสอบเพื่อคัดเลือกเข้าเรียน ป.บัณฑิต

ผู้มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนและมาฝึกอาชีพ

พ.๓๑ น.ส. Yara Behrens อายุ ๑๙ ปี

พ.๗ นาย Julian Wellhauser อายุ ๒๐ ปี

ส.๑๗ นาย Christopher Lee Hessman

อายุ ๑๘ ปี

๓คนนี้จบ high school จากประเทศเยอรมัน จะมาอยู่ในฐานะอาสาสมัคร(Volunteer)เป็นเวลา ๑ ปี

ศ.๙ ครู ๔ คน นักเรียน ๑๕ คน จากโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑.เมือง จ.ศรีสะเกษ มาเรียนการทำแชมพู น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า และร่วมฟังธรรม รับประทานอาหารกับชาวชุมชน

๑.๑๑ คณะจารย์และนักศึกษา ๑๒๐ คน จากสถาบันเรียนรู้เพื่อปวงชน(มหาวิทยาลัยชีวิต) เป้าหมายคือผลิตบัณฑิตชาวนา มาดูการพัฒนาชุมชน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีปลัดจังหวัดศรีสะเกษมาเปิดงาน โดยมีกิจกรรมคือ การเปิดงาน แสดงธรรมโดยสมณะ ร่วมรับประทานอาหารเดินชมและศึกษาตามฐานงาน ได้แก่ ฐานแชมพู, ฐานปุ๋ย, ฐานสุขภาพ และการสรุป โดยอาจารย์และนักศึกษา

๑.๑๑ ครู ๒ คน นักเรียน ๑๘ คน จากโรงเรียน Di Lion ประเทศเกาหลีใต้ มาถึงวันที่ ๒๘ ก.ย. ไปประเทศลาว เมื่อกลับมาอีกครั้งจึงจะเดินทางกลับเกาหลี วันที่ ๑๐ ตุลาคม

จ.๑๒ ชาวจีนจากฮ่องกง ชื่อ May Ku อายุ ๓๘ ปี เดินทางกลับสัปดาห์แรกของเดือนตุลาคม

พ.๒๘-ศ.๓๐ ชาวญี่ปุ่น ๒ คน และชาว กัมพูชา ๑ คน

มรณธน์สถิต

จ.๕ สมณะพันเมือง ภาทันโต สมณะสอน โส ปาโก ไปร่วมงานฌาปนกิจ โยมท่วง ศรีสุขวัฒน์ ที่วัดตะคร้อ ต.โนนเมือง อ.คง จ.นครราชสีมา

๑.๖-พ.๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะดวงดี ฐิตปุญโญ ไปร่วมงานฌาปนกิจโยมวิสูตร เอี่ยมศิริ อายุ ๗๖ ปี ที่บ้านสายตรี ๔ ต.หนองไผ่งาม อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

พฤ.๑๕ ญาติๆและบุตร-หลาน นำศพโยมดั่ง

สายเบาะ อายุ ๗๐ ปี มาตั้งที่ศาลาบุญถว้ม มี พิธีที่เรียบง่ายแบบชาวพุทธ และเผาในวันที่ ๑๗

ศ.๓๐ สมณะ ๓ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป โยม ๘ คน นำโดย ส.ถ่องแท้ วินยธโร ไปเยี่ยมคารวะ ศพนางบัง แสงทอง อายุ ๗๙ ปี ที่บ้านปลาขาว ต.ยาง อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี และจะนิมนต์ สมณะไปฉันอาหาร และร่วมฌาปนกิจในวันอาทิตย์ ที่ ๒ ต.ค.

เบ็ดเตล็ด-ประชุม-เก็บตก

ส.๓ ผู้นำเกษตรกร จากอ.ขุนหาญ ๑๐ คน มาเรียนรู้เรื่องจุลินทรีย์ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ให้ความรู้และพาฝึกปฏิบัติ

จ.๕, อ.๒๐ ประชุมชุมชน

อ.๒๐ สมณะประชุมอธิการนิยธรรม

อ.๖ เจ้าหน้าที่สหกรณ์มาตรวจบัญชี

ศ.๙-ศ.๑๐ ส.ถ่องแท้ วินยธโรไปประชุมกลุ่ม ศรีโคตรบูรณ

ศ.๙ อสม.หมู่ ๑๕ ร่วมทำบุญสังฆทานที่วัด บ้านกระแซงใหญ่

อ.๑๓ เลี้ยงสังเวยฮันเนส กลับเยอรมัน และ เลี้ยงต้อนรับครู-นักเรียนจากเกาหลี

ส.๑๐ ส.ดวงดี วิฑูรย์ และญาติโยม ไป ร่วมงานรวมพลังเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ที่ศูนย์อบรมสุรินทร์อโศก

ส.๑๗ ศิษย์เก่ารุ่นข้างน้อย(จบปี๒๕๔๔)มาเยี่ยม ชุมชน และพบรุ่นน้อง ฟังธรรมสมณะ

อ.๔,๑๑,๑๘ ตรวจศีล

พ.๒๑ ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักศึกษาปวส.ไปนำ เสนอโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่ง ชาติ(วช.)ททม.

จ.๑๒,อ.๒๗ สมณะฟังสวดปาตีโมกข์

พ.๒๘ อสม. ตำบลกระแซงมาทำบุญสังฆทาน ที่ศรีระอโศก ซึ่งเป็นหมู่ ๑๕ (จะเวียนไปเรื่อยๆใน ๒๐ หมู่บ้านของต.กระแซง)

คติก่อนจาก

สติ สัมผัสละ ปัตถิยา

สติ เป็นสิ่งที่ต้องใช้ทุกเมื่อ

☸ ส.แก่นหล้า วัฑฒโน

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๔

بابที่สุดคือการหลอกตัวเอง โทกตัวเองเมื่อ หมดความจริงใจต่อตัวเองแล้ว จะสร้างความจริงใจ ต่อผู้อื่นได้อย่างไร แม้จะสร้างขึ้นมาได้ความจริงใจ นั้น ก็ยังตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความไม่จริงใจนั่นเอง ความหวานอันเปล่งออกมาจากคนใจซม จะมี ประโยชน์อะไร ความหวังดีของชาตानใครจะกล้ารับ

เหตุการณ์ประจำวัน

อา.๒ เปิดคอร์สสุขภาพ มีคนเข้าร่วม ๔๐ คน

จ.๓ สมณะพร้อมญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจ ศพคุณแม่ของคุณบุญเรืองที่บ้านปลาขาว ต.ยาง อ.น้ำยืน จ.อุบลฯ

อ.๔ สมณะ ๓ รูป เดินทางไปเยี่ยมงานเจ ที่ ศาลเจ้า อ.ปากซ่อง จ.นครราชสีมา

พ.๕ พลตรีจำลอง ศรีเมือง เดินทางไปแวะ เยี่ยมหมู่บ้านศรีระอโศก

พ.๖ สมณะพร้อมญาติธรรมไปร่วมทำบุญฉัน อาหารและเทศน์ที่บ้านคุณบุญเรือง ณ บ้านปลาขาว

ศ.๗ พ่อท่านฯ ไปเยี่ยมชาวศรีระอโศก บิณฑบาต เทศน์ก่อนฉันและไปชมสวนส้มไร่สารพิษที่สวน พลาญหินของชาวศรีระฯ

ปัจฉิมนิเทศ น.ร.สัมมาสิกขา ก่อนปิดเทอมต้น

ส.๘ ศิษย์เก่าเข้าวัด (รุ่นหมื่นน้อย) ร่วมทำ อาหารเลี้ยงสมณะและชาวชุมชน บ่ายไปดูสวนส้ม พบสมณะ พูดคุยถึงชีวิตของแต่ละคนที่แตกต่างกัน คำพบกันฉันครูกับศิษย์(ครูขวัญดิน ครูแก่นฟ้า)

อา.๙ ประชุมสัมมนาครูวิชาการและครูฐานงาน สรุบบัญหาที่ผ่านมาและหาวิธีแก้ไขในเทอมต่อไป

อ.๑๑ เปิดคอร์สสุขภาพ มีคนเข้าร่วม ๓๔ คน และประชุมบวร.(บ้าน วัด โรงเรียน)

พ.๑๒ วันออกพรรษา สมณะร่วมปวารณา

พ.๑๓ สมณะวินยธโร อ.ขวัญดิน พร้อมทีมงานเดินทางไปจัดคอร์สสุขภาพ ที่ชุมชนศรีสงคราม จ.นครพนม

คุณแก่นฟ้า คุณไทยแท้(เขมร)ไปร่วมประชุม เตรียมการช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่สันตอโศก

ศ.๑๔ นักศึกษาม.ศรีนครินทร์ วิทยาลัยเขต
องครักษ์โพธิ์วิซชาลัยมาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน
จำนวน ๖ คน อยู่พักค้าง ๕ วัน

ส.๑๕ เปิดคอร์สสุขภาพบุญนิยม มีคนเข้าร่วม
จำนวน ๘๐ คน

อา.๑๖ คุณแก้ว(ฟ้าฉาย) เปิดคอร์สติวเข้มเพิ่ม
คุณภาพ ให้กับอ.ส.ม. ตำบลกระเซาง

จ.๑๗ ผู้ใหญ่บ้านคุณอุ่นเอื้อ สิงห์คำ เดินทาง
ไปบรรยายวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงที่ประเทศเกาหลี

อ.๑๘ สมณะ ๓ รูปและญาติธรรมไปเยี่ยม
คุณอาทิตย์ อ.ขุนหาญ ประสบอุบัติเหตุถูกรถชน
อาการปางตาย ใครเห็นบอกไม่รอด แต่อาศัยจิตใจ
ที่เข้มแข็งบอกกับตัวเองว่า “ฉันไม่ตาย ไม่กลัวตาย
ใจฉันยังดี” บัดนี้พูดได้ หายใจได้และเดินได้

พ.๑๙ ช่วยกันลงแขกบรรจุยาแก่น้ำกาดเท้า เพื่อ
จะนำไปแจกผู้ประสบภัยน้ำท่วม

พฤ.๒๐ กลุ่มคนรักบ้านเกิดร่วมกับหมู่บ้านศิระชะ
อโศกนำสิ่งของไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่สันตือโศก
๑ คันรต ๑๔ ล้อ

สมณะแก่นหล้า และญาติธรรมเดินทางไปเข้า
คอร์สสุขภาพของหมอเขียวที่ตอนตาล

ศ.๒๑ เกษตรกรผู้ผ่านการอบรมจากศิระชะหน้า
ทิมโดยหัวหน้าช.ก.ส. มาช่วยทำจุลินทรีย์หัวเชื้อดิน
ระเบิด เพื่อเอาไปบำบัดน้ำเสียจากน้ำท่วม

ส.๒๒ เปิดคอร์สสุขภาพบุญนิยม มีคนเข้าร่วม
๒๐ คน

จ.๒๔ กลุ่มคนรักบ้านเกิดร่วมกับหมู่บ้านศิระชะ
อโศก นำสิ่งของไปช่วยผู้ประสบภัย

อ.๒๕ ช่วยลงแขกบรรจุยารักษา น้ำกาดเท้า เพื่อ
แจกผู้ประสบภัยน้ำท่วม

พ.๒๖ ประชุมควริวิชาการและครูฐานงานก่อนเปิด
เทอม

ศ.๒๘ ดือนรับนักเรียนลัทธิมาลิกษาเข้าพื้นที่เพื่อ
เปิดเทอมใหม่

ส.๒๙ นักเรียนร่วมกันพัฒนาชุมชน

อา.๓๐ เรียนบูรณาการวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต,
ครูบุญรุ่งบรรยายภาคทฤษฎี ครูแก่นแก่นลงมือ
ภาคปฏิบัติ

ศิษย์เก่ามาช่วยลงแขกทำยา, บรรจุยารักษา
น้ำกาดเท้าช่วยผู้ประสบภัยฯ

ทิ้งท้าย

**เลิกถือตัว ยอมรับความจริง ยอมรับข้อบกพร่อง
ไม่ต้องหวังว่าจะให้ใครมาชอบหรือมองเราในแง่ดี ยก
ย่องเอาใจ ไม่ต้องกลัวใครจะมาดูถูก เ่งโทษหรือมอง
เราในแง่ร้าย ต้อยคุณค่า ไร้ศักดิ์ศรี ความจริงก็คือ
ความจริง ต้องแก้ไข ไม่มีใครดีร้อยเปอร์เซ็นต์ ทุกคน
ต่างก็มีข้อบกพร่อง เราก็คือเรา เกียรติศักดิ์อันแท้จริง
คือ “การกล้ายอมรับความจริง” ชีวิตเราย่อมไม่สูญเปล่า**

 นักสมถกณะแสด

ประจำเดือนพฤษภาคม

๒๕๕๔

ลมฝนจางไป ลมหนาวมาเยือน กลางเดือนถึง
สิ้นเดือนจึงเป็นฤดูกาลลงแขกเกี่ยวข้าว การศึกษา
ก็บูรณาการลงไปทีหุงหา นักเรียนเรียกของเขาเองว่า
นาศาสตร์ ปีนี้หน้าที่นักเรียนช่วยกันเกี่ยวยืนต้นงด
งามกว่าทุกๆปี จึงเกี่ยวเก็บได้เร็วไว

งานภายในพุทธสถานผู้อยู่เอาภาระก็อยู่
แต่จะทิ้งไม่ได้เลยคือ งานร่วมกับกองทัพธรรมที่
ออกไปแบ่งเบาความทุกข์พี่น้องชาวทวม.ที่ถูกน้ำ
ท่วมตามจุดต่างๆโดยมีสมณะถ่องแท้วินัยธโรเป็นผู้นำ
มีคุณขวัญดิน สิงห์คำ คุณแก่นฟ้า แสนเมือง
คุณไทยแท้ กะการดี เป็นผู้นำชาวชุมชนที่อยู่เป็น
หลัก มีเครือข่ายของศิระชะอโศก ไปช่วยเป็นกำลัง
หนุน

งานใหญ่ปลายปี คือ งานโรงบุญ ๕ ธันวาคม
เดือนนี้นอกจากภารกิจอื่นๆแล้ว การเตรียมงาน
โรงบุญและงานขายสินค้าเก่าๆ จึงดำเนินไปอย่าง
ต่อเนื่อง

ชาวดีรับปีใหม่ สำหรับศิษย์เก่าศิระชะอโศก ที่
ต้องการมาอยู่ใกล้พุทธสถาน บัดนี้ความฝันเป็น
จริงแล้ว เมื่อครูขวัญดิน สิงห์คำ ได้มอบพื้นที่ ๗ ไร่
ให้ศิษย์เก่า สร้างหมู่บ้านดี ๕ ขณะนี้มีศิษย์เก่า
มาจับจองและเริ่มก่อสร้างแล้ว ๒ หลัง

❀ ความเคลื่อนไหวในรอบเดือน

ส.๕-จ.๑๔ สมณะดวงดี วิฑิตปัญโญ รับนิมนต์จากญาติพี่น้องไปทำธุระส่วนตัวที่จังหวัดเชียงรายเสร็จแล้วอยู่พักที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า

สมณะผืนฟ้า อนุตตโร สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน รับกิจนิมนต์ไปร่วมงานทำบุญระลึกถึงนางสมศรี คงนาง อายุ ๗๒ ปี ที่บ้านเลขที่ ๒๒๗/๒๗๑ ซอย ๔๘ ถ.ประชาสโมสร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น ช่วงบ่าย ประชุมกลุ่มแก่นอโศก

อา.๖,๑๓,๒๗ ตรวจศีล

อา.๖ ประชุมโรงครัว

จ.๗-ศ.๑๑ คอรัลสุขภาพ

อ.๘,๑๕,๒๙ ประชุมชุมชน

พ.๙,๑๖,๓๐ ประชุมครู

พฤ.๑๐,๑๕ สมณะฟังสวดปาติโมกข์

ศ.๑๑ ชาวลาว ๒ คน มาศึกษาดูงาน พักค้าง ๑ คืน โดยเรียนรู้งานฐานเต้าหู้, เพาะถั่วงอก

สมณะพันเมือง ภาทันโต ไปเยี่ยมอาการป่วย โยมพี่สาวที่บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

ส.๑๒ ครู ๔ คน นักเรียน ๒๑ คน จากโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ มาเรียนรู้เพิ่มเติมการทำสบู่ก้อนสมุนไพร ฐานแซมพู และฟังธรรมจากสมณะ

พ.๑๖ ครูบุญรุ่ง สีคำ และนักเรียน ๓ คน เดินทางไปกทม.ร่วมงานกับกองทัพธรรม งานที่ทำของ ทีมนี้คือ การให้ความรู้แก่ประชาชน เรื่อง peace bomb เป็นงานที่ต้องทำระยะยาว จึงปักหลักอยู่ที่ ส่วนกลางเลย จนกว่าจะเสร็จภาระ

สมณะเลื่อนฟ้า สัจจเปโม เดินทางมาถึง

ศ.๑๘ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร สมณะเลื่อนฟ้า สัจจเปโม และญาติโยมที่จะไปช่วยงานน้ำท่วมเดินทางไปกทม.

อา.๒๒ คุณจิตจรลดา นิลนนท์ เป็นตัวแทนครู ไปประชุมกลุ่มโรงเรียนเอกชน ที่โรงเรียนสว่างคุณวิทยา อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

พ.๒๓ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ไปประชุมโรงเรียน อาชีวะเอกชน ที่ SBAC อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ เรื่อง

การเตรียมข้อสอบ Pre V-NET ของชั้น ปวช.๓ และ ปวส. ๒

พฤ.๒๔ ประชุมร้านค้า

ส.๒๖-พ.๓๐ นิสิตม.วช.ฟ้าฉาย อุดมรักษ์ เป็นตัวแทนชาวชุมชนไปร่วมงานศพพระอาจารย์ไชยยศ ชัยโส ที่ศูนย์พุทธธรรมหนองฮ่อ จ.เชียงใหม่

จ.๒๘ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร ส.เลื่อนฟ้า สัจจเปโม และญาติโยมที่ไปช่วยน้ำท่วม เดินทางกลับ

อ.๒๙ สมณะประชุมอธิษฐานธรรม สมณะพันเมือง ภาทันโต เดินทางไปเยี่ยมอาการป่วยโยมพี่สาวและจัดโรงบุญ

พ.๓๐ คณะกรรมการการศึกษา ๑๓ คน จากโรงเรียนบ้านไทยสมบูรณ์ อ.สังขะ จ.สุรินทร์ มาศึกษาดูงานฐานโรงเห็ด

คติก่อนจาก : ยังมีภาระการงานมากเท่าไร เรา ก็ยังต้องปฏิบัติธรรมให้มากเท่านั้น

☞ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน

ศาลือไศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๔

เดือนนี้เป็นบรรยากาศ ของการ ชับขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม สมณะและชาวชุมชน จำนวนหนึ่งได้ไปร่วมประชุมปรึกษาหารือในเรื่องนี้ พร้อมทั้งรับนโยบายจากพ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์ มาปฏิบัติในพื้นที่ทันที เป็นการยืนยันได้ชัดเจนว่า การปฏิบัติธรรมในพุทธศาสนานั้น เป็นไปเพื่อ ประโยชน์และความสุขของมหาชนเป็นอันมาก สามารถอนุเคราะห์ที่เกื้อกูลสังคม รู้เท่าทันความเป็น ไปของโลก ของสังคมได้อย่างแท้จริง

๕ การปฏิบัติ

ส.๑ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชนบุญ นิยมศาลือไศก ญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขา ภูผาฟ้าหน้า(ลูกไก่ของอาโก้ใจจริง)ไปร่วมฌาปนกิจ โยมน้อย นุชชัย ที่วัดไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๕ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติ ธรรม และนักเรียนสส.ภ.ไปฟังพระสวด อภิธรรมหน้าศพนายสมควรร คำเขียว พี่ชายของ โยมน้อย(วีรธรรม) คำเขียว ที่วัดโคกสามัคคี อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

โสณ เรือนอินทร์ ญาติธรรมบ้านโคกมะขวิด ซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็งปอด ลีนชีวิต

พฤ.๖ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรมและนักเรียนสส.ภ.ไปร่วมฌาปนกิจนาย สมควรร คำเขียวที่วัดโคกสามัคคี อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พฤ.๖-ศ.๗ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสส.ภ.ไปร่วมฌาปนกิจ น.ส.โสณ เรือนอินทร์ ที่บ้านโยมหยวน เรือนอินทร์(บิดาผู้เสียชีวิต) บ้านโคกมะขวิด อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ศ.๗-อ.๑๑ คอร์สสร้างพินทุญนิยม ครั้งที่ ๓

ส.๘ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน

ญาติธรรมและนักเรียนสส.ภ.ไปร่วมฌาปนกิจน.ส.โสณ เรือนอินทร์ ที่วัดโคกมะขวิด อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๑๒ วันออกพรรษา สมณะ พระอาคันตุกะ อธิษฐานออกพรรษาและปวารณาให้ว่ากล่าวตึง เตือนกันได้ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะแนวแน่ สีสวัณโณ แสดงธรรมก่อนนั้น ภาคคำกำหนดว่า สมณะเวียนธรรม แต่ไปตรงกับรายการFMTV พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์แสดงธรรมวันออกพรรษา จึงตกลงฟังพ่อท่านแสดงธรรมเลื่อนรายการสมณะ เวียนธรรมไปก่อนฉันทันต่อไป

พฤ.๑๓ ตักบาตรเทโว สมณะ พระอาคันตุกะ บิณฑบาต บริเวณศาลาพุทธาภิเษก ก่อนฉัน สมณะเวียนธรรม ภาคคำเป็นรายการชาวชุมชน ญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขาเปิดใจ

ศ.๑๔ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะ เน้นแก่น พลานีโก และชาวชุมชน เดินทางเข้าพุทธ สถานสันตือไศกเพื่อร่วมประชุมชับขวัญผู้ประสบ ภัยน้ำท่วม

ส.๑๕-จ.๓๑ คุรุใจจริง ชาวหินฟ้า(อาโก้) ญาติธรรมและนักเรียนสส.ภ.ไปช่วยชับขวัญผู้ประสบ ภัย กระทบงสาธาณสุข นำจุลินทรีย์ไปบำบัด น้ำเสียบริเวณที่น้ำท่วมขังและสาธิตวิธีทำจุลินทรีย์ให้กับ ประชาชนผู้สนใจ

จ.๑๗ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก ชาวชุมชน และญาติธรรม นำอาหารไปช่วยผู้ประสบภัย น้ำท่วมที่อ.เมือง จ.นครสวรรค์

พ.๑๙ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก ชาวชุมชน และญาติธรรม นำอาหารไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่ อ.โกรกพระ จ.นครสวรรค์

ศ.๒๑, อ.๒๓ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะหนึ่งดี สุกัญญา ชาวชุมชน และญาติธรรมนำ อาหารไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่ต.พนมรอก อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

ส.๒๒-พ.๒๖ คอร์สสร้างพินทุญนิยม ครั้งที่ ๔

จ.๒๔ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก ชาวชุมชน และญาติธรรม นำน้ำจุลินทรีย์ ไปเทบริเวณ น้ำท่วมขังเพื่อบำบัดน้ำเสีย ที่อ.เมือง จ.นครสวรรค์

ส.๒๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียง

ข้อคิดสุดท้าย

Kind hearts are more than coronets.

จิตใจนงงามมีค่ายิ่งกว่ายศถาบรรดาศักดิ์

ประจำเดือนพฤศจิกายน

๒๕๕๕

บรรยากาศในเดือนนี้ ยังคงเป็นบรรยากาศของการช่วยผู้ประสบอุทกภัย ตลอดทั้งเดือนนี้ ชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก ช่วยกันยกร่องแปลงผัก และปลูกผัก ตามนโยบายของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ให้พวกเราเตรียมปลูกผักเอาไว้ จะได้มีวัตถุดิบไปดูแลพี่น้องของเราหลังจากน้ำลด นอกจากนี้พวกเรายังไปช่วยแนะนำการทำน้ำจุลินทรีย์ พีชบอมบ์เพื่อนำไปบำบัดน้ำเสีย และการทำแพผักเพื่อจะได้มีกินในยามน้ำท่วมอีกด้วย เป็นน้ำใจที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันที่นำประทับใจอย่างยิ่ง

เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑-พ.๓๐ ชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก ช่วยกันยกร่องแปลงผัก ปลูกผัก และดูแล

อ.๑-อ.๒๐ อาโก้ใจจริง ชาวหินฟ้า และนักเรียนสส.ภ.ไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่ จ. นครสวรรค์ โดยแจกอาหารตั้งโรงบุญมังสวิรัติน้ำจุลินทรีย์ หวานพีชบอมบ์บริเวณที่น้ำท่วมขัง และสาธิตการทำแพผักโดยตาลำพัน ชะเอม ไปช่วยเสริมในวันศุกร์ที่ ๑๘ ที่บ้านคลองบอน ต.พนมเศรษฐี อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

พ.๒ ชาวชุมชนรวบรวมอาหาร เครื่องอุปโภคบริโภค แล้วนำไปสนับสนุนการช่วยผู้ประสบอุทกภัยที่พุทธสถานสันติโอศก

ส.๕ ประชุมสามัญประจำเดือน ชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

อ.๖-ส.๑๒ ได้เวลาเกี่ยวข้าว ปีนี้จ้างรถเกี่ยว

แล้วนำมาตากแห้งดีแล้วก็เก็บ ชาวชุมชนช่วยกันทำ

พ.๑๐ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบพวนพระปาติโมกข์เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิธานิยธรรม

จ.๒๑ ประชุมคณะกรรมการชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

พ. ๒๓ - พ. ๓๐ สมณะ ลือคม ชัมมกิตติโก สมณะหนึ่งดี สุยัญโญ ชาวชุมชนอาโก้ใจจริง และนักเรียนสัทธิสมาธิศึกษาพาผู้นำเดินทางเข้าพุทธสถานสันติโอศกเพื่อร่วมช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม โครงการที่ ๒

ข้อคิดสุดท้าย

ชีวิตพรหมจรรย์นี้ น่าอภิรมย์ จริททอ

☞ สมณะเน้นแก้ว พลาณีโก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

นับวันภัยพิบัติทั่วโลกจะเกิดรุนแรงขึ้นเรื่อยและถี่ขึ้น ทั้งแผ่นดินไหว น้ำท่วม พายุถล่ม สาเหตุใหญ่เกิดจากมนุษย์ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้โลกร้อนขึ้น หรือแม้กระทั่งมนุษย์ก็ทำลายตัวเองโดยดื่มกินอาหารมีสารพิษโดยไม่รู้ตัวที่มากับน้ำและอากาศ ทั้งจากพืช ผัก ผลไม้

เพื่อความไม่ประมาท ถึงแม้เราจะกินอาหารมังสวิรัตก็ตาม สีมาอโคกจึงจัดค่ายสุขภาพให้ชาวชุมชนภายใน ล้างพิษจากลำไส้ และตับ โดยทีมงานของอาเป็ม ขวัญดิน จากคีระชะอโคก พิถีพิถันร่างกายให้แข็งแรงก่อนจะถึงเทศกาลเจ ซึ่งเป็นงานบุญ งานหนักสำหรับชาวสีมาอโคก

เหตุการณ์ประจำเดือน

พ.๑ ทีมลื้อมต้นไม้ใหญ่จากบ้านท่าอ่างมาลื้อมต้นไม้ใหญ่ ๔ ต้นที่เป็นปัญหาออกจากหน้าศาลา

ศ.๒ อาเป็ม ขวัญดินมาบรรยายให้ ความรู้การล้างพิษออกจากลำไส้ใหญ่และตับ

ส.๓ ออกค่ายสุขภาพ สรุปรแต่ละคนมีเม็ดน้ำ
ในถุงน้ำดีออกมามากมาย อีกทั้งไขมันพอกตับ
และเซลล์มะเร็ง ออกมาเป็นจำนวนมาก
แต่แต่ละคนรู้สึกสุขภาพดีขึ้นโดยรวม

อา.๔ สมณะและสิกขมาตุจากบ้านราช พร้อม
ด้วยชาวชุมชนมาแวะพักค้างก่อนจะไปร่วมเผาศพ
โยมท้วง ศรีสุขวัฒน์

ตอนเย็น สมณะพร้อมญาติโยมไปร่วมฟัง
สวดศพพ่อท้วงฯ

จ.๕ สมณะจากหลายพุทธสถานรวม ๒๗ รูป
พร้อมด้วยสิกขมาตุ ๕ รูป ร่วมงานพระราชทาน
เพลิงศพ พ่อท้วง ศรีสุขวัฒน์ อายุ ๘๔ ปี ณ
วัดตะคร้อ อ.คง จ.นครราชสีมา

อ.๖ สมณะดินทองและญาติโยม ๑ คันทรฐ์ไป
ร่วมงานเผาศพโยมหนู ชอบประดิษฐ์ ณ
พุทธสถานศาลือโคก

อ.๖-พ.๗ สมณะกล้าดี สมณะสร้างไท พร้อม
ญาติโยมไปร่วมงานเผาศพพ่อวิสูตร เอี่ยมศิริ อายุ
๗๖ ปี ณ เมรุวัดสายดี ๔ เหนือ อ.บ้านกรวด
จ.บุรีรัมย์

ส.๑๐ ประชุมประจำเดือนชาวชุมชน และประชุม
คุรุสัมพันธ์มาลิกาสีมาอโคก

อ.๑๑ คณะอสม.จากอ.ลำดวน จ.สุรินทร์
ประมาณ ๘๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน และ
รับประทานอาหารมังสวิรัต

จ.๑๒ สมณะลงอุโบสถฟังสวดปาติโมกข์ ต่อ
ด้วยประชุมอภิปรายนิยธรรม

อ.๑๓ สมณะกล้าดี เดินทางไปเยี่ยมชาวบ้าน
ราชที่ถูกร้ำน้ำท่วม

ส.๑๗ ผู้ที่เคยผ่านการอบรมสังฆกรรมชีวิต
จำนวน ๙ คน จากอ.บัวใหญ่และประทาย กลับ
มาเยี่ยมเยือนและทำบุญพุทธสถาน

อา.๑๘ สมณะสร้างไท สมณะดินทอง พร้อม
ญาติโยมเดินทางไปนาโปงแดง

อ.๒๐ สมณะประชุมอภิปรายนิยธรรม

พ.๑๒๒ ประชุมคุรุและนักเรียนสัมมาสิกขา

อา.๒๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๒๕-พ.๕ เข้าสู่เทศกาลกินเจและยังธำรง

รักษา ศูนย์บาทที่รับประทานได้เหมือนเดิม

พ.๒๘ สมณะสร้างไท สมณะดินทองเดินทาง
ไปร่วมประชุมสรุปรงานเจ ๔ วัน

ข้อคิดก่อนจาก

เมตตาธรรมคำจุนโลก

เมตตาคน คำจุนเรา

☸ สมณะดินทอง นครโว

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

เดือนนี้เห็นผลชัดเจนว่า เกิดภาวะโลกร้อน
มากขึ้นทุกวันๆ และฝนตกมากกว่าปกติ จึงเกิด
อุทกภัยอย่างใหญ่หลวงในประเทศไทย ปีนี้เพียง
แค่ซั่วมใหญ่และทำให้มนุษย์ได้บทเรียนว่าจะใช้ชีวิต
อย่างไรกับน้ำปริมาณมหาศาลอย่างนี้ โดยไม่ให้
ทุกข์เดือดร้อนเกินไป จะเห็นได้ว่า “ปัญหาไว้ให้เรา
แก้ ไม่ใช่มีไว้ให้เราถ่ม”

☸ เหตุการณ์

ส.๑ ประชุมการจัดคอร์สสุขภาพ

อา.๒ สมณะสร้างไทและญาติธรรมไปใส่ปุ๋ยนา
ที่อ.ขามสะแกแสง

ศ.๗ สมณะสร้างไทและสมณะดินทอง ไปร่วม
ประชุมที่มรส.

สมณะกล้าดีไปเยี่ยมสมณะมันแจ้ที่พุทธ
สถานสันตือโคก

ส.๘ ประชุมชาววัด,ชาวชุมชน ประจำเดือนนี้

อา.๙ เด็กนักเรียนสส.ม.ไปทัศนศึกษาที่สวน
สัตว์โคราช

พ.๑๒ ๐๔.๐๐ น. หมู่สมณะทำพิธีปวารณา
ออกพรรษา

๑๘.๐๐ น. เวียนธรรมวันออกพรรษา

จ.๑๐-ศ.๑๔ จัดคอร์สสุขภาพ

ส.๑๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน และประชุม
สรุปรการเข้าคอร์ส

อา.๑๖ สมณะดินทองไปเยี่ยมมันแจ้
อาจารย์หนุ่มเล็กไปร่วมงานขับขวัญผู้ประสบภัยน้ำ
ท่วมที่กทม.

พถ.๒๐ คุณศักดิ์ แก้วมาลา มารับพืชผัก
ผลไม้เพื่อไปทำอาหารช่วยผู้ให้น้ำท่วม

พถ.๒๗ ประชุมครู

ส.๒๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

*ด้วยความซื่อ ด้วยความไม่ประมาท ด้วยความ
สำรวมระวัง และด้วยความข่มใจตนเอง ผู้มีปัญญา
ควรสร้างเกาะ(ที่ขี้ง)แก่ตน ที่ห้วงน้ำ(กิเลส)
ไม่สามารถท่วมได้ (พระพุทธพจน์)*

☸ สมณะสร้างไท ปณฺโฑ

ประจำเดือนพฤศจิกายน

๒๕๕๕

เดือนนี้กิจกรรมหลักของชาวชุมชน, คณะครู
และเด็กนักเรียนลัมมาสิกขา คือไปรวมพลังกัน
เกี่ยวข้าว แบบปักหลักปักค้างกลางทุ่ง สำหรับมือ
ใหม่หัดเกี่ยวจะต้องไม่ปล่อยให้ล้มล้มนั้นเกี่ยวจะบาดนิ้ว
ได้แผลเป็นที่ระลึก

☸ **เหตุการณ์**

อ.๑ ลูก-หลาน หลวงพ่อหนุ่ม มาทำบุญและ
ฟังธรรม ในวันครบรอบการมรณภาพของหลวงพ่อ

จ.๗-๑.๘ ญาติธรรม, ครูและนักเรียนไป
ช่วยกรอกน้ำที่อุทยานบุญนิยม และไปฝึกทำก้อน
จุลินทรีย์กำจัดน้ำเสีย (peace bomb)

พถ.๑๐ ประชุมนักเรียนสส.ม.

ศ.๑๑ ครูและนักเรียนสส.ม.ไปเกี่ยวข้าวที่นา
(บ้านพ่อหวง อ.คง)

ส.๑๒ งานฌาปนกิจศพ น.ส.จารุพันธ์ รัตน
จริยา อายุ ๔๔ ปี ที่เมรุวัดหนองตะลุมปุ๊ก
ต.หนองบัวศาลา สมณะ ๒ รูป (งานนี้สมณะ
สยามเทศน์ก่อนเผาด้วย)

อ.๑๕ คณะครูและนักเรียนชั้นป.๒ ร.ร.ปลูก
ปัญญา ๓๘ คนมาเรียนรู้การทำปุ๋ยชีวภาพ

เวลาบ่าย เจ้าหน้าที่ตำรวจมาดูสถานที่เกิด
เหตุกรณีถูกขโมยลักนั้งร้าน

ส.๑๙ เด็กนักเรียน ป.๓,๕,๖ จากร.ร.หนองระ
เวียง อ.เมือง มาเรียนรู้การทำปุ๋ยชีวภาพ

อา.๒๐ ชาวชุมชน, ครูและนักเรียนสส.ม.ไป
เกี่ยวข้าวที่อ.ขามสะแกแสง

สมณะกล้าดี,สมณะสร้างไท,สมณะสยามและ
ญาติธรรมไปเยี่ยมสส.ม.รักษ์ เฉลิมรัฐ(มายด์)
ที่ร.พ.มหาสาร

จ.๒๑ ส.กล้าดี,ส.สร้างไท,ส.ชาติดิน,ส.สยามไป
กิจกรรมและฉันภัตตาหารที่บ้านโยมหวง (อยู่หลัง
ร.พ.ขามสะแกแสง)

พถ.๒๔ อาจารย์ศิริและอาจารย์กัลยา
นิมนต์สมณะไปฉันภัตตาหารที่บ้าน ๓ รูป และ
ได้ตั้งโรงบุญมังสวิวัตที่ร.พ.จักราชด้วย

ส.๒๖ ชาวชุมชนและนักเรียนสส.ม.ไปรวมพลัง
กันเกี่ยวข้าวนาโยนที่บ้านโป่งแดง อ.ขามทะเลสอ

*“นักคิดนั้นมีท่อมโลก แต่นักทำนั้นหาได้
น้อยนัก” (พ่อท่าน)*

☸ สมณะสร้างไท ปณฺโฑ

กฎฟ้าหน้า

ประจำเดือน กันยายน ๒๕๕๕

ช่วงนี้ก็เข้าพรรษามาครึ่งพรรษาแล้ว หน้าฝนกำลังจะผ่านไปหน้าหนาวก็จะเข้ามา มองดูข่าวในแปลงนาก็เขียวขจีเต็มแปลงนา เข้าๆ ได้ยินเสียงแก็งเสียงโก่ป่าซัน ก้องพนาได้สัมผัสเสียงทางหูคือ เสียงน้ำไหล ทั้งกลางวันและกลางคืน ฟังเป็นเสียงเพลงธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่หาฟังได้ยาก ชีวิตผ่านไปผ่านไปเหมือนสายน้ำ กลางทะเลชีวิต หลงอยู่ในกามคุณ โลกอันเว้งว่าง ไม่มีที่จบที่สิ้นสุด ก็จะวนอยู่เช่นนี้

❀ เหตุการณ์ในรอบเดือน

นักเรียนสัมมาสิกขา กฎฟ้าหน้า ปิดเทอม ๑-๒๔ ก.ย.

พฤ.๑-ศ.๒ สัมมนาครูผู้บริหาร ห้อง ๒ มีสมณะ ๗ รูป โดย อ.๑ สรุบบิตสัมมนา

ส.๓-อา.๔ สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สัมมนา ครูห้อง ๒ ที่บ้านพีชผัก

จ.๕ สมณะ ๖ รูป และพระถักร้อย นำโดย สมณะฮังดิน ภูมิตโต ไปร่วม งานศพแม่สมณาคำคง อายุ ๖๒ ปี บ้านปางมะไฟ ต.ป่าแม่ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

อ.๖-พ.๗ สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สัมมนาเครือข่าย รร.สัมมาสิกขา ศิระอะโศก ที่บ้านพีชผัก

อ.๖,๑๓,๒๐ สมณะอธิธานิยธรรม

พ.๗,๑๔,๒๑ กิจนิมนต์ ตามบ้านในชุมชน (กิจกรรมชุมชนสัมพันธ์) ปாயโม่ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาถนน โดยคนวัดคนชุมชนและสมณะ

ส.๑๐,๒๔ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ แสดงธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่ลานนา

อา.๑๑-ศ.๑๖ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

สมณะธาตุดิน ปรุวีโรส สัตตาหะไปศาลือโคก

อา.๑๑ สมณะนวกะร่วมแรงกัน ซ่อมแซมหลังคาห้องน้ำฝ่ายชาย นำโดยสมณะหินมัน สี่ลาปากโร

จ.๑๒ สมณะลงฟังพระปาติโมกข์

พฤ.๑๕ อ.๑ และสมณะแสนดิน ภูมิตโต ประชุมชาวชมร.ชม.

ศ.๑๖ อ.๑ และสมณะแสนดิน ภูมิตโต ประชุมคณะกรรมการชุมชนกฎฟ้า

ส.๑๗ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมชาวชุมชนกฎฟ้า ที่ชมร.ชม.

อา.๑๘ สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะชูปดิน วิชชานันโต ไปทำพื้นที่ จ.เชียงใหม่ และประชุมชาวชุมชนคอยรายปลายฟ้า

จ.๑๙ คุณนวลพัทตร์ วงษ์กระสันต์ จากเครือข่ายการศึกษาทางเลือกภาคเหนือ ต.วังผาง อ.เวียงหนองล่อง จ.ลำพูน มาสัมภาษณ์ อ.๑ เรื่องการศึกษาทางเลือก

พฤ.๒๒ สมณะหินมัน สี่ลาปากโร และสมณะนวกะ ร่วมแรงกันทำสะพานขึ้นใหม่ แทนสะพานผาเพชรที่ถูกน้ำพัดไป

อา.๒๕ สมณะหินมัน สี่ลาปากโร และสมณะนวกะช่วยกันทำที่ตากผ้าข้างศาลาบรรพชน

พ.๒๗ สมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร สมณะชูปดิน วิชชานันโต ไป รพ.มหาธาตุนครเชียงใหม่ โดยสมณะชูปดิน วิชชานันโต ไปตรวจสุขภาพ

พฤ.๒๘ นำท่วมลานนาฯรอบสอง

ศ.๒๙-ส.๓๐ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะธาตุดิน ปรุวีโรส สัตตาหะมากิจนิมนต์ แสดงธรรมที่หอมนุญโศก จ.แพร่ ใ้ในงานอบรมสุขภาพวิถีธรรม ของหมอเขียว ใจเพชร

ของฝากประจำเดือนนี้ผู้ตกตต่อความอรร้อยได้ทนต่อความอยาก ขึ้นมาได้มากเท่าใด ก็เป็นพระอาริยะมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งทนต่อโลภิยสในโลกได้หมดสิ้น ก็ยิ่งนั้นแหละ คือ พระอรหันต์ (พ่อท่านโพธิธิ์)

☞ สมณะฮังดิน ภูมิตโต

ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๕๕

ช่วงต้นเดือนนี้เป็นเทศกาลเจที่ ชมร.ชม. ก็มีผู้มารับประทานอาหารเจมาก ช่วงกลางเดือนเป็นวันออกพรรษา มีการเวียนธรรมออกพรรษา โดยการจับฉลาก หากจับได้รูปใดก็ให้สมณะรูปนั้นถามปัญหาสมณะรูปใดก็ได้ เป็นบรรยากาศเวียนธรรมที่แปลกใหม่ ทำให้บรรยากาศดี

เหตุการณ์ในรอบเดือน

อ.๔ สมณะฟ้าตื่น นมกกาโร สมณะคมเย็นถามาโร เดินทางมาพักที่ชมร.ชม. เนื่องจากสมณะฟ้าตื่นป่วย ปวดศีรษะ เป็นไข้ เพื่อเตรียมไปหาหมอที่ร.พ.

พ.๕ โยมศรีประยูร ชะโกทอง นำอาหารมาทำบุญถวายสมณะ๗ รูป นำโดย อ.๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต)ที่ชมร.ชม. มาทำบุญเนื่องจากรำลึกถึงลูกชายที่เสียชีวิต

พ.๖ ศ.๗ คุณลลิตพิพร มาสัมภาษณ์ อ.๑ ที่ลานนา

ศ.๗ สมณะ ๘ รูป นำโดย อ.๑ ร่วมปวารณาที่บ้านพี่ซ่มัก

ส. ๘ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะธาตุดิน ปฐวีโรโส ไปเยี่ยมโยมพรหมา บัวซุ่ม อายุ ๙๑ ปีที่บ้านร่มหลวง ต.แม่แยก อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

อา.๙ สมณะ ๖ รูป นำโดย อ.๑ ไปร่วมงานสวดศพนายเจียม รัชทะมาลา อายุ ๘๓ ปี ซึ่งเป็นพี่ชายของคุณใบฟ้าที่วัดพระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ โดยอ.๑ แสดงธรรมหน้าศพ

อ.๑๑ สมณะ ๑๕ รูป พระถักร้อย รัชมธโร ส.ณ.ชาวดี พุทธชาตินิยม นำโดย อ.๑ เวียนธรรมออกพรรษาที่ศาลาเสียงธรรม ภูผา

พ.๑๒ สมณะ ๑๕ รูป พระถักร้อย รัชมธโร ส.ณ. ชาวดี พุทธชาตินิยม นำโดย อ.๑ ตักบาตรเทโวที่ภูผา

พ.๑๓ อ.๑และปัจฉาฯ ประชุม ชมร.ชม.

ศ. ๑๔ สมณะ ๔ รูปนำโดย อ.๑ ประชุมคณะกรรมการชมชนภูผา ที่ลานนาฯ เวลา ๑๙.๐๐ น.

ส.๑๕ สมณะ ๙ รูป ส.ณ.ชาวดี พุทธชาตินิยม นำโดย อ.๑ ประชุมชาวชมชนภูผาที่ ชมร.ชม. ช่วงปลายสมณะและสามเณร นำโดยอ.๑ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นายเจียม รัชทะมาลา ที่สุสานสันกู่เหล็ก เชียงใหม่

จ.๑๗ สมณะ ๖ รูป พระถักร้อย รัชมธโร นำโดยสมณะหินมัน สีสปาภาโร ไปช่วยงานกองทัพธรรมช่วยขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่สันติฯ ก.ท.ม.

พ.๒๖ สมณะฟังปาติโมกข์

ข้อฝากวงศ์ก่อนจาก

คนที่ยังรับขุมทรัพย์ไม่ได้ คนผู้นั้นยังมีจิตที่กฏอยู่

ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ประจำเดือนพฤศจิกายน

๒๕๕๕

ช่วงนี้ประเทศไทยได้เจอภัยธรรมชาติถูคน้ำท่วม ภาคอีสาน-ภาคเหนือ-ภาคกลาง เป็นบทเรียนที่แสนสาหัสของประเทศไทย ขอคุณธรรมชาติที่ทำให้เราได้พบญาติ เป็นอุปสรรคให้เราเข้มแข็ง ได้ฝึกตัวเอง ได้ฝึกเรียนรู้กับธรรมชาติที่สอนเรา ทำให้คนไทยหลายหน่วยงานออกมาช่วยกันทั้งภาครัฐ และเอกชน คนไทยเป็นเมืองพุทธยังมีคนไม่เล็งน้ำใจ ขอขอบคุณทุกคนที่ออกมาช่วยเพื่อนมนุษย์ ทั้งร่างกายแรงใจกันทุกคน ความเมตตาเป็นธรรมคำจุนโลก

เหตุการณ์ประจำเดือน

พ.๑๐ สมณะลงปาติโมกข์ ที่ห้องเรียน ๓

พ.๑๖ ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และส.ธาตุดิน ปฐวีโรโส ไปร่วมประชุม ชมร.ชม.

พ.๑๗ ท่านอ.๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) นำประชุมคณะกรรมการและประชุมชมชน ภูผาฟ้า น้ำที่ห้องเรียน ๓ ภูผา ต่วนเพื่อพิจารณาร่วม โครงการกัฏฐิตูทุกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต

ส. ๑๙ ท่านอ.๑ ส.ยังดิน ภูมิกิต ส.แสนดิน

ภูมิพุทไธ และ สณ.กวี ปริกัมศีล พร้อมญาติธรรม
ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ พระไชยยศ ชัยยศ ที่ศูนย์
พุทธธรรมหนองฮ่อ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ส.๑๙-จ.๒๑ ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทไธ และ
ส.ธาดุดิน ปฐวีโรโส รวมทั้งชาวชุมชน ครู นักเรียน
สส.ภ.ห้อง ๓ และชาวตอยรายปลายฟ้า ไปช่วย
ชุมชนศิริรินทร์และเพื่อน เขตภาษีเจริญ ก.ท.ม. ใน
โครงการกัฏิกฤติ

พฤ.๒๔-จ.๒๘ ส.ลี้กเล็ก จุลลคัมภีโร
ส.ชูปดิน วิชชานันโต ชาวชุมชนและนักเรียน
สส.ภ.ห้อง ๒ ร่วมกับญาติธรรมและ เครือแหภาค
เหนือไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่ทุ่งสองห้อง ก.ท.ม.
ในโครงการกัฏิกฤติ

ศ. ๒๕-จ.๒๙ ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทไธ และ
ส.ธาดุดิน ปฐวีโรโส รวมทั้งชาวภูผาฟ้า น้ำ ญาติธรรม
ภาคเหนือและนร.สสภ.ได้ลงพื้นที่ในโครงการกัฏิกฤติฯ
ที่ชุมชนพุน้ำเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ

ส. ๒๗ อาจารย์๑ ส.แสนดิน ภูมิพุทไธ ไป
เยี่ยมโยมหมั่น อายุ ๘๐ ปีเศษ ที่บ้านในเชียงใหม่

**ผู้ปฏิบัติธรรม ถ้าไม่เรียนรู้ ไม่ฝึกหัด ไม่ดละ ไม่
มีการเอาจริง จะไม่มีการบรรลุได้จริง ให้เลิกให้ละ ถ้า
ไม่เอาจริงแล้ว จะไม่มีทางบรรลุได้เลย (เคล็ดลับ คือ
ต้องเอาจริง) - พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์**

☞ ส.สังคิน ภูมิโต

ราชธานีโตก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๘

ถึงฤดูฝนที่ไร เจ้าหน้าที่จากกรมต่างๆ ก็จะ
ส่งข่าวมาบอกเป็นระยะๆว่า “ปีนี้ฝนมาเร็วจะน้ำจะ
มากนะ ท่วมแน่ปีนี้ให้เตรียมตัวรับได้เลย” ทำให้
พวกเราเริ่มเวลาเตรียมตัว เตรียมเก็บของหนีน้ำ แต่
พืชผักต่างๆ ที่ปลูกไว้ ไม่รู้จะย้ายไปไหน เพราะมี
เป็นจำนวนมาก แต่ผักหวานป่าอย่างเดียวก็น่า
ร้อยต้น มะละกอ เช่นกัน หากรวมกันทุกๆ ส่วน
ก็กว่า ๕๐๐ ต้น แต่ละต้นก็กำลังออกลูก ก่อนที่
น้ำจะท่วมต้นตายก็ช่วยกันเก็บลูกมากินซะก่อน
แต่มีเป็นจำนวนมาก เก็บมาได้หลายต้น ผู้ใหญ่บ้าน
มีงหมาย มุ่งมาจน จึงนำไปแบ่งปันให้กับผู้ประสบ
ภัยที่อยู่รอบๆ บ้านราช ซึ่งมีหลายหมู่บ้านทีเดียว

ศ.๒ พ่อท่านและปัจฉาสมณะเดินทางมา
บ้านราช

อา.๔ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมเตรียมงาน
เทศกาลกินเจจัดแบ่งหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ

จ.๕ เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมครู
เวลา ๑๘.๐๐ น. ครู และนักเรียน
สส.ธ. ประชุมเตรียมงานเจจัดนักเรียนประจำฐานงาน
ต่างๆ

ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พฤ.๘ พ่อท่านและปัจฉาสมณะเดินทางไป
สันตโตก

- เช้านี้โฮมแองช่วยกันกรอกทรายเพื่อนำไปเป็น
เชือกกันน้ำ บริเวณทางไปบ้านกุดระงุม พวกเราทั้ง
เด็กและผู้ใหญ่ไปช่วยกันอย่างคึกคัก

- เวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมวาระพิเศษ เพื่อ
ช่วยกันหาทางป้องกันน้ำเข้าหมู่บ้าน สรุปผลคือ
ปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ เพราะมันคงป้องกัน
ไม่ได้ หากวิธีช่วยกันเก็บของหนีน้ำจะดีกว่า โดยจะ
เริ่มเก็บฐานงานที่มีความเสี่ยงก่อน เช่น บ้านสุขภาพ
หม่องสมุนไพโร เป็นต้น

ศ.๙ วันนี้โฮมแชนนภาชนะต่างๆ ที่จะใช้ในงานเทศกาลกินเจ ไปที่อุทยานบุญนิยม เพราะหากน้ำท่วมสูงกว่านี้ จะขนไปลำบาก

ส.๑๐ สถานการณ์น้ำท่วมวันนี้ น้ำขึ้นอย่างรวดเร็ว รถยนต์ ๔ ล้อเล็ก ไม่สามารถวิ่งเข้า-ออกได้ คุณดาวพร ชาวหินฟ้า ประธานสาขาพรรคเพื่อฟ้าดินลำดับที่ ๔ อุบลฯ พร้อมด้วยคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวน ๕ คน เดินทางไปร่วมประชุมทำให้ความรู้ทางการเมืองของ สนง. กกด. อบ. ที่ศูนย์วัฒนธรรมกาญจนภิเษก

จ.๑๒ ช่วงนี้มีการกรอกทรายทุกวัน ทำตุ่นไว้เพื่อป้องกันน้ำไม่ให้เข้าโรงปุ๋ย และมีการขนย้ายปุ๋ยขึ้นรถ ๑๐ ล้อทุกวัน วันละเกือบ ๑๐๐ ตัน และวันนี้เริ่มเดินทางเข้าออกหมู่บ้านด้วยเรือท้องแบนเป็นวันแรก โดยมีท่าเรืออยู่ที่เขื่อนหยังกิน และวันนี้ย้ายของที่บ้านสุภาพมาไว้ที่บ้าน วิโอพี ย้ายโรงช่างย้ายไปอยู่ที่อาคาร ๘๐ พรระฆามหามงคล

อ.๑๓ พ่อท่านและปัจฉาสมณะเดินทางมาบ้านราช

- ย้ายสำนักงานเอฟเอ็มทีวีจากเขื่อนฝั่งกัน

ไปที่ชั้น ๓ เขื่อนศูนย์บุญ

พ.๑๔ ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจน ไปร่วมงานศพ พ่อของผู้ใหญ่บ้านวังกางสูง หมู่ ๔ และนำมะละกอไปแจกแก่ผู้มาร่วมงานหลังจากนั้น นำมะละกอไปแจกชาวบ้านกุดระงุม

พ.๑๕ ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจน นำมะละกอไปแจกแก่ชาวบ้านท่าบุงม้ง และหมู่บ้านกุดระงุม

ศ.๑๖ ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจน นำมะละกอไปแจกแก่ชาวบ้านกุดปลาขาว

ส.๑๗ ประชุมครูสัมมาสิกขา และครูสัมมาอาชีวะสิกขา

- พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไป ม.อุบลฯ

- ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจนนำมะละกอไปแจกแก่ชาวบ้านท่ากกเสียว

อา.๑๘ ผู้ใหญ่บ้าน มิ่งหมาย มุ่งมาจน นำมะละกอไปแจกแก่ชาวบ้านที่วัดทุ่งนาคำ

- ประชุมคณะกรรมการชุมชน

- เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชน มีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

อ.๒๐ พ่อท่านและปัจฉาสมณะเดินทางไปสันตือโศก

- บ้านราชให้บ้านกุดระงุมยืมเรือพาย ๒ ลำ โดยปลัดอบต. เป็นผู้มายืม

พ.๒๑ นายบุญธรรม ส.อบต. บ้านกุดระงุม หมู่ ๑๑ มาเยี่ยมเต็นท์ของบ้านราช บ้านราชให้ยืม ๒ หลัง

ส.๒๔ ชาวบ้านราชและนักเรียนออกไปพักค้างที่อุทยานบุญนิยมเพื่อทำงานเทศกาลกินเจ

๒๕ ก.ย.-๕ ต.ค. กิจกรรมค่ายพาณิชย์ บุญนิยมของชาวบ้านราช และบูรณาการงานประจำปีเทศกาลอาหารเจ โรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโศก

การศึกษาดูงาน

๑ ก.ย.-๑๖ ต.ค. Mr. Kyle Benzinger ชาวอเมริกัน จาก Xavier University มาศึกษาทำวิจัยเศรษฐกิจพอเพียงที่หมู่บ้านราชธานีโศก

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เมื่อวันที่ ๙ ต.ค. ๒๕๒๐ ดังนี้

“ **จตุผลที่เรา “ได้”** ของเราให้จริง แล้วจกทบทปฏิบัติให้แก้ตนเข้มสูงขึ้นไปให้ได้

เราจึงจะไม่แข็งหรือไม่ทอดลอยจาก “ธรรม” จะไม่ตกต่ำจากธรรม”

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๔

เดือนนี้ยังเป็นช่วงเวลาที่น้ำท่วมหมู่บ้านมีระดับสูงขึ้นเรื่อยๆปีนี้พวกเราคาดว่าน้ำอาจจะท่วมเท่ากับปี พ.ศ.๒๕๔๕ น้ำท่วมปีนี้เกิดนวัตกรรมใหม่ของทีมกิจกรรมคือการทำแพปลูกผัก ทำให้พวกเราได้กินผักไร้สารพิษแม่ย่าน้ำท่วม และเดือนนี้เป็นช่วงเวลาที่คนส่วนใหญ่ได้ไปทำกิจกรรมค่ายพาณิชย์บุญนิยม ที่อุทยานบุญนิยมและสหกรณ์บุญนิยม บรรยากาศยังคงคึกคักเหมือนปีที่ผ่านมา

ส.๑-พ.๕ ค่ายพาณิชย์บุญนิยม เทศกาลกินเจที่อุทยานบุญนิยมและสหกรณ์บุญนิยม

ส.๑ พ่อท่านนำสมณะบิณฑบาตรรอบๆ อุทยานบุญนิยมทั้งหน้าร้านและหลังร้าน

จ.๓ - คณะนายก อบต. บุ่งใหม่ ขอเยี่ยมเรือท้องแบนไปแจกถุงยังชีพให้กับผู้ประสบภัยน้ำท่วม

- คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมสามัญประจำเดือนที่ ที่ว่าการอำเภอวารินฯ

อ.๔ คณะของรองประธานสภา อบต. บุ่งใหม่ ขอเยี่ยมเรือท้องแบนไปแจกถุงยังชีพให้กับผู้ประสบภัยน้ำท่วม

อ.๔-พฤ.๖ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง และคุณสิริลักษณ์ ศรีเมือง เยี่ยมอุทยานบุญนิยมและ

เข้าพักค้างในหมู่บ้านสังเกตุการณ์บรรยากาศน้ำท่วมหมู่บ้าน

พ.๕ - คณะของรักษาการณีนายอำเภอวารินชำราบ หัวหน้าส่วนราชการ และคณะของนายกฯ อบต. บุ่งใหม่ มาเยี่ยมบ้านราชกรณีนัยพิบัติน้ำท่วม

ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจน และ ส.อบต.ดินดอน ตั้งใจจน นำถุงยังชีพที่ได้รับจากสภาภาคและข่าวสารที่ได้รับจากกระทรวงพาณิชย์ ไปแจกให้กับพี่น้องชาวบ้านกุดปลาขาว ๑๑๑ ชุด ข่าวสาร ๔๐ ก.ก.

ศ.๗ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไปที่ระอโศกและผามออีแดง

อา.๙ ประชุมใหญ่ชุมชนมีพ่อท่านเป็นประธานที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ

อ.๑๑ นายสุพล สายพันธ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลฯ และคณะมาตรวจเยี่ยมสภาพน้ำท่วมที่บ้านราชฯ และได้กราบนมัสการพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

พ.๑๒ พ่อท่านและปัจฉา เดินทางกลับสันติอโศก

พฤ.๑๓ พระครูสุภกิจมงคล จากสถานีวิทยพระพุทธศาสนา และคณะสงฆ์จาก อ.เขมราษฎร์ นำเครื่องอุปโภคบริโภคมาช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมได้นำข่าวสารมามอบให้บ้านราช ๓๔ กระสอบปุย

ศ.๑๔ -คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้านและคณะนำข่าวสารที่ได้รับบริจาคไปช่วยเหลือพี่น้องที่ประสบภัยน้ำท่วมที่บ้านท่ากกล้วยจำนวน๑๒๕ ครั้วเรือ น ข้าวสารจำนวน ๓๗๕ กิโลกรัม ข้าวสารถุงละ ๓ ก.ก.

- เวลา ๑๙.๐๐ น. ประชุมชุมชน เรื่องการไป
ร่วมงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่สันติอโศก

อา.๑๕ สมณะฟ้าไท ส.แก่นเกล้า และชาวบ้าน
ราช จำนวน ๒๘ คน เดินทางไปสันติอโศก และ
นำเรือท้องแบนไปสองลำไปช่วยงานชับน้ำตาฯ ที่
สันติอโศก

พ.๑๘ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน ไป
ประชุมร่วมกับคณะกรรมการระดับอำเภอ โดยมี
นายพัชรินทร์ รักษาการณ์นายอำเภอเป็นประธาน
เป็นการประชุมเกี่ยวกับการแก้ปัญหาค่ากลาง ที่
ห้องประชุมสองร้อยปี สนง. ที่ว่าการอำเภวาริน
ชำราบ

พ.๑๘-พ.๑๙ คุณรักษศีล มณีกาญจนรัตน์
ครูสัมมาอาชีวศึกษาฯ ไปอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติ
การณ์เรื่อง WWW. Joomla ที่มหาวิทยาลัยการ
จัดการโปลีเทคนิคอิสเทิร์น จ.อุบลฯ

พ.๑๙ ประชุมชุมชนเตรียมพร้อมแก้ปัญหา
น้ำท่วมสูงกว่าระดับเดิม จะต้องมีกรชนของหนีน้ำ
อีกครั้ง

ศ.๒๐-ส.๒๑ คุณรักษศีล มณีกาญจนรัตน์
ครูสัมมาอาชีวศึกษาฯ ไปอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติ
การณ์เรื่องการทำป้ายไวนิล โดยโปรแกรมอะโดบี
ไฟโตชอป ที่ สนง.สพป. อบ. เขต ๑

ส.๒๘ คุณดินดอน ตั้งใจจน ส.อบต. บุ่งไหม
ไปร่วมประชุมที่ อบต. บุ่งไหม

ศึกษาดูงาน

อ.๑๑ นักเรียนชาวเกาหลีแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
ที่ศิระระอโศกมากินข้าวที่อุทยานบุญนิยมและเข้าไป
เยี่ยมวิภคติน้ำท่วมที่บ้านราช

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะ
โพธิรักษ์ เมื่อวันที่ ๓ ม.ค. ๒๕๒๐ ดังนี้

ทำ “**ความรู้แจ้ง-รู้กระจ่าง-รู้ชัด-รู้ให้ง่าย**” ให้
ถึงจุดแก่นั้นเกิด และค่อย “**รู้มาก**” หรือ “**รู้เพิ่ม**”

☞ สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า

ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

ประจำเดือนพฤศจิกายน

๒๕๕๔

น้ำท่วมปีนี้ได้ลุ้นว่าจะท่วมชั้นล่างเขื่อน
ศูนย์สูญหรือเปล่า เพราะเหลือแค่ไม่กี่เซนติเมตร
หลังจากที่น้ำจู่โจมเขื่อนหยังกินจนต้องย้ายครัวไปไว้
ที่อาสาสมณะ ซึ่งกลายเป็นว่าศูนย์รวมการทำงาน
ไม่ว่าจะเป็นการเย็บชุดชีพ ช่อมเรือ ศาลา โรงครัว
รวมอยู่ที่ชั้นล่างเขื่อนศูนย์สูญ ซึ่งก็นับว่าแม่น้ำยัง
เห็นใจไม่จู่โจมท่วมถึงเขื่อนศูนย์สูญ น้ำทรงอยู่สัก
ระยะ ก็ลดลง โดยเฉพาะช่วงปลายเดือนลดลง
อย่างรวดเร็ว

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๒ - คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน ไป
ประชุมสามัญประจำเดือนที่ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอ

- คุณดินดอน ตั้งใจจน สมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนตำบล ไปประชุมที่ สำนักงาน
องค์การบริหารส่วนตำบลบุ่งไหม

พ.๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลฯ นายสุรพล
สายพันธ์ุ และคณะ จำนวน ๑๐ คน เดินทางมา
เยี่ยมบ้านราชโดยไม่มีการกำหนดการแจ้งล่วงหน้า

ศ.๔ ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมเรื่องการฟื้นฟูหลังน้ำลด ที่ สนง. ที่ว่าการอำเภอ

ส.๕ ทีมถ่ายทำรายการกินอยู่เป็น จากทีวีช่องไทยทีบีเอส มาถ่ายทำเรื่องแพผัก และการทำงานของคุณิมฮวด ไม้เนื้อทอง ผู้ค้นคิดทำแพผัก

อา.๖ สมณะด่วนดีนำนักเรียนชั้นม. ๑ ไปเกี่ยวข้าว ที่ชุมชนฝักฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ

จ.๗ คุณดินดอน ตั้งใจจน ไปประชุมที่สภาอบต.

จ.๗-๑.๘ ชาวบ้านราชและพันธมิตรอุบลฯ ช่วยกันกรอกน้ำที่อุทยานบุญนิยมเพื่อส่งไปที่ กทม. มีคนมาช่วยกันเกือบร้อยคน

จ.๗ ครูและนักเรียนสี่มาอโศกเดินทางมาช่วยกรอกน้ำและเข้าพักที่ชุมชน ครู ๓ คน นักเรียน ๑๗ คน

อ.๘ พลตำรวจตรี วิวัฒน์ ชาญพนา ผู้บังคับการตำรวจภูธร จ.อุบลฯ และคณะ ๒๕ คนได้มาเยี่ยมบ้านราชในเวลา ๑๗.๓๐ - ๑๘.๐๐ น. ได้นำน้ำขวดขนาด ๑.๕ ลิตร จำนวน ๕๘๐ ขวด

จากประเทศลาวมามอบให้และชมพื้นที่ ศึกษาแพผัก และแสดงความห่วงใย

พ.๙ ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะ นำรถขนน้ำ เดินทางไปสันตโศกเวลา ๐๕.๓๐ น.

- คุณดินดอน ตั้งใจจน ไปรับผ้าห่มช่วยผู้ประสบภัยจำนวน ๑๕ ผืน จากที่ว่าการอำเภอ

ศ.๑๐ ส.ด่วนดีนำนักเรียนไปเกี่ยวข้าวนาของญาติธรรมสี่ตา ลูกบัว ที่ อ.เดชอุดม โดยบริจาคข้าวทั้งหมดให้หมู่บ้าน

อา.๑๓ นักเรียนไปช่วยเกี่ยวข้าวและเก็บข้าวที่ม.อุบลฯ

จ.๑๔ ประชุมครูสัมมาสิกขาและสัมมาอาชีวสิกขา

อ.๑๕ นักเรียนที่ปิดเทอมเข้าพื้นที่ (ชั้น ม. ๒ ม.๓ ม.๕)

พฤ.๑๗-พ.๒๓ ค่ายเยาวชนผู้เสียสละ นักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

พฤ.๑๗ สมณะมีอ่ม่น และสมณะขุนตึก นำชาวบ้านราชและนักเรียนประมาณ ๔๕ คนไปช่วยเกี่ยวข้าวที่สวนสาธิต

ศ.๑๘ ส.มีอมนันไปเป็นประธานในการประชุม
ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบล

จ.๒๑ เวลา ๑๓.๐๐ น. ประชุมใหญ่สามัญ
ประจำปี สหกรณ์คนของแผ่นดิน จำกัด ที่ชั้นล่าง
เขื่อนคุนยี่สุณ

เวลา ๑๕.๓๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน
ณ ชั้นล่างเขื่อนคุนยี่สุณ

ศ.๒๕-อา.๒๗ ครูพูนไถ่นักเรียนชั้น ม.๓
จำนวน ๑๗ คนไปเที่ยวข่าวที่ จ.ร้อยเอ็ด

การศึกษาดูงาน

ส.๕ ดร.คัทชูฎกี ทาคาฮาชิ อาจารย์สาขาวิชา
ภาษาและวรรณคดีตะวันออก คณะศิลปศาสตร์
ม.อุบลมาศึกษาวิถีชีวิตในช่วงน้ำท่วมของชาวบ้านราช

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะ
โพธิรักษ์ ดังนี้

จงรู้ “สุข” ให้เป็น “สุข” ชัดๆ

รู้ “ลำบาก” ที่ควร “ลำบาก” ให้เป็นลำบากแท้
แล้วก็อยู่กับ “ลำบาก” นั้น ให้เป็น “สุข” เถอญ

 สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า
ประตรงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสถานหินฟ้าฟ้า

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

ศ.๒-พ.๖ คอร์สล้างพิษชีวิตพอเพียง นำโดย
คุณปางธราไพโร นราพงษ์พุทธและคณะ มีผู้เข้า
๗๘ คน

จ.๕ สมณะและตัวแทนชาวชุมชน นำโดย
สมณะดินดี สันตจิตโตไปร่วมงานเผาศพ พ่อห้วง
สุขวัฒน์ ที่อ.เมืองคง จ.นครราชสีมา

ส.๒๔-อา.๒๕ ทำบุญเปิดร้านชุมชนที่ตลาด
เทศบาลอ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ สมณะไปแสดงธรรม
นำโดย สมณะดินดี สันตจิตโต

จ.๒๖-พ.๒๕ เปิดร้านขายอาหารเจ เนื่องใน
โอกาสเทศกาลกินเจที่ตลาดเทศบาลอ.แก้งคร้อ
จ.ชัยภูมิ

 สมณะแก่นผา สารูปไป

ประจำเดือน พฤศจิกายน

๒๕๕๕

ศ.๔-ส.๕ สมณะสารูปไปนำชาวชุมชนไปกิจ
นิมนต์ทำบุญบ้าน ผจก. ตัก คงนาง ที่ อ.เมือง
จ.ขอนแก่น

อา.๖ สมณะดินดี สันตจิตโต นำสมณะและ
ชาวชุมชนไปทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ญาติธรรม บุญหนา
ถานะ ที่บ้านหนองแสง อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ช่วงบ่าย ประชุมนักเรียนสส.ผ.เตรียมไปช่วย
ผู้ประสบภัยน้ำท่วม

พฤ.๑๐ เจ้าหน้าที่สหกรณ์จ.ชัยภูมิมาตรวจบัญชี
สหกรณ์หินฟ้าฟ้า

ส.๑๒ คณะครูและนักเรียนม.๔ จากร.ร.ห้วย
ต่อนวิทยามาศึกษาดูงานเรื่องเตาเศรษฐกิจพอเพียง
ประหยัดพลังงาน

ส.๑๙ สมณะสารูปไป นำชาวชุมชนและ
นักเรียนสส.ผ.ส่วนหนึ่งเดินทางเข้าสันตโตโคก เพื่อ

ไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่กทม.

พ.ศ.๓๐ อบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษตับและลำไส้ นำโดยคุณปางธาราไพโร ชำกรม และคุณเรลลี่ งามผ่อง

 สมณะแก่นผา สารูปไป

สังฆสถานทะเลธรรม

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๔

ศ.๒ กรรมการสาขาพรรคฯและสมาชิกพรรคเพื่อฟ้าดินร่วมประชุมสัมมนา ตามโครงการเผยแพร่ความรู้เรื่องพรรคการเมืองและการเลือกตั้ง ที่โรงแรมธรรมรินทร์ธนา จัดโดย กกต. จังหวัดตรัง

ส.๓-อา.๔ ส.ดาวดิน ส.นาไท คุณเทพไพโรไปร่วมประชุมกลุ่มธรรมชาติอโศก ควนธรรม หลังจากประชุมแล้ว ส.ดาวดิน ส.นาไทเดินทางไปร่วมเผาศพที่อ.คง จ.นครราชสีมา

ส.ดาวดินไปร่วมฟังการแสดงธรรมหน้าศพที่ศาลอโศก

พ.ศ.๘ ส.เลื่อนฟ้า ส.ดาวดิน และชาวชุมชนไปร่วมงานเผาศพคุณแจ่มที่จ.ยะลา

ส.๑๐ ส.เลื่อนฟ้าและชาวชุมชนไปร่วมงานศพคุณแม่คุณสมชายที่จ.พัทลุง

อา.๑๑ เสวนาการเขียนหลักสูตรการเมืองการปกครองตามที่ได้รับมาจากสันตอโศก

จ.๑๒ บ่ายประชุมชุมชน และกรรมการสาขาพรรคเพื่อฟ้าดินครั้งที่ ๒/๒๕๕๔

คุณดาวพลังและคณะมาเยี่ยมชาวชุมชน

อ.๑๓ ก่อนนั้น ประชุมวิสามัญชุมชนทะเลธรรม มีมติตกลงซื้อที่ดินซึ่งอยู่ติดกับชุมชนทางบ้านทิศเหนือ พื้นที่ ๔ ไร่เศษราคาไม่เกิน ๓ แสนบาท/ไร่

แจกจ่ายจันรับสัญญาณดาวเทียมที่รับมาจาก FMTV

ให้ถ่ายทอดสัญญาณทีวีชุมชน หลังจากที่ยุติ

มานานกว่า ๒ เดือน

ส.๑๗ สมาชิกค่ายสุขภาพพึ่งตนเองฯ พบปะทำกิจกรรมร่วมกัน

ศ.๒๓ เข้าสมาชิกค่ายสุขภาพแพทย์แผนไทยฯ ช่วยกันตอนกล้า

ส.๒๔ ทำบุญครบรอบ ๕๐ วันการเสียชีวิตคุณกลิ่นบุญ ผู้มาร่วมงานช่วยกันแบ่งเบาภาระการทำงานต่างๆที่มีอยู่ในชุมชนทั้งตอนกล้า ประกอบอาหารโยนกล้า ราว ๔ โมงเย็นสามารถโยนกล้าตลอดทั่วทั้งผืนนา

จ.๒๖ ขายอาหารเจวันแรก ยังชลุกชลักประกอบอาหารไม่ทัน

จ.๒๖-พ.๕ ต.ค. ขายอาหารเจ

อ.๒๗ ช่วงกลางของเทศกาลเจ หมอชัยวัตรมาให้บริการด้านสุขภาพแก่สมาชิกที่มาช่วยงานเทศกาลเจ

การมาอยู่ร่วมกันของสมณะในฤดูเข้าพรรษา เพื่อจะได้ศึกษา เรียนรู้ ฝึกหัดขัดเกลาร่วมกัน ส่วนผู้ใดจะได้รับประโยชน์มากหรือน้อยเพียงใดนั้นก็เป็นเรื่องเฉพาะตน

สังฆสถานทะเลธรรมไม่มีภัยพิบัติทางธรรมชาติใดๆ ปกติของชีวิตต่างมีความทุกข์ตามอรรถภาพอยู่แล้ว

ความทุกข์เมื่อได้รับการบำบัดคราวใดก็เรียกได้ว่าเป็นความสุข แต่นั่นก็อาจเป็นเพียงสุขที่ไม่ยั่งยืน ต่างจากสุขอันเกิดจากจิตที่ทะนุถนอมซึ่งนิจจิ่ง ฐวััง สัสสสัง อวิปริณามธัมมัง อสังหิรััง อสังกุปปิง นัตถิ อูปมา

ขอความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืนจงมีแด่มวลมนุษยชาติ

 สมณะดาวดิน ปฐวัตโต

**รายงานการประชุมคณะกรรมการ
กองทัพนวัตกรรม**

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ (๒๕ ก.ย. ๒๕๕๔)

- กรรมการไม่มาประชุม ๖ คน
- การจัดสรรหุ้นของบริษัทเดินหน้าฝ้ามหาสมุทร ให้แก่กองทัพนวัตกรรม รวม ๗๐,๐๐๐ หุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- ชุมชนราชธานีอโศก
 - ช่วงเทศกาลกินเจจะมีประชาชนมารับบริการมาก ซึ่งปีนี้ทางอุทยานบุญนิยมก็จะเริ่มเทศกาลกินเจตั้งแต่ ๒๖ ก.ย. - ๔ ต.ค.๒๕๕๔
 - สัมมาสิกขาวิชชาธรรม มีการประชุมกับครูฆานของแต่ละชุมชนเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรการศึกษา เนื่องจากมีตัวแทนมาไม่มากจึงจะทำหนังสือแจ้งไปแต่ละชุมชนขอให้ชุมชนแต่ละแห่งสำรวจและส่งรายชื่อครูฆานของแต่ละชุมชนมาที่ส่วนกลาง ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ๓ ประการ

๑. มีผลงานเป็นที่ยอมรับของชุมชน
 ๒. ทำงานในด้านนั้นมาแล้วอย่างน้อย ๕ ปี
 ๓. ผลงานยังเป็นประโยชน์อยู่จนถึงปัจจุบัน
- ปัจจุบันมีสัมมาอาชีวะสิกขาสองแห่งคือที่ราชธานีอโศก และที่ศิระะอโศก ถ้าจะเปลี่ยนเป็นสัมมาอาชีวะวิทยาลัยก็ต้องศึกษา พ.ร.บ. ก่อนแต่เนื่องจาก พ.ร.บ.ที่เป็นฐานรองรับปริญญาตรียังไม่ออก ดังนั้นการดำเนินการของสัมมาสิกขาวิชชาธรรมก็ยังคงดำเนินการต่อไป ส่วนของวิทยาลัยก็ให้เติบโตไปตามธรรมชาติ เพราะนโยบายเดิมก็ผลักดันกันอยู่แล้วที่จะให้เป็นระดับปริญญาตรี ซึ่งเมื่อกฎหมายออกมาเราก็ยื่นเรื่องหลักสูตรไปที่ ศกอ. ก็คือเป็นการเริ่มต้นใหม่ ซึ่งทางสัมมาสิกขาวิชชาธรรม ได้ไปยื่นมาแล้ว สัปดาห์หน้าจะได้เอกสารครบเพื่อนำเสนอเป็นทางการต่อไป
- ส่วนกองทุนอโศกศึกษา ซึ่งเป็นศูนย์รวมในการสนับสนุนการศึกษาของอโศกทั้งหมด แบ่งการบริหารเป็น ๓ ส่วนคือ
๑. สนับสนุนสัมมาสิกขาวิชชาธรรม
 ๒. สนับสนุนวิทยาลัยอาชีวะศึกษาทั้งสองแห่ง
 ๓. สนับสนุนการศึกษาอื่นๆ ข้างนอกที่คนของเราไปศึกษาในสาขาวิชาที่เรายังไม่ครอบคลุม และได้เพิ่มกรรมการพิจารณาอีก ๒ ท่าน รวมเป็น ๗ ท่าน เพื่อดำเนินการวางหลักเกณฑ์รองรับการพิจารณาจัดสรรการบริหารการเงินกองทุนอโศกศึกษา

-ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการเรื่องขอใช้ที่ดินของกองทัพธรรมมูลนิธิ เพื่อประกอบกิจการโรงงานผลิตและบรรจุปุ๋ยอินทรีย์

รายงานการประชุมคณะกรรมการ มูลนิธิบุญนิยม

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ (๒๕ กันยายน ๒๕๕๔)

-กรรมการไม่มาประชุม ๓ คน

-รายงานผลการปรับปรุงด้านเทคนิคเกี่ยวกับเครื่องรับสัญญาณภาพและเสียงของสถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ(FMTV) ยังพบปัญหาเรื่องสัญญาณภาพอยู่บ้างซึ่งจะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป

-สถาบันบุญนิยมได้ส่งตัวแทนเข้าร่วมงานเสวนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ปลูกข้าววิถีธรรมชาติวิถีที่ยั่งยืนของชาวนาไทย” จัดโดยกลุ่มกรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๒๐ ก.ย. ที่เมืองโบราณ จ.สมุทรปราการ

-มูลนิธิส่งตัวแทนเข้าร่วมการประชุมเนื่องในวันสันติภาพสากล ๒๕๕๔ และการสถาปนาสภาศาสนาเพื่อสันติภาพในประเทศไทย ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

-สถาบันบุญนิยมส่งตัวแทนเข้าร่วมในการประชุมเพื่อขับเคลื่อนระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๑๓ ก.ย. ที่สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ เขตหลักสี่ กทม.

-สถาบันบุญนิยมส่งตัวแทนเข้าร่วมการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในร่างยุทธศาสตร์การพัฒนากฎเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๑๔ ก.ย. ที่โรงแรมทวินทาวเวอร์ เขตปทุมวัน กทม.

-บริษัทเดินหน้าฟาร์มมหาสมุทร(บุญนิยม)จำกัด ได้จัดสรรหุ้นให้แก่มูลนิธิฯ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น

รายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตอโคก

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ (๒ กันยายน ๒๕๕๔)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๔ คน

-เรื่องให้คุณทองแก้วทำซีดีรณรงค์“ล้างจานล้างใจ” กำลังดำเนินการอยู่ ได้เปิดใช้ที่ชมรมแล้ว

-คุณบัวบุญป่วยสุขภาพไม่ดี จะพักยาวปกติเป็นแม่ครัวที่ชมรมประจำวันอังคาร-ศุกร์ ตอนเช้า คุณพลังไทรรับอาสาทำวันอังคาร ส่วนวันพุธและวันศุกร์คุณวิชัยรับอาสา คุณชลลดาเป็นพี่เลี้ยง -เรื่องเต้าหู้ที่ส่งมาให้ให้นำแข็งให้พอ ไม่งั้นมันจะมีกลิ่นเหม็นเหมือนปัจจุบัน

-ที่แผนกข้าวแกง มีคนมาช่วย แต่เนื่องจากแผนกข้าวแกงที่แคบ จึงรับอาสาสมัครผู้หญิงก่อน

-ให้ทำสติ๊กเกอร์ราคาพิเศษ เพื่อจะวางในตลาดลูกค้า ให้เศษเชียร์คิดเงินได้สะดวก

❖ โอวาทจากประธาน สมณะชายชิ่ง สิริเตโช

ราคาน้ำมันอาจจะสูงขึ้นอีก ส่วนของเรากำลังตรึงราคาอยู่ เราขาดแคลนแรงงาน ตอนนี้เรากำลังทำสาธารณโมคิบุคคลคือ บริษัทนี้มาช่วยบริษัทนั้น เป็นต้น เช่น พลังบุญมาช่วยชมรม. ถ้าเราทำได้จริง ยอดเยี่ยมที่สุด จิตใจของพวกเราจะเป็นเอกภาวะ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว เป็นสาธารณธรรม

ถ้ามีศรัทธา คือเชื่อถือ เชื่อฟัง เชื่อมั่น ก็ทำอะไรสำเร็จที่ร้านชมรม.ถ้าเราลองไปทำแบบสอบถามดู เชื่อว่าลูกค้าส่วนใหญ่จะตอบว่า สาเหตุที่มาเกินที่ร้าน เพราะราคาถูกและไร้สารพิษ พวกเราต้องพยายามช่วยงานที่นี่ ต้องกินอาหารที่นี่ ถึงแม่ไม่อร่อย แต่ทำให้เราได้ฝึกลดกิเลสไม่ติดอรรถจากอาหารร้านที่อื่น

🌸 ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ (๙ กันยายน ๒๕๕๔)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๖ คน

-การตัดอาหารบริการให้ลูกค้าแทนลูกค้าตัดเอง มีผลดีทำให้เศษอาหารเหลือทิ้งลดลง ข้าวก็หุงลดลงประมาณ ๕-๑๐ กิโลกรัม

-มีผู้มาช่วยเวียนตัดอาหารหลายคน โดยถามลูกค้าก่อนจะต้องการข้าวมากน้อย มาตรฐานการตัดข้าวราดแกงจะตัดข้าวสองทัพพี หากต้องการมากกว่านั้นก็คิดเงินเพิ่มตามสัดส่วน

-ช่วงหน้าเจ คุณชลลดาและคุณเบ็ญญไม่ได้อาสาช่วย จะมีนักเรียนมาช่วยจำนวน ๕ คน

-คุณยอดทน คุณชอุติตต์ และคุณวิชัยรับอาสาช่วยแผนกล้างทาง ในช่วงกินข้าว ๑๐.๐๐-๑๑.๓๐ น.

🌸 โอวาทจากประธาน สมณะชาวซึ่ง สิริเตโช

การขาดคนทำงาน บางทีจะไปหวังจากคนอื่นนั้นยากพวกเรามีฉันท์ะมีอุปการะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มาเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว จิตเข้ากระแสสังขารธรรมคือจิตของโสดาบัน เราปฏิบัติธรรมกันเป็นหมู่ ไปด้วยกัน บรรลุกันเป็นทีม ไม่ให้อยู่คนเดียวเปลี่ยวตาย ไม่รับรู้

🌸 ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ (๑๖ กันยายน ๒๕๕๔)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๗ คน

-คุณพลั้งไถและคุณวิชัย ทำอาหารถือว่าผ่าน โดยคุณชลลดาเป็นผู้สอน มีบกพร่องบ้าง

-กาน่าฉายไม่มีผู้ทำ จึงไม่มีขายช่วงเทศกาลเจ

-แผนกข้าวแกงได้เปิดกระจกเรียบริบร้อยดี มีลูกค้าเขียนความเห็นมาว่าเขากินข้าวราดแกงแบบเสียเงิน แต่เจ้าหน้าที่ตัดให้ในปริมาณที่น้อยกว่าคนกินฟรี จึงให้คนที่อยู่ประจำเป็นหลักสอนคนที่มาช่วยงานให้ตัดเป็นมาตรฐานเดียวกัน

-คุณชลลดาจัดเลี้ยงทำบุญที่บ้าน บางแคว วันจันทร์ที่ ๑๙ ก.ย. ขอเชิญสมาชิกชมรมไปร่วมงาน

-พิจารณาเรื่องการเหมาอาหารแจกทั้งร้าน เปลี่ยนราคาใหม่เป็นวันธรรมดา ๑๘,๐๐๐ บาท วันเสาร์ ๒๕,๐๐๐ บาท วันอาทิตย์ ๓๒,๐๐๐ บาท

ส่วนช่วงเทศกาลเจเปลี่ยนใหม่เป็นวันธรรมดา ๓๐,๐๐๐ บาท วันเสาร์ ๔๐,๐๐๐ บาท วันอาทิตย์

๕๐,๐๐๐ บาท

-เรื่องข้าวกับ ๑ อย่าง คุณย์ บาท มีผู้เสนอให้ลูกค้าที่มาใช้บริการได้คนละ ๒ รอบเท่านั้น ที่ประชุมเห็นชอบ

-ช่วงเทศกาลเจวันจันทร์ที่ ๓ ต.ค. เป็นวันทำการ เพื่อให้บริการแก่ลูกค้า โดยให้ช่วยกันหาแม่ครัว พ่อครัว มาช่วยงานเสียสละคนละ ๑ วัน

🌸 โอวาทจากประธาน สมณะชาวซึ่ง สิริเตโช

สมัยก่อนเวลามีงานบุญก็จะมาลงแขกกันเช่นงานเทศกาลเจ ๙ วัน จะหยุดงานตนเองเพื่อมาช่วยงาน คนจะเห็นความสำคัญมาก บางอย่างเขาจะหามาเองแต่ถ้าไม่ไร้สารพิษ เราต้องเป็นคนหาวัตถุดิบที่ถูกตามกติกาของเราให้เขา เขาจะได้ทำได้อีกขอฝากไว้ ให้หาพ่อครัว แม่ครัว มาช่วยกัน

ก็ขอจากพวกเรา แล้วงานที่ทำประจำ เช่น ล้างถ้วยชาม,หม้อ,กะทะ ก็ให้เด็กรุ่นหลังขึ้นมาทำ เราก็เลื่อนขึ้นมาทำเป็นพ่อครัว แม่ครัว ได้คนละ ๑ วัน ก็จะครบสัปดาห์หนึ่งได้ตลอดไป เพราะสมัยก่อนผู้ที่จะเลื่อนขึ้นมาเป็นสมณะทุกวันนี้ ต้องผ่านเป็นงานที่ชมรมเป็นพ่อครัวด้วย เช่นท่านโพธิสิทธิ์ เป็นต้น ขอฝากไว้ให้เลื่อนกันขึ้นมา สาธุ

🌸 ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ (๒๓ กันยายน ๒๕๕๔)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๖ คน

-ช่วงเทศกาลเจให้คุณชอุติตต์ติดต่อเกษตรกรว่ามีผักอะไรให้ส่งมาได้เต็มที่ ซึ่งจะคุยกับเกษตรกรล่วงหน้าก่อนช่วงเจ ๓ เดือน

-ขาดคนช่วยยกตะกร้าใส่ซามที่ล้างแล้ว คุณสุนันท์ คุณวิไลและคุณศิริภัทร อาสาช่วย

-คุณศิริภัทรเป็นอาสาสมัคร ชมรม. ใหม่ มาช่วยงานเพื่อศึกษาการปฏิบัติธรรม

🌸 โอวาทจากประธาน สมณะชาวซึ่ง สิริเตโช

อาหารมังสวิรัตเป็นการปฏิบัติธรรมเบื้องต้นของชาวอโศก ถือเป็นอริศลข้อที่หนึ่งที่หนักปฏิบัติธรรม ต้องกินให้ได้ ร้านมังสวิรัตินี้หน้าด่านที่ต้อนรับผู้คน นามธรรมเป็นเรื่องส่วนตัว คนอื่นจะรู้จักเราไม่ได้ เราจะต้องรู้ตนเอง แต่สิ่งที่คนอื่นจะรับรู้ได้

ก็คือรูปธรรม อันเป็นพฤติกรรมแสดงออก เช่น การกินมังสวิรัต

ชาว ชมร. ควรมีนิสัยแบบไม่กินเนื้อสัตว์ ไม่รุนแรง กระโซงโหยกฮากแบบเผ็ดๆแสบเหมือนพริก ควรใจเย็นๆในการบอกกล่าว แต่ทำงานไว เหมือนผักฤทธิ์เย็น

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๔ (๗ ตุลาคม ๒๕๕๔)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๕ คน

-ช่วงเทศกาลเจมีญาติธรรม และนักเรียน สัมมาสิกขาสันติโคกมาช่วย แม่ครัวมีคุณโยมาช่วย มีคนมาใช้บริการมาก

-แจ้งวันหยุดหลังเทศกาลเจ เป็นงานมหาปวารณา ช่วงวันที่ ๖-๑๔ พฤศจิกายน

-วันฉลองน้ำที่บ้านราช วันที่ ๑๙-๒๔ ต.ค. ไม่มีผู้จะไปงาน จึงเปิดร้านตามปกติในช่วงเวลานั้น

โอวาทจากประธาน สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช

พวกเราในคนเดียวกัน มีทั้งสายเจโต และปัญญา ขึ้นกับช่วงขณะใดเขาได้ใช้เจโตนำปัญญา หรือใช้ปัญ्यानำเจโต อย่างการนอนไม่ค่อยหลับ เพราะเราไม่ใช่เจโต สั่งให้หยุดคิดฟุ้ง ขณะนอนให้ใช้พุทโธ หายใจเข้า พุท หายใจออกโธ แล้วหัวถึงหมอน ก็จะหลับง่าย เราต้องทำทุกขณะจิต เช่น กำลังล้างจาน ให้รู้ยู่ว่ายล้างจาน ไม่ใช่ไปคิดว่าวันหยุดหลังเทศกาลเจ จะไปกาญจนบุรีดีไหม อย่างนี้ยังใช้ไม่ได้ จิตไม่จดจ่ออยู่ในการทำงานที่ทำ

ออกพรรษา ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ตั้งตบะ หรือไม่ได้ตั้งตบะ หัดตรวจจิต ตรวจตบะดูตัวเอง ได้ชัดเจน เหมือนการขายของต้องดูบัญชี กิจการทุนเป็นอย่างไร ค่าขายเป็นอย่างไร อ่านตัวเองให้เป็น จะรู้ว่า วันคืนล่วงไป บัดนี้เราเป็นอะไร ทำได้แค่ไหน เลื่อมลงหรือเจริญขึ้น ถ้าไม่สนใจส่วนใหญ่จะเลื่อมลง ถ้าหมั่นตรวจตัวเอง รับรองไม่มีเลื่อมแน่ ตรวจตัวเอง ว่าเราผัดวันประกันพรุ่ง หรือเปล่า หรือว่านานเข้าเลยชินชาเป็นเย็นชา ไม่ชวนชวาย ผากไว้ อย่าให้ชีวิตตกต่ำ ให้หมั่นตรวจแล้วจะเจริญ

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนก.ย.-พ.ย. ๒๕๕๔

ธรรมปฏิกรรม

	ต.ค.	พ.ย.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๕๑	๒๘๖
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๓๖	๑๗
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๓๓	๗๖

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [จับจัญผู้ประสมภยัน้ำท่วมภาคประชาชน] ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ดอกหญ้า [จมน้ำไม่จมทุกข์] ๒๔,๐๐๐ เล่ม
ดอกบัวน้อย [ด้วยความเห็นใจ] ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโสด

กันยายน ๒๕๕๔

	ชิตี	ตีวีตี	เอ็มพี๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๘	๗	๕	๒ ราย
จำนวนที่ยืม	๑๒	๒๗	๑๑	๕๖	๖ แผ่น/ม้วน

ตุลาคม ๒๕๕๔

	ชิตี	ตีวีตี	เอ็มพี๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	-	๖	๕	๔	๓ ราย
จำนวนที่ยืม	-	๒๘	๑๕	๗๒	๑๒ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	-	๑	๑	- ราย

พัสดุ

๖

ขึ้น

ใต้ร่มชติก

สารชติก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๓๒(๓๕)
ประจำเดือน ก.ย.-พ.ย. ๒๕๕๔

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้ธรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

หลักการธรรมบรรพชิต...เน้น ศิล-สมาธิ-ปัญญา
หลักการฆราวาส...เน้น ทาน-ศีล-ภาวนา
ด้วยเหตุฆราวาสมีวัตถุข่าวของทรัพย์สิน
มีพลังมหาศาลที่น่าจะนำออกใช้

“ทาน” จึงเป็นกิจกรรมจุดเริ่มต้น
ทำตัวให้เกิดประโยชน์
จะได้เกิดกำลังใจ
จะได้เกิดคุณค่า
จะได้ฝึกฝนยกระดับตัวเอง...
งานเชิงกมลธรรมจักร...ยังคงครงการระห่ม
จริยวัตรแห่ง “ทาน”

แตกเหล่าแตกกอ หลากหลายมิติ...หลากหลายพฤติกรรม
ด้วยเหตุนี้ จึงไม่น่าแปลกใจ...นักจงน
พ่อท่านพาเหล่าญาติธรรมสร้างบารมี
“เพิ่มความเข้มข้นแห่งการทำทาน”

เป็นประจักษ์แจ้งแห่งการยกระดับตน
รวมทั้งเอื้อเพื่อสังคมมิเห็นดเห็น้อย
ประกาศ ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ !

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

“ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าเป็นคนใจเย็น คิดก่อนพูด ไม่โกรธเกลียดใครง่าย ข้าพเจ้าให้อภัยคนที่ทำไม่ดีกับข้าพเจ้าได้ ซึ่งแต่ก่อนจะปัด เมื่อไม่ชอบใจอะไร แต่ทุกวันนี้ พุทฺโธ พุทฺโธ พุทฺโธ ค่ะ”

ชินนุ นุติ (อดีตกร กทม.)

มรดกธรรม

* ชีวิตอโศก เดินทางมากกว่า ๔๐ ปี แน่นนอน สัจธรรมแห่งไตรลักษณ์ ก่อเกิดให้ศึกษาและเรียนรู้ แล้วยิ่ง เล่าๆ แม้แต่หลักธรรมของชาวอโศก ก็เป็นมรดกตกทอดได้เหมือนกัน!

หลานญาติธรรม นางอ้อย ยะป่า (กับนายสิงห์ ยะป่า) (อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย)

“ผมเป็นหลานชายของพ่อสิงห์และนางอ้อย ยะป่า เขียนตอบความคิดเห็นจากการได้อ่าน และศึกษาเอกสาร นิตยสารของอโศกแทนคุณยายครับ คุณตากับคุณยายท่านเป็นสมาชิกและมีความเลื่อมใสศรัทธาในชาวอโศกมานานครับ ท่านปฏิบัติตัวและตนตามแบบของชาวอโศกทุกอย่าง และท่านก็ยังคอยเตือน และแนะนำลูกๆหลานๆของท่านให้ปฏิบัติตนเป็นคนดี และทำในสิ่งที่ดีตามแบบอย่างชาวอโศกที่เป็นแบบของชาวพุทธที่แท้จริง คุณยายและคุณตาท่านเป็นตัวอย่างทั้งยังเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพวกเราครับ...”

เป็นเทียนส่องทาง

จากญาติธรรม ประภาพรรณ อากาศวิภาต

(อ.เมือง จ.นครปฐม)

“ดิฉันยังนำเอาความรู้ไปเผยแพร่ให้เด็กๆที่ยังสอนพิเศษในตอนเย็นอยู่ทุกวัน แม้ว่าจะเกษียณแล้วก็ยังมีใจจะสร้างคนของชาติให้เป็นคนดีโดยพูดถึงสาระดีๆจากที่อ่าน พร้อมให้หนังสือแก่เด็กไปอ่านต่อ”

* หลักธรรมนำชีวิตตัวเอง และยังไปนำคนอื่นได้ ข้อสำคัญอยู่ที่ต้องมีเทคนิค

อย่าสู้มั่วสับสนห่าให้ที่อ้อๆ มิฉะนั้นแทนที่จะได้บุญ กลับกลายเป็นบาปเวอร์เปล่างๆ ! จุ๊ยๆ

บันได ๓ ขั้น สู่ความเป็นญาติธรรมชาวอโศก

“ผมต้องกราบขอบพระคุณที่ทางบก.ได้กรุณาส่งหนังสือไปให้ผมตลอดมา ผมและครอบครัวได้ปฏิบัติตามแนวอโศกตลอดมาเกือบยี่สิบปีแล้ว แต่บางอย่างก็ยังไม่ก้าวหน้านัก ก็จะพยายามครับ ปัจจุบันที่ทำได้ก็คือ กินมังสวิรัต เลิกอบายมุข ทุกชนิด เหล้า บุหรี่ หวยเลิกหมด คีลหำคิด ว่าทำได้แล้ว แต่ก็คงไม่บริสุทธิ์เท่าที่ควร”

* จ.ม.จากญาติธรรม สมเจตน์เมฆพายุพั (อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์) เป็น ๑ ใน ๑๐๐ ใน ๑,๐๐๐ ฉบับ ที่ปฏิบัติตามธรรมอยู่ห่างๆ จึงจกเรียกว่า “แนวร่วม” หรือ “พันธมิตร”

แต่ถ้าหาก จะเป็นชาวอโศกมากกว่านี้ ก็ คือการเข้าร่วมกิจกรรมชาวอโศก

และขั้นสุดท้าย มาอยู่ชุมชนกับเรา

นี่คือ บันได ๓ ขั้น ที่ยังกระเถิบ เรา ก็จะมีโอกาสรับใช้ “มวลมนุษยชาติมากขึ้น” จุ้ยๆๆ

ญาติธรรมคงกระพั้น !

คงกระพั้น ก็คือ “หนังเหนียว” แปลว่า อยู่กับชาวอโศกมายาวนาน มาอ่านจ.ม. ญาติธรรม หนังเหนียวของลุง ชู สวนประเสริฐ (เขตคันนายาว กทม.)

กันดีกว่า

“กระผม นายชู สวนประเสริฐ ได้พบ ‘อโศก’ แต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๒๐ ได้อ่านหนังสือของ “ชาวอโศก” มาเป็นเรื่องมาเล่ม โดยเฉพาะคนคืออะไร? ทำไม สำคัญนัก เป็นเล่มแรก และทบทวนอยู่ถึง ๑๑ ครั้ง มีพื้นฐานและเข้าใจได้ถ่องแท้ มากยิ่งขึ้น ทุก “คำความ” เพราะพ่อท่านได้อธิบายจากเป็นบุคคลาธิษฐาน มาเป็น “ธรรมาธิษฐาน” ได้ชัดเจนมาก”

* สาธุๆ ใครอ่านเล่มไหนแล้ว เกิด “มหัศจรรย์” ขอให้แจ้งมาเป็นธรรมทานและเป็นประสบการณ์แก่กันและกัน จุ้ยๆๆ

หลักสูตรล้างพิษของอ.ขวัญดิน สาขาที่ ๘

แจ้งข่าวจาก ร.ร.ผู้นำ ชัยบขยายตัวเองอบรมหลักสูตรล้างพิษของ อ.ขวัญดิน เป็นสาขาล้างพิษที่ ๘ จัดอบรม เดือนละ ๒ รุ่น ส่วนหลักสูตรผู้นำ ก็ยังมีอยู่เป็นปกติ

ชัฏถามรายละเอียด โทร ๐๘๓-๙๗๓-๕๕๙๕

หมายเหตุ เบาหวาน, ความดัน, โรคอ้วนเกิน มาเข้าหลักสูตรนี้ ได้ผลชดมากเลย เพราะการงดอาหาร ก็แทบจะรักษาได้ทุกโรคเขียวแหละ!

ศีล ๕ ต้องเป็นธรรมนุญของชีวิต

ทัศนคติต่อศีล ๕ ต้องเปลี่ยนใหม่เสียแล้ว ใครที่แก้ตัว ผมเป็นปฤชชน ไม่ต้องถือศีล ๕ ถือเป็น “คำแก้ตัวที่ไร้เหตุผล”

เพราะศีล ๕ เป็นกฎเกณฑ์ หรือ กติกาของชีวิตให้เราเคารพให้สิทธิของคนอื่น

ใครไม่เอาศีล ๕ แปลว่า พร้อมจะ “รุกรานผู้อื่น!”

จากภาวติธรรม เอ๊ย ยะปา อายุ ๘๔ ปี ตรวจศีลมาจาก เชียงราย

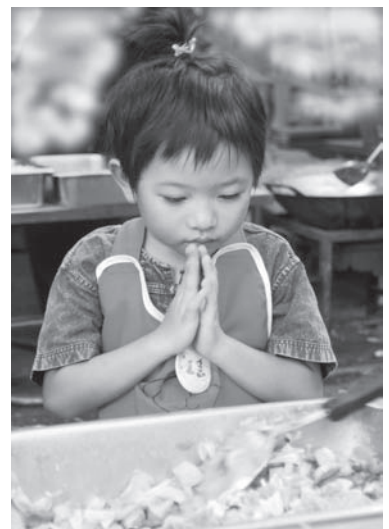
* รายงานการฝึกฝนในศีล ๕ ประจำวัน และแจ้งว่า ดูทีวีพ่อท่านเทศน์ทุกวัน สาธุๆ

ศีล ๕ (ภาค ๒)

เรื่องของศีล ๕ ยังมีข้อมูลจากญาติธรรมอีกหลายคน จากสุริยา พิขุนทด “ตอนกลางคืนก่อนนอนก็จะเช็ค ศีล ๕ และพาแม่เช็คด้วย...”

จากกิม สานุภาพ (อ.วังทอง จ.พิษณุโลก) แจ้งผลการปฏิบัติในศีล ๕ ต่อ ด้วยการฝึกเป็นนักรม่งสรวิตีให้มั่นคง

* จังจกขอเป็นกำลังใจ...สู้ๆๆ!

อานิสงส์คุณไว้!

“ทำให้มีศรัทธาในการทำความดี และมีกำลังใจที่จะทำดีต่อไปยิ่งขึ้น...”

วรสกดิ์ กองพนธ์ (อ.เมือง จ.แพร่)-

“เป็นหนังสือดี อ่านแล้วได้สติปัญญา ปฏิบัติได้ดี จะทำไว้ประจำห้องสมุด ให้ผู้สนใจอ่าน และศึกษา...”

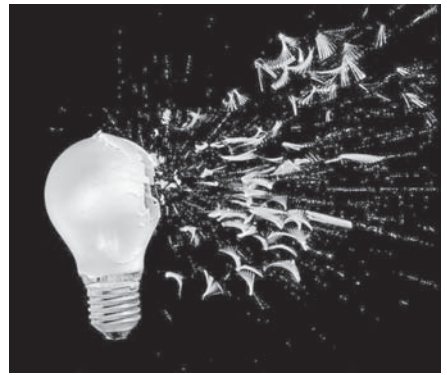
พร:เทพวิสุทธิคุณ (อ.เมือง จ.เชียงใหม่)-

เกิด-แก่-เจ็บ-ตาย เป็นธรรมดา

“ขอความกรุณายกเลิกสมาชิกภาพของ
คุณประศาสน์ ศรีเมือง (อ.สนม จ.สุรินทร์)
ด้วยถึงกาล มรณภาพ สืบจากวันที่ ๘ ก.ค.'๕๓ แล้ว
ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อการุณย์”

ทายาท

๓๐ มี.ค.'๕๔”

* จังจกส์

ได้ ‘หอม’ วันละนิดพิชิตหัวใจ

หอม เป็นพืชสมุนไพรเครื่องเทศที่คู่กับครัวไทยมาช้านาน จัดเป็นกลุ่มเครื่องเทศที่มีฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระและป้องกันโรคต่างๆได้ดี โดยเฉพาะโรคหัวใจ หอม ไม่ว่าจะเป็นหอมแดง หอมหัวใหญ่หรือต้นหอมต่างมีกลิ่นฉุนของกำมะถัน ที่เป็นส่วนให้คนที่ไม่ชอบกลิ่นผักรู้สึกเหม็นเขียว จนไม่อยากรับประทานหอม บ้างก็อาจเอาหอมหัวใหญ่ ชุบแป้งทอด หอมแดงเจียวให้กรอบใช้ช่วยในการปรุงแต่งอาหาร แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าจะรับประทานหอมให้ได้ประโยชน์จริงๆ ต้องใช้หอมสดดีกว่า

ต้นหอม หรือหอมแบ่ง หรือ green shallot มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Allium cepa* var. *aggregatum* สรรพคุณ *ใบเขียวๆของต้นหอมขมิ้นเสียดหวาน เค็มและกลิ่นฉุน ใช้แก้ไข้หวัด คัดจมูก แก้โรคตา แก้ไข้ก้นดา*

สำหรับ *หัวหอมหรือหอมแดง* หรือ shallot มีชื่อวิทยาศาสตร์ *Allium ascalonicum* Linn. สรรพคุณ *ขมิ้นเสียดร้อน แก้ไข้เชื้อเสมหะอันครีตคราดในเขตรวงอก บำรุงผมให้งอกงาม หรือช่วยให้หัวล้านมีผมได้ ขานเนื้อหนังให้สดชื่น แก้ไข้ซ้ทำให้ร้อนใน ปวดกระบอกตา แสบร้อนตา น้ำตาไหล แก้โรคในปากคอ บำรุงธาตุ ตำผสมขมิ้นเสนและประระหอมขอกกระหว่าน แก้หวัดคัดจมูก ลดไขมันในเลือด*

หอมหัวใหญ่ หรือ Onion มีชื่อวิทยาศาสตร์ *Allium cepa* Linn. สรรพคุณ *ช่วยเจริญอาหาร แก้หวัด คัดจมูก แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ ท้องร่วง ธาตุไวปกติ ช่วยขับปัสสาวะ ลดไขมันในเส้นเลือด แก้ความดันโลหิตสูง ป้องกันโรคหัวใจ มะเร็งลำไส้ มะเร็งตับ ขับพยาธิ เป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ลดคอเลสเตอรอลในเลือด แก้วภูมิแพ้ หอบหืด เบาหวาน บำรุงหัวใจ ช่วยขจัดสารตะกั่วและโลหะหนักที่ปนเปื้อนมาจากอาหารแล้วสะสมอยู่ในร่างกาย*

หอมทั้ง ๒ ประเภทต่างมีบทบาทในอาหารไทยมาช้านาน หัวหอมแดง มีกลิ่นฉุนและรสขากว่าหอมหัวใหญ่นิยมใช้ในเครื่องแกง น้ำพริก ยำ ส่วนใบหอมใช้ในอาหารพวกยำ

ลาบ ก้อย และใช้แต่งกลิ่น ที่สำคัญคือได้ชื่อว่าเป็นแหล่งสารพลาโวนอยด์ ราคาเบา แต่คุณสมบัติเทียบเท่าพลาโวนอยด์ในเมล็ดองุ่นแดง ที่นิยมนำไปทำไวน์ ที่มีประโยชน์ป้องกันโรคหัวใจ โรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน ซึ่งจะทำหน้าที่ขัดขวางไม่ให้ไขมันเกาะตามผนังหลอดเลือดหัวใจ ลดไขมันในเลือด

น้ำมันหอมระเหยของหอม ยังสามารถนำมาใช้ทำสบู่ที่เรียกว่าประเภทได้อีกด้วย ตำราฝรั่งเขาใช้หอมหัวใจใหญ่ตรงกับไวน์แซ็งท์ไวล์สก็เดอนี่ใช้น้ำช้้นน้าหรรษาฝ้าใด้ผล บ้านเราก้ลองใช้หอมแดงแทนก็ใด้เพราะสรรพคุณใก้เคียงกันอยู่แล้ว และใช้น้ำมันหอมระเหยจากหัวหอมทาหัวสรวที่อ้กเสบจะช้ยลดการอ้กเสบใด้

นอกจากนี้ ในตำรายาไทยยังมีการนำหัวหอมแดงมาใช้ในการรักษาโรคไข้หวัด ลดอาการคัดจมูก โดยการนำหอมแดงสัก ๕-๖ หัวทุบพอแตก ใช้ผ้าขาวบางห่อวางไว้หัวนอนของเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ได้ เมื่อมีอาการจะช่วยลดอาการคัดจมูกและช่วยให้นอนหลับสบาย เพราะหอมมีคุณสมบัติช่วยให้เกิดความผ่อนคลายรู้สึกโปร่งและนอนหลับด้วยนั่นเอง และถ้าใช้หัวหอมทำให้แผลผสมกับเหล้าโรงใช้พอกหรือทาบริเวณที่เกิดโดนแมลงกัดต่อย ช่วยลดอาการเจ็บปวดได้ผลดี

ปัจจุบันมีรายงานผลการวิจัยของ “หอม” บ่งบอกว่ามีฤทธิ์ในการรักษาโรคไขมันอุดตันในเส้นเลือด พบว่าช่วยลดปริมาณไขมันในเส้นเลือดและช่วยขยายหลอดเลือด สารเคอร์ซีทีนในหอมนั้นเมื่อรับประทานเข้าไปแล้วสามารถปกป้องร่างกายจากอนุมูลอิสระได้ และช่วยยับยั้งการรวมตัวของเกล็ดเลือดได้ และยังทำหน้าที่ลดไขมันเลวเพิ่มไขมันดี ช่วยทำให้เลือดไม่แข็งตัวไปอุดตันหลอดเลือดต่างๆ ดังนั้นจึงช่วยลดอัตราเสี่ยงของโรคหลอดเลือดหัวใจและอัมพาต รวมถึงรายงานอื่นๆที่ยังระบุว่าช่วยป้องกันโรคมะเร็งได้ด้วย

ปัจจุบัน สถิติคนไทยป่วยด้วยโรคหัวใจมีสูงขึ้นทุกปี รวมทั้งโรคอื่น ๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กัน เช่น โรคไขมันในเส้นเลือดสูง โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเกี่ยวข้องพันกับการบริโภคอาหาร ที่หันไปรับประทานวัตถุดิบธรรมชาติในวิถีการดำเนินชีวิตนั่นเอง เรื่องนี้แม้จะพูดกันปาวๆ บอกรันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันก็ทำได้สามาถน้มน้มน้ใจประชาชนคนไทยให้ลดละเลิกพฤติกรรมการบริโภคเลียนแบบนี้ใด้ เพราะเดี๋ยวนั้ร้านอาหารแนวตะวันตกก้กลับมออยู่เกลื่อนเมือง แม้แต่ตามต่างจังหวัดและแหล่งชุมชนทางร้านรวงอาหารต่างประเทศก็เข้าไปถึงหมดแล้ว ในอนาคตฟ้บร้งใด้เลยว่ประชารไทยจะต้อเผชิญกับปัญหาภาวะโภชนาการเป็นพิษเน้นนอน เพราะวัยรุนวัยเยาวชนท้งหลายใ้ได้รับการปลูกฝ้งกับวัฒนธรรมการบริโภคแบบใหม่นั้อยู่ เป็นส่วนหน้่งในการดำเนินชีวิตของพวกเขาไปแล้ว

ฉะนั้นถ้าคนไทยไม่ยกากถูกโรคหัวใจเล่นงานไปมากกว่านี้ ก็ต้อลดพฤติกรรมกรบริโภคอาหารแบบตะวันตก และหันมาบริโภคอาหารไทยๆ ที่มีเครื่องเทศ ฝ้ก ผลไม้ ใ้มากรัน โดยเนพาต้นหอม หอมแดง หรือหอมหัวใจใหญ่ ใ้แทรกอยู่ในอาหารประจำวัน บ้างอาจนำมารับประทานสดๆ แกล้มกับน้้าพริกหรือลาบ ไม้ต้อมากแต่ใ้มีสมา้เสมออย่าใ้ขาด

เรื่งก่วา ใ้ “หอม” วนละน้ดท้ชิตโรคหัวใจคนไทยใ้เน่นนอน.

❁ สารศึกษาแพทย์แผนไทย วิทยาลัย ดงวิชาด
น.ส.พ.ไทยโพสท์ วนออกศรท์ ที่ ๒๐ พฤษจิกายน ๒๕๕๕

เมื่อไม่นานมานี้ได้มีโอกาสไปชมงาน
สมุนไพรมหาชนครั้งที่ ๔ ที่เมืองทองธานี ได้เห็น
เอกสารเผยแพร่ฉบับหนึ่ง ซึ่งเป็นของสำนักอนามัย
สิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
หัวข้อน่าสนใจ จึงนำมาบอกต่อในคอลัมน์นี้นะคะ

บทคัดย่อปีศาจของเสีย...

อันตรรกคุณค่า

จากแนวคิดการดำเนินงานสุขาภิบาลอย่าง
ยั่งยืนที่ว่าอุจจาระและปัสสาวะไม่ใช่ของเสียที่ต้องถูก
กำจัดแต่เป็นทรัพยากรสารอาหารที่มีอยู่ในอุจจาระ
และปัสสาวะจะถูกรีไซเคิล เช่นนำไปใช้เป็นปุ๋ย
เป็นการลดการปนเปื้อนมลพิษลงสู่แหล่ง น้ำลด
การใช้ปุ๋ยเคมี ประหยัดค่าใช้จ่ายและทรัพยากรที่
มีอยู่อย่างจำกัด

จาก
การศึกษาพบ
ว่าการแยก
ปัสสาวะ ณ
แหล่งกำเนิด
สามารถนำไป
ใช้ประโยชน์

ได้โดย ไม่ต้องนำไปทำลายเชื้อก่อนเพราะไม่มี
เชื้อโรค และใช้हनอนพยาธิ ประหยัดค่าใช้จ่ายและ
พลังงานที่ต้องใช้บำบัดสิ่งปฏิกูลเนื่องจากของเสีย
ลดน้อยลง คน ๑ คนผลิตปัสสาวะ ๕๐๐ ลิตรต่อปี
และพบว่าปริมาณธาตุอาหารในปัสสาวะ มีมากกว่า
ในอุจจาระคิดเป็นสัดส่วน ๕:๑

ประกอบกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ
ของปัสสาวะตัวอย่างของคนไทยพบว่าปัสสาวะมี
คุณสมบัติอยู่ในมาตรฐานปุ๋ยที่กำหนดได้แก่
ค่าความเป็นกรดต่าง ๕.๘๑ **โซเดียม** ร้อยละ
๐.๑๐ **มีธาตุอาหารหลักคือไนโตรเจน** ร้อยละ
๐.๖๘ **ฟอสฟอรัส** ร้อยละ ๐.๑๐ และ**โพแทสเซียม**
ร้อยละ ๐.๑๑ **สารอินทรีย์วัตถุ** ร้อยละ ๐.๖๓ แต่มี
สิ่งที่น่าสนใจคือในปัสสาวะมีธาตุอาหารรองคือ
แคลเซียมและแมกนีเซียม มีธาตุอาหารเสริมคือ
คลอไรด์ และมีฮอร์โมนธรรมชาติที่มีประโยชน์ต่อ
การเจริญเติบโตของพืช ๒ ชนิด คือ *Indoleacetic acid* และ *Zeatin* ด้วย

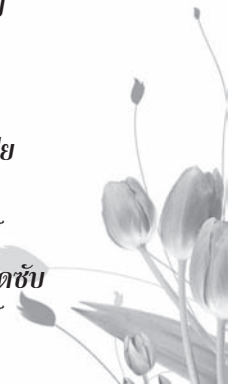

ซึ่งการนำปัสสาวะไปใช้จะช่วยลดภาวะโลกร้อน
ถ้าคน ๑ คน นำปัสสาวะไปใช้ทำปุ๋ย ๑ ปี จะ
ช่วยลดการปล่อยก๊าซ CO₂ สู่บรรยากาศได้เท่ากับการ
ดูดซับก๊าซ CO₂ ของต้นไม้ ๒ ต้น

ผลการศึกษานี้นำไปขยายให้เกิดผลทางปฏิบัติ
เช่น สถานะที่ให้ให้บริการร่วมสาธารณะให้นำปัสสาวะ
จากโถปัสสาวะชายนำไปใช้ จะช่วยประหยัด
ค่าใช้จ่ายในการบำบัดสิ่งปฏิกูล ค่าสูบล้าง และค่าปุ๋ย

ปัสสาวะของคนเรา
มีธาตุอาหารหลักที่จำเป็น
สำหรับพืช คือ ไนโตรเจน
ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม
ถึง ๕.๓ กิโลกรัม/คน/ปี

ปัสสาวะของคน ๑ คน
๕๐๐ ลิตร/ปี นำไปทำปุ๋ย
จะช่วยลดการปล่อย
ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
สู่บรรยากาศได้ = การดูดซับ
ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
ของต้นไม้ ๒ ต้น

“โฟมไม่ย่อยสลาย ใช้เสร็จแล้วเป็นขยะอย่างเดียว... ถ้าทุกครั้งก่อนใช้ เราสำนึกได้อย่างชัดเจนว่า ใช้เสร็จแล้วทิ้ง เราคือผู้สร้างขยะ และทำร้ายผืนดินเราจะไม่อยากใช้โฟมเลย”

น้ำ ยิ่งท่วม ขยะก็ยิ่งเยอะ ทั้งๆที่ผู้คนน่าจะตระหนักกันให้มากขึ้นว่า ในภาวะเช่นนี้ จะทำอย่างไรให้ขยะลดลง เพราะไม่มีรถขยะให้บริการ ขยะที่กองมากมายจะไปไหน ถ้าไม่จมนและลอยอยู่กับน้ำ แล้ววนเวียนอยู่รอบบ้าน รอบตัวเรา ขยะที่ลอยไปอุดตันท่อต่างๆก็มีเยอะ ทำให้ท่อไม่อาจจะระบายน้ำได้ น้ำก็ท่วมขัง เหม็นเน่า เป็นวงจรต่อกันไป หากเราลดการใช้ขยะ ปัญหาต่างๆก็จะน้อยลงอย่างน้อยน้ำก็จะไม่สกปรก เหม็นเน่ามากอย่างที่เห็น

ผู้ใจดีมากมายทำอาหารไปแจกผู้ประสบภัย โฟมเป็นภาชนะที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะเปียกน้ำได้ มีรูปทรงใส่อาหารสะดวก และดูดี ใครๆจึงเลือกใช้โฟม ทั้งๆที่รู้ว่า โฟมไม่ย่อยสลาย ใช้เสร็จแล้วเป็นขยะอย่างเดียว ทำอะไรต่อไม่ได้เลย แถมทำให้ทัศนียภาพเสียอีกด้วย ไม่ว่าโฟมไปลอยปรากฏที่ใด ก็ดูเป็นสิ่งแปลกปลอม ไร้ประโยชน์ และหากเราใช้ใส่ของร้อนจัดก็จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพด้วย

ความสะดวกสบายได้กลิ่นกิน ความคิด ความพยายามที่จะใช้ภาชนะที่เป็นมิตรกับธรรมชาติไปหมดสิ้น เรายินึกแต่ว่าอยากทำอาหารไปแจก แต่เพียงระยะเวลาไม่กี่นาที หลังกินเสร็จ โฟมนั้นก็กลายเป็นขยะไร้ค่าทันที และเป็นภาระกับผืนดิน จะเผาจะฝังกลบ ก็ล้วนเป็นภาระกับผืนดินทั้งสิ้น ไม่อาจนำมาทำประโยชน์อันใดได้เลย ถุงพลาสติกก็ว่าแย่แล้ว โฟมยิ่งแยกว่า รัฐบาลในหลายประเทศห้ามผลิตโฟม ไม่รู้เมื่อไรประเทศไทยถึงจะห้ามบ้าง อย่าต้องรอจนจนสายเกินไป เรามีทาง

เลือกอีกมากมาย หากเราตระหนักถึงปัญหาอย่างแท้จริง เราต้องเริ่มต้นที่ตนเองก่อน ในการไม่ใช้โฟม ไม่ซื้อของที่ใส่มาในโฟม ไม่รับของที่ใส่โฟม (ชาวโอท็อปหลายคนตั้งตบะไม่ใช้โฟม) เมื่อตั้งใจเช่นนี้ เราก็จะสามารถคิดหาภาชนะอื่นมาทดแทนจนได้ แต่หากไม่ตั้งใจจริง สุดท้ายก็จะลงเอยด้วยการยอมรับ เพราะมีข้ออ้างมากมายและเพราะมันสะดวกสบาย ถ้าทุกครั้งก่อนใช้ เราสำนึกได้อย่างชัดเจนว่า ใช้เสร็จแล้วทิ้ง เราคือผู้สร้างขยะ และทำร้ายผืนดินเราจะไม่อยากใช้โฟมเลย ไม่ว่ากรณีใดๆ

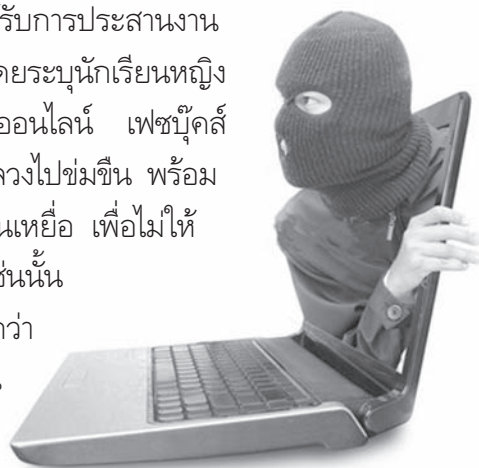
เรามาช่วยกันรณรงค์ อย่าใช้โฟมกันเถิด!

✿ รัชชัญญ์

ระวังภัยจากการใช้เฟสบุ๊ก (FACEBOOK)

จากหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก ได้รายงานข่าวว่า ตำรวจจังหวัดนครราชสีมา ได้เข้าจับกุม นายวิมลชายวัย ๓๗ ปี เป็นผู้ต้องหาล่อลวงนักเรียนสาววัย ๑๔ ปี มาข่มขืน โดยการพูดคุยผ่าน เฟซบุ๊ก ก่อนจะถ่ายคลิปไว้แบล็คเมลล์

ทางตำรวจเปิดเผยพฤติการณ์ของคดีว่า ได้รับการประสานงาน จากครูโรงเรียนมัธยม ในเขต อ.เมือง จ.นครราชสีมา โดยระบุนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมปีที่ ๒ ได้ถูกชายคนหนึ่ง ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊กส์ โดยใช้ชื่อแทนตัวเองว่า *แดน สีดาและนักรบแดนใต้* ล่อลวงไปข่มขืน พร้อม ถ่ายคลิปวิดีโอไว้ เพื่อแบล็คเมลล์ ข่มขู่ ผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อ เพื่อไม่ให้ ไปแจ้งความดำเนินคดี และไม่เลิกติดต่อกับตัวเอง มิเช่นนั้น จะนำคลิปไปเปิดประจาน โดยเหตุเกิดเหตุล่อลวงนานกว่า ๓ เดือน นอกจากนี้ผู้ต้องหา ยังล่อลวงนักเรียน โรงเรียนเดียวกัน ไปประกอบเหตุในลักษณะนี้อีก ๒ คน

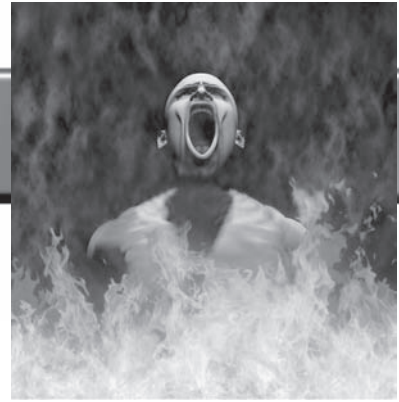

นายวิมล ใช้การติดต่อกับเหยื่อทางเฟซบุ๊ก และ ขอให้เหยื่อเปิดกล้องเว็บแคม เพื่อให้เห็นหน้า แต่นายวิมล ผู้ต้องหา จะให้คู่สนทนา มองเห็นแค่หน้าผาก ไม่ยอมให้เห็นหน้าตาที่แท้จริง โดยนายวิมลรับสารภาพว่า ตัวเอง ใช้ชื่อ *นักรบแดนใต้* โดยหลอกเหยื่อว่า ตัวเองเคยเป็น เจ้าหน้าที่ออกปราบปรามขบวนการผู้ก่อการร้ายใน ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ จะวางกลอุบายชวนเหยื่อให้เซทคุยเรื่อง วิวรรณต่างๆ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นการสมมุติขึ้น โดยใช้คำอ่อนหวาน ไพเราะ ทำให้เหยื่อ นิยมชมชอบ ผู้ที่เป็นฮีโร่ อยากเห็นหน้า จากนั้นจึงได้นัดแนะให้มาพบ ตามสวนสาธารณะ หรือห้างสรรพสินค้าในเขตอำเภอเมือง นครราชสีมา และพาไปข่มขืนดังกล่าว

★ ที่มา...คมชัดลึก

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๕

กบตบ ตามลั่นทม

กรรมตามสนองตอนนี้ เป็นเรื่องที่เกิดกับ นายแก้ว

กับนางทอง สองสามีภรรยาที่อาศัยอยู่ในชนบทแห่งหนึ่ง นายแก้วมีอาชีพหากบ-เขียด เขามักจะออกหากบเพียงคนเดียวในตอนกลางคืน และเมื่อเขาจับกบได้ เขาจะหักขาหลังของกบก่อนจะจับมันใส่ในข้องเพื่อไม่ให้มันกระโดดหนี เมื่อได้กบ-เขียดเพียงพอแล้ว เขาจะให้นางทองเป็นผู้นำไปขายที่ตลาดในตอนเช้ามีดเป็นประจำ

นายแก้วโปรดปรานการกินกบเป็นอย่างมาก ก่อนจะนำกบไปปรุงอาหารอื่นๆ เขาจะมีวิธี

การฆ่ากบที่แปลกไปจากคนอื่นๆ โดยเขาจะก่อไฟขึ้นกองหนึ่ง แล้วโยนกบเป็นๆ ที่หักขาแล้วลงไปในกองไฟ กบจะดิ้นทุรนทุรายด้วยความร้อน พยายามหนีกระเสือกกระสนออกจากกองไฟ แต่ก็ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากขาหลังของมันถูกหักเสียแล้ว ซึ่งแม้นางทองและเพื่อนบ้านคนอื่นๆ จะพยายามดักเตือนนายแก้วอย่างไร เขาก็ไม่ยอมฟัง ทั้งยังเถียงว่า ถ้าทำให้กบตายเสียก่อนนำไปขาย จะทำให้เนื้อของกบไม่หวานอร่อยเหมือนกับอย่างทั้งเป็น

นายแก้วมีวิถีชีวิตกับการจับกบ ขายกบ และฆ่ากบ เช่นนี้วันแล้ววันเล่า โดยไม่มีใครสามารถห้ามปรามได้เลย

ในฤดูฝนปีหนึ่ง ขณะที่ฝนตกอย่างหนักตั้งแต่หัวค่ำ นายแก้วออกไปหากบเช่นเคย แต่คืนนั้น เขาไม่ได้กลับบ้านตามปกติ มีชาวบ้านที่ไปพบศพนายแก้วในวันรุ่งขึ้นกลับมาเล่าให้ฟังว่า นายแก้วถูกฟ้าผ่าตาย โดยร่างของเขาไหม้เกรียมเป็นตอตะโก ขาขาดและหน้าตาบิดเบี้ยวจำแทบไม่ได้

ผู้เขียนกล่าวทิ้งท้ายว่า “โกละ โกละ และโมทะ ย่อมเกิดกับบุคคลผู้มีจิตใจชั่วเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ย่อมฆ่าผู้นั้นเอง คล้ายขุ่ยไฟที่เกิดมาจากต้นไฟ และพลกล้วยเกิดขึ้นมาจากต้นกล้วยนั่นเอง”

✽ โกละ... มรดี อู่ทรัพย์

ลืมไปหรือเปล่า

ผ่านไปด้วยดีกับงานโพชฌังฯ และงานครบรอบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ของพ่อท่านที่ผ่านมาบรรยากาศในงานมีทั้งเคร่งเครียด ผ่อนคลาย สนุกสนาน แล้วแต่ว่าใครไปกับวัตถุประสงค์ใดให้กับชีวิตที่สั้นลงทุกนาที่ งานครั้งนี้เป็นงานที่ได้เห็นหน้าญาติธรรมจำนวนมาก เป็นประวัติการณ์ก็ว่าได้ ญาติธรรมเก่าๆ ที่หายหน้าไปบางคนก็มาพบเจอกัน ญาติธรรมใหม่ที่ต้องการศึกษาวิถีชีวิตชาวอโศกก็มาไม่น้อย

บรรยากาศรอบนอกศาลา(เขื่อนศูนย์บุญ)ของงานมีการให้ความรู้ต่างๆ เช่น ด้านเทคโนโลยีประยุกต์ การใช้พลังงานประหยัด และการใช้พลังงานธรรมชาติ โดยมีคณะจิตอาสาให้ความรู้ และมีอุปกรณ์ให้ทดลองทำและนำกลับไปบ้านได้

ด้านการเกษตรมีการแจกจ่ายแลกเปลี่ยนเมล็ดพันธุ์พืชผักและข้าวผลผลิตให้กับผู้สนใจ มีการนำชิ้นผลงานของนักเรียนลัทธิมาลีมาแสดง

ด้านสุขภาพมีการนำเสนอความรู้สมุนไพรในรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้ปรับสมดุลร่างกาย โดยมีคณะจิตอาสาดูแลแก้ไขอาการเจ็บปวดให้ (หวด อบ ย่าง)

แต่ละกิจกรรมฐานความรู้ อยู่กระจ่ายกันไป ซึ่งบางฐานอยู่คนละทิศละทางใครที่ยังไม่เคยไปบ้านราชฯ คงเหนื่อยหน่อยในการค้นหา แต่ก็ไม่ยากเกินความสามารถ คณะจิตอาสาต่างๆ ที่มาร่วมฐานกิจกรรมแต่ละฐาน

เวลาในการให้ความรู้ไม่แน่นอนบรรยากาศบางครั้งจึงดูอลหม่าน แต่ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมปล่อยวางได้ก็ไม่มีผล

ด้านอาหารการกิน ในงานโพชฌังฯ เป็นงานที่จัดอยู่ในฐานศีล ๕ จึงไม่เคร่งครัดเรื่องมืออาหาร เท่าที่เห็นในงาน การตักอาหารเริ่มประมาณ ๗ โมงแล้วก็กินกันไปเรื่อยๆ จนเวลาประมาณ ๕ โมงเย็น หรืออาหารหมดโดยจะมีช่วงที่ตักอาหารกันหนาตาบ้าง บางตาบ้างเป็นบางจังหวะ ไม่มีเป็นมือ แต่เป็นว่าอาหารออกมาใหม่ก็ตัก อาหารแปลกก็ตัก ดูแล้วขาดระเบียบกัน ในบางช่วงเวลาสำคัญ เช่น ช่วงพ่อท่านนำสวดมนต์ พ่อท่านเทศน์ก่อนฉันก็ยังมี การตักอาหารที่มีเสียงดังไม่สำรวมสังวรว่ามีคนนั่งฟังธรรมในศาลาเป็นจำนวนมาก มองดูแล้ว ไม่มีจิตสำนึกของผู้ไปร่วมงาน ถึงแม้งานจะเป็นงานที่ผ่อนปรนในเรื่องของฐานศีลก็ตามงานนี้เป็นงานศาสนา เรามาฝึกตน ลด ละกิเลสกันมีใช่หรือ ???????

♥ เกียรติวิชัย

ถ้าต้องการความสุขอย่างแท้จริง

พึงตั้งหน้าตั้งตาถือศีลให้เคร่งครัด
แม้บางทีอาจลุ่มบ้าง
ก็ *มีความตั้งใจจริงในการแก้ไข*
ข้อสำคัญก็คือ
ต้องทำตัวให้เป็นคนว่าง่าย *สอนง่าย*
อย่าโอหัง อวดดี
เป็นเด็กดี เลี้ยงยาก
ขนาดป่วยอยู่ ยังต้องจับกรอกยาอย่างลำบาก

ฉะนั้นถ้าอยากหายจากโรค
ก็ต้องทำตัวให้เป็นเด็กดี
ใครเอา *ยา(วิตามิน z)* ให้กิน
ก็ *พยายามกิน* เข้าไปให้ได้
ถ้าฝืนกินเข้าไป *อย่างรู้ตัว*
ในไม่ช้าฝืนร้ายจะหายไป โรคร้ายก็จะตายไป
เราก็จะได้ชีวิตใหม่ที่เข้มแข็งและเบิกบาน

อย่ากลัวกิเลสตาย อย่ากลัวกิเลสทุกข์
เมื่อมีการขัดเกลา
จงดีใจที่เห็นกิเลสทุกข์
จงดีใจที่ไม่ได้สัมผัสกิเลส
แล้วความอ่อนแอในตนจะสลายไป

วิถีชีวิตของบุคคลนั้น
ย่อมมีทั้งภัย ทั้งอุปสรรคทั้งเคราะห์ร้าย
ผ่านเข้ามาเรื่อยๆ ยากจะหลีกเลี่ยง
ไม่มีผู้ใดจะอยู่เป็นปกติสุขอย่างเดี๋ยวเดียวได้
ทุกคนจึงต้องเตรียมกายเตรียมใจ
ให้พร้อมทุกเวลา ที่จะเผชิญ จะต่อสู้
แก้ไขความไม่ปกติเดือดร้อนต่างๆ
ด้วยเหตุผล หลักวิชา ความถูกต้อง
และความอดทน รอบคอบ ด้วยสามัคคีธรรม

สมณะนิพนธ์ กิจจัตโต

“อย่าหยุดอยู่ใน殻ลธรรม”

คำทรงตรัสเตือนของพระพุทธรองค์ยังดังก้องกังวานในจิตสำนึกของพุทธบริษัทที่เฝ้าทางหลุดพ้นทุกคน ยิ่งได้ยินความทุกข์ลำเค็ญของเพื่อนร่วมโลกร่วมชาติที่ตั้งระงมอยู่รอบทิศ ใคร่จะหยุดนิ่งใน殻ลอยู่ได้ แม้ชาวอโศกจะเตรียมระดมจัดโรงพยาบาลเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกินกว่า ๘๔๐ โรงพยาบาลตั้งแต่ปีที่แล้วแต่ด้วยเหตุประกอบความทุกข์ยากจากมหาอุทกภัยที่ถาโถมท่วมประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์จึงยิ่งส่งเสริมให้ลูกๆ วยโอกาสทองที่จะได้ทำมหากุศลช่วยชาวบ้านพร้อมได้ถวายความจงรักภักดีแต่ในหลวงของปวงชนไปด้วย หลายท่านหลายคนแม้เหน็ดเหนื่อยเจ็บป่วยกายกันอยู่บ้าง แต่ก็พร้อมพยายามร่วมมือร่วมใจกันจัดโรงพยาบาลทานทั้งขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ย่อย จี๋ว หลากรูปแบบ หลากสีลัน แต่พันธุ์เดียวกันคือ “คนจนมหัศจรรย์ที่ยิ่งให้ยิ่งมีความสุข” ดังมีรายงานและแจ้งสถิติมาเป็นตัวอย่าง ดังนี้

ปีนี้มีกิจกรรมโครงการกัญญะกฤตอุทกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต(โครงการ ๒ ของการขับเคลื่อนผู้
 ประสพภัยน้ำท่วมภาคประชาชน) ชาวชุมชนสันตือโคกที่เคยจัดโรงบุญกันอย่างคึกคัก จึงถูกชักชวนให้ไป
 ช่วยกันจัดโรงบุญที่ที่สถาบันบุญนิยมไปจัดกิจกรรมขับเคลื่อนผู้ประสพภัยน้ำท่วม โครงการ ๒ ให้กับชาว
 บ้านที่ได้รับความเดือดร้อนจากวิกฤตอุทกภัยตามศูนย์ต่างๆ จึงทำให้บรรยากาศโรงบุญที่สันตือโคกเงียบเหงา
 มีแจกันบ้างไม่กี่เจ้า แต่ก็มีโรงบุญใหญ่ที่หน้าพุทธสถานในวันอาทิตย์ที่ ๑๑ ธันวาคม จัดโดยกลุ่มรวมญาติ

กิจกรรมส่วนใหญ่ เป็นการร่วมมือร่วมใจของพี่น้องเราจากที่ใกล้ไกลเทใจแรงกายมาช่วยเหลือจาก
 หลายที่ เป็นทั้งศูนย์ขับเคลื่อนทั้งโรงบุญด้วย ตามศูนย์ต่างๆที่รายงานดังนี้

ศูนย์ขับเคลื่อนคูบอน ๒๗ เขตบางเขน โดยทีมงานสันตือโคก คุณสุเสรี ศรีประเสริฐ เล่าว่า “ศูนย์นี้
 เป็นศูนย์แรกที่เป็นศูนย์เรียนรู้โครงการ ๒ ของททท. ได้รับความร่วมมือดีมากทั้งประธานชุมชนและชาวบ้าน
 ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ชวนช่วยเรียนรู้ดีทั้งการทำอาหาร เพาะถั่วงอก ทำลูกพีชบอมบี้ น้ำยาอเนกประสงค์
 รวมทั้งโครงการปันกันกรูบคือการนำสิ่งของเหลือใช้ คุณภาพดีมาจัดสรรให้ชาวบ้านนำขยะที่ขายได้ เช่น ขวด
 กระจกพลาสติกสะอาดมาแลก ได้รับความสนใจดี จากศูนย์นี้ชาวบ้านยังสนใจตามไปเรียนรู้การเพาะถั่วงอก
 แบบใหม่ๆ และไปช่วยศูนย์เรียนรู้ที่หนองจอก มีนบุรีในบางวันด้วย” อนุโมทนาทุกแรงงานบุญค่ะ

ศูนย์สื่อสันติ ซอยมิตรไมตรี

๑๖ มีนบุรี “สมาชิกที่มาเรียนรู้เป็นเยาวชน
 ที่มีลักษณะนิสัยชวนช่วยดีมาก รู้จักพา
 ผู้ใหญ่เยี่ยมชุมชนอย่างเต็มที่ ส่วนที่
ศูนย์ซอยมิตรไมตรี ๒๔ จะเป็น
 มุสลิมผู้ใหญ่และเด็กที่ขยันเรียนรู้ทุก
 อย่างที่เราแนะนำ อีกร่างหนึ่งของ
 ทีมงานชุมชนสันตือโคก นำโดยสมณะ
 ลานบุญ”

ซอยเจริญแพทย์ เขตบางแค “ชาวศิระะอโศกโชคดีกว่าเพื่อนๆ นำทีมโดย สมณะผืนฟ้า สมณะฉันทโส พาทีมแข็งแรงบุกช่วยชาวบ้าน ที่มีแต่ผืนน้ำเกือบเนาสุดลูกตา ไม่มีแม่แต่ที่แห่งพอจะนั่งประชุมได้ พ่อใหญ่อุทัยและญาติธรรมศิระะอโศกเตรียมไม้ไปเพื่อตั้งนั่งร้านสำหรับวางข้าวสารอาหารแห้ง-สด และสารพัดเครื่องครัวอย่างแข็งแรง แต่ความแข็งแรงใช้งานวันเดียวพังลงนิดหน่อย พอซ่อมใหม่เลยแข็งแรงดี แคว้นแรกชาวบ้านหลายคนก็ประทับใจ ทั้งทีมหอมเจ็ดแก้ว หอมเขียว และทุกคนที่ทุ่มเทแรงกาย-ใจตั้งใจช่วยจริงๆ ชาวบ้านบางคนยอมรับว่า “น้ำตาซึม” ทำไมพวกท่านต้องเสียสละขนาดนี้ พอเห็นใจกันแล้วบ้านพักหลังสะอาดงามๆ เขาก็อยากให้เราไปพัก แม้จะมีคนหมุนเวียนมาเรียนรู้อะไรไม่มากนัก แต่ก็มาสม่ำเสมอ และเหนียวแน่น และเรายังทำอาหารไปส่งศูนย์ศิริเกษมที่ห่างไป ๓ ก.ม. ในช่วง ๕ ธันวาคมหาราชก็ร่วมกันจัดอาหารแจกได้อีก ทั้งศูนย์เจริญแพทย์และศูนย์ศิริเกษมด้วย”...ต้องกราบขอชื่นชมทั้งท่านสมณะ และญาติธรรมทุกท่าน ที่คืนกลิ่นแรงทุ่มเทจนคนใจแข็งๆน้ำตาซึมได้ คนจนมหัศจรรย์จริงๆ

ชุมชนพุน้ำเปีย บางเขินก้าง เขตภาษีเจริญ - ชาวภูผาฟ้าเข้าร่วมกับชาวชุมชนศาลีอโศก นำโดยสมณะลือคม สมณะธาดุดิน สมณะโพธิสิทธิ์ สมณะหนึ่งดี อาโก้-ใจจริง ชาวหินฟ้า รายงานว่า “ไปถึงตอนแรกเขาก็ยังไม่ค่อยทันคะห้องส้วมที่ปักขลุกลักหมด แต่กรรมการเขาก็ชวนช่วยแก้ปัญหาให้เราทุกอย่าง วันแรกก็เริ่มคิดเมนูร่วมกันเลย อยากกินอะไรก็ทำกัน วันรุ่งขึ้นก็มาทำอาหารแบบกลมกลืนเป็นญาติสนิท มาเหนียวแน่นประมาณ ๓๐ คนได้ เขาฝากผลไม้มาร่วมบุญ ทำอาหาร ล้างจานอย่างคล่องแคล่ว แถมมีชาวบ้านคนหนึ่งมาอาสาตัดผมให้เราด้วย กิจกรรมลงแขกรดน้ำดับกลิ่น ช่วยสิ่งแวดล้อมได้มากๆ” วิสาสา ปรมญาตี อนุโมทนาคะ

คลองลัดภาษี ภาษีเจริญ - ครูใจกลั่น นาวาบุญนิยม ร่วมทีมกับนักเรียนสส.ฐ. ม.๖ ไปจัดอาหารโรงบุญที่คลองลัดภาษี ภาษีเจริญ นักเรียนมัธยมฯ ขลุ่ยอาภัย และนักเรียนจริณี เจริญพีช รายงาน “ประทับใจที่เขาพึ่งตนเองได้สูง และเด็กๆไม่พูดคำหยาบได้คะ ชาวบ้านมาช่วยทำอาหารด้วย บรรยากาศดีคะ ได้พาเด็กๆเล่นเกมสนุกๆ” สาธุ

ชุมชนห้าพี่น้อง ประชากร่วมใจ ๖๙ เขตคลองสามวา - นำโดยชาวชุมชนสันตืออโศก คุณสุเสรี สี่ประเสริฐ รายงาน “เราตั้งศูนย์ในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามคะ ชาวบ้านให้การต้อนรับอบอุ่นดีมาก ดูแลเรื่องน้ำไฟ ไม่ขาดแคลนน้ำใจเลย มีการสาธิตทำผักแบบคนเมืองโดยอาค้ำนึ่ง และอาภิสมวดสาธิตทำแพผักด้วย คนมาร่วมเรียนประมาณ ๔๐-๕๐ คนได้ สนุกสนานดี ต่างจากอีกศูนย์ของสันตืออโศก ที่ชุมชนเคหะ

หนองจอก เขตหนองจอก ที่มีการติดต่อจากประชาชนให้ไปช่วยเหลือหลายรอบ แต่มีอุปสรรคติดขัด จนสุดท้ายมีเทวดาช่วยให้สำเร็จจนได้ แถมได้ไปทำศูนย์ช่วยเหลือผู้สูงอายุที่แฟลตหนองจอกได้อีกหนึ่งโรงบุญด้วย...” ขอขอบคุณและอนุโมทนาพื่อให้แม่ให้ใจบุญทุกคนค่ะ

ชาวบ้านราชามากวาดแถมแชมป์ศูนย์ช่วยเหลือและโรงบุญในกรุงเทพฯไปเหาะๆ ๑๕ ศูนย์
ดังนี้ละคะ

-ศูนย์และโรงบุญที่ หมู่ ๒-๔ และหมู่ ๘ คลอง ๑๐ หนองจอก (๔ โรงบุญ)

-คลอง ๑๐ คู้ฝั่งเหนือ และหมู่บ้านชุมชนพัฒนาผู้สูงอายุ คลอง๑๑ เขตหนองจอก (๒ โรงบุญ)

-มัสดิจารย์สุสสามา เขตคลองสามวา และมัสดิบ้านนาตบ เขตหนองจอก “ชาวอิสลามทางเขตที่ ชาวเรามาสัมพันธ์ด้วยเป็นคนอ่อนน้อมและเมตตาใจกับเรามากๆ นำช่วยเหลือ คบหาได้” เป็นอีก ๒ โรงบุญที่ รายงานมาค่ะ ขอพระเจ้าอวยพระพร

-ชุมชนลำนกแขวก ม.๒, ม.๗, ม.๑๐ คลอง ๑๐ และม.๘ คู้ฝั่งเหนือ จัดสามง่าม เขตหนองจอก (๔ โรงบุญ)

-ศูนย์บ้านธัญญากานต์ วัชรพล เป็นศูนย์ที่ชาวบ้านราชชื่นชมว่า “พึ่งตนเองได้สูง คณะกรรมการ เข้มแข็ง”

-สหกรณ์หนองจอก “ศูนย์นี้มีโอกาสพิเศษที่มีอำเภอนิ่ง นวลมณี มาสาธิตการปลูกผักแบบพึ่งตนเองอย่างคนเมืองให้ดูด้วย”

-เขตหนองจอก : มัสดิอัสสุสนา, มัสดิดาวัลย์สาชานัย, ชุมชนร่วมพัฒนาบึงตรง, เคหะชุมชน หนองจอก (๔ โรงบุญ) “ทุกๆที่แม่ตอนเริ่มพบกันจะงงๆกั๊กๆบ้าง แต่เมื่อวิสาสะเอื้อเพื่อกันแล้วก็คล้ายญาติ ถ้าบุญมีก็คงจะได้พบกันอีกในสถานการณ์ที่สงบสุขกว่านี้” อนุโมทนากับพี่น้องชาวบ้านราชเมืองเรือที่นำ ประสบการณ์และความเข้มแข็งมาฝากชาวกรุงในยามลำเค็ญ อย่างจริงใจจริงจัง ทราบว่ามีทั้งหมดทั้ง ศูนย์ใหญ่, ศูนย์ย่อย ถึง ๑๗ ศูนย์ แต่ผู้เขียนได้รับรายงานมาเพียง ๑๕ ศูนย์ค่ะ

ศูนย์พระร่วงประสิทธิ์ เขตสายไหม - นำโดยชาวภูผา อาโก้-ใจจริง รายงาน “ศูนย์นี้ชาวบ้าน สนใจไปทำกิจอื่นๆกัน มาเรียนรู้น้อย มีแต่ชาวชุมชนพระร่วงพัฒนาที่สนใจมารับอาหารบุญหลายคนอยู่...” สังเกต ว่าคนเมืองบางกลุ่มอยากได้ของแจกง่ายๆ มากกว่าเรียนรู้อย่างพึ่งตนเอง

ชุมชนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เขต ๑ หมู่ ๓ - สมณะวินยธร สมณะสารูปโป เมตตา นำทีม ศรีโคตรบูรณและหินผาฟ้า น้ำที่ตั้งศูนย์ช่วยเหลือ และโรงบุญร่วมกันที่นี่ ด้วยความเบิกบาน “ชาวบ้านสนใจเรียนรู้อันนี้” ส่วนที่หมู่ ๔ และ ๗ ของชุมชน เป็นโรงบุญของศูนย์ศรีโคตรบูรณ และหินผาก็ก็นำไปตั้งศูนย์ที่ **ชุมชนเจ้าแม่กวนอิม ภาษีเจริญ**อีกศูนย์หนึ่ง รวม ๔ โรงบุญ

อีก ๕ ศูนย์ขับเคลื่อนขนาดเล็กลงขนาดใหญ่ของศรีโคตรบูรณ์คือ **ศูนย์ริมคลองราชมนตรี, ศูนย์วัดพรหมสุวรรณสามัคคี หมู่บ้านเศรษฐกิจ, ศูนย์สี่แยกทศวรรษ พุทธมณฑลสาย ๒, วงเวียนทะเลสาบ หมู่บ้านเศรษฐกิจ ๔ ศูนย์นี้อยู่เขตภาษีเจริญและบางแค** ศูนย์สุดท้ายของศรีโคตรบูรณ์จบที่**ชุมชนร่วมรักพัฒนา เขตหนองจอก** “ทุกๆศูนย์มีบรรยากาศการต้อนรับและมาเรียนรู้ดีมาก ศูนย์ที่น้ำท่วมมากๆ เราต้องใช้เรือขนของต่อไป ศูนย์ที่อยู่ใกล้โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก ก็จะมีเด็กๆมาช่วยสาธิตการทำปาต่องไก่และน้ำเต้าหู้เสริมด้วย” อนุโมทนาค่ะ

จังหวัดสุพรรณบุรี อ.อู่ทอง - ญาติธรรมตั้งแก้ว เลิศสัตยพร ร่วมกับชาวปฐมอโศกและนักเรียนสส.ฐ. จัดโรงบุญมา ๒๕ ปีแล้ว ทั้งประสบการณ์และความพร้อมเพียง “ปีนี้แจกที่หน้าร้าน ส่งแสงพาณิชย์ อาหารรสเลิศฝีมือแม่ครัวเอกคือ ป้าเกี้ยวเจ้าเก่า ข้าวหน้าเป็ดเจ ก๋วยเตี๋ยวเป็ดเจ น้ำยาขมนมจีน ข้าวเหนียวมูล ๖ หม้อยักษ์ ใช้เต็นท์ ๕ หลัง มีตำรวจและผู้หลักผู้ใหญ่ให้ความสะดวกทุกอย่างราว จึงเป็นโรงบุญที่สำเร็จลงพร้อมความสุขของทุกฝ่าย” อนุโมทนาค่ะ

จังหวัดกาญจนบุรี อ.ท่าม่วง ชาวนาแรงรักและนักเรียนสส.ฐ. นำแจกที่วัดหนองตะโก ครูศีลเกื้อ นาวาบุญนิยม รายงาน “แจกสนุกมาก เราทำขมนมจีน น้ำยาเห็ดแล้วก็ทอดมะละกอ มีลาบเต้าหู้ อย่างอื่นๆ ด้วย ผู้ปกครองนักเรียนก็เอามะพร้าวอ่อนมาสมทบอีก” อนุโมทนาค่ะ

ที่ศูนย์ปฏิบัติการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง “เย็นพอกิน” “แจกทั้งอาหาร หนังสือธรรมะ และเสื้อผ้า ชาวบ้านรวมกลุ่มกันพัฒนาหมู่บ้าน ประมาณ ๖๐-๗๐ คน” สมณะเสียงศีลรายงานมาจากอ.ท่าม่วง กาญจนบุรี

จังหวัดปทุมธานี ที่ ร.พ.หนองเสือ ญาติธรรมจินดา โพนิมิต ร่วมกับชาวสวนบุญผักพีชร่วมกัน แจกอาหารแก่ผู้สูงอายุอย่างมีความสุข “เด็กนักเรียนเราไปช่วยด้วยแจกกล้วยจิ้ม ผัดเปรี้ยวหวาน เจาก๋วยและอื่นๆ สมณะพาทีมงานไปสาธิตการทำน้ำยาอเนกประสงค์ด้วย” เป็นโรงบุญรูปแบบใหม่ให้มากกว่าเดิมโดยไม่ต้องจ่ายเพิ่ม อนุโมทนาค่ะ

-คลองหก อ.ธัญบุรี ครูธารรุ่ง คำโสภเชือก รายงาน “ที่เคหะชุมชนนี้มีบ้านอยู่เยอะมาก คนเป็นพัน บางบ้านก็ขึ้นเตี้ยแล้วน้ำท่วมเลยหัว ข้าวของเขาเสียหายหลายบ้าน กว่าจะเก็บกวาดเสร็จน่าเห็นใจมาก ประทับใจประธานชุมชน มาดูแลศูนย์เราและชาวบ้าน จนที่บ้านยังไม่ได้ทำเลย เต็มใจทำอาหารแจก ทำจนปวดแขน เตี้ยตอนขนของกลับด้วยรถ ๑๒ ล้อ จะยิ่งสนุกมากเลย มีบางครั้งขึ้นขึ้นผัดคันแล้วต้องขนย้ายรถใหม่ก็มี” ...โอ้...เป็นอีกศูนย์ที่ส่ำห้ของปทุมธานี ญาติธรรมหลายท่านออกปากบอกกัน “เห็นทุกข์ของชาวบ้านแล้วมองทุกข์เราเล็กและเบาขึ้นแยะเลย”.....นี่คือบุญใหญ่ของนักปฏิบัติธรรมแล้ว

-ชาวหมู่บ้านไวก้อาฮัส คลองหลวง ได้รับอาหารโรงบุญจากทีมภูผาและศาลือโตก ร่วมทีมกัน ๗๐ กว่าชีวิต อาโก้-ใจจริง ชาวหินฟ้ารายงาน “หมู่บ้านนี้ถูกน้ำท่วมสูงเลยหัวเลย ตอนนี้น้ำเริ่มแห้ง ชาวบ้านต่างขมิขมันล้างบ้าน ไม่มีแก๊ใจจะมาเรียนรู้อะไร แต่ก็สนใจอาหารโรงบุญ เราก้เห็นใจทำอาหารสุกเป็นชุดๆ ลงเรือไปแจก ตั้งแต่คลอง ๑-๕ จะไปคลองต่อไปน้ำแห้งลงก่อน” สาธุให้สุดกำลังแล้วก็เป็นบุญแล้วนะคะ

-หมู่บ้านเสมาฟ้าคราม อ.ลำลูกกา โดย กองหนุนจริยธรรมและกลุ่มอุโบสถศีล “คนมาช่วยงานถึง ๗๐ คน ใช้ธรร ๘ คัน ใช้ขนมจีน ๘๐ กว่ากิโลกรัม ไอศกรีม ๑๐๐ กิโลกรัม ส้ม ๕๐๐ กว่ากิโลกรัม เต้าหู้ ๑๐๐ กิโลกรัม สปาเก็ตตี้ ๑๐๐ กิโลกรัม ขนมหวาน ๑๐๐ กว่ากิโลกรัม ขนของขึ้นรถ ๑๐ ล้อ และคันอื่นๆ ไปแจกอย่างสนุกสนาน ตั้งแจกที่ปากทางก่อนเข้าหมู่บ้าน และในหมู่บ้านด้วย บริการถึงบนรถที่วิ่งผ่านไปมา ทำให้เกิดจรรยาจรติดซัดบ้าง ก็ขออภัยกัน” รวมเวลาทุ่มเทเตรียมงานและแจกสองวันเต็มๆเต็มใจทำแม่จะอ่อนล้าบ้าง แต่ก็ปีติอิมบุญไปตามๆกัน อนุโมทนาเจ้าภาพทุกท่านคะ

จังหวัดนนทบุรี รายงานมาจาก อ.บัวใหญ่โดย ญาติธรรม จินตนา เจ้าของโรงพิมพ์ หจก.พีการาฟิค “เป็นอีกปีที่มีความสุขกับการแจกอาหาร น่องๆและข้างบ้านอิมและมีความสุขกับเราด้วย” สาธุ ปีติแม่เล็กน้อยช่วยเสริมพลังอย่างนี้เอง

-ส่วนคุณยายเนียน คุณยายเนย และยูก็ร่วมกันจัดแจกอีกถึง ๓ โรงบุญ “มีขนมหลายอย่างที่ทำจากผลิตผลไร่สารพิษ จากเนินนี้ที่ไม่ใช่พอกินแค่ในหมู่เรา” น่าปลื้มใจแทนจัง

จังหวัดสิงห์บุรี ที่ศาลากลางหมู่บ้านสิงห์กลาง อ.ค่ายบางระจัน ญาติธรรมแสงเพ็ญ อินตา รายงานอย่างปลื้มปีติว่า “มีคนช่วยงานถึง ๓๙ ชีวิต อบอุ่นสมบุญกว่าทุกๆปีที่จัดมา คนรับก็มากันแทบทุกบ้าน สิ่งที่ต้องแก้ไขคือ เปิดเพลงไม่ค่อยเข้ากับบรรยากาศเท่าที่ควร น่าจะเปิดเพลงที่สร้างสรรค์ และการประชาสัมพันธ์ยังน้อยไป” อนุโมทนากับความสำเร็จอีกก้าวหนึ่งที่น่าจดจำ

-ร้านหึ่งห้อยของคุณวารุณีบอก “แจกสนุก หยุดขายของ แจกอาหารหลายอย่างทั้งกระเพาะปลามังฯ บะหมี่ น้ำผลไม้ โรตีสาวหมูแดงเจ” เป็นอีกหนึ่งโรงบุญที่คึกคักน่าอนุโมทนา เสียตายที่บริเวณคับแคบไม่มีที่ล้างจาน จึงต้องใช้ถ้วยโฟมอย่างจำเป็นไปก่อน... หากพิจารณาถึงโทษภัยของโฟมเพิ่มอีก อาจมีทางออกไวขึ้น

-ร้านรังผึ้ง ของ คุณพิชาพงศ์ อัครพัฒน์ถาวร และครอบครัว ก็มีโอกาสแจก

อาหารทำโรงบุญ พร้อมนิมนต์สมณะสิกขมาตุมาให้พรในโอกาสดีๆอย่างนี้ถึงที่บ้าน” แม้สถานที่เราจะยังไม่ค่อยพร้อมแต่ใจเราพร้อมที่จะทำแล้ว อุปสรรคอื่นก็เป็นเรื่องรองครับ” พ่อบ้านกล่าวเปิดใจอย่างยินดี... สาธุ สาธุ

-คุณกิมเจ็ง พรประสิทธิ์ คุณสมพงษ์ คงจันทร์ คุณนิพนธ์-คุณจันทร์แรม ทัดเทียม เป็นผู้นำในการทำอาหารมังสวิรัต มีรายการอาหารเช่น ข้าว ขนมจีน แกงเขียวหวาน ยาลูกชิ้นเจ ผัดพริกขิง ต้มมะระ ฯลฯ โดยแบ่งแจก ๔ โรงบุญ มีเพื่อนบ้าน ประชาชน ช่างราชการ มารับแจกประมาณ ๗๐๐ คน ใช้งบประมาณในการเตรียมอาหารประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท

จังหวัดชัยนาท โดยกลุ่มชัยนาทอโคทร่วมกับสำนักงานเทศบาลเมืองชัยนาท มูลนิธิบูรณะชนบท, บริษัทห้างร้านในชัยนาท “ช่วยกันทำบุญใหญ่มา ๑๕ ปีแล้ว ยังหนักแน่นพร้อมใจกันเหมือนเดิม” เป็นอีกหนึ่งโรงบุญที่น่าชื่นชม

จังหวัดนครปฐม - ญาติธรรมเหมือนแก้ว ชาวหินฟ้า “แจกบะหมี่แห้งหลายสี กับน้ำผักปั่นรสดี เสียงผู้ใหญ่อวย

ชวนกันชิมมัยๆ’ มีเสียงเล็กๆขานรับ ‘ชิมๆ’ ผู้ใหญ่ดีส่งน้ำผักให้เด็กชิมแล้วบอก ‘เอาอีก’ ทำเอาคุณยายที่พามาประหลาดใจ ประกติเด็กคนนี้ไม่กินผักนะ” โรงบุญนี้ตั้งอยู่ในร้าน มรป. ชุมชนปฐมอโคทค่ะ

-คุณณภัทรร่วมกับคุณฉันทนาแจกกระเพาะปลามังงาหม้อใหญ่ ที่ข้างร้านขายยาปฐมอโคทอีกหนึ่งโรงบุญ...สาธุๆ

-จาก อ.เมือง จ.นครปฐม อุบาสิก เมฆงาม รายงาน “ในตลาดบน ดิฉันแจกมะพร้าวอ่อน มะกอก และน้ำ แจกกับศิษย์เก่า สส.ฐ.วอร์มคะ คนรับดี”

-ส่วนชาวชุมชนปฐมอโคทที่แยกจัดเป็นส่วนตัวก็ยังมีหลายจุด เช่น ญาติธรรมน้อมสาธุ บูรารักษ์ เป็นผู้ยอดขยัน สรรหาไปไม้เขียวๆ รวมกับผลไม้รสชาติสมดุลเอามาปั่นแจกแฉะๆ หน้าชุมชนปฐมอโคทเป็นที่นิยมสมคุณภาพ แจกหลายวันจนวันที่บริเวณที่เคยตั้งแจกที่คับแคบด้วย ผู้คนเลยปลีกตัวแอบย่องขอพื้นที่ในครัวทำแจก มีบางท่านแซวว่า มาทำใกล้มรุอย่างนี้จะแจกผู้ลวงลับหรือ? แต่ท่ามกลางบรรยากาศสงบเงียบก็มีผู้รู้คุณค่าตามมารับบุญจนหมดทุกวัน และยังมีบางวันก็มีญาติธรรมนำผลไม้พวกมะนาว หม่อน เซอริ่ มาสมทบอีก และแม้จะล่วงเลยเทศกาลโรงบุญต่างๆไปแล้ว โรงบุญนี้ก็ยังมีมุ่งมั่นส่งเสริมสุขภาพประชาชนด้วยของใกล้ตัวง่ายๆอย่างนี้สม่าเสมอ... บางคนอยากขอเหรียญทองจากสสส.(สำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ) มามอบให้นะเนี่ย

-โรงบุญข้าวต้มปลามังงา ฝีมือญาติธรรมแม่แดง บุญประดับ แจกที่ร้านมรป.หน้าชุมชนปฐมฯ “ลมหนาวพัดโรยริน แล้วมีข้าวต้มร้อนๆกินฟรี สุขะนี้มีหรือจะลืม” คนรับบุญบางคนรำพันมา...

-คุณญ์เจาะวิจัยปฐมอโคทร่วมทีมแข็งแรงใจเต็มๆไปแจกตามชุมชนที่ประสบอุทกภัยด้วยข้าวสารอาหารปรุงสุกที่เก็บได้หลายวัน เช่น ผัดพริกขิงโปรตีน น้ำต้ม แจกทุกคนทุกครัวเรือนที่ไปถึง ไม่มีบัตรไม่มีทะเบียนบ้านมายืนยันก็แจก เราพี่น้องร่วมทุกข์ร่วมชาติทุกคน ไปแจกตามจุดต่าง ใน อ.นครชัยศรี และ อ.บางเลน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พ.ย.-๘ ธ.ค. รวมเกือบ ๔,๐๐๐ ชุด

ชาวชุมชนปฐมอโคท นำโดย สมณะชยะชยัน สมณะฟ้ารู้ สมณะฝุ่นฟ้า สิกขมาตุพูนเพียร สิกขมาตุนวนันมี และญาติธรรมร่วมกันจัดศูนย์ซัพซัพวัญภายในจังหวัดนครปฐมหลายแห่งดังมีรายงานดังนี้

ศูนย์ชัยขั้วชัย นราภิรมย์ อ.บางเลน “ที่นี่ชาวบ้านเดือดร้อนมาก ถนนขาด ชาวบ้านร่วมมือดีมาก เขาใช้เรือหางยาว ที่ลำหนึ่งบรรทุกคนได้ประมาณ ๒๐ คน ออกมารับคนและของเข้าไปบ้านที่เป็นศูนย์ ความสำเร็จที่ผู้นำเข้มแข็งมีส่วนช่วยให้ชาวบ้านพลอยมีคุณธรรมไปด้วย ทั้งเด็ก ผู้ใหญ่มีจิตอาสาดี เด็กๆชวนขวายเป็นเรียนรู้ช่วยทำกัวซาให้ผู้ใหญ่อย่างเต็มใจ การเรียนรู้ก็สนใจดีมีกำลังใจ มะพร้าวก็หอบหิ้วมาทำบุญกันหน้าประตูใจค่ะ” ญาติธรรมแพร่หลายไม่ ระวีโรจน์ รายงานมาอย่างอ้อมใจไม่หาย

ศูนย์วัดลาดสะแก อ.บางเลน “ระบบสาธารณโภคีที่นี้ยังอ่อนจางสักหน่อยค่ะ เหมือนจะมีการเมืองบางมุมที่ทำให้สามัคคีกันได้ไม่มาก แต่เราก็ไม่สนใจจุดนั้นค่อยๆเสริมส่วนที่เราตั้งใจมาให้อย่างจริงจัง ค่อยเป็นค่อยไปไม่หวังอะไร สุดท้ายก็เห็นคนเข้าใจร่วมมือดีขึ้นๆ”

ศูนย์ชัยขั้วชัยบางปลา อ.บางเลน “ผู้นำที่นี้ยอดน้ำใจงาม จะขยันสรรหาทุกสิ่งให้ลูกบ้านแบบแจกปลา แจกผัก ชาวบ้านจึงพึ่งตนน้อยกว่าที่อื่นบ้าง แต่ไม่กี่วันเขาก็พัฒนาขึ้นได้ ที่ศูนย์นี้ในช่วง ๕ ธันวาคมหาราชยังมีการแบ่งอาหารไปแจกที่ตลาดเก่าบางเลน และ ร.ร.วัดบางปลาอีกด้วยค่ะ” อนุโมทนาที่มเข้มแข็งนะค่ะ

ศูนย์ดอนแฝก อ.นครชัยศรี เป็นศูนย์สุดท้ายที่ชาวปทุมมอศกร่วมมือกันจนสำเร็จน่าชื่นใจอีกแห่ง “ที่นี่มีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ดีหลายคนมาเติมเต็มให้ศูนย์เราดีมาก ทั้งอบต. ทั้งเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ และชาวบ้านหลายคนที่เคยรู้จักเรามาบ้าง จึงเรียนรู้และรับกันง่ายขึ้น จิตอาสาก็เยอะ เช่น น้ำล้างจานสกปรกเขาจะช่วยเปลี่ยนโดยไม่ต้องบอก วันแรกๆเหมือนมีคนมาน้อยแต่ก็เหนียวแน่นอบอุ่นเพิ่มขึ้นทุกวัน ทีมงานแพทย์วิถีธรรมห้องจิบ น่องบีเข้มแข็งมาก ตรึงชาวบ้านฟังอย่างตาสว่างได้วันละหลายรอบ ทั้งนักเรียนสส.ฐ. ม.๔ ม.๖ ก็เสียสละร่วมมือช่วยอาเอี้ยง อาคู้ฟ้าอย่างแข็งขันนำชมขึ้น มีบริการลับมีดจากลุง ผาเพียร ลุงประโยชน์สอนทำซาลาเปา ปาท่องโก๋ได้รับความนิยมสูงในอากาศเย็นๆเหมือนอยู่ริมทะเลสาบที่มีทิวต้นมะม่วง มะพร้าวยืนต้นตาย อาหารรสดีจำนวนมากจากโรงบุญสถาบันบุญนิยมของเราช่วยลดความหุดหู่ของบรรยากาศลงได้บ้าง ภาพชาวบ้านมาขอเมล็ดพืชทอง กิ่งไม้ที่เอาไปเพาะชำได้จากโรงครัว เรบอกว่าการตั้งใจชาวบ้านยังอยู่ในเกณฑ์ดี” แพรหลายไม้และญาติธรรมจากสันติอโศกช่วยรายงานมา ขอขอบคุณค่ะ

ญาติธรรมทะเลธรรม นำโดย สมณะพอแล้ว สมณะอรุณชีโว สมณะนาไท สมณะดาวดิน สมณะธรรมทาปฟ้า ร่วมกันจัดศูนย์ชัยขั้วชัยภายในจังหวัดนครปฐมดังนี้

ศูนย์ห้วยถักร จั้วราย อ.นครชัยศรี - “แรกๆมีอุปสรรคเยอะเลย ทั้งไม่มีที่พัก ต้องกลับมาขวนเต็นท์จากปทุมมอศกไปกางอยู่ข้างห้วยถักรเก่าๆ ล้อมก็ต้องสร้างใช้เอง ดินมันอ่อน พอใช้ไม่นานก็โย้โย้ ทำหายเรา กลางวันร้อนมาก ดิว้าเช้าและเย็นๆวิวสวยมาก คื่นแรกเสียงรถไฟรบกวนการนอนมาก คื่นสุดท้ายหลับสนิทเลย คงทำบุญเหนือด้วย เพราะเราต้องต่อสู้อย่างหลายด้าน แต่ก็มีความสุขที่เห็นชาวบ้านมาเรียนรู้สิ่งที่เราแนะนำดี มี ๒ คนมาร่วมทำวัตรเข้ากับเราด้วย มารอก่อนเราตื่นก็มี มาทำอาหาร ทำบุญอย่างเก่งเลย ทั้ง หมู่ ๑, ๓ และ ๔ โดยเฉพาะหมู่ ๑ ผู้ใหญ่บ้านเสียสละเยี่ยมมาก...” ญาติธรรมงามไ้มตองนิลมณี รายงานมาอย่างชื่นใจ อนุโมทนาหะคะ.

นอกจากอยู่ที่ห้วยถักรแล้ว ทีมงานยังพากเพียรเพิ่มบุญไปแจกที่สถานีจั้วรายด้วย “นายสถานีให้ความร่วมมือดีค่ะ บางวันเรามีโอกาสขึ้นไปแจกบนรถไฟด้วย กลางวันเราออกไปประชาสัมพันธ์ อย่างสนุก บางวันก็ติดอาหารไปแจกด้วย”

ศูนย์บางระกำ อ.บางเลน “ศูนย์นี้ลำบากกว่าจั้วรายมากๆ บางบ้านน้ำยังสูงเป็นเมตรเลย บางวันเขามาหาเราได้แค่ ๒-๓ คน ก็ดีแล้ว มีวันที่มามากถึง ๓๐-๔๐ คนก็มี ประทับใจชาวบ้านที่แม่เขาลำบากก็ยังอยากตอบแทนให้เราบ้าง เช่น กล้วย มะพร้าว ปลาเค็ม(แต่เราไม่กิน) หรือพระพุทธรูปองค์เล็กๆก็มีนะค่ะ” ความลำบากสร้างคน ความมีน้ำใจเสริมมิตรภาพให้เข้มแข็งเสมอ...

ศูนย์ชุมชนเคหะอื้ออาหาร อ.สามพราน “จากบางระกำก็ต่อมานี้เลย ญาติธรรมก็เหนื่อยนะ แต่เห็น

สภาพชาวบ้านที่ลำบากหลายคน แล้วนำช่วยมาก กลางวันชาวเคหะออกทำงานโรงงานเป็นส่วนใหญ่ เช้าๆกับ
 คำๆก็มารับอาหารไปกิน หลายคนกินอย่างกันเองที่โรงบุญ กินเสร็จก็เรียนรู้การทำน้ำยาอเนกประสงค์ อาหาร
 ขนม อย่างสนใจ ก่อนกลับก็มีผลงานไปใช้ได้ด้วย ที่นี้น้ำแห้งสนิทแล้ว แต่ขยะยังคั่งค้างมาก วันที่ ๑๙ นี้
 จะมีการร่วมมือกันสะสาง เราเตรียมทำอาหารเสริมพลังให้ (มูลนิธิคือจี้มาช่วยทำความสะอาดด้วย) แถวนี้มี
 โรงงานมาก เราทำอาหารไปแจกที่โรงงานจินตนาอีกแห่งด้วย เราเตรียมไปกะให้พอกับคนเป็นพันคน และใจดี
 ให้ใส่ถุงไว้กินมือเย็นได้ด้วย มีอาหารเหลือบ้างก็เอากลับมาแจกต่อที่ศูนย์ใหญ่ ดีใจที่ชาวบ้านกินอาหารเรา
 อย่างอร่อยให้เห็นค่ะ” ญาติธรรมรุ่งกล้า ขวัญเพียรพุทธ รายงาน

โรงบุญที่ศูนย์ัชชัชวัญฯ จ. นครปฐม

จังหวัดเชียงราย อ.เชียงของ ทำโรงบุญเป็นประจำเพื่อสำคัญมาทุกปี ญาติธรรม ลีตีพร ธาดาเดช รายงาน “จัดร่วมกับสถานธรรมไม้เื้องถาน เป็นปีที่ ๑๘ แล้ว อาหารหลักมี ๕ รายการ นำหวานๆเย็นๆ

๘ รายการ” ขอชื่นชมความขยันที่ต่อเนื่องเสมอๆ
คุณน้ำนวลดิน นาวาบุญนิยม รายงานโรงบุญอื่นๆ
ในจังหวัดเชียงรายได้ดังนี้

-**sw.แม่ฟ้าหลวง อ.แม่ฟ้าหลวง** โดยคุณบินเกื้อ-แม่
ผู้บุญ สุขเกษม ผู้มารับอาหารคือผู้ป่วยและญาติที่มาเผ่าใช้
(ส่วนใหญ่เป็นชนเผ่า), แพทย์-พยาบาล และเจ้าหน้าที่ อาหารที่
แจก ก๋วยจั๊บน้ำใส, ข้าวหน้าเบ็ดเจ, ขนมจีนน้ำยา, แกงอ่อม,
แกงผักกาด, ยาผักอีเมก, ยำรวมมิตร, น้ำพริกผักลวก, ข้าว
สวยและข้าวเหนียว มีน้ำสมุนไพร และผลไม้ บรรยากาศ คึกคัก อิ่มบุญทั้งผู้รับและผู้ให้..

-**โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ อ.เมือง** โดยญาติธรรมชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย มี ๔
โรงบุญย่อย โรงบุญที่ ๑ แจกข้าวผัดอเมริกัน, ส้มตำ, ข้าวเหนียว-ข้าวหนูกงา, ข้าวมันไก่มังฯ, ขนมโรตีสาย
-ครองแครง และน้ำสมุนไพร โรงบุญที่ ๒ เป็นขนมไทย ขนมมันกวน, ขนมถั่วแปบ, ขนมหยกมณี, ขนม
ครกแถมเพชรและรวมมิตรลอดช่องผลไม้ไทย โรงบุญที่ ๓ ผัดกะเพรา, ลาบเมืองเหนือ, ผัดกะหล่ำปลีใส่
เต้าหู้, น้ำพริกกะปิ+ผักสด-ลวก-จิ้ม, ข้าวเหนียว-ข้าวสวย โรงบุญที่ ๔ ก๋วยเตี๋ยวบวก, ผัดซีอิ๊ว,
ข้าวเหนียวหมูทอดมังฯ นอกจากนี้ก็มีแจกหนังสือธรรมะ และ
ซีดีคำคมธรรมะ บรรยากาศ มีผู้มารับอาหารคึกคัก ส่วนใหญ่
เป็นผู้ป่วยและญาติที่มาเผ่าใช้, แพทย์-พยาบาล และเจ้าหน้าที่
ญาติธรรมไปช่วยงานกันเป็นจำนวนมากประมาณ ๔๕ คน

-**อบต.ท่าสาย ต.ท่าสาย อ.เมือง** โดยญาติธรรมชุมชน
ดอยรายปลายฟ้า บรรยากาศช่วงบ่ายผู้คนไม่มากนัก ชาว
ดอยรายนำดนตรีไปร่วมแสดง เป็นงานออกร้านพืชผักปลอด
สารพิษและผลิตภัณฑ์ชาวบ้าน แต่ช่วงค่ำคึกคักมาก เพราะ
มีงานเฉลิมฉลองวันพ่อและจุดเทียนชัยถวายพระพร

-**โรงบุญแจกน้ำโอ** โดยคุณเหน้อย-แก้วพระ+พี่สาว, คุณพร-ปรีดาและเพื่อน แจกน้ำดื่มสะอาด,
น้ำเสาวรสและน้ำใบเตย ให้แก่ผู้ที่ไม่ได้ตั้งขบวนเดินเทิดพระเกียรติ ที่สวนตุงและโคม ผู้คนที่มารับน้ำดื่ม ต่าง
ชื่นชมยินดีและมีความสุข หลังจากนั้นตอนเย็น ญาติธรรมดอยรายปลายฟ้าร่วมกับกลุ่มประชาชนพิทักษ์สถาบัน
เดินขบวนไปเตรียมทำพิธีจุดเทียนชัยถวายพระพร ที่สนามโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม

-**โรงบุญเวียงป่าเป้า** โดยแม่เอ๊ย, นางบัวคำ ยะป่าและลูกหลานญาติพี่น้อง แจกที่หน้าบ้าน ๒๕๙ ม.๓
บ้านโป่งหนอง ต.เวียงป่าเป้า บรรยากาศคึกคักด้วยผู้คนมารับแจกอาหารเป็นคคนในพื้นที่หมู่บ้านเดียวกัน
เพราะจัดทุกปี

-**ที่หน้าบ้าน แม่ต้นยอม ไอลา** แจกวันอาทิตย์ที่ ๑๑ ธ.ค. นอกจากแจกอาหารแล้วยังมีการแบ่งปันกล้า

กะหล่ำปลี, กะหล่ำฝักคะหน้า และผักกาดดองใส่ถุงแจก ผู้มารับแจกเป็นเด็กและชาวบ้านซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียง ชุมชนดอยรายปลายฟ้า บรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีญาติธรรมดอยรายไปช่วยเล่นดนตรีสร้างความคึกคัก สนุกสนาน นับว่าเป็นการทำบุญเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปันบุญกิริยาธรรมซึ่งอยู่บริเวณรอบข้าง สร้างวัฒนธรรม ประเพณีดีงามถวายพ่อหลวงในเดือนมหามงคลนี้

-แจกขนมจีนน้ำยา ในงานสัมมนาวิชาการ ที่โรงเรียนบ้านห้วยบง ต.สันทราย อ.เมือง ผู้มาร่วม รับประทานอาหารบุญคือ อาจารย์และผู้มาร่วมสัมมนา ในเวลาเที่ยงวันของวันที่ ๒๙ พ.ย.

-แจกข้าวหน้าเบ็ด-ข้าวหมูแดงเจ ในงานเสวนาประชาชนพิทักษ์สถาบัน เมื่อวันที่ ๒๙ พ.ย. ที่สวนอาหาร เคียงดอย ต.ท่าสาย อ.เมือง ซึ่งมีวิทยากร จาก กทม.ได้แก่ อ.เทอดภูมิ ใจดี, อ.ชัยพันธ์ุ ประภาสวัตติ และ ดร.ประยูร อัครบวร

กิจกรรมโรงบุญ จังหวัดเชียงราย

จังหวัดพะเยา โดยกลุ่มสังฆกรรมบ้านหลวง แจกที่ทำการของกลุ่ม อ.เชียงม่วน โดยคุณอุษณีย์ กล้าหาญ ร่วมกับ กศน.อ.เชียงม่วนและสมาชิกกลุ่มสังฆกรรมบ้านหลวง เป็นเจ้าภาพ มีการมอบรางวัลเด็ก ประพฤติดี ทำดีถวายพ่อหลวง ๗ คน เพื่อเป็นขวัญกำลังใจและเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เยาวชนต่อไป ผู้ที่มารับแจกอาหารเป็นคนในท้องถิ่นซึ่งทราบข่าว เพราะจัดมาหลายปี จึงได้มาร่วมบุญกันตลอดวัน เจ้าภาพรู้สึกปลาบปลื้มปีติยินดี แม้จะต้องเหนื่อยจากการเตรียมงานนอนดึกหลายคืน ก็ยังมีพลังและอิมบุญ

-วันที่ ๕ ธ.ค. จัดที่บ้านป่าไผ่ เจ้าภาพคือ คุณฟู และคุณยุพา ศรีวิชัย ความประทับใจ คนรับแจกหลายราย ขอรับข้าวเหนียวอัญชัญ บอกว่าจะเอาไปฝากพ่อ บางคนบอกว่าเอาไปทำบุญให้พ่อ

จังหวัดเชียงใหม่ วันที่ ๒-๔ ธ.ค. ๒๕๕๔ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แจกอาหาร ข้าวราดแกง ผัดหมี่ เจ้าภาพคือ อากิ่งธรรม และกลุ่มญาติธรรมเชียงใหม่ ความประทับใจ การแจกครั้งนี้เราใช้กระถางในการใส่อาหาร มีอาจารย์และนักศึกษามารับแจกอาหารโดยใส่กระถางใบตอง ก็รู้สึกดีที่ช่วยรักษาสິงแวดล้อม และช่วยลดโลกร้อนด้วย

-วันที่ ๑ ธ.ค. จัดที่ ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ แจกถ้วยเดียวตลอดทั้งวัน ตั้งแต่ เวลา ๐๘.๐๐-๑๔.๐๐ น.

-วันที่ ๕ ธ.ค. ๒๕๕๔ ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ ญาติธรรมชาวเชียงใหม่ และท่านสมาชิก แจกอาหาร ข้าวราดแกง ขนมหวาน น้ำสมุนไพร น้ำผัก-ผลไม้ปั่น ฯลฯ บรรยากาศอบอุ้น ตั้งแต่วันเตรียมงาน เพราะมีชาวชุมชนและญาติธรรม มาร่วมแรงร่วมใจกันทำอาหาร ก่อนวันงาน ๕ ธ.ค. มีผู้มาร่วมรับแจกอาหารโรงบุญมากกว่า ๑๐๐ คน ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “อิมจังเลยทานไม่ไหวแล้ว” และหลังจากอิมหน้าแล้วก็ช่วยกันเช็ดโต๊ะ เก็บจานชามของตนเองไปล้าง ณ จุดล้างจานที่ทางร้านจัดเตรียมไว้ให้

จังหวัดชลบุรี ชาวชลบุรีจัดโรงบุญทุกปี บางปีจัดแต่ไม่ได้รายงานเข้ามาก็มี “ปีนี้แจกที่ตึกตรวจโรคของโรงพยาบาลชลบุรี ทั้งหมด พยาบาลและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของโรงพยาบาลมาอุดหนุนอย่างเป็นกันเอง นอกจากญาติธรรมชาวอโศก แล้วก็ยังมีกลุ่มปฏิบัติธรรมอื่นๆมาร่วมโดยเอาอาหารมาสมทบด้วยค่ะ” ญาติธรรมเฉพาะรายงาน

-กลุ่มชลบุรีหรือโตกร่วมกับพ่อค้า แม่ค้า ชาวอ.บ่อทอง จัดที่ตลาดสด อ.บ่อทอง พ่อให้แม่ให้กลุ่มชลบุรี อโศกประมาณ ๒๐ และพี่น้องชาวตลาดอ.บ่อทองอีก ๑๐ กว่าคน ผู้มารับบริการทั้งด้านอาหารและบริการ ตัดผม ประมาณ ๘๐๐ คน งบประมาณ ๑๘,๕๐๐ บาท รายการอาหารที่แจกหลักๆ มีถ้วยเดียวถ้วยเดียว กระเพาะปลาเจ ขนมจีนน้ำยา ฯลฯ มีพี่น้องชาวบ่อทองนำอาหารมาร่วมแจกเพิ่มเติมด้วย จัดมาประมาณ ๑๖ ปีแล้ว สิ่งที่น่าประทับใจคือ ชาวตลาด อ.บ่อทองถือว่าการจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมเป็นประเพณีสำคัญของชาวตลาด อ.บ่อทอง ที่มีโอกาสได้ถวายความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวาระพิเศษนี้

อย่างเป็นทางการ งานนี้ผู้ให้ก็อิมบุญกับกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกัน ผู้รับก็อิมท้องด้วยอาหารมังสวิรัตินี้ โดยไม่ได้เบียดเบียนสัตว์เล็กสัตว์น้อยตัวไหนเลย แม้เพียงชีวิตเดียว

จังหวัดตราด เดียวนี้จังหวัดตราดมีโรงบุญมังสวิรัตินี้แห่งเดียว ที่หน้าธนาคารกรุงศรีอยุธยา-ร้านกันเองเวชภัณฑ์ ปีนี้จัดใหญ่กว่าทุกปีเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ๘๔ พรรษาพ่อหลวง อาหารที่นำมาแจกมี ขนมจีนน้ำยา น้ำพริกเงาะพะเพาะปลาเจ ขนมเบื้อง ฯลฯ บรรยากาศมีคนมามืดฟ้ามัวดินหียบบริการกันสนุกสนาน ไม่ได้หยุด รวมทั้งได้รับความร่วมมือจากเทศบาล พ่อค้า ประชาชน ดีมาก ช่วยจัดช่วยบริการ ช่วยเก็บ งานลงตัวดีมาก

หากมีใจว่าพี่น้องญาติธรรมภาคนี้เสียสละเคลื่อนตัวไปช่วยชาวทม.แล้ว ภาคนี้จะมีสติปัญญา ใจบุญ สูงกว่าภาคใดๆ แต่ไม่ว่าเราจะทำที่ไหนจุดมุ่งหมายเราเพื่อประโยชน์ตนประโยชน์ท่านเหมือนเดิมจะ

จังหวัดขอนแก่น ญาติธรรมน้อมสาธุ บุรารักษ์ รายงานบรรยากาศโรงบุญมูลนิธิจิตต์ธรรม อ.เมืองว่า “นอกจากแจกอาหารแล้วมีสาธิตสีข้าว ๑๘ สายพันธุ์ นิมนต์พระที่ฉันมังสวิรัตินาเทศน์ มีคุณน้อง ตีนาสวนมาบรรยายเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงอาหารและสุขภาพด้วย ผู้มาร่วมบุญประมาณ ๒๐๐ คน อิมใจด้วยกันทุกคน”

จังหวัดบุรีรัมย์ อ.ประโคนชัย คุณประสงค์ เงามาม รายงาน “ชาวบ้านมาช่วยงานและร่วมมือกันที่รับแจกอาหารหนาแน่นกว่าเดิม สิ่งที่ต้องปรับปรุงในโอกาสหน้าคือ การให้ผู้รับยังทำได้ไม่มากพอ” ผู้รู้ข้อบกพร่องแล้วตั้งใจพยายามแก้ไข คือ “คนเจริญ”

จังหวัดนครพนม ที่อ.เมือง คุณเบญจมาศ แก้วกรต ผู้เชี่ยวชาญการแจกอาหารโรงบุญมาหลายปีแล้ว “ปีนี้ทำกับข้าว ๑๑ อย่าง มีอย่างอื่นที่คนมาสมทบมากมาย พระเอกของงานคือก๋วยเตี๋ยว ข้าวมันไก่เจ ผีมือน้องสาวก็ได้รับเสียงชมเป็นพิเศษ คนมากินแน่นโรงบุญตั้งแต่ต้นจนปิดโรงบุญ มีผู้ช่วยโฆษณาให้อย่างดี ถ้าปีหน้าไม่มีอุปสรรคอะไรจัดอีกแน่ๆคะ” ก่อนเปิดโรงบุญปีนี้เพียงไม่กี่วัน คุณเบญจมาศชี้จักรยานตามปกติ มีรถมาชนท้ายล้มหัวแตก ต้องเย็บ ๕ เข็ม เคราะห์ดีไม่แย่ไปกว่านี้ ยังทำโรงบุญทันจนได้

จังหวัดหนองบัวลำภู ครอบครัวดิญแพงคำ รายงานโรงบุญจาก อ.โนนสัง “ปีนี้ตั้งใจทำบุญถวายในหลวงและพ่อท่าน โดยแจกอาหารที่ร้านยาหนานในเมืองที่ร้านพอเพียง และที่ ร.ร.บ้านนิคมสงเคราะห์รวม ๕ ครั้ง และบางโอกาสก็ขายสินค้าที่ร้านเป็นพิเศษด้วยคะ” อนุโมทนาคะ

จังหวัดเลย ญาติธรรมสุวิทย์ อุ่นขาว รายงานโรงบุญมาหลายแห่งดังนี้

-จัดที่บ้าน๓๑ อ.เมือง “มีสมาชิกเพิ่มขึ้นกว่าทุกปี คนมาร่วมบุญน้อยกว่าคน อาหารมีน้อยไปนิดหนึ่ง”

-บ้านสามแยกปากกู่ อ.เมือง “คนมาก สนุกสนาน ปีหน้าถ้าแจกอีกก็ต้องเตรียมอาหารมากกว่านี้”

-ตลาดเอราวัณ “ครีกรู้ดี อาหารพอเพียง” ขออนุโมทนาบุญทุกโรงบุญค่ะ

จังหวัดศรีสะเกษ อุบาสิกาแพงศรี จิริงคา จัดโรงบุญถวายพระราชกุศลแด่ในหลวงเหมือนทุกปี

ชุมชนศิระะอโศก อ.กันทรลักษ์ จัดแจกอาหารโรงบุญในจังหวัด ๑๒ แห่ง ญาติธรรมแซมดาว

รายงาน “ที่หน้าร้านหนึ่งน้ำใจแน่นขนัดด้วยชาวบ้านมารับอาหารบุญ คุณหวังไพโร สายเบาะ ใช้เส้นก๋วยเตี๋ยว มาทำแจกร่วมด้วยเป็น ๑๐๐ กิโลกรัม เกือบๆทุกแห่งบรรยากาศดีขึ้นกว่าเดิมมาก เพราะมีการวางแผนเข้าหาผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือ อบต. ในชุมชนที่จะแจกเขารู้สึกมีเกียรติมีใจให้ความร่วมมืออย่างกระตือรือร้น เหมือนเขาเป็นเจ้าของโรงบุญกับเราด้วย” สาธุ สาธุกับความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งนะคะ

จังหวัดนครราชสีมา อ.ปากช่อง ญาติธรรมพรายผ่อง ตูลาบตี รายงาน “จัดมา ๒๗ ปีแล้วค่ะ ปีนี้

จัดที่ลานจอดรถตลาดก้งวาพัฒนา ช่วงเช้ามีการตัดบาตร มีการรวมเสื้อผ้าที่ไม่ใช้แล้วมาแจกด้วย

กิจกรรมโรงบุญในภาคอีสาน

หลายปีมานี้ประชาชนชาวบ้านร้านค้าหลายเจ้าเกิดจิตกุศล ตั้งโรงบุญถวายเดี่ยว กระเพาะปลา เป็นต้น งดขายแจกจริงๆจนเกิดบรรยากาศการเสียดสละแก่สังคมชัดเจนยิ่งขึ้นตามๆกัน” เมื่อมีคนเริ่มต้นก็ต้องมีคนตาม โดยเฉพาะเรื่องดีๆอย่างนี้ยิ่งต้องช่วยกันส่งเสริมให้เจริญยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อทุกคนต่อไป

-พ่อสว่าง จิตรนอก ได้รวบรวมทุนจากลูกหลานและคนใกล้เคียงได้เป็นเงินทุนสี่พันกว่าบาท จัดทำอาหารมังสวิรัตขึ้น ๔-๕ อย่าง เริ่มแจก ๗ โมงครึ่งมีพระประจำหมู่บ้านบิณฑบาตรผ่านได้ใส่บาตรก่อนเป็นการเปิดหม้อ มีผู้มารับแจกประมาณ ๑๐๐ คน มีการห่อไปฝากผู้ไม่ได้มา และมีผู้นำของมาสมทบเป็นผักสด เครื่องดื่มน้ำขวด สนุกสนานในการแจก ผู้คนที่มารับเป็นกันเองดีมาก

อากาศดีไม่มีอุปสรรคใดๆเลย

จังหวัดอุดรธานี แจกที่ศาลากลางจังหวัดอุดรธานี ผู้มาร่วมทำงานประมาณ ๖๐ คน ผู้ที่ร่วมสมทบการทำบุญ ๑๘ ราย ผู้มารับประทานมีทั้งพันธมิตร ช่างราชการที่มาร่วมพิธี ประชาชน งบประมาณคิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า ๓๔,๐๐๐ บาท มีพันธมิตร ครู อาจารย์ สนับสนุนวัสดุสิ่งของ นักเรียนและจิตอาสา มาร่วมพับกระทงใบตอง เป็นโรงบุญที่ปลอดโฟม บรรยากาศอบอุ่น เชิญชวนให้ช่วยกันล้างจาน ร่วมกันร้องเพลงพับกระทง เน้นผู้ให้ไหว้ผู้รับ ไม่รับเงินสดไม่ซื้ออาหารและมีของแจกได้แก่ ข้าวกล้องหลายสายพันธุ์ ข้าวเหนียว ข้าวเหนียวดำ กะเพาะปลามังฯ ลาบ(โปรตีนธัญพืชเห็ด) ขนมจีนน้ำยาลาว แกงเขียวหวาน ส้มตำ ผักต้ม น้ำหวาน ขนม และผลไม้กว่า ๑๐ ชนิด แจกผักไร้สาร หนังสือเอกสารเพื่อสุขภาพ ถึงแม้ไม่มีเก้าอี้หนึ่งผู้ร่วมบุญก็ยืนหรือนั่งเสื่อได้

จังหวัดร้อยเอ็ด โดยกลุ่มญาติธรรมและผู้ปกครองนักเรียน มีการฟังธรรม และแจกอาหาร สมณะแก่นหล้าและหลวงปู่สอน จากศิระชะอโศก รวมทั้งพระคุณเจ้าจากวัดป่าในชุมชนอีก ๓ รูป มาร่วมงาน ผู้มา

กิจกรรมโรงบุญในภาคอีสาน

ร่วมงานประมาณ ๑๐๐ คน อาหารที่แจกมีหลากหลาย ใครอยากกินอะไรช่วยกันปรุง ช่วยกันแจก เช่น ข้าวหลาม ข้าวต้มมัด ลาบ และอาหารที่ชาวบ้านนำมาร่วมทำบุญ(พืชผักผลไม้) และมีการแจกกล้วย(กระทกรก) โดยโรงเรียนขวัญเมืองได้ให้เด็กช่วยกันเพาะกล้าไว้เพื่อแจกในงานนี้โดยเฉพาะ

จังหวัดสุรินทร์ ป้าเอื้อธรรม ชาวหินฟ้า และคุณรัฐสัมพันธ์ มิ่งขวัญพร้อมครอบครัวได้จัดโรงบุญ ที่วัดบ้านหนอง ต.ปราสาททอง อ.ปราสาท แจกขนมจีนมังสวิรัต ขนมลอดช่อง สาคุ น้ำเสาวรส และส้ม โดยถวายอาหารพระสงฆ์ ๖ รูป มีชาวบ้านมารับบริการ ๓๐๐ คน การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี อ.เมือง ครอบครั้วและญาติหมอฟ้ารักจัดโรงบุญมา ๒๐ ปีแล้ว “ตอนนี้คุณยายอายุ ๘๓ ปีแล้ว ยังมีพลังตัดไท สูตรโบราณแจกอยู่เลยครั้บ ปีนี้มีหลานชายมาช่วยตัดด้วยยายยังมีกำลังใจจะทำโรงบุญต่อจนกว่าจะหมดแรงเส้นก้วยเตี้ยว ผลไม้ขนมหลายรายการมีญาติๆ แม่ค้าในตลาดเพื่อนบ้านมาร่วมบุญอย่างอบอุ่นมาก” คุณยายทำโรงบุญมานานปีและทุกปี ก็เพาะก่อเชื้อบุญไว้ให้ญาติๆ และลูกหลานมาตลอดจนอยากจะทำเชื่อว่า แม้คุณยายจะหมดแรงทำลูกหลานที่ฝึกหัดทำไว้บ้างแล้วคงไม่“หมดแรง” ตามละคระมัง...ยิ่งอาจจะทำได้โอกาสหลายสิ่สันเพิ่มขึ้นกว่าเดิมก็เป็นได้ **ตัดไทยไม่เป็น ก็ตัดจีน ผัดลาว ผัดฝรั่งแจกก็คงมีอะไรแปลกดีอีกแบบก็ได้ ไซ้หมอครั้บหลานป้าหมอฟ้ารักกานายนธิพงศ์ นธิพัฒน์วณิ์สุบุตร รายงาน...สาธุค่ะ.**

กรุงเทพฯ	๕๗	โรงบุญ
ภาคกลาง	๖๓	โรงบุญ
ภาคเหนือ	๘๗	โรงบุญ
ภาคใต้	๑๑	โรงบุญ
ภาคตะวันออก	๘	โรงบุญ
ภาคอีสาน	๘๔	โรงบุญ
รวม	๓๑๐	โรงบุญ

ท้ายบทโรบบุญ ๒๕๕๔

มหันตทุกข์ที่ถาโถมมนุษยชาติหนักขึ้นถึขึ้น ทุกคืนวันจะสั่งสอนหรือให้สติให้ใครๆรู้จักกริยาลัจ ๔ เพิ่มขึ้นได้แค่ไหนเท่าใด ว่ากันว่า คลื่นทุกข์ระลอกนี้เป็นเพียงคำเตือนเบาๆเท่านั้นว่า ยังมีคลื่นทุกข์ลูกใหญ่กว่านี้จากกรรมของมนุษย์เองรออยู่ข้างหน้า หลายคนเชื่อว่าคนที่ละเลยศีลธรรมจะต้องรับกรรมสาหัสกว่า อย่างน้อยด้านจิตใจคนที่ **“ฝึกตน”** ย่อมทนกับความเปลี่ยนแปลงที่คาดไม่ถึงได้ดีกว่า เวลาที่เราเริ่มเพิ่มอริศีลให้ตนเองหรือยัง?

กิจกรรมของศูนย์ ชับขวัญฯและโรบบุญของทุกแห่งของทุกท่านเป็นตัวอย่างความตั้งใจเพิ่มอริศีลเพิ่มเมตตาแก่โลกและสิ่งแวดล้อมอย่างไม่สูญเปล่าเพื่อยังประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมปราณีตยิ่งขึ้น

ขออนุโมทนาทุกท่านทุกๆโรบบุญอย่างสุดซึ้งค่ะ...

✽ โดง...ไม่พัดท

สถิติโรยบุญฯ ทั่วประเทศ

กรุงเทพฯ

ญาติธรรมร่วมกันจัดโรยบุญรอบๆเขตพุทธสถานสันติอโศก แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม มี ๒๐ โรงบุญฯ ดังนี้

- บจ.ฟ้าอภัย
- ร้านภูมีไท
- คุณเปิ้ล กลุ่มอุโบสถศีล
- คุณวิมลมาศ แซ่ฉั้น
- คุณน้ำเอื้อ รักพงษ์อโศก
- ร้านพิมพ์บุญ
- คุณสุทธิพร ศรีดาวงค์
- คุณรัชนี ลิทธิพันธ์ุ ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน
- นักเรียนสันติบาล(๒ โรงบุญ)
- ดินอุ้มดาว
- คุณครุฑครุฑ่า หุ่นตระกูล
- คุณบุญปลูก ไวยฤกษ์
- คุณธีรพงษ์ ไวยฤกษ์
- คุณโสภณ ไวยฤกษ์
- กลุ่มสังฆะออมทรัพย์
- คุณวนิดา
- คุณสมหวัง
- กลุ่มรวมมิตร
- คุณยิ่งรัก เตโช
- กลุ่มสำนักดี แจกหน้าร้านพิชชา
- คุณศิริวรรณ เจนการ

โรงบุญที่จัดรวมกิจกรรมอื่นๆกับโครงการ ๒ ของศูนย์ฯ ชั่วขวัญผู้ประสบอุทกภัยภาคประชาชน มี ๒๖ โรงบุญ ดังนี้

- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ บจ.แต่ชีวิต ชาวชุมชนคุ้มบอน ๒๗ รามอินทรา
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ คุณแก้วธรรมไชยา ชาวชุมชน ๕ พื้นที่พัฒนาเขตคลองสามวา
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ร้านข้าวแดงแกงร้อน ชาวชุมชน ๕ พื้นที่พัฒนา เขตคลองสามวา
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ บจ.ฟ้าอภัย ชุมชนศาลเจ้าพ่อบุญ เขตสายไหม
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ คุณต้อย (พี่สาว ส.ร้อยดาว) ชาวชุมชนศาลเจ้าพ่อบุญ เขตสายไหม
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชาวชุมชนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี เขตบางแค
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชาวชุมชนศิริเกษม พุทธมณฑลสาย ๒ เขตบางแค
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชาวชุมชนเจริญแพทย์ พุทธมณฑล สาย ๒ เขตบางแค
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชาวชุมชนหมู่บ้านธัญกานต์ วัชรพล
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชาวชุมชนมิตรไมตรี ๒๔ หนองจอก (แจก ๒ ครั้ง)
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชาวชุมชนพูนบำเพ็ญ ถ.บางแวก เขตภาษีเจริญ
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ โรงเจโรจนสมบุญณ์ พุทธมณฑลสาย ๑ เขตบางแค
- ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชาวชุมชนสี่อสนธิ ถ.มิตรไมตรี หนองจอก

- (แจก ๒ ครั้ง)
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ หมู่ ๓ คลองสิบ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ หมู่ ๒ คลองสิบ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ หมู่ ๔ คู่ฝั่งเหนือ คลองสิบ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ มีสียิดดารุสสลาม คลองสามวา ตะวันออก กทม.
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ชุมชนพัฒนา ศูนย์ผู้สูงอายุ คลอง ๑๑ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ หมู่ ๔ คลองสิบ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่บ้านนาดับ มีสียิดนาดับ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ ชุมชนลำนกแขวก หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ วัดสามง่าม คู่ฝั่งเหนือ คลองสิบ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ หมู่ ๗ คลองสิบ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ หมู่ ๘ คลองสิบ หนองจอก
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ ที่ หมู่บ้านธัญกานต์ วัชรพล
 - ศูนย์ฯ ชั่วขวัญฯ สหกรณ์ศิรินทร์และเพื่อน เขตภาษีเจริญ
- ที่อื่นๆในกทม. มี ๘ โรงบุญ ดังนี้
- คุณรสสุคนธ์ บุญวาระษฐ์ ๒๙๓ ถ.วราชจักร เทพศิรินทร์

-คุณจันทร์จิรา สวนน้ำบึงกุ่ม
-คุณชัยรัตน์, คุณจตุพร
เขตบางกะปิ
-กลุ่มอุโบสถศีล คุณหน้อย ที่
ติด สทง.เขตคลองสามวา
-สุเหว่าอัลเอียซาน แขวง
แสนแสบ เขตบึงกุ่ม
-คุณกุลวดี โรงบุญที่คลอง
ลาดमाชี อ.ภาษีเจริญ
-คณะจิตอาสาพยาบาล ที่
คลองลาดมาชี อ.ภาษีเจริญ
-คุณชญาอนุตม์ ไตรรัตน์ ผลิต
หน้าโครงการสารานุกรมไทย
สำหรับเยาวชนฯ สนามเสื่อป่า
ถ.ศรีอยุธยา แขวงดุสิต
-บริษัทพัฒนาขนส่งจราจร
(๑๙๙๓) แจก ซาลาเปา อาหาร
มังสวิรัติน์ ฟรี ที่เขตป้อมปราบ

ภาคกลาง

ชาวชุมชนปฐมมอโคก และ
ญาติธรรม นอกจากจะร่วมจัด
โรงบุญๆ กับโครงการซบขวัญใน
หลายพื้นที่แล้วยังคงมีการจัด
โรงบุญหน้าชุมชนปฐมมอโคก มี ๑๔
โรงบุญ ดังนี้

- คุณต้นหญ้าและคณะ
- คุณไก่
- คุณจำ พันธมิตร
- ร้านชยะด้วยหัวใจ
- ครอบครัวคุณไฟเย็น
- คุณอุดม-ศิริพจน์-มะลิ
- ครอบครัวคุณเอ็ง แซ่ลื้อ
- คุณเหมือนแก้ว
- ชาวทะเลธรรม
- คุณแดง บุญประดับ
- คุณปัญญา

-คุณหนันทนา-คุณณภัทร์
-ร้านมังสวิรัติน์ปฐมมอโคก
-คุณน้อมสาธุ

โรงบุญที่ร่วมกับโครงการซบ ขวัญ ในเขตจังหวัดนครปฐม มี ๖ โรงบุญ

-คุณยี่วัดจี่วราย อ.นครชัยศรี
-คุณยี่ซบขวัญฯ หมู่ ๓ บ้าน
กลาง คลองมหาสวัสดิ์
-คุณยี่วัดราชสะแก ต.ดอนตูม
อ.บางเลน
- คุณ ยี่ บ้าน คลอง แยก
นารามิรมย์ อ.บางเลน จ.นครปฐม
-คุณยี่หน้าศาลาค้า ๒ ตำบล
พระประโทน
-คุณยี่หน้าศาลาค้า ๑ ตำบล
พระประโทน

ที่อื่นๆในจังหวัดนครปฐม มี ๑๒ โรงบุญ

-คุณวิภาและพนักงาน คุณยี่
เจาะวิจัยฯ อ.เมือง
-กลุ่มศิษย์เก่าปฐมฯ หน้า
ร้านมังสวิรัติน์ อ.เมือง
-มวช. ใจบุญ, ยิ้มเย็น ที่
แดนอโคก อ.กำแพงแสน
-คุณวันชัย โคตรพันธ์
เคหะเอื้ออาทร อ.สามพราน
-กลุ่มชราภิบาล หน้าบ้าน
อารมณดี อ.เมือง
-คุณยี่เจาะวิจัยฯ ที่บ้านพัก
คนชรา
-ชาวปฐมมอโคก สถานีรถไฟ
วัดจี่วราย อ.นครชัยศรี
-ชาวปฐมมอโคก อบต.ดอนแฝก
อ.นครชัยศรี (แจก ๒ ครั้ง)
-คุณทิพย์ย้อมเย็น วัดบาง
ระกำ อ.บางเลน

-คุณชื่นชล พุทธมณฑล เคหะ
เอื้ออาทร อ.สามพราน
-คุณใจฟ้า - คุณยุ เคหะ
เอื้ออาทร อ.สามพราน

จังหวัดอื่นๆ ในภาคกลาง

จังหวัดปทุมธานี มี ๑๑ โรงบุญ
-ร้านเพื่อนดินฟ้า ชุมชนไวท์
เฮ้าส์ อ.คลองหลวง
-ร้านดอกข้าว ชุมชนไวท์เฮ้าส์
อ.คลองหลวง
-กลุ่ม นศ.ปช. ชุมชนคลอง ๖
ถ.รังสิต - นครนายก อ.ธัญบุรี
-กลุ่มศิษย์เก่าสันติฯ ชุมชน
คลอง ๖ ถ.รังสิต - นครนายก
อ.ธัญบุรี
-บจ.พลังบุญ ชุมชนคลอง ๖
ถ.รังสิต - นครนายก อ.ธัญบุรี
-ชมร. สาขา จตุจักร ชุมชน
ไวท์เฮ้าส์ อ.คลองหลวง
-กลุ่มอุโบสถศีลร่วมกับทีม
งานกองทุนนจริยธรรม หมู่บ้าน
เสมาฟ้าคราม ต.คูคต อ.ลำลูกกา
-คุณจินดา โพธิ์นิมิตร
รพ.หนองเสือ อ.หนองเสือ
-ทีมงานกองทุนนจริยธรรม
และชาวกลุ่มอุโบสถศีล ไปแจก
คุณยี่ซบขวัญฯ หมู่บ้านเสมาฟ้าคราม
ต.คูคต อ.ลำลูกกา
-คุณยี่ซบขวัญฯ ลาน
อเนกประสงค์เคหะชุมชนคลอง ๖
ธัญบุรี
-คุณยี่ซบขวัญฯ หมู่บ้านเอื้อ
อาทร เสมาฟ้าคราม คลอง ๒
อ.ลำลูกกา
จังหวัดสิงห์บุรี มี ๖ โรงบุญ
-คุณสมจิตร ธรรมชัย ร้าน
มังสวิรัติน์ เพื่อนช่วยเพื่อน อ.อินทร์บุรี

-คุณสมาน เฟื่องฟุ้ง ที่
ตลาดอินทร์บุรี

-คุณวิชาณ ลีทิพย์พันธุ์ ร้าน
มังสวิรัตีเพื่อนช่วยเพื่อน อ.อินทร์บุรี

-คุณกิมเจ็ง พรประสิทธิ์
และคณะ ที่ป้อมน้ำมัน อ.พรหมบุรี

-คุณสมพงษ์ คงจันทร์ และ
คณะ ตลาดสิงห์บุรี อ.เมือง

-คุณอุดม ทิมกลิ่น และคณะ
สี่แยกไฟแดง อ.บางระจัน

จังหวัดกาญจนบุรี มี ๔ โรงเรียน

-ชุมชนเนินพอกิน ต.เขาน้อย
อ.ท่าม่วง (รวม ๓ โรงเรียน)

-ทุ่งนาแรงรัก วัดหนองตะโก
ต.เขาน้อย อ.ท่าม่วง

จังหวัดอุทัยธานี มี ๒ โรงเรียน

-กลุ่มคนรักดี หอนาฬิกา
อ.อุทัยใหม่ อ.เมือง

-คุณยุพิน พัฒนพงษ์ ศาลา
หมู่บ้าน ม.๑๐ ต.อุทัยใหม่ อ.เมือง

จังหวัดชัยนาท มี ๒ โรงเรียน

-คุณวรัช คล้ายจันทร์
สนง.เทศบาล อ.เมือง

-กลุ่มชัชชาทอโศก หน้า
สำนักงานเทศบาลเมืองชัยนาท

จังหวัดอื่นๆ มี ๖ โรงเรียน

-กลุ่มเพื่อนบุญอโศก,ชมรม
รักษัธรรมชาติ อ.อุทุม จ.สุพรรณบุรี

-คุณจินตนา ภมรชัยศิริกิจ
หจก.พี.กราฟฟิค ถ.ตลิ่งชัน-
สุพรรณบุรี ต.เสาธงหิน อ.บางใหญ่

จ.นนทบุรี

-คุณแรงแก้ว ชาวหินฟ้า
ครัวกวณอิม อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

-คุณนิพนธ์ หัดเทียม และ
คณะ ที่ว่าการ อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง

-ครอบครัวเกตุร่วม ที่

อ.บางไทร จ.อยุธยา

-ร้านบีกเซียน อ.เมือง
จ.ลพบุรี

ภาคเหนือ

จังหวัดเชียงใหม่ มี ๒๖ โรงเรียน

-ชมรมมังสวิรัตีแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(แจก ๙๕ โรงเรียน ตั้งแต่ ๑๘ กค.-๕ ธ.ค.'๕๔)

-อากังขธรรม และกลุ่มญาติ
ธรรมเชียงใหม่ จัดที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

-คุณแม่ใบจริง และเพื่อนๆ
หมู่บ้าน ลากูน่าไฮม จัดที่
ชมรมมังสวิรัตีแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่

-คุณใบฟ้า ธัมมมาลา อ.เมือง
-คุณใบจริง และเพื่อนๆ ชมร.
สาขาเชียงใหม่ อ.เมือง

-ชุมชนสวนชายดอย บ้าน
ไทยใหม่ ต.ชี้เหล็ก อ.แม่แตง

-คุณสุวรรณ แก้วมณี เจ้า
ภาพ โรงเรียนวัดป่าบุญนาค
อ.เชียงดาว

-ร้านลองพิสูจน์ อ. เชียงดาว
-โรงเรียน บ้านทุ่งหลุก

อ.เชียงดาว

-คุณมานพ วงศ์คำตัน ชมร.
สาขาเชียงใหม่ อ.เมือง (รวม ๔
โรงเรียน)

-ศูนย์พุทธธรรมหนองฮ่อ
อ.เมือง จ.เชียงใหม่ (รวม ๓ โรงเรียน)

-คุณกิงธรรม กลุ่มญาติธรรม
ม.เชียงใหม่ คณะศึกษาศาสตร์
อ.เมือง (รวม ๔ โรงเรียน)

-คุณใบหญ้า ต้นวิระ โรงเรียน
วังตาล อ.สันป่าตอง

-คุณใจประนอม เจริญทรัพย์
ว่าการ อ.สันทราย

-คุณธลีฟ้า ม.เชียงใหม่
คณะศึกษาศาสตร์ (รวม ๓ โรงเรียน)

-ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ห้วยอม
บ้านหัวเลา ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง

-ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ห้วยอม
บ้านทุ่งจ้อ ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง

-ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ หมู่บ้าน
แม่เลา ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง

-ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ร.ร.แม่เลา
ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง

จังหวัดกำแพงเพชร มี ๓๔ โรงเรียน

-คุณฟ้าแก้ว อาทิตย์แก้ว
มบ.ฟ้าแก้ว ต.วังทอง อ.เมือง

-คุณแม่ว ชิงสันทียะ มบ.
ฟ้าแก้ว ต.วังทอง อ.เมือง

-คุณพรดุจเพชร ชอบรักฉัน
มบ.ฟ้าแก้ว ต.วังทอง อ.เมือง

-คุณสำเนา ช่อม่วง มบ.ฟ้า
แก้ว ต.วังทอง อ.เมือง

-คุณอิสระภูมิ นาวานุญนิยม
มบ.ฟ้าแก้ว ต.วังทอง อ.เมือง

-คุณนภา มีเชื้อ มบ.ฟ้าแก้ว
ต.วังทอง อ.เมือง

-คุณบุญธรรม อยู่สุข
มบ.ฟ้าแก้ว ต.วังทอง

-ร้านกนกพร มบ.ฟ้าแก้ว
ต.วังทอง อ.เมือง

-ร้านเจ้จันทร์ มบ.ฟ้าแก้ว
ต.วังทอง อ.เมือง

-อ.พิสิษฐ์ กำลังยิ่ง มบ.ฟ้า
แก้ว ต.วังทอง อ.เมือง

-คุณประเสริฐ - คุณสุรพร
มบ.ฟ้าแก้ว ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณสมพร น้อยหน้า
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณอาหาร ล้อมตระกูล
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณไพรัช ลิขิตกษพงษ์
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณศกษา ทิพย์ผล
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณบุญส มบ.ฟ้าเกื้อ
 ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณหลิน ราชะรุจิ
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณหนึ่งนาธาน เกียรติทวี
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณเสียงพร สุดเตา
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณสุจรีจรี แสนมหามงคล
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- อ.เยาวดี ศรีพันขวานสุวรรณ
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณบุญยอม ชิงสันเทียะ
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณสุรพล เกียรติทวี
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณต้อย มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง
 อ.เมือง

- คุณอัมรา รัตนจันทร์
 มบ.ฟ้าเกื้อ ต.วังทอง อ.เมือง

- คุณสมเกียรติ ทวี
 ร.ร.บ้านสามเรือน ต.วังไทร
 อ.คลองขลุง

- คุณจำรูญ ศรีเดือน
 ร.ร.บ้านสามเรือน อ.คลองขลุง

- คุณเพชรแกร่ง เกียรติทวี
 ร.ร.บ้านสามเรือน อ.คลองขลุง

- คุณบังเอิญ อยู่สุขุม
 ร.ร.บ้านสามเรือน อ.คลองขลุง

- คุณสุรพล เกียรติทวี

ร.ร.บ้านสามเรือน อ.คลองขลุง

- คุณวิภา ศรีเดือน ร.ร.ทุ่ง
 น้อย ต.วังไทร อ.คลองขลุง

- คุณพลปลั่ง เกียรติทวี
 ร.ร.ทุ่งน้อย อ.คลองขลุง

- คุณเบน อยู่สุขุม ร.ร.ทุ่งน้อย
 อ.คลองขลุง

- คุณลำพอง เกียรติทวี
 ร.ร.ทุ่งน้อย อ.คลองขลุง

จังหวัดอุตรดิตถ์ มี ๕ ใบบัญ

- ชุมชนศาลือโคก ร้านใจฟ้า
 ต.โคกเตี้ย อ.ไพศาลี

- ครอบครัวเนตรทองที่บ้าน
 ม. ๕ ต.โคกเตี้ย อ.ไพศาลี

- คุณวีรธรรม คำเขียว ที่
 ร.ร.บ้านโคกสามัคคี อ.ไพศาลี (๒
 ใบบัญ)

- คุณโสน ใจหาญ ที่บ้าน ม.๕
 ต.ตะคร้อ อ.ไพศาลี

จังหวัดชัยราช มี ๑๙ ใบบัญ

- คุณฟู-คุณยุพา ศรีวิชัย บ้าน
 ป่าไผ่ ต.เมืองพาน อ.พาน

- ชุมชนดอยรายปลายฟ้า
 รพ.ชัยราชประชานุเคราะห์ อ.เมือง

- ชุมชนดอยรายปลายฟ้า
 อบต.ท่าสาย อ.เมือง

- ชุมชนดอยรายปลายฟ้า ร.ร.
 บ้านห้วยบง ต.สันทราย อ.เมือง

- ชุมชนดอยรายปลายฟ้า
 สวนอาหารเคียงดอย ต.ท่าสาย
 อ.เมือง

- คุณฝนบุญ - คุณบินแก้ว
 รพ.แม่ฟ้าหลวง อ.แม่ฟ้าหลวง

- สถานธรรมไม้เชิงถาน-ชาว
 เชียงของอโศก หน้าที่ว่าการ
 อ.เชียงของ

- คุณแก้วพระ-คุณปรินดา

และเพื่อน สวน(สาธารณะ)ตุง
 และโคม อ.เมือง

- กลุ่มสังฆกรรมบ้านหลวง-
 คุณอุษณีย์ และ กศน. อ.เชียงม่วน

- คุณเอี้ย - คุณบัวคำ ยะป่า
 ๒๕๙ ม.๓ บ.โป่งหนอง อ.เวียง
 ป่าเป้า

- คุณต้นยอม ใจลา ๑๕๕
 ม.๗ บ.ป่าย่าง ต.สันทราย อ.เมือง

- รพ.แม่ฟ้าหลวง อ.แม่ฟ้าหลวง

- โรงพยาบาลเชียงราย
 ประชาณุเคราะห์ อ.เมือง

- อบต.ท่าสาย ต.ท่าสาย อ.เมือง

- โรงเรียนสถานธรรมไม้
 เชิงถาน+ญาติธรรมชาวอโศก
 เชียงของ หน้าที่ทำการ อ.เชียงของ

- คุณหน้อย-แก้วพระ+พี่สาว,
 คุณพร-ปรินดา และเพื่อน
 สวน(สาธารณะ)ตุงและโคม อ.เมือง

- โรงเรียนเวียงป่าเป้า แม่เอี้ย,
 นางบัวคำ ยะป่าและลูกหลานญาติ
 พี่น้อง สถานที่แจก หน้าบ้านเลขที่
 ๒๕๙ ม.๓ บ้านโป่งหนอง ต.เวียง
 ป่าเป้า อ.เวียงป่าเป้า

- โรงเรียน ๕ ธันวาคม ที่หน้า
 บ้านนางต้นยอม ใจลา (เจ้าภาพ)
 บ้านเลขที่ ๑๕๕ ม.๗ บ้านป่าย่าง
 ต.สันทราย อ.เมือง

- คุณฟู และคุณยุพา ศรีวิชัย
 บ้านป่าไผ่ หมู่ที่ ๔ ต.เมืองพาน
 อ.พาน

จังหวัดอุทัย มี ๓ ใบบัญ

- โรงเรียน ๕ ธันวาคม โดย
 คุณอุษณีย์ กล้าหาญ ร่วมกับ กศน.
 อ.เชียงม่วน และสมาชิกกลุ่ม
 สังฆกรรมบ้านหลวง สถานที่แจก
 ที่ทำการกลุ่มสังฆกรรมบ้านหลวง

อ.เชียงม่วน จ.พะเยา

-คุณบรรทม เขียวเหลือง
บ้านวังขวัญ ต.โกสโน อ.งิ้วราย
จ.สุโขทัย

-คุณดวงเดือน ขวัญสำราญ
ร้านดวงเดือน ๔ แยกตลาดปากน้ำ
ต.นาป่า อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์

ภาคใต้

จังหวัดศรีสะเกษ มี ๔ โรงเรียน

-ชุมชนทะเลธรรม หลังตลาด
เทศบาล อ.เมือง

-ชุมชนทะเลธรรม ตลาด
ย่านตาขาว อ.ย่านตาขาว

-ชุมชนทะเลธรรม ตลาด
นาโยง อ.นาโยง

-ชุมชนทะเลธรรม อ.เมือง
จ.ตรัง

จังหวัดภูเก็ต มี ๔ โรงเรียน

-กลุ่มธรรมชาติอโศก ร้าน
บ้านเคียวมังสวีริติ บ้านวังตะกรอ
อ.หลังสวน

-กลุ่มธรรมชาติอโศก ที่บ้าน
คุณพิชิต ม.๗ อ.พะโต๊ะ

-กลุ่มธรรมชาติอโศก ที่บ้าน
คุณมงคล ม.๔ อ.พะโต๊ะ

-คุณถนอม ที่ข้าง หน้าที่ว่าการ
อ.ละแม

-คุณต้นบุญ จำฐู ๖ ม.๓
ต.ท่าชะ อ.ท่าชะ

จังหวัดภูเก็ต มี ๒ โรงเรียน

-ร้านเจริญนิยม ๕ แยกคลอง
อ.เมือง จ.ภูเก็ต

-ร.ร.อาชีวะบุญเรืองหัตถ
ศาสตร์และสปา ถ.ชนเกษม อ.เมือง
จ.สุราษฎร์ธานี

ภาคตะวันออก

จังหวัดชลบุรี มี ๓ โรงเรียน

-กลุ่มชลบุรีอโศก ตลาดสด
อ.บ่อทอง

-กลุ่มชลบุรีอโศก ปากทาง
วนเกษตรชลบุรี

-กลุ่มชลบุรีอโศก ณ
บริเวณตลาดสด อ.บ่อทอง

จังหวัดฉะเชิงเทรา มี ๒ โรงเรียน

-กลุ่มญาติธรรมชาวขลุง
รพ.ขลุง

-กลุ่มวังจันทร์พุกาษา โรงเจ
สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม อ.เมือง

-กลุ่มวังจันทร์พุกาษา ที่ ร.ร.
บ้านวังปลา ต.เขาแก้ว อ.ท่าใหม่

จังหวัดตราด มี ๒ โรงเรียน

-คุณพิมพ์พรธน - คุณนาถยา
ที่หน้า ธ.กรุงศรีอยุธยา อ.เมือง

-คุณพิมพ์พรธน วิสุทธิแพทย์
และอาจารย์นาถยา สุทธิวาริ รวม
ตัวกันเป็น ๑ คณะ อีกคณะ คือ
เจ๊เองเจ้าของร้านศิริโภชน์ และ
ร้านค้าต่างๆ โรงบุญมังสวีริติ
หน้าธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ภาคอีสาน

จังหวัดชัยภูมิ มี ๓ โรงเรียน

-ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ตลาดสด
อ.เมือง และ อ.บ้านเขว้า (๒ แห่ง)

-ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ร้านค้า
ชุมชน อ.แก้งคร้อ

จังหวัดขอนแก่น มี ๕ โรงเรียน

-คุณพลังใจ รพ.ศูนย์ขอนแก่น
และ ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง อ.เมือง
(รวม ๒ โรงเรียน)

-กลุ่มขอนแก่นอโศก บ้านหน้า
อ้อม อ.กระนวน จ.ขอนแก่น

-กลุ่มขอนแก่นอโศก โรงสี
ขอนแก่น อ.เมือง

-มูลนิธิจิตต์ธรรม อ.พล

จังหวัดอุบลราชธานี มี ๕ โรงเรียน

-กลุ่มปากช่อง ลานจอตระ
กั้วาพัฒนา อ.ปากช่อง

-คุณน้อย ที่ป้อมบางจากหนอง
ไผ่ล้อม ต.ในเมือง อ.เมือง

-พ่อสว่าง จิตรนอก
บ้านด่านช้าง เลขที่ ๑๕๘ ม.๑

ต.ห้วยขวาง อ.บัวใหญ่

-คุณใจกลาง - คุณใจกลิ่น
รพ.มหาราช นครราชสีมา

-น้ำตมปฐมอโศกร่วมกับสีมา
อโศก แจกที่หมู่บ้านมะเกลือ ต.มะค่า
อ.โนนสูง

จังหวัดอุบลราชธานี มี ๔ โรงเรียน

-คุณคงเดช ไกรศร ๘ ม. ๕
ต.นางาม อ.เรณูนคร

-คุณวงศ์สิน กัญชาลี สถานี
อ.นามัยบ้านดงยอ ต.นาถ่อน

อ.เรณูนคร

-ร้านจับแจง ๔ แยกเจ้า
พระยา อ.เมือง

-คุณบุญกอง บริบูรณ์ ๓๗
ม. ๑ อ.ธาตุพนม

จังหวัดอุบลราชธานี มี ๘ โรงเรียน

-ศูนย์เรียนรู้สุขภาพพึ่งตน
(หมอเขียว) ตลาดสดบ้านดอนตาล

อ.ดอนตาล (รวม ๗ โรงเรียน)

-ญาติธรรม-ทีมสุขภาพพึ่ง
ตน(หมอเขียว) ตลาดสดบ้านดอน
ตาล อ.ดอนตาล

จังหวัดอุบลราชธานี มี ๑๙ โรงเรียน

-คุณซึ่งดิน หลักเขต บ้าน

หนองสนม ต.หนองสนม อ.ทุ่งศรี
อุดม

-คุณรจนา ทองวิเศษ
อุทยานบุญนิยม ถ.ศรีณรงค์ตัด
กับ ถ.เทพโยธี อ.เมือง

-คุณปานรุ้ง สุขเกษม
บ.วังทองสูง ต.บึงไผ่ อ.วาริน
ชำราบ

-ชาวมุสลิมราชธานีอโศก
ร้านสหกรณ์บุญนิยม อ.วารินชำราบ

-คุณแพงพร แสงศิริ
บ้านแคน ต.แคน เมือง

-ครอบครัววระวิวงศ์ ตลาด
น้อยกิโลศูนย์ อ.เมือง

-คุณปราศรัย สุนทร บ้าน
หนองหว้า ต.ขามใหญ่ อ.เมือง

-คุณบุญแก่น ไชยสุข
บ้านโพธิ์ ต.เมืองศรีโค อ.วารินฯ

-คุณติว วั่งคะฮาด สถาน
ธรรมเชิงอินฉือหัง อ.เมือง

-ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอ
เพียง ร้านมังสวิรัตติ ม.อุบลราชธานี

-ชาวมุสลิมราชธานีอโศก
บ้านกุดระม ต.บึงไผ่ อ.วารินฯ

-ชาวมุสลิมราชธานีอโศก
บ้านกุดปลาขาว ต.บึงไผ่
อ.วารินฯ

-ชาวมุสลิมราชธานีอโศก
บ้านท่ากกเสียว ต.บึงไผ่ อ.วารินฯ

-คุณนเรนทร์ อักโข ๗๙ ม.๓
บ.แก้งเรือ อ.นาจะหลวย

-ครอบครัวละมุลมอญ ร้าน
สุ่มบุญมังสวิรัตติ ตลาดหนองบัวอ.เมือง

-คุณบัววัน จันทะสน บ้าน
สร้างเม็ก อ.วารินฯ

-คุณบุญงาม คำภีเดช
ศูนย์เรียนรู้ชุมชนต้นแบบโรงเรียน
ชานาเกษตรอินทรีย์ บ้านดอนหมู

ต.ขามเปี้ย อ.ตระการพืชผล

-คุณซึ่งดิน หลักเขต ๔๓ -
๔๕ ถ.สรรพสิทธิ์ ต.ในเมือง อ.เมือง
-อาจารย์บัวลิต พันเสน
รร.เสาวนิต อ.โพธิ์ชัย

จังหวัดร้อยเอ็ด มี ๔ ไร่บุญ

-คุณอุทัย ๓๒ ม. ๖ บ้าน
เหล่าแหลม ต.เกาะแก้ว อ.เสลภูมิ

-ร้อยเอ็ดอโศก อ.เมือง

-สวนฝั่งฝัน สวนธรรม
กสิกรรมไร้สารพิษ ๑๖๓ หมู่ ๖
ต.ขวัญเมือง อ.เสลภูมิ

-พ่อเฒ่า ร้อยเอ็ดอโศก

จังหวัดศรีสะเกษ มี ๑๒ ไร่บุญ

-ชุมชนศิระะอโศก บ้านกอก
ต.กระแซง อ.กันทรลักษ์

-ชุมชนศิระะอโศก บ้าน
หนองอุดม ต.ซุง อ.กันทรลักษ์

-ชุมชนศิระะอโศก ร.ร.บ้าน
กระแซง อ.กันทรลักษ์

-ชุมชนศิระะอโศก โรงพยาบาล
กันทรลักษ์

-ร้านค้าคุณสุนทร บ้านโนน
สมประสงค์ อ.กันทรลักษ์

-อุบาสิกาแพงศรี จิรังคา
วัดบ้านโนนพยอม อ.พยุห์

-คุณคมธรรม นาวาบุญนิยม
บ้านตาแทน อ.กันทรลักษ์

-คุณทัน มูลมิน บ้านโนนสำเริง
อ.กันทรลักษ์

-คุณเจนจิรา บ้านเตี้ย
ต.เวียงเหนือ อ.กันทรลักษ์

-คุณคมธรรม นาวาบุญนิยม
บ้านโนนเมาะ อ.กันทรลักษ์

-ร้านหนึ่งน้ำใจ ต.กระแซง
อ.กันทรลักษ์

-คุณขวัญคุณ ร.ร.บ้านเขวา
อ.กันทรลักษ์

จ.สุรินทร์ มี ๘ ไร่บุญ

-บจ.ขอบคุณ, ชมร.สันติฯ,
คุณหนึ่งพุทธ, ครอบครัวนนทรีย์
และญาติธรรม (ร่วมแจก ๗ โรง
บุญ) ที่ ต.รัตนบุรี อ.รัตนบุรี

-คุณเอื้อธรรม คุณฉัตรพร
วัดบ้านทะนง ต.ปราสาททะนง
อ.ปราสาท

จังหวัดเลย มี ๓ ไร่บุญ

-คุณสุวิทย์ อุ้นขาว บ้านแฮ่
ถ.พิพัฒน์มงคล ต.กุดป่อง อ.เมือง

-คุณสุรศักดิ์ อุ้นขาว บ้าน
สามแยกปากภู ถ.เลย- ท่าลี่ อ.เมือง

-คุณพูน ตลาดเอราวัณ
ต.เอราวัณ กิ่งอ.เอราวัณ

จังหวัดอุดรธานี มี ๒ ไร่บุญ

-ร้านปางมังสวิรัตติ อ.เมือง

-เพชรดินฟ้า ดิศโยธิน โรง
บุญมังสวิรัตติ ที่ศาลากลางจังหวัด

จังหวัดมหาสารคาม มี ๒ ไร่บุญ

-กลุ่มขอนแก่นอโศก อ.ชื่นชม
จ.มหาสารคาม

-คุณมั่นเพียร ไฉยสุ บ้าน
หนองหว้า ต.ชื่นชม อ.ชื่นชม

จังหวัดอื่นๆ มี ๙ ไร่บุญ

-คุณเพ็ง สายเบาะ วัดบ้าน
เชียงเพ็ง อ.ป่าดัว จ.ยโสธร

-กลุ่มกาฬสินธุ์อโศกหน้าตลาด
สด อ.สหัสขันธ์ จ.กาฬสินธุ์

-ชุมชนเมฆาอโศก ต.หนอง
บอน อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์

-ครอบครัวดิณฎุพางค์ ที่ร้าน
พอเพียง อ.โนนสัง จ.หนองบัวลำภู
(รวม ๖ โรงบุญ)

